

TEISIPÄEV, 15. SEPTEMBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.10.)

2. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

3. 2010. aasta üldeelarve projekti esitlemine nõukogu poolt (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on 2010. aasta üldeelarve projekti esitlemine nõukogu poolt.

Hans Lindblad, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud juhataja! Mul on eriline au siin täna viibida. Tunnen teie vastu suurt austust ja mul on hea meel, et saan esitleda teile nõukogu üldeelarve projekti.

Euroopa ees seisavad keerulised probleemid. Majanduslik olukord tundus kuus kuud tagasi märksa murettekitavam, kuid paistab olevat stabiliseerunud. Riskid on tasakaalustunud ja languse süvenemise oht vähenenud.

Kuid märkimisväärsed probleeme tekitavad süvenev töötus, kasvavad eelarvepuudujäägid ja suurenev võlg. Seda arvestades on hädavajalik, et riigi rahandus püsiks pikemas plaanis jätkusuutlik. Mitmetel riikidel tuleb oma rahanduse tasakaalustamiseks veel palju ära teha.

Tohutut survet riigi rahandusele avaldab demograafiline olukord. Et ületada meie ees seisvad kliimaga seonduvad katsumused, on vaja uusi ressursse ja tuleb olemasolevad ressursid ümber jaotada. Kokkuvõttes tähendab see meie arvates seda, et kokkulepitav eelarve peaks tuleviku vajadusi silmas pidades sisaldama olulisi piiranguid ning keskenduma Euroopa lisandväärtusele ja investeringutele, mis lühemas plaanis aitavad meil majanduskriisist väljuda ja pikemas võivad parandada ka meie konkurentsivõimet.

Nõukogu ühehäälselt vastuvõetud projektis tegeldakse nende probleemidega ja püütakse neid lahendada. Tegemist on askeetliku ja riigi rahanduse seisukohast usaldusväärse eelarvega. Sellega edendatakse teadusuuringuid, haridust, konkurentsivõimet, uuendusi ja infrastruktuuri ehitamist, samuti ühtekuuluvust. Nõukogu projektis on ka varu ettenägematute sündmuste puhuks.

Meie üldeelarve projekt põhineb üsna lihtsal loogikal. Majanduskasvu, tööhõive ja majandusliku heaolu suurendamiseks on meid õpetatud rakendama jätkusuutlikku, usaldusväärset ja ettevaatlikku poliitikat, kuid investeerima siiski haridusse, teadustegevusse, infrastruktuuri ja palkade ühtlustamisse kogu ELis. Just seda teed olemegi püüdnud järgida.

Nõukogu projekt on tasakaalus, kuid siiski edasipüüdlük. 2009. aasta eelarvega võrreldes on meie kulukohustused kasvanud 1,1% ja maksete assigneeringud peaaegu 4%. Meie projekt ja kokkulepe, milleni tahame jõuda, peavad vastama alljärgnevatele põhinõuetele, mida rakendati esimesel lugemisel ka nõukogus. Eelarve peab tagama piisavad vahendid selleks, et rahastada mitmesuguseid ELi 2010. aastaks seatud poliitiliselt esmatähtsaid ülesandeid. Me peame siin ELis olema võimelised endi ees seisvatele katsumustele kiiresti reageerima. Tuleb keskenduda Euroopa lisandväärtuse pakkumisele. Vaja on eelarvedistsipliini ja majanduse usaldusväärset juhtimist. Vastasel juhul ei suuda me astuda samme riigi rahanduse tasakaalu järkjärguliseks taastamiseks.

Ülemmääradega arvestamine on tähtis. EL peab olema piisavalt paindlik, et tulla toime tulevaste vajaduste ja ettenägematute sündmustega. On väga oluline, et ELi eelarve oleks koostatud piisava varuga. Esitatud üldeelarve projekt sisaldab kulukohustuste assigneeringuid 138 miljardi euro ulatuses ja maksete assigneeringuid 121 miljardi euro suuruses summas. Kärped, mida nõukogu tegi komisjoni esitatud esialgses eelarveprojektis, põhinevad eelarve täitmise, eelarveprognoosi puudutavate hoiatuste ja majandusaktiivsuse avaldumise üksikasjalikul analüüsil ning me näeme vahendeid, mida saab kasutada programmide ja meetmete rakendamiseks. Lähtusime oma analüüsis peamiselt eelarve täitmise ja eelarvehandite kasutamise võimest.

Heidan nüüd kiire pilgu eraldi rubriikidele. Alamrubriik 1a – teadusuuringud ja uuendused – on kõige tähtsam osa ja selleks on meie eelarveprojekti ette nähtud piisavad vahendid. Teiseks suunatakse rohkem ressursse energeetika- ja infrastruktuuri sektorite projektide jaoks. Kui arvestame majanduse elavdamise kava raamatupidamislikke mõjusid, suureneb selle valdkonna eelarve maht kaheksa protsenti. Kaheksa protsenti! Seda on palju ja nagu te kõik teate, on Euroopa majanduse elavdamise kava rahastamine üks neist teemadest, mida me sel sügisel peame arutama.

Nõukogu nõustus komisjoni ettepanekuga alamrubriigi 1b kulukohustuste assigneeringute kohta. Mis puudutab makseid, siis nõukogu leiab, et teatud kärpeid saab esialgses eelarveprojekti teha, aga ma tahan rõhutada, et meie projektis sisalduvad maksete assigneeringud suurenevad 2009. aasta eelarvega võrreldes ikkagi 3,2%.

Rubriigis 2 teeb nõukogu ettepaneku suurendada 2009. aastaga võrreldes oluliselt nii kulukohustuste kui ka maksete assigneeringuid vastavalt 4,5% ja 9,5%, kui arvestada majanduse elavdamise kava raamatupidamislikke mõjusid.

Nõukogu korrigeeris komisjoni esialgset eelarveprojekti rubriigi 3 osas vaid õige pisut. Piisavad vahendid eraldatakse rändepoliitika elluviimiseks, sealhulgas Frontexi tööks.

Rubriigi 4 puhul on ülimalt tähtis jätta ülemmäärani piisav varu, et olla suutelised rahuldama ootamatuid vajadusi parimal võimalikul viisil. Seetõttu jättis nõukogu esimesel lugemisel varuks ligikaudu 310 miljonit eurot. Seda õigustab eelkõige kirjalik muutmissettepanek, milles on toodud välja antud valdkonnaga seotud lisavajadusi. Mis puutub hädaabireservi, siis nõukogu kiitis heaks komisjoni ettepaneku kulukohustuste kohta. Ühise välis- ja julgeolekupoliitika tähtsus suureneb ja seetõttu tagab nõukogu selleks vajalikud vahendid.

Majanduslikku olukorda ja iga institutsiooni eripära arvestades tegi nõukogu halduskuludes mõningaid sihipäraseid kärpeid. Eesmärk on mitte suurendada halduskulusid inflatsioonist kiiremini. Institutsioonide taotlustega luua uute ülesannete täitmiseks lisatöökohti nõus ei olnud, välja arvatud uute, kavakohaselt 2010. aastal loodavate asutuste ja Frontexi puhul.

Meie juulikuulise lepituskohtumisel toonitati veel kord, kui oluline on läbi viia 2004. ja 2007. aasta laienemistega seotud värbamised, ning me leppisime kokku ühisavalduses. Samal kohtumisel kinnitasid teie esindajad oma tahet püüda leida ELi institutsioonide ja organite kinnisvarapoliitika suhtes ühine seisukoht. Olen kindel, et selline avaldus tehakse edukalt sügise jooksul.

Enne kui lõpetan, lubage mainida ja suisa rõhutada, et meie kohtumistel Euroopa Parlamendiga valitses tegus õhkkond. Usun, et saame korraliku eelarve koostada vaid tulemusliku koostööga.

Algirdas Šemeta, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! On väga meeldiv, et mul on võimalus teiega täna hommikul kõnelda. Ma tean, et praeguse eelarvemenetluse esimesed etapid – eelkõige juulis aset leidnud lepitusmenetlus – toimusid väga heas õhkkonnas, ja ma loodan, et saame seda koostööd eelolevatel nädalatel edasi arendada. Meil on seoses 2010. aasta eelarve menetlusega tarvis veel üht-teist ära teha ja kokkulepe tuleb saavutada veel mõningates olulistes küsimustes, näiteks Euroopa majanduse elavdamise kava teises etapis. Seega on kõigi kolme institutsiooni tihe koostöö otsustava tähtsusega.

Kui pöörduda nüüd nõukogu esimesele lugemisele järgnenud tegeliku olukorra ja 2010. aasta eelarve projekti koostamise juurde, siis komisjon tunnistab, et nõukogu väljapakutud kärped ei ole nii tõsised kui eelmistel aastatel. Kuid ma tahaksin tõsta esile mõningaid konkreetseid mureküsimusi. Komisjonil on kahju, et nõukogu vähendas maksete assigneeringuid 1,8 miljardit eurot. Proportsionaalselt on suuremad rubriikides 1a ja 4 tehtud kärped, millega edastati negatiivne sõnum esmatahtsate valdkondade, s.o töökohtade arvu suurendamise ja ELi rolli kohta rahvusvahelisel tasandil, eelkõige seoses ühinemiseelse abiga.

Eriti karm on haldustoetuskulude ning teadusuuringuteks ja asutuste jaoks ette nähtud halduskulude väljapakutud vähendamine. Selle asemel, et arvestada iga asutuse konkreetset olukorda, on kärped – mõne üksiku erandiga – üldised ega sõltu sellest, kui väljakujunenud asjakohane asutus on või millised on tema ülesanded. Haldustoetuskulude kärpimine takistab programmide elluviimist, eelkõige teadusuuringute ja välistegevuse vallas. Loodan, et esimeseks lugemiseks valmistudes püüab Euroopa Parlament seda olukorda parandada.

Kuigi kärped rubriikides 1b ja 2 on kahetsusväärased, rahustavad mind mõneti nõukogu esitatud avaldus maksete kohta ja võimalus vaadata põllumajanduse vajadused teist korda üle eelseisvas kirjalikus muutmissettepanekus, mille komisjon esitab oktoobri lõpul.

Nagu öeldud, on komisjon nüüdseks esitanud eelarvepädevale institutsioonile kirjaliku muutmisettepaneku, mille kohaselt soovitakse ajakohastada rubriigis 4 kajastatud vajadusi. See käsitleb peamiselt täiendavat 95 miljonit eurot kulukohustuste ja 60 miljonit eurot maksete assigneeringuteks, et toetada Palestiina omavalitsust ja Gaza sektori ülesehitamise püüdeid ning vajadust kaaluda nn banaanidega kaasnevate meetmete (*Bananas Accompanying Measures*) kehtestamist, arvestades võimalikku kaubanduskokkulepet, mis mõjutab banaane tarnivate AKV riikide suhtes kehtivat sooduskorda. Lisaks on veel 50 miljonit eurot kulukohustuste ja 20 miljonit eurot maksete assigneeringutena ette nähtud arengumaade abistamiseks kliimamuutusega võitlemisel. See aitab tagada detsembris Kopenhaagenis toimuva kliimamuutuste konverentsi edu.

Rubriigis 5 (halduskulud) oli komisjon oma esialgses eelarveprojekti esitatud taotlustes eriti tagasihoidlik ja tegi ettepaneku suurendada komisjoni halduskulusid 2009. aastaga võrreldes vaid 0,9%. Kuigi eesistujariik on seda asjaolu tunnustanud, valmistab siiski pettumust, et nõukogu on komisjoni halduseelarvet veelgi kärpinud.

Kokkuvõttes loodan, et Euroopa Parlament taastab nõukogu kärbitud assigneeringud, ning olen veendunud, et kolme institutsiooni vahel toimuvad läbirääkimised on tulemuslikud ja me saavutame eelarvemenetluses rahuldava tulemuse.

Juhataja. – Aitäh, härra Šemeta, komisjoni seisukoha väljendamise eest ja ühtlasi selle eest, et jätte ettenähtud aja raamidesse – see on väga oluline. Tahan öelda, et tegemist on esialgse aruteluga. Nüüd algavad kõnelused eelarvekomisjonis ja teistes komisjonides ning põhiarutelu leiab aset mõne nädala pärast.

László Surján, raportöör. – (HU) Ma kõnelen oma emakeeles, sest loodan, et Euroopa on koht, kus see on inimese loomulik õigus igas parlamendis, rääkimata teistest avaliku elu valdkondadest. Sellises Euroopas ei ole seadust, mis keelaks kasutada emakeelt, isegi mitte Slovakkias. Samuti arvasin, et praegune finantskriis mitte üksnes ei vähenda tootmist ega suurenda töötust, vaid annab meile ka võimaluse reformida Euroopa Liidu eelarvet.

Euroopa Parlament väljendas juba oma seisukohta veebruaris. Komisjoni ja nõukogu nõustumine Euroopa Parlamendi seisukohaga oli julgustav. Nii palju, kui mina eelarveprojektist tean, tuleb kurbusega nentida, et püüet panna ilusaid sõnu ümber numbrite keelde ei saanud täielik edu. On aeg tunnistada endale tõsiasja, et mitte keegi ei ole Euroopa Liidu eelarvega rahul. Eelarve tulude pool on liikmesriikidele suur koorem, samas kui olemasolevast summast ei piisa nende eesmärkide saavutamiseks. Me oleme nii täieliku tööhõive saavutamisest kui ka teadmispõhisest ühiskonnast väga kaugel. Me kulutame suuri summasid põllumajandusele, aga näiteks piimatootjad on kriisis, millega nad toime ei tule. Kulude poole suurim kirje on ühtekuuluvuspoliitika, kuid piirkondadevahelised lõhed mitte ei vähene, vaid hoopis suurenevad.

Euroopas sündinud ja koolitatud teadlased töötavad väljaspool Euroopa Liitu. Seega oleme ka uuenduste alal mahajääjad. Me lootsime, et kriis annab meile ühtlasi võimaluse teha põhjalikke ümberkorraldusi ning muuta Euroopa Liidu eelarve kodanike jaoks paremaks ja käegakatsutavamaks. Me lootsime ka seda, et eelarvet ei kasutata mitte üksnes eeskirjade kohaselt ja korruptsioonita, vaid et eesmärgiks oleks võtta kulud luubi alla ja otsustada, millised meie rahaga elluviidavad programmid toovad tegelikult kasu ja edu.

Mida me saame nüüd teha? Euroopa Parlament püüab kujundada eelarve selliseks, et sellest tulenev sõnum oleks ELi kodanikele arusaadavam. Me tahame suurendada neid kirjeid, mis aitavad kriisiga võidelda. Seda silmas pidades esitame oma seisukohti majanduse elavdamise kava kohta. Me tahame vastu astuda ka kliimamuutusest tulenevatele katsumustele. Me tahame, et finantskriisiga tegeldaks tõhusalt – mitte üksnes kava kohaselt selleks eesmärgiks eraldatud paari miljardi euroga, vaid kõigi eelarvekirjetega, nii et eurooplased näeksid, et Euroopa Liit on nende probleemide lahendamiseks tõhus tööriist, mitte ülealune kulu. Kutsun oma kolleege, nõukogu ja komisjoni üles seda toetama.

Vladimír Maňka, raportöör. – (SK) Austatud juhataja, riigisekretär ja volinik! Oleme kindlasti ühel meelel, et Euroopa Parlamendi eelarve koostamisel peame keskenduma oma peamise ülesandele – õigusloometööle. Eelarvest tuleb nii palju kui võimalik välistada küsimused, mis ei ole sellega seotud.

Me arutame eelarve lõplikku kuju praegu lepitusmenetluses, kuhu on kaasatud Euroopa Parlamendi presidentuur ja eelarvekomisjon. Siinkohal soovin tänada fraktsioonide esindajaid. Eilsel eelarvekomisjoni koosolekul toetasid nad nii eelarvemahu vähendamise ettepanekut kui ka meetmeid, mille eesmärk on rahalisi vahendeid paremini kasutada.

Me näeme pidevalt hulka puudusi, mis takistavad meil oma ressursse tõeliselt tõhusalt kasutamast. Selle üks näide on turvasüsteem neis hoonetes, kus me oma arutelusid läbi viime. Nagu teate, oleme neli päeva kuus Strasbourgis. Sellest hoolimata olid turvamehed kuni viimase ajani mõlema sissekäigu juures kohal 365 päeva aastas. Euroopa Parlamendi uus peasekretär ja tema kolleegid avastasid selle ja võtsid meetmed, mille abil säästetakse enam kui kaks miljonit eurot aastas.

Teine näide on kontrollikoja aruanded tõlgete kohta. Tõlkeressursside ebapiisav kavandamine ja ebapiisav suhtlemine nende ressursside kättesaadavuse teemal või selle suhtluse täielik puudumine ei võimalda nimetatud ressursse tõhusalt kasutada. Organisatsioon, kes peab tõlked tagama, tellib teenust sageli automaatselt välistõlkijalt, kontrollimata isegi seda, kas organisatsiooni sees on vabu ressursse.

Just sel põhjusel tegime ettepaneku moodustada viieprotsendiline reserv, mis on mõeldud eri institutsioonide eelarvetes tõlgete jaoks. Me lubame seda reservi kasutada juhul, kui nad tõendavad, et on püüdnud ära kasutada kõik organisatsioonisiseseid ressursse. Ainuüksi tõlkimise valdkonnas saame säästa ligikaudu 11 miljonit eurot aastas.

Samalaadseid näiteid on palju. Suuremal osal neist on ühine nimetaja – me ei arvesta eriti ressursikasutuse ja töökorralduse kohta tehtud sõltumatuid uuringuid. Usun, et see poliitiline tahe, mida eri fraktsioonide esindajad eile eelarvekomisjoni arutlustes näitasid, kannab vilja.

ELi institutsioonide halduskuludest moodustavad ühe suurema osa hoonete ostu-, ülalpidamis- ja üürikulud. Institutsioonid on varem mitmel puhul ostnud või üürinud kinnisvara sellisel moel, mis ei ole kõige tõhusam. Kontrollikoja hinnangul ei tee institutsioonid nimetatud valdkondades koostööd ega suuda isegi hinnata neid põhimõtteid, mida nad ise kohaldavad.

Seetõttu palusime Euroopa Parlamendi juhatusel koostada dokumendi, mis käsitleb keskmise pikkusega kinnisvarastrateegiat. Meie soov oli teha selles küsimuses mõistlik otsus esimesel lugemisel. Tuleb kujundada ühine kinnisvarapoliitika ja tagada selles valdkonnas parem koostöö nii Euroopa Parlamendis kui ka kõikide teiste institutsioonide raames. Lugupeetud riigisekretär! Mul on hea meel, et nõukogu on nagu meiegi seadnud selle oma esmatahtsaks eesmärgiks, ja ma tahan teid selle eest tänada.

Alain Lamassoure, eelarvekomisjoni esimees. – (FR) Austatud juhataja! Lubage mul kõigepealt õnnitleda Algirdas Šemetat selle puhul, et eilse kinnituse kohaselt nimetatakse ta eelarvevolinikuks.

Oleme veendunud, et meie suhted temaga jäävad sama heaks nagu need, mis meil tekkisid tema eelkäijaga, ja soovime, et tema poliitikukarjäär oleks sama särav kui Dalia Grybauskaitė.

Lugupeetud juhataja! Praegu on üleilmne kriis, on aeg, mil valmistatakse ette suuri diplomaatilisi sündmusi, ja aeg, mil liidus eneses valitseb institutsioonidega seotud ebakindlus. Sellisel ajal püüab eelarvekomisjon olla koostööaldis. Nagu meie raportöör juba mainis, on meil kahju, et nõukogu kärpis komisjoni ettepanekuid, aga samas mõistame, et liikmesriikide rahanduse olukord ei võimalda neil sel aastal kuigipalju rohkem teha.

Nagu öeldud, on meil kohustus saavutada 2010. aasta eelarvega tulemusi – nimelt viia tasakaalu majanduse elavdamise kava 2010. aasta osa rahastamine. Me teame, et ümberpaigutused on vajalikud, aga nende tegemisel ei tohi keskenduda teistele poliitiliselt esmatahtsatele küsimustele, milles Euroopa Parlament ja nõukogu on varem kokku leppinud.

Alates 2010. aastast loodab Euroopa Parlament hakata koos komisjoni, nõukogu, eesistujariigi Rootsi ja seejärel eesistujariigi Hispaaniaga tööle kolme suure tulevikku puudutava teemaga.

Kui Iirimaal kujunevad asjad nii, nagu me loodame, on esimene küsimus loomulikult Lissaboni lepinguga nõutava menetluse, ajakava ja töökorra rakendamine.

Teine küsimus on finantsperspektiivi läbivaatamine perioodi keskel. 2006. aasta mais mitmeaastase finantsraamistiku kohta tehtud ühise otsuse ja praeguse hetke vahele jäävad finantskriis, väga suur surve energia-, tooraine- ja isegi toiduainehindadele ning läbirääkimised kliimamuutuse teemal. Pean kahjuks ütleva, et sellesse ajavahemikku jääb ka Lissaboni strateegia läbikukkumine, nagu nüüdseks on selgunud. Seega peame oma mitmeaastased suunised põhjalikult üle vaatama. See on komisjoni uue koosseisu esimene ülesanne.

Lõpetuseks – kolmas ja viimane küsimus on Euroopa eelarvehandide reformimine. Me teadsime juba enne kriisi, et ükski liikmesriik ei tahtnud enam Euroopa kulusid kanda. Pärast kriisi ei suuda enam ükski liikmesriik neid kulusid kanda. Meie rahaline panus majanduse elavdamisse on väevu 0,03% liidu SKPst.

Me teame väga hästi, kui keeruline see probleem on, aga Euroopa Parlament alustas koos riikide parlamentidega selle kallal tööd neli aastat tagasi ja kavatseb teha ettepaneku mõningate töövaldkondade kohta nii, et kõnelusi saaks alustada järgmisel aastal.

Hans Lindblad, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud juhataja! Nii komisjon kui ka Euroopa Parlament on meile kinnitanud, et sügise jooksul tuleb meil tegelda mitme raske teemaga. Loodetavasti on mõni teema ka lihtne. Üks keerulisemaid probleeme on majanduse elavdamise kava ja selle rahastamise võimalused. Samas olen meie edu suhtes väga lootusrikas. Ma tean, et meid saadab edu. Teist võimalust ei ole.

Teine meie ees seisev probleem, millega tuleb tegelda nii lühemas kui ka pikemas plaanis, on loomulikult kliima ja kliimapoliitika rahastamine.

Lõpetuseks tahan kasutada võimalust ja tänada teid, et võimaldasite mul siin täna kõnelda.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Soovin lugupeetud volinikule õnne ametissenimetamise puhul. Austatud volinik, Leedu volinikel seisab ees edukas karjäär. Soovime teile palju edu nii komisjoni töös kui ka edaspidi. Teie eelkäija on nüüd Leedu riigipea.

4. Sisseränne, Frontexi roll ja riikidevaheline koostöö (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on nõukogu ja komisjoni avaldused sisserände, Frontexi rolli ja riikidevahelise koostöö kohta.

Tobias Billström, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud juhataja! Rändeküsimused on ELi töös alati aktuaalsed. Rändevoogudega toimetulemises on tähtis osa piirikontrollil. Inimeste vaba liikumisega ELis ja kontrolli puudumisega sisepiiridel kaasnevad ühine vastutus ning suurem vajadus meie välispiiride nõuetekohase ja tõhusa haldamise järele.

Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiridel tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuur (Frontex) koordineerib ja toetab liikmesriikide jõupingutusi ELi välispiiride jälgimisel ja kontrollimisel. Frontex on ELi ühtse piirihaldusstrateegia oluline osa. Pärast Frontexi loomist 2005. aastal on selle pädevus järjest laienenud. Suurema eelarvega Frontexil on nüüd ELi välispiiride kontrollimisega seotud liikmesriikidevahelise operatiivkoostöö juhtimisel veelgi olulisem roll.

Praegu koordineerib Frontex mitmeid ühisoperatsioone ja katseprojekte mere-, maismaa- ja õhupiiridel, et võidelda ebaseadusliku sisserändega, kusjuures erilist rõhku pannakse mõningate suure riskiga piirkondadele, näiteks ELi lõunapoolsele merepiirile, kuid hõlmatud on ka põhja- ja idapiirid. Me oleme nõukogus mitu korda toonitanud vajadust Frontexit arendada ja tugevdada. Nõukogu 2008. aasta järeldustes on esitatud Frontexi jätkuval arendamisel esmatähtsad poliitikavaldkonnad. Nendes rõhutati, et lühikeses perspektiivis tuleb Frontexile eraldada vajalikud vahendid ning kasutada maksimaalselt ära seadmeid, mille liikmesriigid on kättesaadavate tehniliste seadmete keskregistri (CRATE) raames andnud. Ühtlasi õhutas nõukogu Frontexit edendama piirikontrollialast koostööd teiste piirikontrolliametitega, sealhulgas tolliametitega, ja kolmandate riikidega.

Pikemat aega silmas pidades toonitati, et Frontexi edasiseks arendamiseks peab tegevus olema ka edaspidi etapiviisiline. Nõukogule tegi rõõmu komisjoni kava uurida, kuidas saab Frontexi volitusi laiendada nii, et osutuks võimalikuks tihedam koostöö kolmandate riikidega. Praegu hinnatakse Frontexi määrust ja komisjon esitab võimalike muudatuste ettepaneku 2010. aasta alguses. Nõukogu ootab võimalust võtta koos Euroopa Parlamendiga seisukoht komisjoni esitatud muudatusettepanekute suhtes.

Ka Euroopa Ülemkogul 2008. aasta oktoobris vastu võetud Euroopa sisserände- ja varjupaigapaktis rõhutatakse, et tuleb suurendada nii Frontexi rolli kui ka koostööks vajalikke ressursse. Samuti viidatakse paktis võimalusele luua Frontexi sees eraldi osakonnad, sest tingimused näiteks idapoolisel maismaapiiril ja lõunapoolisel merepiiril on märkimisväärselt erinevad. Arvestades Vahemerel toimuvat, rõhutas Euroopa Ülemkogu oma 2009. aasta juunikuu järeldustes vajadust kiiresti tugevdada jõupingutusi ebaseadusliku sisserände tõhusaks ärahoidmiseks ja sellega võitlemiseks ELi lõunapoolsetel merepiiridel, vältides sel viisil inimtragöödiad tulevikus. Eraldi toodi välja vajadus tugevdada piirikontrolle ning kehtestada selged eeskirjad ühispatrullides osalemiseks ja päästetud inimeste laevalt maale lubamiseks, samuti vajadus kasutada rohkem ühiseid repatrieerimislinde.

Lõpetuseks tahan selgitada, et olukord Vahemerel ei nõua üksnes piirikontrollitegevust. See nõuab mitmekesiseid lühi- ja pikaajalisi meetmeid. Aluseks peaks siin olema ELi üldine rände käsitus, mis hõlmab koostööd ja meetmeid kogu rändepoliitika vallas. Suurem koostöö lähte- ja transiidiriikidega on ülimalt tähtis ning dialoogi kolmandate riikidega tuleks süvendada sellistes valdkondades nagu seaduslik sisseränne, ränne ja areng, suutlikkuse suurendamine ja nende inimeste repatrieerimine, kes kaitset ei vaja. Dialoog peab põhinema solidaarsusel ja ühisel vastutusel.

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Austatud juhataja! Ränne on esmatähtis küsimus, mis tekitab institutsioonidele väga palju tööd, ja ma tahan tänada Tobias Billströmi, kes on selle probleemiga hästi kursis.

Me töötame praegu välja sisserändepoliitikat, mis põhineb kolmel sambal: varjupaigaõiguse austamine, võitlus ebaseadusliku sisserändega ja Euroopa koostöö seadusliku sisserände korraldamisel.

Päas ELi territooriumile peab olema võimalik teatud eeskirjade kohaselt, kooskõlas riikliku poliitika ja liidu ühiste standarditega, aga mitte ebaseaduslikult, sageli inimeste hinnaga. Vahemeri peab jääma meie tsivilisatsioonide vaheliseks lülaks, mitte õnnetuste ja mahajäetuse kohaks.

Ebaseadusliku sisserände probleemi ei saa lahendada vaid need liikmesriigid, kes kannatavad selle all kõige enam sellepärast, et nende piir on ka liidu välispiir. On tõepoolest oluline, et kõik ELi liikmesriigid käituksid sellele probleemile vastu astudes solidaarselt. Liit on juba võtnud vastu ühiseeskirjad, eraldanud selleks vahendeid ja töötanud välja olulised tegevuskavad. Kuid on õige, et ebaseaduslikke rändevooge arvestades tuleb astuda uusi samme.

Loomulikult on ebaseadusliku rände ohjamiseks vaja koos kõikide rändeteede ääres asuvate riikidega rakendada tõhusaid ennetusstrateegiaid. Euroopa Liit teeb kõik endast oleneva, et dialoogi ja koostööd edendada. Üldise käsituse eesmärk on tegelda sisserände kõikide peamiste tahkudega ühiselt ja tasakaalustatult. Nagu Tobias Billström äsja märkis, juhindume sellest oma töös Vahemerel, kus ristuvad eri piirkondadest tulevad ning läbi mitme Aasia ja Aafrika riigi kulgevad rändevood.

Komisjon on võtnud kindlaks eesmärgiks edendada asjakohaseid kahepoolseid piirkondlikke koostööraamistikke. Et me seisame silmitsi vastuvõetamatute inimtragöödiade arvu kiire kasvuga, käisin ma sellistes Euroopasse sisenemise paikades nagu Lampedusa, Maltal, Kanaari saartel ja Kreekas. Algasin komisjonis arutelu ning esitasin oma ministritest kolleegidele nõukogus ettepanekud ühtsema ja tõhusama Euroopa poliitika kohta.

Sellele järgnenud töö sai aluseks hulga juunis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu poolt vastuvõetud otsustele. Pärast seda on komisjon töötanud kolme suure valdkonna kallal. Esimene on varjupaigad – Euroopa Ülemkogu kutsus üles koordineerima vabatahtlikke meetmeid, et paigutada liidu piires ümber rahvusvahelise kaitse saajad, kes elavad rände survele kõige vastuvõtlikumates liikmesriikides. Komisjon vastas üleskutsule sellega, et alustas juulis katseprojekti Malta abistamiseks. Selle raames on Malta suhtes solidaarsust üles näidata soovivatele liikmesriikidele nähtud ette võimalus saada komisjonilt rahalisi vahendeid. Nüüdseks on Prantsusmaa nõustunud asustama oma territooriumile ümber peaaegu sada pagulast. Lugupeetud daamid ja härrad ning austatud juhataja, mulle meeldiks, kui teised liikmesriigid võtaksid sellest eeskuju.

2. septembril esitasin ma Euroopa Parlamendile ja nõukogule ka teatise, milles tehti ettepanek kolmandatest riikidest pärit pagulaste ümberasustamise Euroopa ühisprogrammi kohta. Härra Billström, ma tean, et see programm on teile südamelähedane. Selles on välja toodud ühised iga-aastased ümberasustamisega seotud esmatähtsad ülesanded koos soovitustega selle kohta, kuidas Euroopa Pagulasfondist liikmesriikidele eraldatavat rahalist abi paremini kasutada.

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametil peab nende ideede tõhusal rakendamisel olema põhiroll. Praegu tutvuvad ühenduse institutsioonid komisjoni ettepanekuga võtta vastu määrus nimetatud tugiameti loomise kohta. Mulle meeldiks väga, kui Euroopa Parlament ja nõukogu saavutaksid kokkuleppe Rootsi eesistumisaajal, et see tugiamet saaks alustada tegevust 2010. aastal, ning ma loodan väga meie komisjoni ja eesistujariigi Rootsi peale. See on varjupaiga teema kohta kõik.

Teine valdkond puudutab välispiire. Nagu Tobias Billström väga hästi selgitas, soovis Euroopa Ülemkogu, et Frontexi koordineeritavaid piirikontrollioperatsioone tugevdataks. Ülemkogu palus meil kehtestada selged

eeskirjad ühispatrullides osalemiseks ning üksikasjalikud sätted päästetud inimeste laevalt maale lubamiseks ja ühiste tagasilendude korraldamiseks.

Samuti tuleb meil uurida, kuidas oleks Frontexil võimalik teha koostööd kolmandate riikidega. Frontexi operatsioonide eelarve on 2009. aastal kasvanud 36 miljoni euroni ja me analüüsime praegu, kuidas saaks Frontex korraldada ebaseaduslike sisse- ja väljarändajate repatrieerimist.

Tuleb rõhutada, et piirikontrollioperatsioon viiakse läbi kooskõlas ühenduse õigusega, eelkõige Schengeni piirieskirjadega. Järgida tuleb põhiõigusi ja tagasisaatmise keeldu. Merel peavad need operatsioonid vastama ka rahvusvahelisele mereõigusele. Kuid liikmesriigid ei tõlgenda ega rakenda nimetatud eeskirju ühtselt. Seetõttu püüame vaadata, kuidas neid eeskirju niimoodi arendada ja selgemaks muuta, et vastavate operatsioonide käigus oleks ühenduse ja rahvusvahelist õigust võimalik paremini kohaldada.

Me koostame ka ettepanekut, mis võimaldab muuta Frontexi asutamist käsitlevat määrust ja Frontexi töömeetodeid. See ettepanek esitatakse 2010. aasta alguses. Ettepanek hõlmab Euroopa Parlamendi raportit ja Frontexi määruse artikli 33 kohaselt antavat agentuuri hinnangut. Eesmärk on optimeerida ja suurendada Frontexi rolli piirikoostöö küsimustes.

Nüüd käsitlen kolmandat valdkonda. Euroopa Ülemkogu rõhutas vajadust tõhustada koostööd peamiste lähte- ja transiidiriikidega ning palus komisjonil uurida võimalusi teha nimetatud riikidega praktilist koostööd. Selle nõude täitmiseks on komisjon teinud suuri jõupingutusi, mille eesmärk on süvendada dialoogi ja koostööd Liibüa ja Türgiga ehk kahe peamise riigiga, mida läbivad üle Vahemere kulgevad ebaseaduslikud rändeteed.

Mis puudutab Liibüat, siis koos Tobias Billströmiga saatsin ma juulis kirja meie Liibüa partneritele, kellega me teeme koostööd mitmes valdkonnas, et tagada Liibüast pärinevate rändevõrgude ühine ja tasakaalukas juhtimine. Me selgitasime Liibüa võimudele oma valmisolekut neid aidata. Selle eesmärk pole mitte üksnes suurendada nende suutlikkust takistada sisse- ja väljarändajaid nende territooriumile ebaseaduslikult sisenemast ja sealt lahkumast, vaid ka parandada sisse- ja väljarändajate kohtlemist nii, et see vastaks inimõigustele ja rahvusvahelistele eeskirjadele, ning tuvastada ja aidata rahvusvahelist kaitset vajavaid sisse- ja väljarändajaid.

Komisjon juba kaasrahastab ÜRO pagulaste ülemvoliniku ameti, Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni ja Itaalia siseministeeriumi kaudu võetavaid katsemeetmeid. Kuid me saame oma tegevusele vajaliku ulatuse anda üksnes siis, kui Liibüa võimud võtavad endale selged ülesanded. Härra Billström, ma ei salga, et ootan meie kirjaile üsna kannatamatult vastust.

Mis puudutab Türgit, siis õigus-, vabadus- ja turvalisusküsimuste peadirektoraadi peadirektor Jonathan Faull on praegu Ankaras lähetusel, et uurida, millises ulatuses ja milliste meetmetega võiks tihedam koostöö ärgitada Türgi võime rändejuhtimises vastutustundlikumalt osalema. Eesmärk on saavutada nii ebaseaduslike sisse- ja väljarändajate tagasivõtmine kui ka veel tähtsam – pagulastele rahvusvahelise kaitse andmine. Kui Türgi ja Liibüa on valmis meie pakkumised vastu võtma, saame koos Tobias Billströmiga neid kaht riiki enne selle aasta lõppu külastada.

Lõpetuseks tahan mainida Stockholmi programmi, mille raames tuleb kehtestada tõhusama ühise poliitika alused ja mis võimaldab meil edendada kooskõlastatud sisse- ja väljarändet Euroopa sisse- ja väljarändepakti vaimus. Me esitasime oma ettepanekud juunis ja eesistujariigi Rootsi korraldatud mitteametlikul ministrite arutelul juulis pälvivad need poolehoidu.

Ma ei hakka kordama äsjaöeldut ehk siis uuesti nimetama antud poliitika kolme põhivaldkonda, milleks on meie humanitaarsetele tavadele vastav ühine varjupaigasüsteem, ebaseadusliku sisse- ja väljarände tõhusam kontroll meie sisepiiride ühtsema haldamise ja viisapoliitika kaudu ning loomulikult inimkaubanduse vastase võitluse tõhustamine ja konkreetsete tagasisaatmist käsitlevate põhimõtete kohaldamine, mille eesmärk on rändajate pikaajaline taasloomimine kogukonda, kust nad pärit on, samuti avatus seaduslikule rändele, nii et vastuvõtivate riikide vajadused oleksid rahuldatud ning ei unustataks ka lähteriikide vajadusi ega rändajate õigusi.

Ongi kõik. Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad, ületasin ettenähtud aega pisut, aga ma tahtsin jätkata Tobias Billströmi väga põhjalikke selgitusi ning toonitada minu meelest praegu kuju võtva Euroopa poliitika ja strateegia peamisi valdkondi. Selle strateegia rakendamiseks peavad meie liikmesriigid endiselt näitama üles täielikku solidaarsust ja otsustavust. Siin loodan ma väga Euroopa Parlamendi abile.

Simon Busuttill, *fraktsiooni PPE nimel*. – (MT) Tänan, juhataja! Tervitan ühtlasi ministri Billströmi ja eriti komisjoni asepresidenti Jacques Barrot'd. Austatud juhataja, lubage mul tunnustada komisjoni asepresidenti nende arvestatavate ja tõeliste jõupingutuste eest, mis ta on sisse- ja väljarände ja varjupaiga valdkonnas teinud.

Tahan Jacques Barrot'd kiita ja tänada selle eest, et ta on otsustanud seda tööd teha niisuguse kirega ja astunud säärases keerulises, vastuolulises ja tundlikus valdkonnas konkreetseid samme. Sellega jõuan ma esimese märkuseni, mille ma, lugupeetud juhataja, tahaksin teha antud teema keerukuse kohta.

Lihtne on näidata näpuga ühe või teise riigi peale, kuid me peame olukorda tõsiselt ja põhjalikult analüüsima. Vastasel juhul võime absurdi ohvriks langeda. Lubage mul tuua üks näide. Viimasel ajal on Itaalia valitsust kritiseeritud selle pärast, et nad saadavad saabuval sisserändajad kohe Liibüasse tagasi. Me peame siiski mõistma, et Itaalia tegevuse tulemusena on käesoleval aastal nende sisserändajate arv, kes on otsustanud ohtlikku teekonda trotsida ja oma eluga riskida, märkimisväärselt vähenenud.

Tuleb aru saada, et niisugune tagasisaatmise süsteem on organiseeritud kuritegevusele ja inimkaubitsejatele suure löögi andnud. See tähendab, et kuigi sisserändajate varjupaigaõiguse austamine on kahtlemata vajalik, on samamoodi ülimalt tähtis jääda kindlaks oma püüdele teha viimaks ometi lõpp Vahemerel toimuvale tragöödiale. Sama tähtis on jätkata võitlust inimkaubitsejatega, kes kasutavad ära Euroopasse tulla soovivate sisserändajate armetust ja raskusi.

Seetõttu ei tohi me hetkekski unustada selle teema keerukust. Tahan teha veel mõned märkused. Me peame Frontexit täiustama, eriti võimaliku riikidevahelise koostöö alal, mis hõlmab konkreetseid küsimusi, näiteks enam kui üht riiki puudutava tagasisaatmise põhimõtteid. Kahjuks ei ole Frontex selles valdkonnas veel küllaldaselt pingutanud. Tähelepanu väärivad ka asepresident Barrot' mainitud sammud, näiteks ümberasustamise üldprogramm, Malta-suguste riikide abistamise katseprojekt ja varjupaigaküsimuste tugiameti asutamine. Neid ideid tuleb hakata kohe ellu viima. Kokkuvõtteks märgin, et teine sama oluline tähelepanu vajav küsimus on koostöö Liibüa ja muude kolmandate riikidega, mis on sisserändajate lähtekohtadeks. Ilma nende riikidega tehtava koostööta ei jõua me kuhugi.

Juan Fernando López Aguilar, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Austatud juhataja, härra Billström, volinik Barrot! Olen nõus, et tegemist on üleilmastumise ühe olulisema valdkonnaga, millele Euroopa peab reageerima, ja toetan nii eesistujariigi kui ka komisjoni rõhuasetust nimetatud küsimuses.

Selles vallas saab Euroopa selgust tuua, kui ta väärtustab üleilmastumise ühe selgema nähtuse, s.o ennenägematu ulatuse võtnud rände ja seega rändeevoogude juhtimist ning arvestab nende mõju kõikidele Euroopa lõimumise seisukohast tähtsatele valdkondadele.

Arvestades liikmesriikide suutlikkust, ei saa nad selle nähtusega üksi võidelda. Seetõttu vajame ühist poliitikat, mida aga ei ole siiani välja töötatud. Selle vajaliku ühise poliitika kujundamiseks oleks tulnud astuda kõik nõutavad sammud Euroopa põhiseaduse ja Lissaboni lepingu raames. Kuid seda poliitikat ei ole veel välja kujundatud. Kogu tehtu on vaid ettekujutus sellest, mida tuleks teha, ning on endiselt väga algses staadiumis.

On siiski selge, et vastusammud peavad olema kooskõlas Euroopa identiteediga. Seega tuleb esimese asjana võtta eesmärgiks ebavõrdsuse kaotamine juba lähtekohas ja selleks peab tihendama arengukoostööd.

Teiseks peame tõhustama võitlust selle nähtuse poliitiliste ja kriminaalsete külgedega ning võtma käsile inimkaubitsemisega tegelevad organisatsioonid. Samas tuleb meil parandada teavet ebaseadusliku sisserände, kaubanduse ja tööhõivega kaasnevate ohtude kohta rände lähtepunktides. Vastukäik peab hõlmama ebaseadusliku sisserände alternatiivina seaduslikku rännet.

Lõpetuseks tuleb meil südameasjaks võtta inimõigused. See puudutab varjupaiga ja pagulaste teemat ning ka 2008. aasta oktoobris sõlmitud Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti täitmist.

Kuid seni peame tugevdama Euroopa välispiiride kontrolli ja suurendama sellealast ühist vastutust. Ebaseadusliku sisserände mõju Itaalias, Hispaanias või Kreekas – Hispaanias seoses lõunapiiriga Vahemerel, samuti Kanaari saartega, kuhu saabuval paaditüved meeleheitel inimesi – ei ole üksnes Hispaania või Itaalia asi. See on Euroopa asi, mis ei tähenda üksnes solidaarsust Hispaania või Itaaliaga või veel vähem lootust, et Hispaania ja Itaalia järgivad oma kahepoolsetes suhetes Aafrika riikidega Euroopa mudelit. Ei, tegemist on ühise vastutuse küsimusega, mis vajab ühist vastukäiku.

Seetõttu pooldas kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon Frontexi tugevdamist ja selle eelarve suurendamist ning me loodame, et see saab parlamendi toetuse, sest me nõustume eesistujariigi Rootsi rõhuasetusega antud küsimuses ja sellega, kui tähtsaks ta kõnealust teemat peab.

Sonia Alfano, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Täna Jacques Barrot'd ja Tobias Billströmi. 31. augustil esitasin ma komisjonile prioriteetse küsimuse. On tõsi, et Itaalia ja Liibüa

randa jõudvate rändajate arv on vähenenud, aga selle põhjuseks on asjaolu, et Vahemerel hukkunute arv on kasvanud.

Paraku on Vahemerest saanud nüüd massihaud ja Berlusconi valitsus, s.t Itaalia valitsus on sõlminud Liibüaaga lepingu, mis kahjuks võimaldab Itaalia keelata oma riiki sisenemise nii sisserändajatele kui ka pagulastele, kes tulevad riikidest, kus neid taga kiusatakse või kus on käimas kodusõda, näiteks Somaaliast või Eritreast. Sellega, et Itaalia ei luba neil vaestel inimestel taotleda varjupaika, rikub ta kõiki rahvusvahelisi norme ja eelkõike Genfi konventsiooni.

Tuletan teile meelde, et tagasi- ja väljasaatmise lubamatus ei tunne geograafilisi piire ning selle üle ei saa mingil juhul tingida või läbirääkimisi pidada. Me ei taha edaspidi mõelda, et kõnealune Itaalia-Liibüa leping lähtub tegelikult majanduslikest huvidest, mille väärtus on ligikaudu viis triljonit eurot.

Nõuan, et komisjon ei sõlmiks – kui see on tema kavatsus – Itaalia omaga sarnast ELi-Liibüa lepingut, sest me oleme näinud, millised on säärase põlastusväärse kokkuleppe tagajärjed. Ma kordan, et kahjuks peavad inimesed selle lepingu tõttu kannatama piinamist, sest sellega me ju tegeleme – Liibüa kinnipidamiskeskused, kuhu inimesi toimetatakse, on piinakambriid, nagu on näha ajakirjanduses avaldatud teadetest ja fotodest, näiteks fotodest, mis kujutavad sisserännanuid **Banghāzist** kümne kilomeetri kaugusel asuvas Ganfuda vanglas. Tegemist on piinamisega, mis minu arvates ei ole sätestatud üheski sõprus- või institutsioonilises lepingus.

Nagu ÜRO pagulaste ülemvolinik toonitas, hoiab tagasi- ja väljasaatmise lubamatus ära inimeste tagasisaatmise aladele, kus nende elu või vabadus on arvatavasti ohus. Inimeste saatmine tagasi Liibüasse, kes – tuletan teile veel kord meelde – ei ole Genfi konventsiooni allkirjastanud ega ratifitseerinud, tundub tõepoolest uskumatu. Mis veelgi iroonilisem – Itaalias on ebaseaduslik sisseränne kriminaalkuritegu. Nii et näiteks pärast vapustavat maabumist augusti lõpul, mil paljud somaallased kaotasid elu, on need mõned – vist oli neid neli või viis –, kes jõudsid sihtkohta, muu hulgas saanud sisserände süüdistuse ning võetakse nüüd sellepärast Itaalia õiguse alusel vastutusele.

Kutsun komisjoni üles võtma ka tegelikult midagi ette, et hinnata, kas Itaalia-Liibüa leping vastab rahvusvahelisele õigusele, ning lõpuks muutma otsustavalt suunda ja jätma Itaalia valitsuse häviväärse poliitika toetuseta.

Hélène Flautre, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Meie viimane Vahemerel toimunud tragöödiale järgnenud arutelu oli 1. aprillil.

Nagu mäletate, hukkus Liibüa rannikuvetes sadu sisserändajaid. Me palusime alustada uurimist. Siiani ei ole me saanud selle tragöödia üksikasjade kohta mingit teavet.

Nagu teate, leiti pärast seda augusti keskel Lampedusa rannikuvetest 73 aafriklase surnukeha. 25. augustil päästeti lõpuks 57 Eritreast pärit sisserändajat, kes olid pikka aega olnud Malta vetes. 31. augustil ei lubatud Liibüasse 75 somaallast.

Euroopa Liidu välispiirid on tõepoolest muutunud mõrvarlikeks. Sellist pealkirja kannab vabariiklase Migreurop peagi ilmuv aruanne. Kutsun teid kõiki üles, kallid kolleegid, see endale hankima ja sellega põhjalikult tutvuma.

Austatud härra Barrot, selles olukorras viitate te mõnele põhiküsimusele. Te nimetate varjupaigaõigust ja õigust rahvusvahelisele kaitsele. Te peaksite viitama ka iga inimese õigusele lahkuda ükskõik millisest riigist ja igatüüpi kohustusele aidata teisi inimesi, kes nad siis ka poleks. See on rahvusvaheline mereõigus. Sellised olukorrad sagenevad ning tulevad järjest tihemini ette ka Türgi ja Kreeka vahelisel piiril. Sellepärast ei usu ma, härra Barrot, et Frontexi ressursside suurendamine toob lahenduse.

Arvan, et Euroopa Liit on praegu vastuolus omaenda eesmärgiga. Euroopa Liit sündis seetõttu, et poldud nõus teiste väärkuse alandamisega, ja sellele peab Euroopa Liit ka truaks jääma.

Timothy Kirkhope, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Komisjoni ELi ümberasustamise ühisprogrammil on loomulikult õilis eesmärk edendada riikide valitsuste tihedamat koostööd pagulaste ja varjupaigataotlejate ümberasustamisel. Kuid minus, Briti konservatiivis, tekitab selle rakendamine muret. Me ei taha, et jätkuksid sellised probleemid nagu Prantsusmaal Sangatte'is.

Arvan, et koostöö ja solidaarsus Euroopa Liidus on riikide ees seisvate raskuste arutamisel loomulikult tähtis, aga me peame eristama majanduslikel põhjustel sisserändajaid ja varjupaigataotlejaid. Endastmõistetavalt

on neil täielik õigus paluda pelgupaika, kuid me ei tohi oma õigusaktidega takistada üksikutel riikidel otsustamast selle üle, kes võetakse vastu ja kellele pakutakse varjupaika. Komisjoni kavandatud ühine tegevus võib vähendada iga ELi riigi võimalusi neid otsuseid langetada.

Samas peaks minu meelest lõunapiiride turvalisuse tagamine olema siiski kõige tähtsam. Selles vallas peab Frontex täitma väljapaistvamat osa, et kindlalt eemal hoida majanduslikel põhjustel sisseerändajaid, kes soovivad võtta ette ohtliku teekonna üle Vahemere. Meil tuleb astuda otsustavamalt vastu mitmetele kolmandatele riikidele, kes õhutavad vastutustundetult sellisele tegevusele. Komisjon kinnitab, et lõpliku otsuse vastuvõetavate inimeste arvu kohta teevad riikide valitsused ning Suurbritanniat ega teisi riike ei sunnita võtma vastu suurt hulka majanduslikel põhjustel sisseerändajaid, kellega nad toime ei tule või keda nad ei suuda praegusel majanduslikult raskel ajal toetada. See on vajalik ja õige. Riigid, näiteks Suurbritannia, vajavad tagatist selle kohta, et meie varjupaiga- ja sisseerändepoliitika jääb endiselt meie otsustada ning ELi tegevust iseloomustab jätkuvalt avatud koostöö, mitte sundus.

Willy Meyer, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (ES) Austatud juhataja, härra Billström ja volinik Barrot! Selle parlamendikoosseisu ametiaja algus pakub suurepäraselt võimalust muuta meie sisseerändepoliitikat.

Meie praegune sisseerändepoliitika põhineb ilmsel silmakirjalikkusel ja künismil. Me räägime, et Euroopa projekt ei õnnestuks ilma võõrtöolisteta, aga ometigi karistame neid selliste õigusaktidega nagu tagasisaatmisdirektiiv, mis on tabavalt ristitud häbidirektiiviks ning mis ei vasta Euroopa Liidu põhimõtetele ja väärtustele.

Kõik ei mõista säärast poliitikat, millega püütakse Euroopast praegusel kolmekordse ehk toidu-, finants- ja energiakriisi ajal kujundada kindlust, sest meie töö on halb ja liigub vales suunas. Kui Euroopat vajatakse ja eriti juhul, kui Euroopat vajatakse tänu võõrtöolistele, peame austama kõiki nende õigusi, mitte tegema neist kurjategijaid, nagu Euroopa Liit praegu teeb. Nii põhjustatakse sõja või nälja eest põgeneda püüdvatele peredele vaid rohkem kannatusi.

Seega oleks järgmisel kevadel Madridis toimuval Euroopa Liidu ning Ladina-Ameerika ja Kariibi mere piirkonna riigipeade ja valitsusjuhtide tippkohtumisel kõige õigem tühistada see häbidirektiiv, mis ei ole kooskõlas meie põhimõtete ja väärtustega ning mida ei mõista ükski valitsus, eriti Ladina-Ameerikas ja Kariibi mere piirkonnas, kust tuhanded võõrtöölised Euroopa Liitu tulevad.

Seetõttu nõuan, et häbidirektiivi tühistamist kaalutaks tõsiselt.

Gerard Batten, fraktsiooni EFD nimel. – Lugupeetud juhataja! Arutluse all olevad meetmed moodustavad osa praegusest niinimetatud vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevast alast ning hõlmavad ka sisseerännet. Küsimus puudutab ühist sisseerände- ja varjupaigapoliitikat ning ükskõik, kui palju Suurbritannia valitsus brittidele ka ei valetaks, me teame, et nende kavatsuseks on Suurbritannia sellega lõpuks siduda.

Kuid kõigile ühesugust lahendust pakkuv sisseerändepoliitika Suurbritannias ei toimi. Suurbritannia on üks tihedamalt asustatud riike maailmas, isegi tihedama asustusega kui India, Hiina või Jaapan. Suurbritanniasse rändab sisse ligikaudu 230 000 inimest aastas – see lisab rahvaarvule iga viie aastaga enam kui miljon uut inimest. Praeguselt 61,4 miljonilt kasvab rahvaarv 2031. aastaks 70 miljonini ehk kõigi aegade suurimaks ja suureneb siis pidevalt veelgi. Kogu selle kasvu põhjustavad sisseerändajad ja nende järglased.

Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei ei ole vastu mõningasele sisseerändele, aga seda tuleks rangelt kontrollida just Suurbritannia, mitte Euroopa Liidu või kellegi teise huvides. Suurbritannia ei vaja Euroopa ühist sisseerändepoliitikat. Me peame kohe tegema lõpu massilisele sisseerändele ning kehtestama rangelt piiratud ja kontrollitud sisseerändepoliitika. Me peaksime rakendama 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni, mille järgi sisseerändajatel on kohustus taotleda pelgupaika esimeses ohutus riigis, kuhu nad saabuvad. Selleks ei ole Euroopa rannikul asuv väike saareke nimega Suurbritannia.

Meil tuleks lõpetada vaenu ja konflikte põhjustava paljukuultuurilisuse edendamine ning assimileerida ja lõimida olemasolevad sisseerändajad ühisesse kultuuri, kus austatakse samu poliitilisi ja õiguslikke tavasid. Šariaadiseadustel ei tohiks Suurbritannias – ja ma arvan, et mitte kuskil Euroopas – kohta olla.

Louis Bontes (NI). – (NL) Austatud juhataja! Frontex ei toimi. Praegu toimuva operatsiooni Poseidon eelarve on 11 miljonit eurot. See on mõttetu. See on raha tuuldeloopimine. Ainus lahendus on otseteed tagasisaatmine ja ranged meetmed nende riikide vastu, kes sellise sisseerände võimalikuks teevad. Ühine varjupaiga- ja sisseerändepoliitika ei ole hollandlaste huvides. Hollandi Vabaduspartei, kelle nimel ma kõnelen, on sellisele poliitikale tuluselt vastu. See toob kaasa veel suurema hulga inimesi, kellel ei ole Euroopasse saabudes mingeid

väljavaateid. Hollandlased ei vaja solidaarsust, vaid seda, et meie siin nende huvide eest seisaksime. Seega lõpetagem see solidaarsus.

Tahaksin teha märkuse ka eesistujariigi Rootsi tegevuse kohta. See eesistujariik arvab, et Euroopa peaks tööturu olukorrast lähtuvalt oma piire massilisele sisse- ja väljarändele veelgi rohkem avama. Vabaduspartei on kategooriliselt selle vastu. Tegemist on massilise sisse- ja väljarände suitsukattega. Vaadake, mis toimub suurlinnades – vaadake neid üüratuid probleeme, millega nad silmitsi seisavad. Mõelge oma rahva, riigi ja kultuuri peale. Meie igatahes teeme seda. Ma tahan öelda, et mis liig, see liig. Tehkem lõpp massilisele sisse- ja väljarändele. See on läinud juba liiga kaugemale.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja, komisjoni asepresident ja nõukogu eesistuja! Rändega seotud katsumused püsivad, nagu püsib ka meie soov need lahendada.

Katsumused on järgmised: esiteks liikumine ühise rändepoliitika poole, teiseks vajadus oluliselt parandada seadusliku rände korraldust, kolmandaks lõimimise täiustamine, neljandaks väga otsustav ebaseadusliku või salajase sisse- ja väljarände võitlemine, viiendaks Frontexi edasiarendamine, kuuendaks lähte- ja transiidiriikidega läbi viidavate menetluste ja sõlmitud konventsioonide ja lepingute parandamine ning seitsmendaks ühise varjupaigapoliitika edendamine.

Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametist peab 2010. aastal saama õiglane, tõeline ja kõikide isikute võrdsuse eest seisev amet, mis jagab vastutust solidaarsuse alusel ning pakub edaspidi rahvusvahelist või täiendavat kaitset.

Mis puudutab Frontexit, siis tema ülesandeks jääb koordineerimine ja koostöö. Mitte mingil juhul ei hakka ta langetama riigi pädevusse kuuluvaid otsuseid. Vajadus suurendada Frontexi missioonide arvu meie lõunapiiril, s.o Lõuna-Euroopas, eelkõige Vahemerel, aga ka Atlandi ookeanil, ei tähenda üksnes Euroopa Liidu vastukäiku rände survele, mis Kreekas, Maltal, Itaalias või Hispaanias aina kasvab, vaid ka surma ja tragöödiat ära hoidvaid humanitaarseid vastusamme.

Vaadake, mis on toimunud Frontexi eelarvega – see on suurenenud kuult miljonilt eurolt 2005. aastal 78 või 83 miljoni euroni 2010. aastal. Kuid me kardame, lugupeetud juhataja, et Frontex ei suuda hallata eelarvet, mille Euroopa Parlament on talle määranud. See oleks vastuvõetamatu, sest lahendada tuleb palju probleeme ja ülesandeid.

On väga oluline, et Frontex saaks toimima kättesaadavate tehniliste seadmete keskregistri CRATE'i. Ülimalt tähtis on ka see, et liikmesriigid panustaksid CRATE'i ka tegelikult. Meie koostöö Europoliga peab olema tihedam ja paremini koordineeritud. Me peame haldama Iconexi ning, lugupeetud juhataja, inimõiguste kaitsmiseks peab Frontexi, Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni ja ÜRO pagulaste ülemvoliniku ameti tegevus olema ulatuslikumalt ja paremini kooskõlastatud.

Need on meie probleemid ja ülesanded.

Claude Moraes (S&D). – Austatud juhataja! Keegi ei alahinda seda, kui tohutult keeruline on saavutada meie komisjoni esimehe mainitud tasakaalu, kui suur on rände surve Euroopa Liidule ja milliseid pingeid peame me taluma Vahemerel. Sel suvel tuletati meile taas meelde seda karmi reaalsust, millega tagakiusamise ohus olevad ja vaesuse eest põgenevad sisse- ja väljarändajad ja varjupaigataotlejad silmitsi seisavad.

Kahtlemata on Frontexil Euroopa rändekäsituses põhiroll. Koos ELi välispiiride haldamise süsteemi parema koordineerimisega kasvab ka Frontexi tähtsus. Seetõttu on meie fraktsioon seisukohal, et ülimalt oluline on saavutada õige tasakaal ühelt poolt Frontexi vahenditega varustamise – nagu paljud kolleegid on juba maininud – ja teiselt poolt selle tagamise vahel, et Frontexi tegevuse käigus hinnataks enam selle humanitaarseid külgi. Näiteks kuidas saab Frontex vähendada merel hukkunute traagilist arvu, mis on rohkem kui 12 000 viimase kümne aastaga? Selleks on tema tööülesannete hulka lisatud päästeoperatsioonid. Konks on pisasjades. Paljugi sellest poliitikast peab kohapeal toimima hakkama ning ma tean, et Euroopa Parlament, komisjon ja nõukogu püüavad seda saavutada.

Me peame tagama, et Frontex ei muutu üksnes vahendiks, mille abil inimesi Euroopast eemal hoida. Neile, kes õigustatult kaitset vajavad, tuleb võimaldada pääs ELi territooriumile.

Austatud volinik, te rääkisite tagasi- ja väljasaatmise lubamatusest. On tähtis, et te selle taas kord välja ütlesite. Itaaliat ja Liibüat puudutav olukord on loomulikult midagi, millest minu Itaalia kolleegid rohkem kõnelevad, aga mainitud põhimõtet ei tohi rikkuda mitte keegi ega ükski riik.

Oleme olukorras, kus tagasi- ja väljasaatmise lubamatus kehtib isegi riikides, kes ei ole 1951. aasta konventsiooniga ühinenud. Inimõiguste järgimine on tähtis. Me ei tohi hoida kõrvale oma kohustusest kaitsta neid, kes seda vajavad.

Seega peab Frontex olema osa rände- ja varjupaigaküsimuse õiglasest ja tasakaalukast lahendusest. Meil tuleb tagada varjupaigapaketi rakendamine ning tasakaal seadusliku rände ja pagulaste kaitse vahel.

Sarah Ludford (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Briti ajakirjandus on paranoiliste euroskeptikutest Euroopa Parlamendi liikmete abil levitanud hirmujutte selle kohta, et tulevane põhiõiguste volinik, kelle Barroso on Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni ettepanekul heaks kiitnud, sunnib Ühendkuningriiki võtma kogu Euroopast vastu rohkem varjupaigataotlejaid.

See ei ole tõsi. Nagu asepresident Barrot kinnitas, on Malta abistamise katseprojekt vabatahtlik ning vabatahtlik oleks ka kava, mis on välja pakutud otse Euroopasse saabunud ja ÜRO pagulaste ülemvoliniku poolt pagulasteks tunnistatud inimeste ümberasustamiseks.

Ükski ELi poliitika osa ei ole kunagi sisaldanud kvoote või riigi kohustust sisserändajaid vastu võtta. Kuid me püüame siiski saavutada vabatahtlikku solidaarsust ning ma loodan tõesti, et tulevane põhiõiguste volinik võtab midagi ette, et lõpetada sisserändajate hukkimine Vahemerel.

Järgmisel kuul möödub kümme aastat ajast, mil EL seadis eesmärgiks töötada välja ühine varjupaigasüsteem ja kooskõlastatud rändepoliitika. Hoolimata mõningatest märkimisväärtsetest jõupingutustest, eriti nendest, mida komisjon on Euroopa Parlamendi liikmete toel teinud, oleme ilmselgelt sellest veel kaugel.

Kõige tähtsam on korralikult juhtida rändevoo, mis enamasti koosnevad nii pagulastest kui ka tööd otsivatest sisserändajatest ja mida selleks, et neil kahel rühmal vahet teha, nimetatakse segarändevooadeks. See on vajalik selleks, et veenda eurooplasi probleemi korralikus ohjamises, samuti selleks, et lõpetada inimeste hukkimine ja tagada kaitse neile, kes seda vajavad.

Kui habrastes paatides inimesed lükatakse tagasi merele ega hinnata kordagi nende kaitsmise vajadust, ei saavutata ühtki nimetatud eesmärki. Mind hämmastavad volinik Barrot' sõnad, et liikmesriigid ei kohalda mereõigust ühtselt. Selline korراتus on vastuvõetamatu. Frontexile tuleb anda piisavalt vahendeid ja ta peab austama üksikisikute inimõigusi. Neil inimestel tuleb lubada maabuda, hinnata nende õigust saada varjupaika ning liigitada nad pagulasteks ja nendeks, kellel ei ole õigust Euroopasse jääda.

Kui ELi liikmesriigid nii ei tee, tuleb nende vastu vajaduse korral esitada kaebus Euroopa Kohtusse ning nagu kolleeg Sonia Alfano mainis, on mõte, nagu suudaks selle töö ära teha hoopis Liibüa, sealseid rägeid inimõiguste rikkumisi arvestades täiesti pöörane.

Mõistlik Euroopa sisserändepoliitika hõlmaks mõningaid ühiseid raamtingimusi, mis käsitlevad majanduslikest põhjustest tulenevat rännet ja mille piires saavad selliseid sisserändajaid vastu võtavad liikmesriigid tegutseda nii, et teevad ise otsuseid, kui palju sisserändajaid nad vastu võtavad. Me vajame koordineerimist, ühiseid standardeid ja ühist raamistikku ning siis veel ka solidaarsust.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Lugupeetud juhataja! Ma tegelikult ei jaga teie indu Frontexi asjus. Me oleme kuulnud nii Frontexist kui ka liikmesriikidest, et seal on rikutud inimõigusi, ei ole järgitud tagasi- ja väljasaatmise lubamatust ega antud pagulastele võimalust taotleda varjupaika ning need inimõiguste rikkumised on toimunud Euroopa Liidu nimel.

Minister Billström, te ütlesite, et me vajame oma välispiiridel järelevalvemeetmeid, aga lubage mul küsida, miks ei võiks me võtta järelevalvemeetmeid nende inimeste kontrollimiseks, kes välispiiridel töötavad ja piire kaitsevad. Miks ei võiks Frontexi tegevus olla läbipaistev ja meile arusaadav? Meie jaoks siin Euroopa Parlamendis peab Frontexi tegevus olema arusaadav ja läbipaistev. Meil on vaja selgust selles, millises järgus on nende uute Frontexi eeskirjade menetlemine, mida te mainisite, lugupeetud volinik, samuti vajame selgitusi selle kohta, kuidas on merel kinni peetud pagulastel võimalik saada rahvusvahelist kaitset.

Ühtlasi peavad olema läbipaistvad kolmandate riikidega sõlmitavad kokkulepped ning see, kuidas täpselt kasutatakse näiteks Liibüale antavat ELi raha. Ma kahtlen, kas see, mida te nimetasite Liibüa abiks pagulastele, ka tegelikult pagulasi aitab. Ka siin jääb lihtsalt läbipaistvusest puudu ning kui isegi liikmesriigid tõlgendavad sisserändajate õigusi teist erinevalt, nagu te ütlesite, siis kuidas te teete kindlaks, et Liibüa-sugused kolmandad riigid järgivad teie tõlgendust?

Tahan teile meelde tuletada, et Euroopa Parlament on alati toetanud mõtet muuta vastutuse jagamine varjupaigataotleste puhul kohustuslikuks, ning ma arvan, et teie teade katseprojekti kohta, mille raames võttis üksnes Prantsusmaa Maltalt vastu väga-väga, peaaegu naeruväärselt vähe, kõigest sada pagulast, näitab, et vabatahtliku solidaarsusega me kaugele ei jõua. Siin on kohustuslikkust vaja.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Me tahame sisserändega võidelda. Tegemist on suure probleemiga. Vahepeal on meie teadetetahvel ja arvuti rikki läinud. Võtkem käsile küsimused, mida on võimalik tõesti tulemuslikult lahendada.

Loomulikult on ränne praegu Euroopas üks suuremaid probleeme. Veelgi enam, see ei ole probleem mitte üksnes meie, poliitikute jaoks, vaid ka Euroopa Liidu liikmesriikide elanike jaoks. See on hetkel Euroopa poliitikutele vahest üks raskemaid katsumusi ja meie valijatele üks peamisi probleeme. Sisserändel on mitu palet. Austatud kolleegid on kõnelnud täna Aafrikast lähtuvast sisserändest, mis mõjutab eelkõige Vahemere piirkonna riike, ning nende jutt on teatud mõttes õigustatud. Mina esindan riiki – Poolat –, kuhu tullakse ebaseaduslikult mõistagi vähem, aga meile saavad inimesed endistest Nõukogude Liidu riikidest ja osalt ka Aasiast.

Me peame vastama küsimusele, milline on ELi ebaseadusliku sisserände vastase võitluse ja – lihtsalt öeldes – ka seadusliku sisserände piirangute filosoofia. Kas Frontex peab kandma selles võitluses põhilist koormat? On see tõesti mõttekas? Kas poleks tõhusam, kui lisaraha, mida me tahame Frontexile eraldada, antaks riikidele, kus ebaseadusliku sisserände probleem on kõige suurem, ning ELi liikmesriikidele, kelle piir kattub osaliselt ELi välispiiriga? Austatud juhataja, kokkuvõttes tundub mulle, et see oleks targem.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud minister, austatud volinik! Genfi konventsiooni ja inimõiguste küsimuses ei ole meil valikut. Meie ainus võimalus on täita konventsioone, millega me oleme ühinenud. Õigusaktides on selgesti sätestatud, et Euroopa rannikule saabunud pagulaste saatmine riikidesse, kes ei ole Genfi konventsiooniga ühinenud, on selle konventsiooni rikkumine. Tegemist ei ole abstraktse õigusnormi, vaid selge sättega.

Kui saadame pagulasi Frontexi või liikmesriikide kaudu Liibüasse, rikume konventsiooni, eelkõige seetõttu, et Itaalia valitsuse enda esitatud arvude põhjal teame, et 75% Euroopa rannikule jõudnud inimestest taotleb varjupaika ja pooltel neist – umbes 38 protsendil või kolmandikul kõikidest – on õigus saada humanitaarkaitset.

Poliitiliste valikutega kaasnevad eetilised valikud ja praegu tuleb meil teha eetiline valik. Kas on õige, kas on tõesti eetiline, et enam kui 14 000 inimest on viimaste aastate jooksul hukkunud, püüdes jõuda Euroopa rannikule? Kas oleme tõesti käitunud kõlbeliselt, ehkki suurel osal eluga riskivatest inimestest on tegelikult õigus saada varjupaika? Kas nad ikka peaksid tingimata oma elu ohtu seadma? Ei, nad ei peaks seda tegema.

Me oleme juba kaua rääkinud, et selline puhtalt repressiivne sisserändepoliitika, mida on järgitud, esitab meile küsimused inimeste elu ja surma kohta ning paneb meile kõigile ühise vastutuse iga elu või surma osas tehtud valiku eest.

Me ei lahenda probleemi sellega, kui külvame Frontexi tema tegevuse alguses rahaga üle – rahaga, mida Frontex ei saa kulutada ja mida komisjoni arvates ei ole Frontexile hetkel mõttekas eraldada. Me saame probleemi lahendada nii, et vaatame üle Frontexi volitused. Alles siis võib Frontex lisaraha vajada. Selleks peab Frontex tegema koostööd ja esitama ÜRO pagulaste ülemvolinikule kogu teabe. Selleks peab Frontex oma tegevuses järgima ka humanitaarseid kaalutlusi, mida ta praegu ei tee. Sama tõsine, lugupeetud kolleegid, on pagulasfonde käsitlev ettepanek. Samal ajal, kui meie suurendame investeeringuid Frontexisse, kärbitakse nende fondide vahendeid.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud daamid ja härrad! Ausalt öeldes ärritab mind see, et mõningad Itaalia kolleegid on kasutanud juhust ja alustanud uuesti vana vaidlust ainsa eesmärgiga rünnata Itaalia valitsust. Sisserändest rääkides ei peaks me enam manipuleerima ideoloogiaga, vaid uurima sügavuti juhiiseid, mis sisalduvad lõimimisel ja solidaarsusel põhinevas Euroopa sisserände- ja varjupaigapaktis.

Ma hindan tõesti komisjoni viimaste aastate jõupingutusi, kuid volinik Barrot nõustub minuga, kui ütlen, et selleks, et luua tõeline Euroopa sisserändestrategia, milles peetakse tähtsaks järeleandmatut võitlust ebaseadusliku sisserände ning inimkaubanduse ja inimeste ärakasutamisega, tuleb asjade kulgu kiirendada.

Me peame astuma kindlalt vastu kõikidele, kes lõikavad kasu inimkaubandusest, sealhulgas ebaseaduslikku tööjõudu kasutavatele tööandjatele. Loomulikult ei ole enam vastuvõetav, et sisserände probleemiga tegelemine on pandud üksnes Vahemere piirkonna piiririikide õlule. Komisjoni hiljutine ettepanek taaslõimimise

ühisprogrammi kohta on liikmesriikidevahelise poliitilise ja tegeliku koostöö vallas samm edasi, aga ühendusesisese solidaarsuse suurendamiseks on hädavajalik võtta mitmeid meetmeid.

Seetõttu ootame Euroopa Liidu nõukogu eesistujalt varsti avaldust, milles kajastuks muu hulgas Itaalia ministri Franco Frattini siiras palve alustada kõnelusi selleks, et leida viis, kuidas ebaseaduslike sissevõetavate ja poliitilise varjupaiga taotlejate vooga seotud koormat ja kohustusi liikmesriikide vahel õiglaselt jaotada.

Minu arvates on see põhiküsimus, sest vastasel juhul satume paradoksaalsesse olukorda, kus osa liikmesriike, sealhulgas Itaalia, Malta, Kreeka ja Hispaania, peavad võtma vastu ebaseaduslikke sissevõetavaid, samas kui teised varjuvad omal äranägemisel tõlgendatava ja vabatahtlikkusel põhineva solidaarsuse mõiste taha. Nad ei saa end selle probleemi eest enam peita. Me tahame tänada Prantsusmaad, kes on nõustunud vastu võtma sada inimest – sada varjupaigataotlejat –, kuid seda tuhandete ja kümnete tuhandete varjupaigataotlejate hulga. Seega ma tänan Prantsusmaad, aga see on vaid tilk meres.

Lõpetuseks ütlen, et muu hulgas ei saa me sissevõetavate enam imerohuks pidada. Ilma tõelise arengukoostööd käsitleva poliitikata, kus Euroopal tuleb täita liidriolli, määrame osale maailmast kindla ja vältimatu vaesust ja meeleheidet täis tulevikku.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Lugupeetud minister ja volinik! Euroopa Parlament on tungivalt nõudnud, et Euroopa tasandil alustataks koostööd sissevõetavate lähte- ja transiidiriikidega. Nende riikide hulka ei kuulu üksnes Liibüa. Nende hulka kuulub ka Türgi. Lisaks sellele, et antud valdkonnas on Türgi lähte- ja transiidiriik, on ta ka kandidaatriik. Teisisõnu võib öelda, et tal on kahekordne kohustus austada Euroopa Liidu poliitilisi põhimõtteid ja institutsioone.

Viimasel ajal on aset leidnud vähemalt neli juhtumit, mil Türgi radarid on tõestanud Frontexi helikopterite tööd Kreeka õhuruumis. Näiteks eile ähvardas Türgi hävituslennuk Frontexi helikopterit, et sundida seda tagasi lendama.

Mida te kavatsete teha ja kuidas te vastate Euroopa Liidu nimel sellise Euroopa institutsiooni nagu Frontex tegevuse häirimisele?

Peale selle ei saa kohustuslik solidaarsus väljenduda üksnes korraldusmeetmetes, mida Frontex rakendab lõunapoolsetes riikides. Solidaarselt tuleb käituda ka meie riikidesse saabuvate sissevõetavate vastuvõtmisel, sest me ei suuda iga kord nende suure hulga toime tulla. Komisjon ja nõukogu õhutavad siin vabatahtlikku solidaarsust, mis ei ole väärt isegi mitte seda paberit, millele see on kirjutatud. Palun öelge, miks te ei kehtesta ka siin kohustuslikku solidaarsust.

Lõpetuseks ütlen, et Itaalia, Malta ja Liibüa vaheline katseprogramm ei tohiks jääda ainsaks. Miks ei ole loodud katseprogrammi sissevõetavate tagasisaatmiseks Türgi, mis on antud konkreetse probleemi puhul otsekui lahtine haav? Lugupeetud volinik, kas Kreeka valitsus on seda kunagi palunud ja teie sellest keeldunud? Või ilmusid Liibüa, Itaalia ja Malta lihtsalt ise välja ja teie nõustustite nendega lisanõudmisi esitamata?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Mul on võimalus teha selgituseks kaks lühikest märkust, mis minu meelest – ja nagu üks kolleeg just praegu ütles – toonitavad meie poliitika silmakirjalikkust.

Esimene märkus puudutab Dublini lepinguid. Lugupeetud volinik, te teate hästi, milline olukord valitseb Calais's. Te teate, et Calais's võivad paljud inimesed väga lihtsalt taotleda ja saada poliitilist varjupaika. Miks nad seda siis ei tee? Sellepärast, et Dublini lepingute tulemusena on kindel, et nad saadetakse riikidesse, kuhu nad ei taha minna, ja mõnikord on neil selleks väga head põhjused. Nad ei taha minna Kreekasse, kus neil puudub peaaegu igasugune võimalus pagulasseisundit saada.

Praegu on Dublini lepingud dokumendid, mis võimaldavad vaenulikku suhtumist inimestesse, kes nendest tulenevat kaitset kõige enam vajavad, ja mis tekitavad liikmesriikide vahel ebavõrdsust. Nii et lõpetagem jutt solidaarsusest, kui on kehtestatud riikidevahelist ebavõrdsust tekitavad aktid.

Teine märkus puudutab tagasivõetulepinguid. Ma mõistan igati, et eesmärk on pidada säärase lepingute teemal läbirääkimisi Türgi ja Liibüaga ehk mängida mõttega tekitada üks suur naaberriikide koosnev ümbruskond ja üüratud laagrid rändevõogude tagasihoidmiseks. See on praktilistel, eetilistel ja poliitilistel põhjustel vastuvõetamatu ning te teate seda ise ka, härra Barrot!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Ütlen alustuseks kohe, et külalislahkus on minu jaoks ilma liialdamata püha väärtus. Lõppude lõpuks tekitab teatud eriliste õiguste ja kohustuste kaudu reguleeritud riikliku kogukonna inimestevaheline solidaarsus. Nii et mis minusse puutub, olen ma

kindlalt vastu kõigele, mis on vastuolus selle piibelliku aluspõhimõttega. On selge, et inimeste vastuvõtt ja viis, kuidas me seda peame tegema, tagavad üheskoos lõimimise ja kõik sellega kaasneva.

Mida me saame teha? Kuhu peaksime paigutama liikmesriikidesse saabuvad meeleheitel inimesed ning kuidas peaksime hoidma ära sellele järgneva konflikti, mis mõnikord väljendub meelepahas, vihas ja raevus ning toob kaasa päris murettekitavaid vaenulikkuse vorme?

Mida peaksime tegema, et varjupaigaõiguse kaitsmine – põhimõte, millele viimastel päevadel on samuti viidatud – ei avaks samas ust petturitest varjupaigataotlejatele? Varjupaiga toovad ettekäändeks mõned inimesed, kes varjavad end selle üldise õiguse taha, kuid kellel ei ole mingit pistmist varjupaigaõigusega, küll aga seaduste rikkumise ja kuritegevusega.

Austatud härra Billström, kas me tõesti arvame, et kogu seda vastutust suudavad kanda üksikud riigid? Siiani on Euroopa tõenäoliselt käitunud pisut ebakindlalt, aga mulle tundub, et sisserännet puudutava ühtse ja tõsise seisukoha kujundamist ei saa enam edasi lükata. Enam ei saa rääkida üksteisele vastu nagu seni ning me ei saa sundida probleemile kõige vastuvõtlikumaid ja kõige haavatavamaid eesliini riike eraldatusse. Nii ei saa käituda, kui meil pole koos saavutatud ühist seisukohta, ja seda meil siiani ei ole, kuigi selle põhimõtteid pidevalt kaitsakse.

Austatud juhataja! Euroopa peab suhtuma oma piiridesse kui Euroopa probleemi, mitte üksikute riikide probleemi. Vaidlustes Itaalia valitsuse või teiste riikide valitsuste tegevuse üle ei saa ta enam jätkata tahumatute teatralsete etendustega, nagu siin istungisaalis on juba juhtunud. Minu jaoks on täiesti mõeldamatu, et Lampedusa rannikul ning Ceutas ja Melillas toimunud tragöödiad ei puutu Brüsselisse, Berliini ja Pariisi.

Siit tulenev pingeline üksikute riikide ja Euroopa vahel tekitab probleeme ja kasvatab ühtlasi Euroopa demokraatia puudujääki, mis kooskõlastatud sisserändepoliitikata saab üksnes halveneda. See suurendab muljet, et riikide erihuvideid on tähtsamad kui ühine heaolu. Austatud juhataja, nõrdimapanev arusaam, et Brüssel ja Strasbourg tegelevad liiga tihti segaste küsimuste, mitte rahvale muret valmistavate probleemidega, süveneb. Kokkuvõttes õhustab see Euroopa poliitilist identiteeti.

Seetõttu loodan ma, et eesistujariik Rootsi alustab lepingu sõlmimist kõige haavatavamate riikidega, et käituda loogiliselt ning kehtestada siiani puuduolev jõuline, tasakaalukas, usaldusväärne ja karm ühine sisserändepoliitika.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Austatud juhataja, härra Barrot, härra Billström, head kolleegid! Me nõudsimme antud arutelu selleks, et juhtida ELi tähelepanu Itaalias aset leidvatele ränkadele põhiõiguste rikkumistele. Alates maist on Itaalia võimud leidnud merelt üle tuhande sisserändaja ning andnud nad mitteametlike ja valimatute tagasisaatmistele käigus Liibüale üle, ilma et oleks isikuid tuvastanud või andnud neile võimalust taotleda või kasutada varjupaigamenetlust, kusjuures on oht, et Liibüas koheldakse neid inimesi ebainimlikult ja alandavalt. Nagu volinik Barrot Itaalialt teavet paludes kinnitas, oleme seisukohal, et sellise tegevusega rikutakse Euroopa aluspõhimõtteid.

Selline käitumine ei vasta Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile ega ühenduse õigusele, eelkõige aga Schengeni piirieskirjale ja repatrieerimisdirektiivile, samuti mitte Itaalia õigusele. Eile palus Ühinenud Rahvaste Organisatsioon Itaaliale rahvusvahelist õigust täita ning samuti eile esitas 24 Somaaliast ja Eritreast pärit pagulast, keda Itaalia keeldus vastu võtmast, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni rikkumise pärast Itaalia vastu Strasbourgis asuval Euroopa Inimõiguste Kohtule kaebuse.

Lugupeetud kolleegid, lisaks sellele on ebaseaduslik sisseränne Itaalias muudetud kuriteoks ja raskendavaks asjaluks. Ainuüksi tõsiasi, et ollakse sisserännanu, põhjustab diskrimineerimist ja ebavõrdset kohtlemist ning annab aluse määrata sama kuriteo eest karmim karistus. Tõsiasi, et ollakse ebaseaduslik sisserändaja, nagu olid perekonnad meie itaalia, portugali, poola ja kreeka kogukondades, takistab põhiõiguste kasutamist ja juurdepääsu kõige elementaarsemale abile, sealhulgas tervishoiuteenustele, sest sisserändajad kardavad, et nad antakse välja. See sünnib Itaalias, austatud juhataja, ning selle on avalikult hukka mõistnud ka õiguse ja põhiseaduse eksperdid, samuti ilmalikud ja katoliiklikud ühendused.

Mida kavatseb komisjon nende rikkumiste lõpetamiseks teha? Euroopa Parlament on alati toetanud võitlust ebaseadusliku sisserändega, aga ainult kooskõlas põhiõigustega.

Lugupeetud juhataja, me tahame teada, kas komisjon kavatseb astuda samme seoses Itaalia õigusaktidega ning analüüsida Itaalia ja Liibüa vahelist lepingut. Kaksikümne aastat pärast Berliini müüri langemist ei saa me lubada mõnel valitsusel uusi müüre ehitada.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Austatud juhataja ja volinik! Tegelikkus on siin parlamendis räägitust hullem.

Me näeme, et president Gaddafi hellitab selle küsimusega seoses lootusi ja rahvusvaheline ajakirjandus räägib pidevalt, et selleks, et Liibüa oma kohustusi täidaks, on vaja miljardit eurot. Me näeme, kuidas Türgi – riik, kes tahab Euroopa Liiduga ühineda – saadab iga päev tagasi Frontexi õhusõidukeid ja kuidas Euroopa Liit ei vasta sellele nii, nagu peaks.

Me näeme inimkaubitsejaid, kes veavad ebaseaduslikke sisseändajaid ja õpetavad neid, kuidas ennast kinnipidamise korral kätte või jalga tulistada, et liikmesriigid peaksid nad vastu võtma ja kohaldama teistsuguseid ebaseaduslikku sisseännet käsitlevaid õigusakte, sest sel juhul on tegemist vigastatud isikutega. Me näeme, kuidas inimkaubitsejad õpetavad ebaseaduslikke sisseändajaid hävitama oma dokumente enne riiki sisenemist, et vastuvõtavad riigid, näiteks Kreeka, ei teaks, kuhu neid saata. Me näeme sisseändajaid väitmas, et nad taotlevad varjupaika, aga neil puuduvad dokumendid ja me ei saa tegelikke asjaolusid kindlaks teha.

Valitseb kaos, austatud volinik. Ühel hetkel tuleb kord taastada ning Euroopa Liit peab selles küsimuses võtma range ja kindla seisukoha.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja, asepresident, kallid kolleegid! Meile korraldatakse pidevalt, et liikmesriigid tunnustavad vajadust kehtestada Euroopa tasandil ühine sisseände juhtimise poliitika ja põhimõtted, mille eesmärk on sisseändajate sotsiaalne lõimimine.

Kuid iga päev näeme, et tegelikkuses ollakse sellest väga kaugel. Näiteks eelarvearutelude käigus on sisseändajate lõimimiseks ette nähtud fondi vahendeid tublisti vähendatud. Mis puutub liikmesriikidesse, siis paljud neist kehtestavad jätkuvalt rangeid õigusakte ja eeskirju oma territooriumile sisenemise ja seal liikumise kohta, et piirata ligipääsu tööturule ning sotsiaal- ja haridussüsteemidele, samuti selleks, et muuta perede taasühinemine keeruliseks.

Samamoodi tähendab ebaseadusliku sisseände vastane ja välispiiride kontrolli käsitlev Euroopa poliitika seda, et vastutus piirikontrolli eest pannakse meie naabritele ega hoolita sealjuures inimõigustest. Me oleme näinud, kuidas see on sündinud Itaalia ja Liibüa vahel.

Selline kalduvus lükata küsimuste lahendamine kellegi teise õlule võimaldab Euroopal lõpuks end oma kohustustest vabastada. See on vastuvõetamatu. Frontexile antavad lisavahendid ei asenda iialgi vajalikku solidaarsust, mis peab liikmesriike ühendama ning võimaldama neil koos pakkuda elukohta rahvusvahelist kaitset vajavatele inimestele ja võõrtöölisele, keda on tuleviku katsumustega toimetulemiseks tarvis.

Milliseid meetmeid te võtate, et tagada tegelik solidaarsus ja teha lõpp sisseändajate kannatustele?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, härra Barrot, härra Billström, head kolleegid! Viimastel päevadel Euroopa varjupaigakava visandamisel rääkisite te ise, härra Barrot, vankumatuses ebaseadusliku sisseändega võitlemisel ja humaansusest tagakiusamise ohvrite vastuvõtmisel. Juriidilises keeles tähendab see, et tagatakse nälja, sõja ja tagakiusamise eest põgenevate inimeste kaitse ja varjupaigaõigus ning takistatakse nende väljaandmist riikidele, kus nende elu on ohus või kus neid võidakse ebainimlikult kohelda.

Põhimõtteliselt tähendab see vastupidist käitumist Itaalia valitsuse praegusele tegevusele, mida ilmestas viimane seitsmekümne viie Eritreast ja Somaaliast pärit pagulase murettekitav väljasaatmine Liibüasse, kusjuures isegi ei kontrollitud, kas nende hulgas oli võimalikke varjupaigataotlejaid, nagu nõuab rahvusvaheline õigus. ÜRO inimõiguste ülemvolinik mõistis säärase käitumise eile hukka. Itaalia ja Liibüa vahelise lepinguga ei saa muuta seda osa merest vabatsoniks, kus rikutakse inimõigusi.

Seetõttu kutsun komisjoni üles esimesel võimalusel tegutsema, et taastada rahvusvaheliste õigusnormide kehtivus ja tagada nende järgimine. Lisaks tahan teada, kui kaugele on jõutud ELi ja Liibüa vahelise kahepoolse lepingu läbirääkimistega, mis kestavad juba mitu aastat. Millal on teil kavas need lõpule viia? Kas nõukogu ja komisjon võivad kinnitada, et nimetatud leping on Itaalia ja Liibüa vahelise lepingu suhtes ülimuslik? Kas te võite Euroopa Parlamendile selgitada ebaseadusliku sisseände vastase võitluse, samuti varjupaigaõiguse ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse tagamisega seotud põhipunkte?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel esimest korda siin täiskogul sõna võtta ja kiita minister Tobias Billströmi selle eest, et ta on nii põhjalikult süvenenud – ja oma Itaalia päritolu tõttu on mul õigus seda öelda – sellesse raskesse olukorda, millega Vahemere-äärsed rahvad ja riigid silmitsi seisavad.

Tahan teda tunnustada jõupingutuste eest, mida ta on teinud, et saavutada üksmeel selles väga vajalikus Euroopa ühises rändepoliitikas. Tahan kiita ka tema algatust asutada varjupaigaküsimuste tugiamet. See on väga praktiline ja konkreetne viis abistada liikmesriike, kes tunnevad, et on üle koormatud, ning alustada liikmesriikidevahelist koostööd.

Tahan minister Billströmit küsida, kas peale nende meetmete, millest ta on juba rääkinud, võiks ta veelgi selgitada ja väljendada oma mõtteid selle kohta, milliseid abinõusid saame me pikas plaanis rakendada Vahemere-äärsete riikide ja rahvaste toetamiseks nii, et igasuguse ebaseadusliku tegevusega võitlemisel oleks humaansus, solidaarsus ja rangus tasakaalus.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Kahtlemata vajame me ühist sisserändepoliitikat. Meil tuleb tihendada koostööd kolmandate riikidega ning muuta see ühtsemaks ja tõhusamaks. Selles koostöös on põhiosa täita Liibüal ja Türgil, nagu käimasolev arutelu on näidanud.

Türgi käitumine on väljakutsuv. Ta on korduvalt vastu töötanud ning ma tahan parlamendis teada anda ja öelda Jacques Barrot'le, et Türgi takistab Frontexi helikoptereid ja teisi õhusõidukeid Euroopa antud ülesannete ja kohustuste täitmisel. Uue Demokraatia parteid esindavad Euroopa Parlamendi liikmed viisid läbi parlamentaarse kontrolli. Austatud härra Barrot, te saate üksikasjaliku teate nende provokatsioonijuhtumite ja Türgi väljakutsuva käitumise kohta.

Mis puudutab tagasivõtmist ja ümberasustamist, siis peame Frontexit veelgi tugevdama ja korraldama ühiseid tagasilende. Lugupeetud härra Barrot ja austatud eesistuja, palun külastage ruttu Türgit ja Liibüat. Probleem on väga tõsine. Ärge jätke seda aasta lõppu. Täna või homme...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Euroopa riikide piirivalvuritel ei ole lubatud keelduda meritsi saabuvate võimalike varjupaigataotlejate vastuvõtmisest või neid minema saata, takistada neil edasi liikumast või saata neid tagasi riikidesse, mis ei kuulu Euroopa Liitu. See on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsioonis. Täna oleme jällegi kuulnud mitmeid näiteid sellest, kuidas Frontex neid eeskirju tegelikult ei täida. Seetõttu on meil selles valdkonnas vaja kontrolli. Meil kui Euroopa Parlamendi liikmetel peab olema kontroll, sest meie kohus on tagada Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni sätete järgimine.

Minu küsimus teile on järgmine. Millises ulatuses me saame kontrollida, kas rahvusvahelistes vetes tegutsevad piirivalvurid täidavad kõnealuseid inimõigusi käsitlevaid õigusnorme? Me oleme aastaid teadnud, et Frontex on üksikute juhtudel inimõigusi rikkunud. Kuid kogu oma tegevusega kahjustab ta tõsiselt ka ELi usaldusväärsust inimõiguste kaitsmisel.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Aitäh, härra Billström. Ma mõtlen, et kas me aeg-ajalt ei keskendu liialt mõistele „ebaseaduslik sisseränne”. Põgenemine oma elu päästmiseks ei saa ju ometigi olla ebaseaduslik, sest inimõigused ja põhivabadused kehtivad igaihe suhtes, sõltumata elukohast.

Tahan rõhutada, et väga oluline on välja uurida, millised on tingimused riikides, kust inimesed põgenevad. Vahest saaks EL olla aktiivsem ja neis riikides rohkem ära teha, et inimestel ei oleks vaja pageda selleks, et hiljem saada külge ebaseadusliku sisserändaja silt. Võib-olla, nagu ma juba ütlesin, keskendume me liialt sõnale „ebaseaduslik”. Nagu mainitud, inimõiguste ja põhivabaduste eest seismine on nii ELis kui ka mujal täiesti seaduslik.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Täna hommikul on tunne, nagu viibiks Itaalia parlamendis, sest teie juhatate istungit. Igatahes mina leian, et sisserände mõte on julgeolek ja inimõiguste austamine. Kahjuks on üleilmastumine ja Euroopa Liidu laienemine 27 riigini toimunud liiga kiiresti, ilma et oleks astutud vajalikke samme julgeoleku ja inimõiguste järgimise tagamiseks.

Ma kuulasin komisjoni. Strateegia on mõistlik ja tulevikku kavandatu suurepärane, aga me unustame, et küsimus on kiireloomuline ja tõsine ning me oleme hädaolukorras. Täna hommikul öeldu kehtib normaalses olukorras, aga praegu ei ole olukord normaalne, eriti Itaalias. Seetõttu nõuan tungivalt, et komisjon pööraks rohkem tähelepanu taktikale, mitte strateegiale, ja suhtuks sellesse probleemi kui igas mõttes Euroopa probleemi. Aitäh.

Juhataja. – Istungi praegune juhataja on tõesti itaallane, aga arutelu ei olnud kaugeltki mitte üksnes Itaalia-keskne. Õnneks oli see, ütleme, laiahaardeline ja selles osalesid Euroopa Liidus erinevaid seisukohti ja vaatenurki esindavad inimesed.

Tobias Billström, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud juhataja! Esiteks tänan teid kõiki huvitava arutelu eest. Täna kõlas siin palju väärtuslikke arvamusi. Mainin ära Simon Busuttili seisukoha tihedama koostöö kohta Liibüaga. Loodan, et saan koos volinik Barrot'ga Liibüat külastada, et suhteid selle riigiga edendada. Samuti jätkub töö Türgiga. Ühtlasi nõustun kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni esimehe Juan Fernando López Aguilariga selles, et üks ebaseadusliku sisserändega võitlemise viise on seadusliku sisserände võimaldamine. See vähendaks näiteks survet varjupaigasüsteemile.

Võidelda tuleb kuritegelike võrgustikega, kes kasutavad ära inimeste meeleheidet. Eesistujariik Rootsi korraldab Brüsselis sellele küsimusele ja inimkaubitsemise vastasele võitlusele pühendatud erikonverentsi. Eesistujariigi Rootsi jaoks on kõige tähtsam saavutada kokkulepe seoses Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametiga ja parandada tegelikku koostööd. Loomulikult loodame, et Euroopa Parlament toetab meid selles küsimuses.

Sonia Alfano tahan öelda, et Euroopa Ülemkogu vastuvõetud õigusaktide täitmine ja nende rakendamine kõikides liikmesriikides kooskõlas tehtud otsustega on tähtis. Oluline on kaasata meie töösse ka ÜRO pagulaste ülemvolinik, et tagada töö soovitatav kõrge kvaliteet. Pean nõustuma ka Timothy Kirkhope'i hinnanguga selle kohta, et tuleb eristada varjupaigataotlejate ja töötajate sisserännet. Praegune arutus võimaldab meil loogiliselt võttes teha järelduse, et ELil on vaja ühist Euroopa varjupaigasüsteemi, samuti paremaid võimalusi töötajate seaduslikuks sisserändeks, mis lähtub riigi vajadustest ja õiguskindlusest ning mille puhul on tagatud kaitse palgadumpingu ja sotsiaalse ärakasutamise vastu.

Kui meil on see olemas, siis ei ole meil vaja Willy Meyeri, Gerard Batteni või Louis Bontes'i poliitikat. Meil on vaja mõistlikku ja hästi läbi mõeldud rändepoliitikat, et parandada ELi demograafilist struktuuri, tugevdada majandust ja parandada inimeste heaolu.

Anna Maria Corazza Bildt ja Alf Svensson käsitlesid seda, kuidas me peaksime lahendama Vahemerel esile kerkinud eetilised probleemid. Rändeprobleemile ei ole ühest lahendust. Selleks on vaja tervet hulka algatusi mitmes valdkonnas. Eriti tähtis on tihedam koostöö lähte- ja transiidiriikidega. Näiteks tuleb süvendada nende riikidega tehtavat arengukoostööd, et tagada stabiilsus, julgeolek ja jätkusuutlikkus.

Lähte- ja transiidiriigid ning liikmesriigid peavad täiustama ka oma merepäästet. Samuti tuleb saavutada selgus riikidevahelise merepäästealase vastutuse jagamises. Ka tuleb meil hakata ühtselt tõlgendama nii merepäästet käsitlevatest õigusaktidest tulenevat õigust rahvusvahelisele kaitsele kui ka rahvusvahelist mereõigust.

Lõpetuseks tahan enda ja eesistujariigi nimel tänada teid südamest võimaluse eest tulla siia Euroopa Parlamenti oma vaateid selgitama. On tähtis rõhutada, et meie strateegia peab põhinema mitmel alusel ja sammul. Arvan, et praegune arutelu näitas seda selgelt. Tänan teid väga.

(Aplaus)

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Austatud juhataja! Tänane arutelu tõestas rändeprobleemide ulatust, kui keegi tõestust vajab.

Juhin tähelepanu sellele, et meie tegevuses peab olema tasakaalustatud ebaseadusliku sisserände tõrjumine – mainin, et sageli on see sisseränne salakaubavedajate ja inimkaubitsejate põhjustatud –, soov edendada ebaseadusliku sisserändega võitlemise eesmärgil mingit laadi seaduslikku rännet, kusjuures see otsus jääb liikmesriikide endi teha, ning samuti soov säilitada igal juhul varjupaiga andmise kohustus.

Esiteks tahan väga lühidalt vastata Frontexiga seotud küsimusele ning märkida, et me koostame ettepanekut Frontexi määruse ja töömeetodite muutmiseks. Muidugi võtsin ma teadmiseks siin väljendatud soovi suurendada läbipaistvust.

Teisest küljest püüame ka muuta arusaadavamaks eeskirju, mis peaksid aitama tagada ühenduse õiguse ja rahvusvahelise õiguse ühtse kohaldamise Frontexi operatsioonide käigus.

Mis puudutab Itaalia probleeme, pean ütlema, et juulis saatsime Itaalia võimudele kirja, milles palusime vajalikku teavet rahvusvahelistes vetes kinni peetud paatide tagasisaatmise kohta. Saime Itaalia võimudelt äsja vastuse, mida meie talitused nüüd põhjalikult analüüsivad.

Lisan, et ühenduse õigusaktide kohaselt peavad liikmesriigid piirikontrolli teostamisel arvestama tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet. See põhimõte tähendab, et riik ei tohi saata inimesi tagasi piirkonda, kus on oht, et neid võidakse piinata, karistada või ebainimlikult või alandavalt kohelda. Varjupaigataotlejaid ja pagulasi ei tohi tagasi saata kohta, kus nende elu ja vabadus on rassi, usu või rahvuse tõttu ohus. Lühidalt – me tagame selle kaitsekohustuse järgimise.

Viimasena tahan korrata minu ja Tobias Billströmi soovi alustada ühelt poolt Liibüaga ja teiselt poolt Türgiga tegelikku dialoogi, mis võimaldab meil jõuda asjade tuumani, teha ebaseadusliku rände takistamiseks piirikontrollialast koostööd ning näha, kuidas me saame koos ÜRO pagulaste ülemvoliniku abiga alustada neis Vahemere riikides protsessi, mis tagab, et tõelised varjupaigataotlejad ei pea Euroopa randa jõudmiseks pöörduma salakaubavedajate või inimkaubitsejate poole, samuti selle, et nende varjupaigataotlusi menetletakse kõnealustes riikides.

See on siis põhjalik dialoog, millega tegeldakse viimases kvartalis. Ma tänan eesistujariiki Rootsit nende valmisoleku eest nii tõhusat koostööd teha.

Kokkuvõtteks tahan veel kord öelda, et meil on vaja Euroopa rändevooegade strateegiat. Meie arvates peavad liikmesriigid tõesti näitama üles suuremat solidaarsust üksteisega. Liikmesriike mõjutavad samad probleemid. Tuleb märkida, et ebaseaduslik sissetränn puudutab lõppkokkuvõttes kõiki, mitte ainult välispiiri äärsid liikmesriike.

Selle solidaarsuse saavutamist pean ma tõepoolest tähtsaks. Meie ettepaneku kohaselt peaks see põhinema vabatahtlikkusel, aga sellest vabatahtlikkusest peab kahtlemata kujunema tõeline vastusamm antud probleemidele.

Ongi kõik, ma ei hakka vastust venitama. Tegin kõnede ajal hulga märkmeid.

Tahan lõpetuseks esitada Euroopa Parlamendile päris tungiva palve meid aidata, eriti seoses kõnealuse strateegia ja Euroopa varjupaigapoliitikaga. Juhin tähelepanu – kuna see küsimus tõstatati –, et me tahtsime Dublini lepingute rakendamist parandada mõningase paindlikkuse lubamisega. Palusime nõukogult ja Euroopa Parlamendilt luba luua tugiamet selle aasta lõpuks ja valmistume ka juhiste ühtlustamiseks. Kõik see kokku tähendab Euroopa tegelikku varjupaigapoliitikat, mis minu meelest vastab täiesti Euroopas minu arvates üksmeelselt heaks kiidetud väärtustele. Me usume nendesse väärtustesse. Need peavad meie tegevuses kajastuma.

Igatahes olen ma Euroopa Parlamendile tänulik meile selle raske ülesande lahendamisel osutatud abi eest.

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Elisabetta Gardini (PPE), kirjalikult. – (IT) Ebaseaduslik sissetränn on tõeline nuhtlus, mis on mitmeid aastaid piinanud peamiselt ELi lõunapoolseid riike, eelkõige Itaaliat, Maltat ja Hispaaniat. On hästi teada, et kõikidest ELi liikmesriikidest võtab Itaalia valitsus vastu kõige rohkem ebaseaduslikke sisseträndajaid, meeleheitel inimesi, kes pärinevad peamiselt Aafrikast ja otsivad paremat tulevikku.

Vastupidi sellele, mida väidavad Itaalia vasakpoolsed, kes juba mitmendat korda kasutavad Euroopa Parlamenti kohatult selleks, et alustada põhjendamatuid rünnakuid Silvio Berlusconi juhitud Itaalia valitsuse vastu, pakutakse esmastes vastuvõtukeskustes arstiabi, süüa ja elukohta, samuti õigusabi seni, kuni tehakse kindlaks, kas ebaseaduslik sisseträndaja võib Itaaliasse jääda või tuleb ta rahvusvaheliste lepingute alusel repatrieerida.

Tungivalt on vaja kehtestada sissetränni ja varjupaika käsitlevad ühenduse meetmed. Me ei saa tõsimeeli arvata, et Itaalia on võimeline kandma kogu koormat, mis selle kiiresti kasvava nähtusega kaasneb.

Mõned parlamendiliikmed on väljendanud mõtet kehtestada nn ebaseadusliku sissetrände kvoodid. Tegemist on heade kavatsustega, mida kahjuks ei toeta konkreetne poliitiline tahe. Alles hiljuti toonitas eesistujariik Rootsi, et nende kvootidega nõustumist on keeruline saavutada.

Louis Grech (S&D), kirjalikult. – Ma olen rahul antud aruteluga, milles pööratakse tähelepanu ELi killustunud ja ebajärjekindlale piirikontrolli, sissetränni ja varjupaigataotlejaid puudutavale poliitikale. Mul on hea meel kuulda, et nõukogu ja komisjon käsitlevad neid probleeme esmatahtsatena, aga siiani oleme mõttekate tulemuste asemel näinud, et nendega tegelemiseks on võetud vaid poolikuid meetmeid. Tundub, et ELi tasemel ei ole poliitilist tahet eraldada kõnealuste küsimuste õiglaseks lahendamiseks piisavaid vahendeid. Praegu kannavad suurimat koormat välispiiride ääres asuvad liikmesriigid ning nende olukord halveneb iga päevaga, sest vahenditest ja suutlikkusest jääb puudu. Viimasel ajal on arutatud mõningaid häid ettepanekuid, näiteks Frontexi volituste muutmist, kogu Euroopa Liitu hõlmava pagulaste ümberasustamise süsteemi ning Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti loomist. Nõuan tungivalt, et komisjon viiks need ettepanekud kiiresti ellu. Meil on vaja rohkem koorma jagamisel põhinevaid lahendusi, sest see on ainus mõistlik vastukaik.

Komisjonil ja nõukogul tuleb Frontexile vajalike vahendite eraldamisel olla otsustavam. Piiride tõhusaks kaitsmiseks peavad Frontexil olema oma seadmed ja varad ning ta peaks tegutsema aasta läbi.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Schengeni ala laienemine tulevikus nii, et see hõlmab ka Rumeeniat, muudab veelgi tähtsamaks Rumeenia välispiiride turvalisuse tagamise ja seega ka Frontexi rolli Rumeenias. Frontexil peab olema Rumeenia välispiiri jälgimise ja kontrolli parandamisel järjest suurem kaal, sest see piir langeb enam kui 2000 kilomeetri ulatuses kokku ELi ehk teisisõnu Schengeni ala tulevase välispiiriga. Möödunud aasta jooksul sõlmis Frontex koostöölepingud Venemaa ja endise Jugoslaavia Vabariigi riikidega, samuti Ukraina ja Moldovaga. See on samm kõikide piiride haldamise poole. Praegu oleks Euroopa Komisjonil kasulik analüüsida viise, kuidas Frontex saaks seda õiguslikku baasi ära kasutada. Teine küsimus, mida komisjon peab uurima, on võimalus sõlmida koostöölepingud muude kolmandate riikidega. Võimalikult suure hulga sedalaadi lepingute sõlmimine lihtsustab ühisoperatsioonide tulemuslikku kooskõlastamist ning soodustab seega inimõiguste ja põhivabaduste järgimist, samuti piiriülese kuritegevuse vastast võitlust.

Tiziano Motti (PPE), kirjalikult. – (IT) Nõustun Jerzy Buzeki märkusega selle kohta, et sisseränne on Euroopale alati kasuks tulnud, kui see on reguleeritud, põhineb lõimimisel ning selle käigus austatakse sihtriigi institutsioone ja õigusakte. Kui on vaja sotsiaalseid uuendusi ja tööjõu liikumist ning kultuurivahetust rahvaste rikastamiseks, pakub sisseränne väärtuslikku abi. Meie judeokristlikud juured panevad meid kannatajatesse heatahtlikult ja külalislahkelt suhtuma.

Kuid kui ebaseaduslik sisseränne toob kaasa hädaolukorra, viletsuse, kuritegevuse ja turvatunde kadumise, muutub vajalikuks tõeline strateegia lõimimiseks sellises ulatuses, millega riigid demograafilist olukorda arvestades toime tulevad. Me lollitame iseennast, kui arvame, et see probleem puudutab vaid Vahemere-äärseid riike. Kodanike liikumisvabadus ELis üksnes soodustab paljude kuritegelike teete asunud ebaseaduslike sisserändajate vaba liikumist. Kõikidel Euroopa riikidel on selles küsimuses eetilised ja otsesed huvid, sest see on seotud kuritegevuse ja nende poole miljardi kodaniku julgeolekuga, kes on andnud meile volituse neid kaitsta ning võtta hädavajalikke ja tegelikke meetmeid nii praeguste kui ka edaspidi kiiresti tekkida võivate probleemide lahendamiseks. Kodanike õigusi ei või vahetada liikmesriikide üldise ükskõiksuse ega komisjoni solonistlike hoiatuste vastu.

ISTUNGI JUHATAJA: ALEJO VIDAL-QUADRAS

asepresident

5. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

5.1. EÜ ja Mongoolia vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. EÜ ja Hiina vaheline mereveoleping – Bulgaaria ja Rumeenia ühinemine (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Paranduseelarve nr 6/2009 projekt (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Paranduseelarve nr 7/2009 projekt (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Paranduseelarve nr 8/2009 projekt (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Juhataja. – Sellega on hääletamine lõppenud.

6. Selgitused hääletuse kohta

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

– Raport: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), kirjalikult. – Pärast Euroopa Kohtu otsuseid nn avatud taeva („Open Skies”) kohta lubas Euroopa Komisjon asendada liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelised kahepoolsed lepingud ühenduse lepingutega. Seetõttu on komisjon pidanud läbirääkimisi, et sõlmida leping, millega asendatakse Mongoolia ja teatavate ELi liikmesriikide vahelised kahepoolsed lepingud.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle ettepanekuga tahetakse asendada teatavad sätted kahepoolsetes lennunduslepingutes, mille on sõlminud ELi liikmesriigid ja Mongoolia valitsus, ning selles käsitletakse minu meelest olulisi aspekte, sealhulgas tehnilisi, kütuse maksustamise ja hinnakujunduse küsimusi.

Mul on eriti hea meel selle üle, kui oluliseks on peetud ühenduse konkurentsioigusest kinnipidamist, sest mõned varasemate kahepoolsete lepingute sätted olid ilmselgelt konkurentsivastased. Ma toetan Brian Simpsoni raportit, sest sellega järgitakse seda üldist kurssi.

– Raport: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), kirjalikult. – Kui Rumeenia ja Bulgaaria ühinesid Euroopa Liiduga, sätestati nende ühinemisaktis vajadus koostada protokoll, millega muudetakse Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning Hiina Rahvavabariigi vahelist mereveolepingut. Praeguse hääletusega toetatakse selle protokolliga sõlmimist.

– Raport: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääle raportile Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta Prantsusmaa toetuseks, sest arvan, et see fond aitab riikidel reageerida loodusõnnetuste tõttu tekkinud olukordadele tõhusalt ja paindlikult – antud juhul on jutt 2009. aasta jaanuaris Edela-Prantsusmaad tabanud tormist, mis põhjustas suurt kahju. See solidaarsust näitav rahastamisvahend võetakse kasutusele siis, kui õnnetuse tõttu tekkinud kahju on nii suur, et kriisile reageerimiseks ei piisa riiklikest vahenditest, ning nimetatud vahendiga tahetakse hoogustada majanduse elavnemist ja rahuldada kannatada saanud liikmesriigi vajadusi.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin oma poolthääle raportile, mille on koostanud minu lugupeetud Saksa kolleeg ja sõber Reimer Böge. Selles kutsutakse Euroopa Parlamenti üles kiitma heaks ettepanekut võtta vastu otsus Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta, et eraldada 2009. aastal kulukohustuste ja maksete assigneeringutena ligikaudu 109 miljonit eurot õnnetuse ohvriks langenud Prantsusmaa abistamiseks. Prantsusmaa edelaosa 31 departemangu tabas 2009. aasta jaanuaris torm Klaus, mis tekitas ligikaudu neli miljardit eurot kahju. Ma kasutan võimalust avaldada meie parlamendi eelarvekomisjoni esimehele Alain Lamassoure'ile kiitust selle eest, kui kiiresti ta koos Euroopa Komisjoni talitustega seda küsimust käsitles.

David Casa (PPE), kirjalikult. 2009. aasta jaanuaris tabas Prantsusmaa edelaosa suurt kahju põhjustanud torm ja seetõttu on Prantsusmaal võimalik taotleda vahendeid Euroopa Liidu Solidaarsusfondist. Ma toetasin nende vahendite kasutuselevõtmist.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Olen seisukohal, et solidaarsus Euroopa Liidu liikmesriikide vahel ja eeskätt Euroopa toetus õnnetuses kannatada saanud riikidele näitavad selgelt, et EL ei ole enam pelgalt vabakaubanduspiirkond. Niisuguste eriotstarbeliste abimeetmete nagu Euroopa Liidu Solidaarsusfondi vastuvõtmisega näitab ühendus, mis meie püüdlustes on „ühinenud mitmekesisuses”, et on võimeline säilitama üksmeele ka õnnetuses ja isegi niisugustes olukordades, kus nõutakse inimestelt ja ainelistelt varadelt palju. Mul on selle üle siiralt hea meel.

Ma loodan, et solidaarsusfondi ei kasutata väga sageli, sest see tähendab, et Euroopat ei taba suured õnnetused, kuid ma loodan ka, et selle ülesehitust ja kättesaadavust parandatakse järjest enam ja neid analüüsitakse sageli, nii et solidaarsusfondi abil saaks tegelikele vajadustele kiiresti ja ilma bürokraatiata reageerida.

Ma tuletan siinkohal meelde tulekahjusid, mis on laastanud minu kodumaad, eriti 2003. aastal, ja kinnitan, et niisugused mehhanismid nagu see fond on olnud olulised ja kasulikud. Ma arvan, et eriliselt rasked ajad, mis Prantsusmaal käesoleva aasta jaanuaris olid, õigustavad fondi kasutuselevõtmist. Ülekaalukas toetus eelarvekomisjoni hääletusel kinnitab, et see on hea meede.

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel, et Euroopa Liidu Solidaarsusfond võetakse Prantsusmaa toetuseks kasutusele, et aidata heastada ränka kahju, mida Euroopa ja Prantsusmaa metsandussektor 2009. aasta jaanuaritormi tagajärjel sai. Eraldatavaid summasid peaks saama kasutada alates 2009. aasta oktoobrist, teisisõnu üheksa kuud pärast tormi. Seekord sekkub fond keskmisest kiiremini, sest tavaliselt kulub selleks ligikaudu aasta alates õnnetusest.

Kuigi niisugused edusammud on tõepoolest rõõmustavad, tasub edasi nõuda, et fondi saaks kasutada veel kiiremini. Solidaarsusfondi praegune halduskord muudab selle keeruliseks. Euroopa Komisjon esitas siiski muudetud ettepaneku võtta vastu määrus ja 2006. aasta mais toetas seda Euroopa Parlamendi suur enamus. Mul on kahju, et nõukogu ei ole seda küsimust veel käsitlenud, ja ma julgustan teda niipea kui võimalik kaaluma võimalusi, kuidas Euroopa Liidu Solidaarsusfond kiiremini kasutusele võtta.

– Raport: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjalikult. – (FR) Andsin oma poolthääle raportile, mille on koostanud minu lugupeetud Saksa kolleeg ja sõber Reimer Böge. Selles kutsutakse Euroopa Parlamenti üles kiitma heaks ettepanekut võtta vastu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta, et eraldada kulukohustuste ja maksete assigneeringutena 4,1 miljonit eurot Hispaania ja Portugali (Kataloonia ning Norte ja Centro piirkondade) tekstiilisektori abistamiseks. Sellega tahetakse aidata töötajaid, kes kannatavad maailmakaubanduses toimunud oluliste struktuurimuutuste tagajärjel, ja aidata neil tööturule naasta. Ma jagan kolleegide seisukohta, mis puudutab fondi kasutuselevõtmise kiirendamist ja vajadust hinnata selle vastastikust täiendavust teiste olemasolevate vahenditega, näiteks Euroopa Sotsiaalfondiga.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Andsin oma poolthääle ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta. Selle eesmärk on anda lisatoetust Portugali töötajatele, keda puudutavad koondamised tekstiilisektoris ja kes kannatavad maailmakaubanduse oluliste struktuurimuutuste tagajärgede tõttu.

832 800 euro kasutuselevõtmisega fondist tahetakse töötajaid tööturule tagasi tuua. Selleks kasutatakse isiklike tööhõivekavasid, mis on koostatud töötajatega ühiselt ning mis hõlmavad isikliku arengu kava ja tööturule naasmise strateegiaid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidu toetus, eriti Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist antav toetus on väga suureks abiks neile, kes on maailmaturul aset leidnud ümberpaigutuste tõttu töökoha kaotanud. Viimastel aastatel ja eriti maailma majanduskriisi tagajärjel on Portugal pidanud lahendama probleemi, kuidas tulla toime töötutega ja aidata neil tööturule naasta.

Suur hulk ettevõtteid on mujale viidud, et kasutada ära näiteks Hiina ja India väiksemaid tööjõukulusid, ning see mõjutab otseselt kogu riigi majandust. See, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutuselevõtmine kiidetakse heaks, on tähtis nii töötajate isikliku ja pereelu paranemiseks kui ka kogu riigi majanduse jaoks, sest pikemas plaanis tahetakse nende erakorraliste meetmete abil aidata töötajatel leida uus töökoht ja seda hoida.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin raporti poolt, sest arvan, et see toetus on Portugali töötajate jaoks tähtis. Siiski olen seisukohal, et Portugali taotlus ei olnud piisavalt nõudlik. Portugali valitsus küsis Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist iga tekstiilisektoris koondatud töötaja kohta 833 eurot, samal ajal kui Hispaania taotles iga sama sektori koondatud töötaja kohta 3006 eurot.

Mind paneb veidi imestama ka see, et majanduskriisi ajal, mil töötus suureneb ja üleilmastumise mõju on tuntav, on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond saanud liikmesriikidelt nii vähe taotlusi ja nii vähe neid heaks kiitnud. Fondil on kõikide liikmesriikide jaoks sel aastal rohkem kui 500 miljonit eurot, kuid siiani on sellest ära kasutatud vaid ligikaudu 60 miljonit.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti poolt, sest Euroopa Parlament annab heakskiidu otsusele eraldada Portugalile 8 32 800 eurot, et aidata Portugali Norte ja Centro piirkondade tekstiilisektoris koondatud töötajaid. Aga kui võtta arvesse praegust suurt töötuse määra Portugalis ja eriti nimetatud piirkondades, on see väike summa ja leevendab olukorda üksnes pisut.

Nagu me kõik teame, taotles Portugal Euroopa Komisjonilt seda summat käesoleva aasta jaanuaris ning see on seotud 1 588 inimese koondamisega, mis registreeriti 2008. aasta veebruarist novembrini riigi põhja- ja keskosa 49 tekstiiliettevõttes.

Heakskiidu sai ka otsus eraldada 3 306 750 eurot, millega toetatakse Hispaania Kataloonia 30 tekstiiliettevõtet koondatud 1 720 töötajat.

Tegelikult oleks aga olnud vaja meetmeid tootmise edendamiseks, eriti tekstiilisektoris, et hoida tulevikus ära ettevõtete sulgemine ja koondamised.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Ma nõustun küll põhimõttega, kuid usun, et kriisi tõsiduse tõttu on vaja hoopis teistsuguseid meetmeid, eriti niisuguseid, mis tagavad VKEdele juurdepääsu krediidile, sealhulgas tööhõivet, territoriaalset arengut ja inimeste võimete arengut soodustavale krediidile.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Hispaania ja Portugali esitatud ettepanekutega võtta kasutusele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond tuuakse taas esile üleilmastumise tagajärjed. Kagu-Aasia riikides, eelkõige erimajandustsoonides, kus inimesi kasutatakse ära ja nende töölevõtmisel jäetakse täitmata minimaalsed sotsiaalsed normid, valmistatakse tekstiiltooteid dumpinguhindadega ja seejärel müüakse neid Euroopa turul.

Euroopa ettevõtted, kes austavad töötajate sotsiaalseid õigusi, mis on välja kujunenud ja omandatud aastakümnete vältel, on sellest tulenevate suurte kulude tõttu ebasoodsas olukorras. Meil tuleb viivitamata takistada niisugusel olukorral süvenemast. Niipea kui võimalik tuleb kehtestada keeld tuua Euroopa Liitu kaupu, mille tootmisel ei järgita konkreetseid minimaalseid sotsiaalseid norme. Seni aga saame vaid töötada selle nimel, et vähendada asjaomastes riikides üleilmastumise tagajärjel tekkinud kahjusid. Seetõttu hääletasin ma kõhklusteta selle poolt, et fondist antaks abi.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Mõistes üleilmastumise kahjulikku mõju, mida on Euroopa tööstuspiirkondades liigagi hästi näha, loodi Euroopa projekti solidaarsuse vaimus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. See aitab Euroopa tuua inimestele lähemale, sest annab abi töötajatele, keda need muutused enim mõjutavad. Portugali Norte ja Centro piirkondade majandus tugines traditsioonilistele sektoritele, näiteks tekstiilitööstusele, ja seda on alates 1990ndate algusest ajakohastatud, et püüda järjest kasvava konkurentsi kiiresti kohaneda.

Tekstiilitööstuses on hõivatud ligikaudu 15% riigi nende piirkondade tööjõust ja ligikaudu 98% nimetatud sektori töötutest riigis on nendest kahest piirkonnast. Majanduskliima halvenemine, mis on kahjustanud nii neid piirkondi kui ka teisi – iseäranis äärepoolsemaid, näiteks Madeirat, kus turism on väga oluline –, on eriti töötuse kasvu tõttu avaldanud murettekitavat mõju sotsiaalsele ühtekuuluvusele. Seepärast toetan ma 8 32 800 euro kasutuselevõtmist Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist, et aidata Portugali Norte ja Centro piirkondade tekstiilitööstuse 1 588 koondatud. Seda raha tuleb kasutada mõistlikult töötajate ümberõppeks ning nende kiireks ja püsivaks tagasitoomiseks tööturule.

– **Raport: Jutta Haug (A7-0003/2009)**

David Casa (PPE), kirjalikult. – See raport käsitleb traditsiooniliste omavahendite läbivaatamist, käibemaksu ja kogurahvatulu ning hõlmab majandusproгноoside alusel tehtavaid kohandusi. Ettepanek on ülimalt tehniline, seepärast ütlen vaid, et see sai minu poolthääle.

– **Raport: Jutta Haug (A7-0009/2009)**

David Casa (PPE), kirjalikult. – 2009. aasta jaanuaris tabas Prantsusmaa edelaosa suurt kahju tekitanud torm ja seetõttu on Prantsusmaal võimalik taotleda vahendeid ELi Solidaarsusfondist. Ma toetan raportööri seisukoha järgimist esitatud paranduseelarve nr 7/2009 projekti vastuvõtmisel.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Minu arvates on lubamatu panna ühele hääletusele Europoli ja Eurojusti assigneeringud ning assigneeringud, millega edendatakse vaktsineerimist lammaste katarraalse palaviku vastu. Ma toetan assigneeringuid, millega likvideeritakse lammaste katarraalne palavik, kuid ei toeta Europoli ja Eurojusti assigneeringuid.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) 2009. aasta jaanuaris tabas Prantsusmaal suur torm. Torm Klaus tekitas suurt kahju eelkõige riigi infrastruktuurile. Solidaarsusfondi eesmärk on hüvitada osa kahjuga kaasnenud kulusid, mis tuleb tasuda avaliku sektori vahenditest. Antud juhtum vastab kõikidele nõuetele. Seepärast, aga eelkõige just piiriülese solidaarsuse pärast Prantsuse kodanikega, kelle elu torm Klaus mõjutas ja mõnes kohas ikka veel mõjutab, hääletasin ma paranduseelarve projekti poolt.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. (FR) Mul on hea meel, et kolleeg Jutta Haugi koostatud raport, mida ma täielikult toetasin, täna vastu võeti. Selle hääletusega võimaldame võtta Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutusele teist korda käesoleva aasta jooksul. Tõepoolest, Euroopa Liit aitas Rumeeniat ning näitab nüüd üles solidaarsust ka Prantsusmaa inimestega, kes said 2009. aasta jaanuaris tunda erakordselt tugeva ja laastava tormi Klaus jõudu. Seda nimetati suureks loodusõnnetuseks ja seetõttu oli võimalik lisada see fondi käsitlusalas. Kokku eraldati selliselt rohkem kui 120 miljonit eurot.

Nagu teate, vajavad minu kodumaa edelaosa departemangud, millele tekitatud kahju on märkimisväärne, seda abi väga. Ma soovin kolleege tänada, et nad raporti poolt hääletasid. Möistagi on nüüd vaja tagada, et Prantsuse valitsus kaasaks kohalikud ametiasutused protsessi õiglasel viisil ja et neid seoses raha kasutamisega ei petetaks. Oleks tõepoolest vastuvõetamatu, kui sellest saaks kasu vaid erasektor.

– **Report: Jutta Haug (A7-0010/2009)**

John Stuart Agnew, John Bufton ja David Campbell Bannerman (EFD), kirjalikult. – Me mõistame, et lammaste katarraalse palaviku vastu on vaja tõesti vaksineerida. Eriti oluline on see Inglismaa lõuna- ja idaosa veise- ja lambakasvatajate jaoks, kes ulatusliku vaksineerimisega oma farmides on loonud haiguse vastu kaitsemüüri, mis on kasulik olnud ka nende põhja- ja lääneosa ametivendadele. Et toetada vaksineerimise rahastamist ELi poolt, oleme sunnitud (samal hääletusel) toetama ka Eurojusti ja Europolile vahendite suurendamist. Nende kahe ameti töö ei ole kooskõlas Ühendkuningriigi õigusega, sest nii laienevad märkimisväärselt riigi võimupiirid üksikisikute vabaduse arvelt. On taunitav, et EL püüab peita niisugused sätted sedalaadi raportitesse ja nõuab, et Euroopa Parlamendi liikmed hääletaksid neid tervikuna, mitte üksikute osadena. Seega ei oleks me saanud rahuliku südamega seda raportit toetada – see selgitab, miks me jääme erapooletuks.

David Casa (PPE), kirjalikult. – See raport käsitleb eelarvemuudatusi, mille käigus luuakse uusi assigneeringuid 51 640 000 euro suuruses summas. Need vahendid eraldatakse lisaks Europolile ja OLAFile ka lammaste katarraalse palaviku vastu võitlemiseks ja kõrgvooreaktori käitamiseks. Minu antud hääle on kooskõlas raportööri arvamusega.

Derek Roland Clark (EFD), kirjalikult. – Ma olen nõus, et vajadus lammaste katarraalse palaviku vastu vaksineerida on suur, ja mõistan hukka Ühendkuningriigi valitsuse otsuse keelduda oma põllumajandusettevõtjaid selles olulises küsimuses aitamast. See raport sisaldab sätteid, mis on nimetatud olukorraga seotud. Samas sisaldab see ka sätteid, mis ei ole kuidagi põllumajandusega seotud, kuid millel oleks olnud Ühendkuningriigile väga kahjulik mõju. Raportis nõuti eelkõige vahendite eraldamist Eurojustile ja Europolile, mille tegutsemine ei ole kooskõlas Ühendkuningriigi õigusega.

On taunitav, et EL püüab peita niisugused sätted sedalaadi raportitesse ja nõuab, et Euroopa Parlamendi liikmed hääletaksid neid tervikuna, mitte üksikute osadena. Seega ei saanud ma rahuliku südamega seda raportit toetada – see selgitab, miks ma just niimoodi hääletasin.

Nigel Farage (EFD), kirjalikult. – Ma olen nõus, et vajadus lammaste katarraalse palaviku vastu vaksineerida on suur, ja tuletan meelde, et Ühendkuningriigi valitsus keeldus oma põllumajandusettevõtjaid selles olulises küsimuses aitamast. See raport sisaldab sätteid, mis on nimetatud olukorraga seotud. Samas sisaldab see ka sätteid, mis ei ole kuidagi põllumajandusega seotud, kuid millel oleks olnud Ühendkuningriigile väga kahjulik mõju.

Raportis nõuti eelkõige vahendite eraldamist Eurojustile ja Europolile, mille tegutsemine ei ole kooskõlas Ühendkuningriigi õigusega. On taunitav, et EL püüab peita niisugused sätted sedalaadi raportitesse ja nõuab, et Euroopa Parlamendi liikmed hääletaksid neid tervikuna, mitte üksikute osadena. Seega ei saanud ma rahuliku südamega seda raportit toetada – see selgitab, miks ma just niimoodi hääletasin.

Mairead McGuinness (PPE), kirjalikult. – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni kuuluvad Fine Gaeli liikmed hääletasid paranduseelarve nr 8/2009 projekti poolt. Me märgime, et selle hääletusega luuakse eelarverida lisavahendite eraldamiseks Madalmaades Pettenis asuvalle kõrgvooreaktorile. Alguses oli selle rajatise eesmärk hinnata termotuuma- ja tuumalõhustumise reaktorites kasutatavaid materjale. Nüüd

on sellest saanud meditsiinisektoris kasutatavate radioaktiivsete isotoopide tootmises väga oluline vahend ja see täidab ligikaudu 60% Euroopa nõudlusest. Raportis toetatakse muu hulgas suuremate vahendite andmist ka lammaste katarraalse palaviku likvideerimiseks ning Euroopa politsei jaoks ja pettusevastaseks võitluseks. Arvestades kõrgvooreaktori olemust ja raportiga hõlmatud eelarveridade kokkupanemist, hääletas Fine Gaeli delegatsioon kokkuvõttes paranduseelarve nr 8/2009 projekti poolt.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), kirjalikult. – Ma andsin oma poolthääle eelnimetatud raportile, mis hõlmab laenukohustuste suurendamist loomahaiguste likvideerimis- ja seirekavade ning selle jälgimise jaoks, milline on loomade füüsiline seisund, mis võib välisteguri olemasolu korral olla ohtlik rahvatervisele.

Samas soovin rõhutada, et ei nõustu teiste teemadega, mis on raportis esitatud, kuid mis ei peaks seal olema:

- eelarvea 10 04 04 02 („Kõrgvooreaktori käitamine”) loomine;
- eelarvea 18 05 02 03 („Euroopa Politseiamet”) loomine;
- Eurojustile antava ühenduse toetuse suurendamine;
- OLAFi ametikohtade loetelu muutmine, ilma et suurendataks talle ette nähtud rahalisi vahendeid.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Euroopa Liidu 2009. eelarveaasta paranduseelarve nr 8/2009 projekti käsitlev raport sisaldab mõningaid vastuolulisi punkte. See käsitleb lammaste katarraalse palaviku likvideerimiseks ette nähtud vahendite suurendamist, Madalmaades asuva tuumareaktori käitamise teadusprogrammi edendamist, Europoli ja Eurojusti programme ning OLAFit.

Raporti vastu hääletades ei tahtnud ma kindlasti mitte olla vastu sätetele, mis on lambakasvatajatele väga olulised.

Ma soovisin näidata oma seisukohta tuumaenergia järjepideva kasutamise vastu.

Eelkõige soovisin aga kinnitada oma veendumust, mille kohaselt tuleb võidelda selle vastu, et meie kaaskodanike turvalisuse tagamiseks ehitataks Europoli ja Eurojusti eelarvete kaudu üles julgeolekule keskendunud ja ebatõhus Euroopa kindlus.

Tuleb piirata poliitikat, mis turvalisuse tagamise ja terrorismi vastu võitlemise nimel õõnestab järjest enam meie kaaskodanike põhivabadusi ja -õigusi, ning läbi vaadata ja uuesti määratleda sellises poliitikas osalevate ühenduse ametite volitused.

7. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 11.20 ja seda jätkati kell 11.35.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

8. Euroopa Parlamendi presidendi avakõne

President. – Austatud Euroopa Parlamendi endised presidendid, lugupeetud ministrid, austatud Euroopa institutsioonide juhid ja esindajad, austatud kolleegid, kallid sõbrad!

Täna seisan teie ees otse valitud Euroopa Parlamendi kolmeteistkümnenda presidendina ning mul on hea meel, et siin viibivad Euroopa Parlamendi eelmised presidendid Emilio Colombo, Enrique Barón Crespo, Egon Klepsch, Klaus Hänsch, José María Gil-Robles, Nicole Fontaine, Pat Cox ja Hans-Gert Pötering.

(Aplaus)

Teie kohalolek on meile suur au.

Nagu paljud teie hulgast on korduvalt öelnud, sümboliseerib minu valimine presidendiks ka ühe osa Euroopa kodanike täitunud unistust meie kontinendi ühtsusest.

Kallid kolleegid Eestist, Lätist, Leedust, Slovakiast, Tšehhist, Ungarist, Sloveeniast, Rumeeniast, Bulgaariast, Küprosel ja Maltalt! Tunnen ja mõistan ELiga hiljuti ühinenud riikide muresid, vajadusi ja ootusi. Tunnen

neid, sest need on samad ka minu riigis. Kuid nüüdsest vastutame ühiselt meie kontinendi tuleviku eest. Enam ei ole uut ega vana Euroopat, on vaid üks, meie ühine Euroopa! Soovime, et ta oleks tänapäevane ja tugev ning et ka meie kodanikud näeksid teda sellisena. See nõuab energiat ja tööd. Eesmärk on seda väärt, et me ei hoiaks kokku jõupingutusi, sest tegemist on mitme põlvkonna eurooplaste unistusega. Olen valmis tööks selle eesmärgi nimel, sest see unistus on olnud ka minu unistus.

(Aplaus)

Kallid kolleegid! Selle parlamendikoosseisu ametiaja alguses seisab Euroopa ja meie, tema esindajate ees palju suuri ülesandeid. Meil tuleb need ülesanded lahendada. Me ei tohi unustada, et Euroopa paremaks muutmisel on Euroopa Parlamendil nii institutsioonina kui ka ühiskondlikus mõttes täita eriline roll. Sellel rollil on sügav sümboolne tähendus, sest Euroopa Parlament on Euroopa demokraatliku süsteemi tuum. Parlament on demokraatia püsivuse ja stabiilsuse alus, ta kaitseb ideid ja väärtusi, mis ei kajastu mitte ainult meie otsustes ja nende tulemustes, vaid ka meie aruteludes. Euroopa Parlamendil on ka teine ülesanne – ta peab looma kujutelmast uuest Euroopast, mille sihid on praegustest kõrgemad, suunatud olemasolevalt sellele, mis peaks olema. Selle eesmärgi saavutamiseks on meil vaja fantaasiat, teadmisi, tarkust ja eelkõige julgust.

Juudi päritolu Saksa filosoof Hannah Arendt on öelnud, et poliitika on peale religiooni ainus valdkond, kus võib imesid juhtuda. Täpselt 20 aastat tagasi olime Euroopas sellise ime tunnistajaks, seepärast usume me fantaasia, tarkuse ja julguse jõudu. Arvan, et ka kõik siinviibijad usuvad sellesse.

(Aplaus)

Astun optimistlikult vastu lahendamist ootavatele ülesannetele. Minu arvates on need esiteks majanduskriis ja Euroopa solidaarsus, teiseks energeetika ja ökoloogia, kolmandaks välispoliitika, neljandaks inimõigused ja väärtussüsteem ning viiendaks meie parlament ja selle reformimine.

Kõige tõsisem ja keerulisem küsimus on majanduskriis. Me peame sellest välja tulema ja me tuleme sellest välja. Euroopa on võtnud juhtrolli ja pakkunud G8 ja G20 raames välja lahendusi, milles järgitakse meie sotsiaalmudelit, kuid soodustatakse maailma majanduse elavdamist. Globaliseerivas maailmas tuleb Euroopal kõnelda ühel häälel.

Just nüüd, kriisi ajal, tuleb meil keskenduda majanduskasvule ja võidelda tööpuudusega, anda uut hoogu Lissaboni strateegia ideedele ning leida võimalusi investeerida uutesse tehnoloogiatesse, innovatsiooni, haridusse ja inimressurssidesse. Ühenduse eelarvel on äärmiselt oluline osa selles, et Euroopa teadusprogrammidel oleksid selged prioriteedid ja eeskirjad.

Uue aluslepingu kohaselt on Euroopa Parlamendil ja nõukogul võrdsed eelarvevolitused. Kaasotsustamismenetlus hakkab kehtima põllumajandus-, kalandus-, väliskaubandus-, õigus- ja siseküsimuste suhtes, samas antakse meile võrdsed volitused ka põllumajanduskulude valdkonnas.

Meil tuleb seista vastu kiusatusele toetada proteksionismi ja muuta uuesti riiklikeks ühise poliitika valdkonnad. Ühtekuuluvuspoliitika peab jääma ühenduse järgmise eelarve prioriteediks, kui soovime saavutada meie taasühinenud kontinendi täielikku integratsiooni. Ühtne turg on meie suursaavutus, mida tuleb kaitsta ja tugevdada, et Euroopa püsiks konkurentsivõimeline. See tähendab, et Euroopa integratsiooni tuleb tugevdada, mitte nõrgendada. Olgem julged ja jäägem kindlaks oma veendumustele!

Selleks, et elavdada ja mõista ühendust, mida me ehitame ja milles elame, on olulised kaks küsimust: solidaarsus ja sotsiaalne ühtekuuluvus. Tõelist ühendust ei ole tegelikult olemas, kui me ei kanna hoolt kõigi, eeskätt kõige nõrgemate eest: töötute, väljaõppeta või äärealadel elavate inimeste eest. Võitlus tööpuudusega on Rootsi eesistumise peamine eesmärk. Me toetame neid igati selle ülesande täitmisel.

Kui olime veel teisel pool raudset eesriiet, skandeerisime tänavatel: „Ilma solidaarsuseta ei ole vabadust.“ Nüüd võime öelda, et solidaarsuseta ei ole ühendust ega tänapäevast ja tugevat Euroopat.

(Aplaus)

Majanduskriisist ei ole võimalik välja tulla, jättes kasutamata naiste tohtu intellektuaalse, majandusliku ja loova potentsiaali.

Demograafiline kriis nõuab toetust perekondadele ja sündimuse suurendamisele. Peame tagama, et naised ei tooks perekonna ja laste kasvatamise nimel ohvriks oma ametialast karjääri.

(Aplaus)

Demograafilisest kriisist väljatulekuks peab ühendus olema avatud, kuid jääma samas kindlaks demokraatia põhimõtetele. Sisserändest on Euroopale alati kasu olnud. Meil tuleb leida lahendused, mis võimaldavad võtta vastu sisserändajaid ning luua tingimused nende integratsiooniks, kuid oodata ka nende valmisolekut integreeruda.

Me seisame silmitsi energiakriisiga. Eurooplased ei mõista ehk geopoliitikat, kuid nad teavad, mida tähendab, kui küte ära võetakse. Peame jätkama energiaallikate mitmekesistamist ning investeerima enam taaskasutatavasse energiasse ja fossiilkütustesse. Tuumaenergia kasutamine on liikmesriikide otsustada.

Peame laiendama oma piirilest gaasivõrku, et mitte enam sõltuda ühestainsast riigist. Peame parandama gaasi- ja elektrivõrkude ühildatavust ning kaaluma võimalust osta gaasi ühiselt, et luua solidaarsusel rajanev toimiv Euroopa energiaturg. Arvan, et on saabunud aeg kehtestada liidu ühine energiapoliitika, ning kavatsen selle küsimusega ka tegelda.

(Aplaus)

Meie ühendus sai alguse 1951. aastal loodud Euroopa Sõe- ja Teraseühendusest. Tol ajal ütles Robert Schuman: „Sel moel tootmises saavutatud solidaarsus garanteeriks, et igasugune sõda [...] ei muutu mitte ainult mõeldamatuks, vaid materiaalselt võimatuks.” See oli ühenduse algne idee. Energiapoliitikas tuleb meil arvesse võtta kliimamuutusega seotud keskkonnoahte. Meil on vaja rohelist revolutsiooni ning eetikat, millega seame enestele ise piirid.

Euroopa Parlament arutab seda teemat. Koos paljude teiste parlamendiliikmetega töötasin kliimamuutuste ajutises komisjonis. Teile on mu seisukohad tuttavad ja teate, et töötan koos teiega selle nimel, et saavutada Kopenhaagenis kompromiss.

Meie institutsioonil on kaalu ka rahvusvahelises plaanis. Seda ootavad meilt ka meie kodanikud. Euroopat ei pea olema rohkem kuulda mitte ainult Euroopa Liidus endas, vaid kogu maailmas. Sidus ja tõhus välispoliitika, millel on globaalset haaret, peaks olema üks praeguse parlamendikoosseisu suurtest eesmärkidest.

Jean Monnet on öelnud, et igaühel on oma suur eesmärk. Küsimus on vaid selles, kas eesmärk on lihtsalt kellekski saada või hoopis midagi korda saata. Olgu meie ametiaja eesmärk midagi korda saata.

Millised on kõige tähtsamad eesmärgid? Esiteks on vaja aktiivset poliitikat Euroopa Liidu lõuna- ja idanaabritega. Selleks tuleb jätkata tööd Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarses assamblees ning tegutseda Euronesti parlamentaarse assamblee raames.

Teiseks tuleb edendada demokraatiat ja head valitsemistava. Parlamentaarsete assambleede ja meie delegatsioonide tegevust tuleb kasutada selleks, et korraldada parlamentide tippkohtumisi enne ELi kahepoolsete tippkohtumiste toimumist. See on oluline, sest Euroopa Parlament osaleb tulevikus üha suuremat hulka poliitikavaldkondi käsitlevate otsuste tegemises. Sellise koostöö hea näide on Eurolat.

Kolmandaks on aeg luua toimiv atlandiülene parlamentaarne partnerlus ning töötada ühiselt välja uus rahvusvaheline raamistik. Püüan kõigil tasandil tugevdada sidemeid USA Kongressiga.

Neljandaks tuleb tugevdada strateegilist partnerlust Venemaaga, unustamata sealjuures, nagu meie suhetes Hiinagagi, et majanduslikud ja poliitilised küsimused ei tohi olla tähtsamad kui inimõigused, õigusriik ja demokraatia.

(Aplaus)

Parlamendi presidendina kavatsen igati osaleda dialoogis meie Venemaa partneritega, eeskätt uue Läänemere strateegia raames.

Viiendaks peaksime tugevdama suhteid India ja teiste kiirelt arenevate riikidega, nagu Brasiilia ja Lõuna-Aafrika Vabariigiga. India peab olema meie partner nii majanduse kui ka poliitika vallas.

Kuuendaks, Lähis-Ida on maailmas stabiilsuse saavutamise seisukohast endiselt väga tähtis. Euroopa peab täitma selles piirkonnas olulist osa.

Seitsmendaks, laienemine on olnud üks meie edukamaid poliitilisi strateegiaid. Kas eurooplaste eelnevad põlvkonnad on kunagi elanud nii pikka aega rahu ja õitsengus kui meie tänapäeval? Horvaatia ja vahest ka Island on ehk liitumisele kõige lähemal.

Kaheksandaks, Euroopa Liit on kõige suurem arenguabi andja maailmas. Peame läbi vaatama praeguste ja võimalike abisaajate nimekirja ega tohi unustada oma kohustusi, mis on võetud aastatuhande arengueesmärkidest tulenevalt. Võime küll sulgeda ukse mõne saabuja ees, kuid me ei tohi sulgeda neile oma südant, mistõttu tuleb teha kõik võimalik, et ka nende riikide elatustase hakkaks lähenema Euroopa standarditele.

Üheksandaks tuleb meil tugevdada Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames lähetatavaid missioone, mida on viimase kuue aasta jooksul olnud kokku 22. Missioonidel peaksid olema selged volitused ja tegevuseks vajalikud vahendid. Parlament kavatseb senisest enam kontrollida ja jälgida missioonide tegevust. Parlamendi suuremad eelarvevolitused, mis tulenevad Lissaboni lepingust, võimaldavad kindlasti paindlikumalt eraldada vahendeid meie poolt toetatavatele olulistele missioonidele.

Uue aluslepingu rakendamine peab olema meie lähituleviku prioriteet. Võtan kohustuse teha ettevalmistusi, et parlament hakkaks toimima uue korra kohaselt alates lepingu jõustumise päevast. Kuid ka lepingust olenemata on muudatused vältimatult vajalikud. Tunneme vajadust muuta meie esinduskogu tegevus dünaamilisemaks.

Parlamendi presidendina kavatsen lähtuda viimastel aastatel tehtud suurest tööst parlamendi reformimisest. Oleme teinud juba palju kasulikke muudatusi, kuid seda tööd tuleb jätkata. Kavatsen teha kõik endast oleneva, et anda meie esinduskogus rohkem ruumi loovale poliitilisele arutelule.

(Aplaus)

Ma olen kindlalt selle poolt, et istungisaalis võetaks sagedamini sõna ilma eelneva registreerimiseta, sest see elavdab täiskogu arutelusid, ja me kasutame seda süsteemi ka pärast minu kõnet. See on ka äärmiselt oluline vahend vähemuste õiguste tagamiseks.

Reformimise käigus on tähelepanuta jäänud üks oluline küsimus: suhete parandamine teiste Euroopa Liidu institutsioonide – komisjoni ja nõukoguga. Kavatsen sellele pühendada suure osa oma ametiajast.

Parlamendi presidendina püüan välja töötada uut tüüpi koostöömudeli komisjoniga, et tõhustada parlamendi järelevalvet täitevvõimu üle ning parandada selle aruandlust parlamendi ees, nagu Lissaboni lepingus on sätestatud.

Juulis kutsusin komisjoni presidendi osalema infotunnil, mida tahame korraldada iga kuu ja kus parlamendiliikmed saavad istungisaalis kohapeal küsimusi esitada. Teen ettepaneku hakata selliseid infotunde korraldama võimalikult kiiresti.

(Aplaus)

Kaks nädalat tagasi edastas president Barroso meile oma teise ametiaja „poliitilised suunised”. See on oluline uuendus ning näitab, et tunnustatakse tõsiasja, et Euroopa Parlament valib komisjoni presidendi. Tunnen selle üle sügavat rahulolu.

Samuti palusin parlamendikomisjonidel vaadata läbi menetluses olevad õigusaktid ning teha kindlaks, kas komisjoni uus koosseis kavatseb õigusakti ettepanekud tagasi võtta, neid muuta või need menetlusse jätta. Kutsun komisjone ka põhjalikult arutama edasist poliitilist strateegiat, et volinikukandidaatide kuulamistel tuginetaks üksikasjalikule õigusloomekavale, mitte ainult elulugude ja ametikäigu hindamisele.

Tihedamad sidemed tuleb luua ka nõukoguga. Selleks, et suhted oleksid usaldusväärsed, peab neis kajastuma tõsiasi, et praeguses Euroopa Liidus on tegelik seadusandja Euroopa Parlament.

Lisaks sellele tuleb teha koostööd, et ületada Lissaboni lepingust tulenevad institutsioonilised raskused. Need puudutavad kaasotsustamismenetluse laiendamist, uut komiteemenetluse süsteemi, uue kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi nimetamist, demokraatlikku kontrolli uue välisteenistuse üle ning küsimust, milline seisukoht võtta täiskogu istungitel ELi nn topelteesistumise suhtes.

Meie suhted Euroopa Liidu 27 liikmesriigi parlamentidega peavad jätkuma endises vaimus. Viimastel aastatel on meie koostöö tihenunud ja Lissaboni leping tugevdab veelgi meie kontakte ning suurendab liikmesriikide parlamentide osa kodanikele soodsate õigusaktide väljatöötamisel. Selle koostöö ilmeka näide on õigusküsimusi ja kodanike turvalisust käsitlev Stockholmi programm.

Soovin jätkata parlamendi inimressursside ja vahendite kasutamise reformimist, et need oleksid täpselt vastavuses meie kavandatud tegevusega.

Meie institutsiooni rikkus ja tugevus seisneb erinevustes, mis tulenevad eri rahvustest, keeltest ja erinevast mõttelaadist. Just selleks, et oma valijaid paremini esindada, peab parlamendiliikmetel olema võimalus kõneleda soovi korral oma emakeeles.

Tuleb järjekindlalt meeles pidada, et Euroopa Liit ei tähenda ainult meie ees seisvate uute ülesannetega tegelemist ning üha suurema rikkuse ja stabiilsuse poole püüdlemist. Liit tähendab eelkõige inimõigusi.

Mind teevad murelikuks pinged, mis on tekkinud Slovakkia ja Ungari suhetes vähemusrühvuste teemal. See on suur probleem ja ma soovin pakkuda abi nende erimeelsuste lahendamisel meie parlamendi väärtuste vaimus.

(Vali aplaus)

Ühiste väärtuste tähtsustamise hea näide on Sahharovi auhind, mida antakse inimõiguste kaitsjatele, kes nüüdseks moodustavad nn Sahharovi võrgustiku, mille tegevust kavatsen veelgi laiendada. Lisaks sellele soovin jätkata Euroopa Ajaloo Maja projekti, mille algatas minu eelkäija. Ta viibib ka täna siin ja on meie suureks rõõmuks edasi Euroopa Parlamendi liige.

Pea vajalikuks parlamendi ees veel kord meelde tuletada, et Euroopa Liit on ideaalidel ja väärtustel rajanev ühendus. Need on liidu vundamendid.

Olen otsustanud teha kõik, et tagada kõigile komisjonidele ja delegatsioonidele juurdepääs satelliittelevisioonile ja Internetile. Meil tuleb läbi vaadata Euroopa Parlamendi valimiste korraldamise viisid. Näiteks tuleks igati toetada uute tehnoloogiate kasutamist valimistel, et suurendada kodanike osalemist. Samuti on aeg algatada arutelu Euroopa erakondade teemal. Kodanikud peavad teadma, kellele nad oma hääle annavad, mitte ainult oma riigi, vaid ka Euroopa tasandil.

Pea väga oluliseks koostööd fraktsioonide esimeeste konverentsiga. Ühiselt võtame vastutuse parlamendi tegevuse eest ning teeme seda koos 14 asepresidendiga, kellele avaldan tänu koostöövalmiduse eest. Samuti hindan kõrgelt parlamendikomisjonide esimeeste partnerlusvaimu. Soovin, et alaliste parlamentidevaheliste delegatsioonide juhid saaksid avaldada olulist mõju ELi välispoliitikale. Koos kvestoritega vaatame läbi parlamendi eelarve. Kuid eelkõige, kallid kolleegid, loodan teie koostöövalmidusele.

Euroopa Parlamendi presidendina olen teadlik sellest, et vastutan teile heade töötingimuste tagamise eest, kuid sooviksin väga, et igaiüks teist jagaks minuga seda vastutust.

Meist enamiku jaoks tähendab Lissaboni leping kaua oodatud lahendust institutsioonide küsimusele. See suurendab liidu võimekust lahendada jooksvaid probleeme ja lähendab Euroopa institutsioone kodanikele.

Lahkunud Bronisław Geremek, kelle nime kannab nüüd Strasbourgis asuva parlamendihoone peamine siseõu, tavatses öelda, et Euroopa integratsioon on nagu jalgrattasõit: tasakaalu säilitamiseks ja suuna hoidmiseks tuleb pidevalt pedaale tallata. See näitab kujukalt, kui vajalik on meie jaoks Lissaboni lepingu ratifitseerimine.

(Aplaus)

Vähem kui nädala eest viibisin Poola parlamendis, et tähistada 20 aasta möödumist Tadeusz Mazowiecki juhitud esimese mittekommunistliku valitsuse moodustamisest selles Euroopa osas. See aastapäev on eriti liigutav, sest sellest sündmusest sai alguse totalitarismi kiire kokkuvarisemine teistes Kesk-Euroopa riikides. Seesama esimene lõhe muutis võimalikuks Euroopat lahutava müüri langemise.

Pöördun täna teie poole siin, Strasbourgis, sellise piirkonna pealinnas, mille saatust meenutab nii paljuskal minu Sileesiat, piiriala, mille elanikel on tulnud tihti vahetada kodakondsust, kuigi nende elukoht jäi samaks.

Kinnitan teile pühalikult, et eelolevatel aastatel olen Euroopa Parlamendi presidendina teie saadik ja viin sõnumi ühendatud kontinendist Euroopa ja kogu maailma kodanikeni.

Tehkem koos tööd, et leida konkreetset ja praktilist lahendust suurtele ülesannetele, millega seisab täna silmitsi Euroopa ja kogu maailm. Tehkem tööd, et meie unistused saaksid teoks. Asugem tööle entusiastlikult, targalt ja julgelt!

Sest see on meie Euroopa: ühine, tänapäevane ja tugev.

(Euroopa Parlament tänas kõnelejat püsti seistes.)

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Austatud president ja Euroopa institutsioonide juhid! President Buzek, meie fraktsioon nõustub täielikult teie programmiga parlamendi ja selle juhtimise kohta järgmisel viiel aastal.

Kui Euroopa Parlamendil tuleb järgmise viie aasta jooksul mõni ülesanne täita, mõni eesmärk saavutada, siis on see tõepoolest kodanike lähendamine Euroopale. Ja mis oleks parem eelis selle ülesande täitmiseks kui see, et presidendiks on mees, kes sümboliseerib taasühinenud Euroopat, just niisugune mees nagu teie, härra Buzek.

Seetõttu soovingi öelda, kui uhke ma olen, et just meie fraktsioon – Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon – oli see, kes veenis parlamendi suurt enamust oma usalduse teile andma.

Praegust taasühinenud Euroopat ei iseloomusta mitte sallimatus või tõrjumine, vaid avatus ning teiste arvamuse ja päritolu austamine. Ma olen veendunud, et niisugune arusaam ühisest elust eurooplastena on meid kõiki siia parlamenti toonud. Mina soovin, et Euroopa Parlament saavutaks teie juhtimisel selle, et meie kaaskodanikud jagaksid neid väärtusi.

Ma toetan ka kindlameelsust, millega te, austatud president, uute ülesannete kallale soovite asuda, ja loodan, et me pingutame eriti noorte inimeste pärast. Meie fraktsioon aitab teid kindla peale.

Austatud president, nagu te ütlesite, on Euroopa Parlamendi volitusi viimaste aastate jooksul suurendatud. Kui Lissaboni leping jõustub, laienevad need veelgi märkimisväärselt. See on üks põhjus, miks fraktsioon PPE nõuab lepingu võimalikult peatset kohaldamist. Meil tuleb selleks valmistuda mõistagi tehniliselt, et saaksime nõukoguga koos tõhusalt töötada ja teha tihedat koostööd ka komisjoniga, kuid eelkõige tuleb meil selleks valmistuda poliitiliselt. Meie põhieesmärk on selge – teha nii, et Euroopa Parlamendil oleks suurem kooskõla 500 miljoni kodanikuga, keda ta esindab.

Selleks peab ta jätkama eelkõige oma töömeetodite ajakohastamist, näiteks seoses meie arutelude korraldusega – te vihjasitegi sellele. Ma toetan teie ettepanekut korraldada komisjoni presidendiga selleteemaline elav arutelu.

Lugupeetud kolleegid! Euroopa Liidu tegevust on eurooplastele raske selgitada. Erinevalt tavapärasest opositsiooni ja enamuse mudelist, millega me oleme liikmesriikides harjunud, töötame meie siin selle nimel – ma rõhutan –, et leida üksmeel, ja selle saavutamiseks tuleb jätta tahaplaanile oma fraktsiooni teatud tõekspidamised.

See on minu arvates tänapäevane käsitus poliitilisest tegevusest. Ma olen veendunud, et meie kaaskodanikud nõustuvad selle käsitusega, aga teevad seda ühel tingimusel – kui me püüame neile Euroopas teemasid paremini selgitada. Seda ülesannet soovitan ma teil, lugupeetud president, täitma hakata ja selles toetab meie fraktsioon teid igati.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel.* – (DE) Austatud president! Ma toetan Joseph Dauli tähelepanekuid. Härra Buzek, ka meie fraktsioon saab toetada paljusid, et mitte öelda kõiki punkte teie esitletud programmis. See kehtib nii teie sõnavõtu sisu kohta, väljapakutud menetluslike täienduste kohta kui ka parlamendi arutelude elavdamise kohta. Enamik parlamendiliikmeid nõustub teie sõnavõtus öelduga.

Ma ei jaga täielikult kolleeg Dauli arvamust, et te koostasite programmi järgmiseks viieks aastaks. Pidagem oma töös kõigepealt silmas kaht ja poolt aastat, sest ka see on pikk aeg.

President Buzek, ma arvan, et te asute ametisse Euroopa Liidu jaoks raskel ajal. See aeg on raske ka Euroopa Parlamendi jaoks. Esimest korda üle pika aja ei ole siin parlamendis Euroopa-meelne konsensus enam endastmõistetav. Vastupidi, esmakordselt on Euroopa Parlament koht – see suundumus sai alguse viimase parlamendikoosseisu ametiajal ja seda hoogustasid viimased Euroopa Parlamendi valimised –, kus on tegutsema asunud, tähelepanu pälvinud ja mõju avaldanud sellised jõud, kelle eesmärgid on risti vastupidised nendega, millest teie oma kõnes rääkisite. Nende parlamendiliikmete arv, kes soovivad lõpetada Euroopa lõimimise, selle vastupidises suunas pöörata ja Euroopa taas riikidekeskseks muuta, on järsult suurenenud.

Eelmise parlamendikoosseisu ametiajal nägime, mis juhtus, kui taheti, et kolme institutsiooni juhid allkirjastaksid Euroopa Liidu põhiõiguste harta. Ma ei oleks uskunud, et midagi niisugust on võimalik näha paljurahvuselises demokraatlikus parlamendis, kuid me kõik olime selle tunnistajaks. Nende kolleegide arv, kes selliseid vaateid jagavad, on suurenenud.

Sellepärast ütlengi, et teil on õigus. Võitlus lõimimise jätkamise ja süvendamise nimel, võitlus Lissaboni lepingu nimel, mis on ELi laienemise peamine eeldus, ja ka võitlus ELi laiendamise nimel tihedama lõimimise

kaudu on õige tee. Mul on hea meel, et Euroopa Parlamendi president, kes on pärit just riigist, mis ühines ELiga viimases laienemisetapis, ja kes selle riigi peaministrina alustas ühinemisläbirääkimisi, ütleb oma ametiaja keskse sõnumina: me tahame rohkem Euroopat! Me soovime integreeritud Euroopat, sügavamat Euroopat ja me soovime sügavamaks muutunud Euroopa laienemist, et saavutada seda, mida te oma kõnes korduvalt rõhutasite – solidaarsust, mis aitas tuua vabaduse.

Seda solidaarsust vajame nüüd endi sees, nii et selle vabaduse võiks saavutada koos sotsiaalse õiglusega. Seepärast nõustuvad sotsialistid ja demokraadid täielikult teie seisukohaga, president Buzek. See on ideoloogiliseks ja vaimseks aluseks võitlusele, milles me peame sel parlamendikoosseisu ametiajal osalema.

Kui mind esimest korda Euroopa Parlamenti valiti, oli mul suurepärane võimalus kuulata Prantsusmaa presidendi François Mitterandi, tollase nõukogu eesistuja kõnet. Ma ei unusta kunagi üht tema lauset: „Lõppude lõpuks tähendab natsionalism alati sõda.” See tähendab, et natsionalismi vastand, natsionalismist ülesaamine – Euroopa ideaal – on lõppude lõpuks rahu. Selle nimel võitleme me koos teiega, härra Buzek.

(Aplaus)

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Lugupeetud president, kõigepealt tänan ma Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel teid avakõne eest. Meie fraktsioon toetab täielikult programmi, mida te tutvustasite. Nagu ma juba ütlesin, härra Buzek, on mul hea meel, et Euroopa Parlamendi presidendiks valiti teid, ja mitte ainult sellepärast, et te sümboliseerite Euroopa Liidu laienemist – ehkki ma soovin sedagi toonitada –, vaid ka teie osalemise pärast ametiühinguliidus Solidarność. Lõppude lõpuks saavutas Solidarność kolm suurt eesmärki. Tänu temale sai Poola rahvas hääle, ta aitas kehtestada demokraatia kogu endises idablokis ja ühendades lõhestatud Euroopa, muutis ta põhjalikult koguni terve Euroopa nägu. Nagu teie kõnest välja võis lugeda, austatud president, annab see teile suurepärase kogemuse, et saavutada järgmiste aastate jooksul ka Euroopa Parlamendis kolm eesmärki. Need eesmärgid on anda eurooplastele rohkem võimalusi arvamust avaldada, muuta Euroopa Liit demokraatlikumaks ja niimoodi edendada ka Euroopa lõimimist.

Lugupeetud kolleegid! Ma arvan, et president Buzeki avakõne esiletõstmiseks oleks hea rõhutada, et Eurobaromeetri andmetel usaldavad kodanikud Euroopa Liidu institutsioonidest kõige enam Euroopa Parlamenti. Selles seisneb meie kõigi jaoks raske ülesanne, sest see tähendab, et me ei tohi inimeste usaldust reeta ning meil tuleb kodanike häälele Euroopa otsuste tegemisel rohkem kaalu anda. Samas arvan – teie kõne põhjal, president –, et meil seisab ees kahekordne ülesanne. Esiteks peame kohaldama ja rakendama Lissaboni lepingut võimalikult pea. Selleks, nagu te ütlesite, tuleb meil võimalikult kiiresti alustada läbirääkimisi nõukogu eesistujariigiga, et leppida kokku terves hulgas muudatustes.

Teiseks, härra president – see on ülesande teine osa –, arvan, et parlamendil tuleb ära kasutada kõiki tema kasutuses olevaid võimalusi, et laiendada oma volitusi veelgi. Me tegime seda komisjoni presidendi ametissenimetamise menetluses, kuid meil tuleb seda teha ka kõikvõimalikes teistes valdkondades. Minu arvates on sellega seoses kõige tähtsam, et järgmiseks paariks aastaks on vaja kokku leppida uus Euroopa ja Euroopa Liidu eelarve. Ma leian, et see annab Euroopa Parlamendile suurepärase võimaluse peale käia – nõuda –, et tulevikus koosneks eelarve Euroopa Liidu omavahenditest, sest Euroopa Parlament ei ole tõeline parlament, kui tal ei ole täielikku kontrolli ka omavahendite üle, mis moodustavad tulevikus tema sissetuleku.

(Aplaus)

Siinjuures on teil, austatud president, täita tähtis ülesanne – kaasata sellesse võitlusse kogu parlament. Te võite arvestada meie fraktsiooni täieliku toetusega, sest me kõik teame, eriti praegusel raskel majandus- ja finantskriisi ajal, et olukorda ei saa leevendada ega tulevikku kindlustada natsionalismi ja protektsionismi abil. Euroopa inimeste, Euroopa kodanike jaoks on lahenduseks üksnes jätkuv Euroopa lõimimine.

Igal juhul soovin ma teile edu, president.

(Aplaus)

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud president! Ma ei pea eelmise kõneleja sõnu kordama. Meie fraktsiooni jaoks oli selge, et toetame teie kandidatuuri, sest meie arvates oli viimane aeg, et üks Euroopa Parlamendi suuri isiksusi, kes on pealegi pärit uuest liikmesriigist, asuks parlamenti juhtima.

Soovime näha, et ka edaspidi oleksid Euroopa Parlamendi presidendi valimisel otsustavad niisugused asjaolud, nagu on näiteks teie erilised oskused ja võimed, mida on sageli tunnustatud. Samuti soovime näha, et riikide

delegatsioonide võimul oleks suurtes fraktsioonides veidi väiksem mõju kui suhtumisel, mida pooldavad niisugused isiksused nagu teie.

Me loodame väga, et te aitate ületada sügavad lõhed, mis ida ja lääne vahel püsivad ja millest ma mõni nädal tagasi rääkisin. Praegu, pärast suvepuhkust ja pärast poliitiliste suundumuste jälgimist soovin ma lihtsalt öelda, et teil seisab tõenäoliselt ees väga raske ülesanne. Mulle näib, et suur üleilmne finantskriis ja sellele järgnenud majanduskriis ei ole ülesannet tuua Euroopa Liidu ida- ja läänepoolt üksteisele lähemale lihtsamaks teinud. Vastupidi, ebavõrdsuse tõttu on probleemid veelgi teravnenud.

Ma tahaksin olla ka pisut kriitilisem ja tuletada parlamendile meelde, et täna on Lehman Brothersi kokkuvõrsemise aastapäev. Me saadame suure delegatsiooni G20 tippkohtumisele, kus arutatakse finantskriisist väljumise võimalusi. Euroopa Parlament ei ole aga suutud arutada mitte ühtegi selleteemalist resolutsiooni ega loonud meie läbirääkijatele ühtset alust, millele nad peaksid tuginema. Ma arvan, et see näitab pigem nõrkust kui tugevust.

Minu meelest peitub selle põhjus asjaolus, et me ei ole sellesse segadusse sattumise tegelike põhjuste analüüsimisel siiani ühele meelele jõudnud. Ma arvan, et selle suure kriisi eest ei vastuta üksnes mõned arutud pankurid, vaid tegelikult on süüdi neoliberaalne usk reguleerimata finantsturgude kasulikkusesse. See ei olnud ega ole valdav mitte ainult USAs, vaid levinud ka Euroopas, isegi praegu. Euroopa Liidu poliitikas oleme me selle analüüsi tulemuste hindamisel üksmeele saavutamisest kaugel ja seetõttu ei suuda me leppida kokku ka viisides, kuidas kriisist väljuda.

Samuti usun ma, austatud president, et kõik, mida te ütlesite teise suure ülesande kohta, mis meil seoses rahvusvaheliste läbirääkimiste vooruga ees seisab, s.o kliimakriisi kohta, on õige. Ma loodan, et meie, eurooplased, suudame olla Kopenhaagenis kindlamal seisukohal, kui me praegu oleme. Mulle näib, et eurooplastel on käia veel pikk tee, enne kui nad saavad kliimapoliitikas piisava liidrikoha.

Sellel on palju põhjuseid, kuid üks neist kerkib teiste seast minu meelest ikka ja jälle esile. Me usaldame liialt vähe niisuguseid kontseptsioone nagu uus roheline kokkulepe, mida Ban Ki-moon või Achim Steiner on ÜRO nimel esitlenud. Samuti ei suuda me kokku leppida selles, et peaksime alustama oma vana tööstusühiskonna muutmist, et peaksime mõtlema homsest päevast kaugemale ning et keskkonnahoidlikud tehnoloogiad, tõhusust suurendavad tehnoloogiad ja paljud teised meetmed pole mitte üksnes Euroopa, vaid kogu maailma tulevik.

Lugupeetud president, ma võin vaid tõdeda, et meil seisavad ees suured ülesanded. Kui teil on kavas pakkuda välja uudseid, jätkusuutlikke ideid, on teil meie fraktsiooni toetus kindlasti olemas. Kahetsusväärne on see, et me ei näe Euroopa Komisjoni personali seas tõelisi muudatusi, sest on järjest kindlam, et vananenud mõtteviisi peamine eestvedaja José Manuel Barroso juhib komisjoni edasi ka järgmise koosseisu ametiajal.

Austatud president, me soovime teile edu. Meie fraktsioon ootab innukalt huvitavaid ja loodetavasti tulemuslikke arutelusid.

(Aplaus)

Michał Tomasz Kamiński, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Austatud president! Teie kõnet ja ülevaadet järgmise kahe ja poole aasta programmist oli täna väga meeldiv kuulata. Suur tänu teile kõne eest! See näitab teie austust meie, Euroopa Parlamendi liikmete vastu. See austus ei olene sellest, millisesse fraktsiooni me kuulume, kust pärit oleme või missugused on meie vaated. See oli väga innustav kõne, sest minu arvates vajab meie parlament tõepoolest niisugust juhtimist, nagu te täna oma tulevikuplaanides kirjeldasite. Me ei ole kõikides küsimustes ühel meelel ja pole saladus, et meie seisukohad on erinevad, kuid ma soovin alustada järgmiste mõtetega ja vastata teatud mõttes ka avaldustele, mida ma siin parlamendis täna kuulnud olen.

See ei ole halb, et Euroopa Parlament on arutelude koht ja et siin kohtuvad inimesed, kelle arvamused eri teemadest, sealhulgas Euroopa tulevikust ei pruugi ühtida. Me peaksime püüdma oma vaated teiste omadega heauskset vastamisi seada, sest siis on alati ruumi kompromissile. Kui me eeldame – mina küll eeldan –, et kõikidel siin parlamendis on head kavatsused ja et nad soovivad meie maailmajaole parimat, siis suudame oma erimeelsused ületada ja oleme alati valmis küsimusi arutama. Vaja on vaid head tahet.

Mõistagi soovib meie, Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioon, kes on uhke, et toob parlamendi poliitilisse mõtlemisse Euroopa teemal teatud uue mõõtme, olla oma valijate võimalikult valjuhäälna esindaja. Me ei eita ühegi parlamendiliikme demokraatlikku mandaati. Tõepoolest, me austame seda mandaati väga, kuid me esindame oma valijaid. Meie valijad teadsid, kelle poolt nad hääletavad, kui nad valisid erakonna, kes kuulub Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsiooni.

Austatud president, teie valimine on ajalooline hetk. Ma võtan endale vabaduse tuletada kolleegidele meelde, et täna on meil siin parlamendis rühm noori poolakaid, kelle on siia kutsunud mitme fraktsiooni liikmed. Need poolakad sündisid 4. juunil, päeval, mil meie riigis toimusid esimesed erapooletud vabad valimised. Kohtumine 4. juunil sündinud noortega ei võimalda meil endid enam noortena tunda, sest me näeme, et nad on nüüd täiskasvanud. Kuid tahaksin öelda, et kui ma nendega täna rääkisin ja mõistsin, et nad istusid bussi peale Rzeszówis, mis asub Poola kaguosas, ja tulid siia Strasbourgi, oma parlamenti, ilma et neil olnuks vaja peatuda ühelgi piiril, siis mõtlesin, et mitte keegi meist, kes me mäletame 4. juunit, ei oleks suutnud ette kujutada seda õnnelikku sündmust – et täna tulevad noored poolakad, tšehhid, eestlased ja leedulased siia, oma parlamenti.

Austatud president! Ma olen kindel, et kaitsete seda parlamenti kui demokraatlikku institutsiooni, kui kohta, kus peavad tõelist mõttevahetust inimesed, kes soovivad tõepoolest Euroopa Liidu kodanikke aidata. Kui me tuletame täna meelde, et ka teie, president, olete pärit minu kodumaalt, mis kannatas totalitarismi haardes kõvasti, siis teame üht – Euroopa Liit on taganud Euroopa rahvastele 60 aasta vältel rahu. See on tõepoolest Euroopa Liidu parim omadus. See on tema suur saavutus. Euroopa Liit on organisatsioon, mida meie Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsioonis soovime küll reformida, nagu nimigi ütleb, kuid millesse me ka usume. Me usume paremasse Euroopasse ja see on niisugune parem Euroopa, mis on lähemal kodanikele, keda me selle parlamendikoosseisu ametiajal teenime.

(Aplaus)

Eva-Britt Svensson, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (SV) Lugupeetud president, õnnitlen veel kord teid presidendiks valimise puhul.

Läbipaistvus, demokraatia ja paljus on Euroopa Liidu ja Euroopa Parlamendi jaoks austusväärsed sõnad, kuid neid ei tohiks kunagi muuta pelgalt sümbolseteks põhimõteteks. Kahjuks osutuvad need mõnikord vaid ilusateks sõnadeks. Tegelikuses sõlmitakse kokkulepped suletud uste taga. Seetõttu vajame me parlamendis teistsugust tööviisi – niisugust, kus meie töö ja otsused jõuavad avalikkuse ette tõelise demokraatia vaimus. Me vajame avatud tööviisi, mis kehtiks kõikide fraktsioonide ja parlamendiliikmete kohta. Kui juba mõned parlamendiliikmed tunnevad, et neid ei ole töösse kaasatud ja et nad ei tea selle tagamaid, siis kuidas me saame oodata, et meie kodanikud tunneksid, et neid on kaasatud, et nad usaldaksid meie tööd ja osaleksid valimistel? Kasutagem pealegi uut tehnoloogiat – meil on seda teabe jagamiseks vaja –, kuid me ei tohi unustada kaasatuse kõige olulisemaid osi. Need on demokraatia ja läbipaistvus.

Meil on praegu finantskriis, keskkonnakriis ja kliimakriis. Ma soovin esile tuua ka seda, et meil on kaubanduslepped, mis mõnikord süvendavad toiduga kindlustatuse ja vaesusega seotud probleeme maailmas.

Vasakpoolsed on seisukohal, et kriiside lahenduseks oleks see, kui me lõpetaksime poliitika, mis on mõnikord kriiside tekkele kaasa aidanud. Euroopa inimesed vajavad teistsugust poliitikat. Nad väärivad teistsugust poliitikat – niisugust, kus esikohale on seatud inimeste vajadused, mitte turu vajadused nagu praegu. Üks võimalus poliitika õigesse suunda juhtida on lõpetada avalike teenuste erastamine ja nende kohta kehtivate reeglite kaotamine. Turul ei ole tegelikult õnnestunud vastata näiteks inimeste töö ja sotsiaalsete õigustega seotud vajadustele. Me peame nende tagajärgede eest vastutama.

Me räägime demokraatiast. Demokraatiapõhimõtte nõuab, et meie kodanikuõigusi ja -vabadusi ei rikutaks mitte kunagi. Meil on praegu palju ettepanekuid kodanike järjest suurema jälgimise kohta. Sõnavabadus peab kehtima ka Internetis.

Seega vajavad EL ja tema kodanikud teistsugust poliitikat, et ühiskond oleks õiglasem ja solidaarsem. Meie oleme Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioonis valmis ja võtame rõõmuga endale kohustuse täita oma osa õiglasema ja solidaarsema ELi ning õiglasema ja parema maailma rajamisel.

Francesco Enrico Speroni, fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud president, tahaksin teid veel kord õnnitleda presidendiametisse nimetamise puhul. Mulle meeldis teie pöördumine ja teie programm ning ma soovin käsitleda üht küsimust, mis on minu arvates kõige olulisem või peaks meile, parlamendiliikmetele, kõige olulisem olema – nimelt meie õigusloometegevust.

Dialoog tähtsamate otsustajatega on oluline, missioonid on olulised, kuid parlamendi põhiülesanne on vähemasti minu arvates õigusloome, sest meid valitakse eeskätt seda ülesannet ja neid volitusi täitma. Üks probleeme on see, et meil ei ole õigust algatada õigusakte, sest Euroopa Liidu asutajad ja nende töö jätkajad

ei andnud meile seda õigust. Me hääletame jätkuvalt resolutsioone ja allkirjastame kirjalikke avaldusi, millel ei ole aga tulemusi, sest komisjon ei võta neid arvesse.

José Manuel Barroso ütles, et nii peabki olema, sest kui komisjon kiidaks parlamendi kirjalike deklaratsioonide ja resolutsioonide vormis esitatud õigusakti ettepanekud heaks, siis rikuks ta asutamislepinguid, kuna need ei võimalda seda. Lubage mul öelda, et minu arvates on niisugune tõlgendus ekslik – asutamislepingutes ei ole see otsesõnu lubatud, kuid pole ka keelatud.

Ma soovin esile tuua asjaolu, et kui parlament palub midagi, kui parlament palub algatada õigusakti, teeb ta seda miljonite Euroopa kodanike, miljonitest Euroopa kodanikest enamuse nimel, sest nii kirjalike deklaratsioonide kui ka resolutsioonide vastuvõtmiseks on vaja enamuse toetust.

Seetõttu olen ma kindel, et teie, president, püüate panna komisjoni mõistma, et meie, parlamendiliikmete esitatud ettepanekud võivad saada ELi õigusaktideks, nii nagu soovivad kodanikud, meie valijad. See on raske ülesanne, kuid olen kindel, et te teete kõik selleks, et see täide viia.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud president! Fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmena räägin ma mõistagi iseenda nimel, kuid samuti räägin ma mõningate kolleegide nimel – mitte küll Hollandi kolleegide nimel PVVst, kuid nende nimel, kes on parteist Front National, samuti Bulgaaria parteist Ataka, Austria parteist FPÖ, Briti Rahvusparteist, Ungari parteist Jobbik ja Flaami parteist Vlaams Belang.

Lugupeetud president, ma soovin öelda, et ei kahtle hetkekski teie ettepanekute siiruses. Lubage mul aga öelda, et kahtlen nende realistlikkuses.

Kõigepealt käsitlesite te majanduskriisiga seonduvat. On tõsi, et miljonid eurooplased näevad, kuidas nende vara ja töökohti ohustab üleilmastumise kahjulik mõju. Nad kaotavad need ebaõiglase konkurentsi tõttu, mille tekitavad riigid, kus kasutatakse töötajaid küüniliselt ära, ja ahnusest ajendatud riigiüleste majanduslike huvide tõttu, mis on kasulikud vaid vähestele. Euroopa Liit ei ole kahjuks teinud midagi, et eurooplasi selle olukorra eest kaitsta. Vastupidi, ta on seda isegi soodustanud.

Teiseks soovin oma tagasihoidlikult positsioonilt, kuid esindades poliitilisi jõude, mis ohustavad traditsioonilisi organisatsioone – mida ka Martin Schulz oli valmis mõnna ja mille eest ma talle tänulik olen –, kutsuda meie parlamenti ja teid, lugupeetud president, üles tegutsema mõõdukamalt ja seadma meie volitustele teatud vabatahtlikud piirid. Eurooplase ja kristlasena olen täiesti veendunud, et paljud nendest väärtustest, mida me edasi anname, on universaalsed. Veelgi parema meelega rõhutan, et meie ei peaks kirjutama maailmale ette põhimõtteid ja seadusi, eelkõige sellepärast, et selleks on olemas niisugused organisatsioonid nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsioon, aga ka sellepärast, et Euroopal on endal palju lahendamata küsimusi – muu hulgas lubame me kõrvaldada oma lapsed, rikkudes õigust elule, ja surume poliitilise korrektsuse sildi all läbi moraali-, meedia-, poliitilist ja kohtute diktatuuri, rikkudes sõnavabadust. Niisuguseid poliitilisi rühmitusi nagu meie oma, kes räägivad miljonite eurooplaste kannatustest ja lootustest, diskrimineeritakse, kiusatakse taga ja mõnikord nad isegi likvideeritakse, nii nagu täiesti ennekuulmatul viisil juhtus näiteks Belgia parteiga Vlaams Blok, mille keelustamise vastu ei protestinud siin parlamendis aga mitte keegi. Kui see oleks leidnud aset Aafrikas või Ladina-Ameerikas, oleksime kahtlemata kuulnud nendest sündmustest teistsugust versiooni.

Meil, fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmetel, ei ole selliseid õigusi nagu teistel, see on ilmselge, ja nagu me eile ütlesime, ei ole meil endiselt esindajat esimeeste konverentsil.

Ja lõpetuseks – hääletusmeetodite tõttu on miljonitelt eurooplastelt võetud ära võimalus, et neid esindataks nende oma riigi õigusloomeorganites, mis peaksid esindama valijaskonda kogu selle mitmekesisuses.

Kokkuvõtteks soovin, et me kõik peaksime oma tööd tehes alati mees, et Euroopa on inimkonna ajaloos see piirkond, kus saavutati rahvaste vabadus, mida kusagil mujal ei leidu, kus tagati nende rahvaste võrdne auväärsus ja nende jurisdiktsiooni ja sekkumatusse põhimõtte austamine, mis tähendab, et iga riik vastutab oma territooriumil ise oma asjade eest. See on Euroopa tsivilisatsiooni üks olulisemaid panuseid inimkonna pärandisse.

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Lugupeetud president! See on mul esimene kord seista parlamendiliikmete ees nõukogu eesistujariigi esindajana. Eesistujariigi Rootsi, kogu nõukogu ja ka enda nimel soovin ma teid, austatud president, siiralt õnnitleda. Kakskümmend aastat pärast Berliini müüri langemist on väga hea näha teid selles ametis. Ma tean, et teie jaoks on see isiklik võit. See on ka Euroopa Parlamendi võit ja meie kõigi võit, kes me toetame innukalt Euroopa koostööd ja kõike, mida see hõlmab.

Ma soovin teid tänada ka tulevikuvaatava kõne ja edasipüüdlike plaanide eest, mis teil parlamendi jaoks varuks on. Olen veendunud, et Euroopa Parlament on usaldusväärses kätes. Teie juhtimisel võetakse loodetavasti vastu konkreetseid otsused, aga sünnib ka imesid, nagu te ütlesite. Meie nõukogus ootame huviga koostööd teie ja Euroopa Parlamendiga. Paljud parlamendiliikmed rääkisid mitmest meie ees seisvast ülesandest: kliimaküsimusest, majanduskriisist, töökohtadest, Euroopa kohast maailmas ja muust.

Te täidate olulist seadusandlikku rolli nii kodanikke esindades kui ka siin toimuvaid arutelusid läbi viies. Euroopa Parlamendi jaoks on ülimalt tähtis seista alati euroopalike väärtuste eest. Kui Lissaboni leping jõustub – ja ma loodan, et see kindlasti nii ka läheb –, siis laienevad Euroopa Parlamendi volitused ja te saate Euroopa Liidu tegevuses suurema mõju. Ma tean, et te võtate Euroopa Parlamendi kaitsmist ja tema institutsioonilist rolli tõsiselt, kuid samas loodan ka, et te olete sillaks teiste institutsioonide juurde ja olete nende jaoks tõsiseltvõetav dialoogipartner. Eesistujariik ootab juba huviga, et saaks järgmise kuue aasta jooksul teiega dialoogi pidada, ja me soovime teile töös edu.

President. – Ma soovin öelda kõikidele uutele Euroopa Parlamendi liikmetele, et minister on endine parlamendiliige ja seega üks meie seast.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud president, õnnitlen teid Euroopa Komisjoni ja enda nimel siiralt veel kord ja soovin teile ametiajal edu. Teie valimine presidendiks ei sümboliseeri mitte ainult Euroopa taasühendamist, vaid ka Euroopat, mis peab tähtsaks keskseid väärtusi – vabadust ja solidaarsust.

Nii isiklikult kui ka oma institutsiooni kaudu soovin ma teie ja Euroopa Parlamendiga tihedat koostööd teha. Parlament ja komisjon on kaks ühenduse institutsiooni, mis on Euroopa küsimustes eriti olulised. Teid ja kõiki Euroopa Parlamendi liikmeid valisid meie kodanikud otse ning komisjonil on õigus ja kohustus seada Euroopa huvid igasugustest erihuvidest ettepoole. Ma arvan, et meil on asutamislepingute järgi Euroopa projekti pärast erilised kohustused.

Seetõttu soovingi kinnitada veel kord valmisolekut teha Euroopa parlamentaarse demokraatia edendamise nimel koostööd.

(Aplaus)

ISTUNGI JUHATAJA: GIANNI PITTELLA

asepresident

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Lugupeetud härra Buzek! Mulle meeldis teie kõne väga ja eriti meeldis mulle see osa, kus te rääkisite parlamendi institutsioonilisest, aga ka sotsiaalsest rollist, mida te nimetasite Euroopa demokraatliku süsteemi tuumaks.

Praegu tunneme me rõõmu 27 liikmesriigi liidu üle. Need riigid on taas ühinenud ja siin kokku saanud pärast seda, kui nad lahutati terrori ideoloogiate järgi meie maailmajakku rajatud müüridega. Müürid aga ei jäänud püsima, sest tänu demokraatia ja vabaduse püüdlustele need lammutati.

Tänavu tähistame kolmekümne aasta möödumist Euroopa Parlamendi esimestest otsestest ja üldistest valimistest ning kahekümne aasta möödumist Berliini müüri langemisest. Mul on hea meel tuletada president Buzekile meelde, et 30 aastat tagasi valisid minu vanemad esimest korda esimesi Euroopa Parlamendi liikmeid Itaaliast, kuid teie riigis hääletusõigus puudus.

1979. aastal, täpselt üks aasta pärast Karol Wojtyła valimist katoliku kiriku paavstiks, kui Itaalias ja teistes riikides toimusid esimesed Euroopa Parlamendi valimised, tegutsesite teie aktiivselt tollases poolsalajases ametiühinguliidus *Solidarność*, mis võitles demokraatia ja vabaduse saavutamise eest teie riigis. Et kasutada neidsamu õigusi – õigust demokraatiale ja vabadusele –, käisime meie valimas, samal ajal kui teie pidite riskima elu ja repressioonide ohuga.

Just sellepärast, president Buzek, oli mul au aidata oma väikese ja tõenäoliselt vähekaaluka häälega kaasa teie valimisele ning mul on hea meel, et nüüd saavad siin parlamendis kokku inimesed erineva ajaloo riikidest, mida õilistavad ja tõukavad tagant samad väärtused ja ideaalid, ning et nende riikide ajalood kokku muudavad noore, silmapaistva ajaloo Euroopa tugevamaks.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Austatud president, õnnitlen teid ametissevalimise puhul ja tunnustan teid kõne eest. Ma oleksin soovinud, et oleksite oma kõnes pööranud veidi rohkem tähelepanu Ida-Euroopa riikidele. Lühiajal toimuvad Ukrainas väga keerulised valimised. Euroopa Parlamendil on eriline kohustus

näidata, et ta hoolib demokraatlikust arengust selles riigis. Just Euroopa Parlamendis, Euroopa Liidu kõige olulisemas institutsioonis, hakati toetama suuri muudatusi, mis leidsid aset viis aastat tagasi.

Ma palun, et seda küsimust, mis on seotud ka Ukraina presidendi valimistega, käsitletakс erilisel ja sobilikul viisil, ja et sellesse kaasataks ettenähtud organeid ja delegatsioone, et Euroopa Parlamenti nähtaks tõsise institutsioonina, mis mureseb demokraatliku arengu pärast Ukrainas.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Austatud president! Önnitlen teid ja soovin juhtida teie tähelepanu iseäranis ühele aspektile. Parlamendi tegevuse tulemusi mõõdetakse selle järgi, kuidas ta kasutab ja viib ellu oma õigusi ning kuidas ta osaleb olulistel poliitilistel aruteludel.

Meie kõigi kohus on pingutada koos teiega selle nimel, et parlament ei alistuks survele, mida põhjustavad Euroopa Komisjoni pealiskaudsed või konkreetse huvirühma ühepoolseid huve esindavad ettepanekud. Me oleme kohustatud sel puhul selgelt sõna võtma ja peamegi seda tegema. Meil tuleb mõelda, kuidas Lissaboni leping meie olukorda muudab. Ma loodan, et me saame selle kõigega hakkama.

Me peame selgelt näitama – minu arvates puudutab see ka komisjoni presidendi valimiste küsimust –, et kasutame oma õigusi, ja meil tuleb saata komisjonile selle kohta selge sõnum. See tähendab, et härra Barroso otsevalimisi enam toimuda ei saa.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) President Buzek, lubage mul pöörduda otse teie poole, ehkki te istute tavalise parlamendiliikme koha peal. Teie valimist siin parlamendis on vaadeldud kui märki sellest, et enam ei ole idablokki, vaid on ühinenud Euroopa. Te ütlesite seda oma pöördumises, kui rääkisite, et enam ei ole vana ja uut Euroopat, on vaid meie Euroopa.

Paljud inimesed aga kahjuks nii ei tunne. Oma pöördumises viitasite ka sellele, et alles 2004. aastal liitunud riikides valitses suur hirm. Nüüd aga, nagu teate, valitseb nendes riikides pettumus. Põhjus seisneb võrdõiguslikkuse puudumises. Võrdõiguslikkus on aga keskne küsimus. Riigisekretär Hans Lindblad ütles, et eelarve koostamise aluspõhimõte oli võrdõiguslikkus. Kui see on tõepoolest nii, siis miks puudub võrdõiguslikkuse põhimõtte põllumajandustoetustes? Ungari tõestas, et tema institutsiooniline süsteem on suuteline toetused vastu võtma, kuid siiski teda diskrimineeritakse.

Lugupeetud president, te julgustasite kõiki kõnelema oma emakeeles. Mul on hea meel, et ma saan siin parlamendis ungarlasena kasutada teistega võrdseid õigusi, kuid Slovakkias karistatakse mind emakeele kasutamise eest. President, te ütlesite, et soovite tegutseda vahendajana. Me täname teid siiralt selle pakkumise eest. See tegevus kannab aga vilja vaid siis, kui ungarlastest rahvusvähemus saab oma sünniriigis oma emakeelt vabalt kasutada. *Ma soovin teile ka selles edu!*

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Austatud president! Mul on väga hea meel, et Hans-Gert Pötteringilt võtate kohustused üle teie, kõrgete eetiliste tõekspidamistega kodanik ja lisaks veel sileeslane, ja et te rõhutate nagu temagi ühinenud Euroopa Liidu võimalusi edendada niisuguseid väärtusi nagu inimõigused ja rahvastevaheline solidaarsus. Käesolev ametiaeg, mida varjutab majanduskriis, paneb selle solidaarsuse proovile. Mis puudutab siin toimuvat hääletust, siis selle pärast ma ei karda, kuid tean, et kodanikud ja kohalikud poliitikud jälgivad järjest sagedamini meie hääletusi põhimõttel, et heategevus saab alguse kodunt. Austatud president, seetõttu palun, et rääkides meie tööst siin Euroopa Parlamendis pööraksite varasemast rohkem tähelepanu eurooplaste olukorra paranemisele üleilmse mõistes.

Charles Tannock (ECR). – Austatud president! Ma olen alati imetlenud härra Barrosot meie komisjoni presidendina, sest ta pooldab Atlandi-ülest koostööd ja vabaturgu, mida ka meie erakond kindlalt toetab ja tähtsaks peab. Samuti olen ma Portugali suur sõber ja mul on hea meel José Manuel Barrosot toetada.

Kuid ma olen mures selle pärast, et lugesin eile ajalehest Daily Telegraph tema ja fraktsiooni ALDE kokkuleppest selle kohta, et ta loob komisjonis uue, tugevatel alustel rajaneva ja põhjaliku tegevusega inimõiguste voliniku ametikoha ning et see volinik hakkab käsitlema ELi-siseseid ja -väliseid inimõiguste küsimusi. See näib olevat risti vastupidine Euroopa Parlamendi paremtsentristide juhtimisel tehtud otsusega mitte luua uut inimõiguste ühiskomisjoni ning sellega dubleeritakse Euroopa Nõukogu ja selle inimõiguste voliniku tööd. Kas president Barroso saaks palun selgitada siin oma sellega seotud poliitikat ja kavasad?

Juhataja. – Ma arvan, et selle küsimuse oleksite pidanud esitama täna teisel ajal, nimelt Barroso avalduse arutamise ajal, mitte praegu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) President Buzek, te rääkisite Slovakkia ja Ungari erimeelsusest. See ei ole nendevaheline erimeelsus. Tegelikult on see Slovakkia ja Euroopa Liidu vaheline erimeelsus, sest see puudutab

riiki, mis halvustab Euroopa põhiväärtusi. Teie ülesanne ei ole saavutada kokkulepe mitte Slovakkia ja Ungari vahel, vaid Euroopa Parlamendi ja Slovakkia vahel, sest see riik on eiranud dokumente ja lepinguid, mille ta on allkirjastanud ja ratifitseerinud.

Teine on Sileesia küsimus. Mul on hea meel, et te seda mainisite. Euroopa Liidus on palju niisuguseid piirkondi, mis kuulusid eelmisel sajandil mitmele eri riigile. Meie, ungarlased, olime pärast Esimest maailmasõda jagatud kümne riigi vahel, millest seitse on praegu ELi liikmesriigid. Me oleme väga tänulikud, et saame nüüd koos olla, ilma et peaksime relvi abiks võtma või piire vahetama. Viimase sajandi jooksul õpiti Alam-Karpaatia aladel viies ametlikus keeles. Miks ma seda räägin? Sest ka minu kodumaal Transilvaanias, seekelite maal, häbeneb praegune Rumeenia valitsus meie emakeelt ja meie sümboolikat.

Probleemid inimõigustega seotud Euroopa väärtustega ei piirdu üksnes idablokiga. Need puudutavad ka läänt. Seetõttu tahamegi, et Euroopal ei oleks mitte ainult rahvusvähemuste volinik, vaid ka kõikidele Euroopa riikidele õiguslikult siduv rahvusvähemuste raamõigusakt.

Diane Dodds (NI). – Austatud president, tänan teid kõne eest. Ma arvan aga, et meie seisukohad erinevad märkimisväärselt. Ma seisan siin teie ees inimesena, kes usub koostööd tegevate rahvaste Euroopasse, mitte niisugusesse Euroopasse, mida ühendab Lissaboni lepingu föderalistlik põhimõte.

2. oktoobril palutakse liri valijatel hääletada teist korda Lissaboni lepingut, mille kokkuklopsimise eesmärk on mööda hiilida tõsiasjast, et rahvas lükkas Euroopa põhiseaduse tagasi. Ma kiidan liri Vabariigi valijaid selle eest, et neil jätkus esimesel rahvahääletusel arukust, ja usun, et nad näitavad seda veel kord üles teisel referendumil. Ma julgustan neid oma otsusele kindlaks jääma ja lepingust keelduma. Tulevikulubadused ja ähvardused ei ole lepingu põhimõtteid muutnud. See on Euroopa ja Euroopa rahvaste jaoks endiselt vale tee.

Kuid ma olen seisukohal, et ka meie inimestele, Briti kodanikele, oleks tulnud anda valikuvõimalus. Leiboristide valitsus lubas neile rahvahääletust ja ta peaks selle lubaduse ka täitma. Kui ei, siis peaksid seda tegema nende võimalikud järelkäijad – konservatiivid.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud president, mina kui ungarlane ja Poola toetaja, aga ka idaeurooplane ja uue liikmesriigi kodanik olen väga rahul, et presidenditööd teete teie, sest sellega saate kaasa aidata kaheteistkümne uue liikmesriigi kõikide õiguste teostumisele. Seni oleme olnud vaid võrdsed, kuid me soovime saada veelgi võrdsemaks.

Austatud president, te andsite ajaloolise lubaduse, sest olete valmis käsitlema niisugust tundlikku ja varem puutumata jäänud teemat nagu Sileesia küsimus. Teisisõnu võtate te rahvusvähemuse küsimuste lahendamisel endale vahendaja rolli. Rahvusvähemused moodustavad Euroopa rahvastikust 15%. Neist 6,5% on sisserändajatest vähemused, kes asuvad peamiselt Lääne-Euroopas, ja 8,5% on ajaloolised vähemused.

See, et te olete Ungari ja Slovakkia vahelises erimeelsuses valmis olema vahendajaks slovakkidest enamuse ja Slovakkia ungarlastest etnilise kogukonna vahel, on ajalooliselt tähtis. Ma loodan, et komisjon järgib teie eeskjuu. Me ei saa eirata Euroopa vähemuste probleeme. Tänan tähelepanu eest ja kõike head teile!

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Austatud president, kallid kolleegid! President Buzek, ma soovin öelda, kui uhke ma olen, et kuulun niisugusesse olulisse institutsiooni nagu Euroopa Parlament, mida juhite teie. Ohvrid, mille te 20 aastat tagasi oma kodumaal töite ja mis võimaldavad nendel kaheteistkümnel riigil, mida te oma kõnes mainisite, olla siin saalis esindatud, muudavad Euroopa tugevamaks.

Kuid ma tahaksin siiski väljendada muret teie kõnes esitatud programmi pärast, mis peaks parlamenti tugevdama ja mis loodetavasti teebki seda. Ma loodan, et teie plaanid on ka tulemuslikud.

Ma loodan, et Euroopa Komisjoni järgmine president, kelleks saab üsna tõenäoliselt José Manuel Barroso, kuulab teie jõulisi sõnu, et Euroopa Parlament võiks vastata nende rohkem kui 550 miljoni kodaniku vajadustele, kes meie poolt hääletasid, kes meid valisid ning kes soovivad ja nõuavad, et parlament ja meie kõik annaksime neile vastused, mida Euroopa on kindlasti püüdnud anda, kuid mis tal võib-olla täielikult õnnestunud ei ole.

Ma olen teie töö selle tahu suhtes lootusrikas ja veendunud, et teie kaudu suudame tagada kindlustunde, millele te viitasite.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) John Stuart Mill ütles kunagi, et parlament peaks olema rahva elu peegel. See ei ole kerge ülesanne, kuid minu arvates siiski oluline meie eesoleva ametiaja jaoks, eriti seepärast, et Euroopa teema on liiga tähtis, et selle üle otsustamine usaldada üksnes niinimetatud poliitilisele eliidile.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Austatud president, avaldan teile kõne puhul kiitust. Euroopa lõhestatuse kadumine leidis aset ühest küljest Kesk- ja Ida-Euroopa riikide vabadussoovi tulemusel ja teisest küljest mõistagi sellepärast, et Euroopa kui majandusmudel on ligitõmbav.

Ma arvan, et meil on liiga vähe eneseusaldust, liiga vähe usku tulevikku. Kui meil seda Euroopas ei teki, siis kellel ta Euroopas üldse võiks tekkida? Meil tuleks veenvamalt näidata, et suudame lahendada oma probleeme enesekindlamalt. Meil on palju võimalusi ja kasvupotentsiaali on maailmas endistviisi piisavalt. Et maailmas on ikka veel inimesi, kes vajavad kaupu ja teenuseid, on meil ka ikka veel kasvupotentsiaali. Me saame endale Euroopas kindlustada ühe osa sellest potentsiaalist ja see on kõigile kasulik.

Ma julgustaksin meid kõiki rohkem uskuma, et Euroopa mudel on edukas, ja ma palun teil väljendada seda mõtet ka oma kõnedes.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) 23. oktoobril 2006 tähistas Ungari 1956. aasta revolutsiooni ja vabadusvõitluse aastapäeva. Sellel päeval ründas valitsuse korraldusel suur hulk politseinikke rahumeelseid meelevaaldajaid, jalakäijaid ja isegi paljusid turismigruppe, kes olid restoranis vaikselt einestamas.

Riigis valitses täielik terror. Sajad inimesed said vigastada, sealhulgas tulistati 14 inimest silma ja paljud neist kaotasid nägemise. Sajad inimesed pandi vangi ja neile esitati väljamõeldud kriminaalsüüdistus. Nad vabastati alles hiljuti, välja arvatud mõned.

Peaminister kiitis politseinikke silmapaistva töö eest. Lugupeetud president! Praegu kuulub Euroopa Parlamenti ka kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni aseesimees Kinga Göncz, kes kuulus tulistamise heaks kiitnud valitsusse. Härra president, ma sooviksin kuulda teie seisukohta selles küsimuses. Ma soovin Ungari nimel paluda teil olla truu solidaarsuse vaimule, võidelda inimõiguste eest Euroopa Liidus ning pingutada selle nimel, et lõpetada Ungaris 2006. aasta sügisest saati kestnud inimõiguste kriis. Samuti kutsun ma üles seda isikut siin parlamendis, kes tuletab inimestele eelkirjeldatud olukorda meelde ja häbistab Euroopa Parlamenti, astuma kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni aseesimehe kohalt tagasi.

László Tóké (PPE). – (HU) Rumeenias elava ungarlasena soovin ma solidaarsuse vaimus õnnitleda president Jerzy Buzekit, kes on meie eelmisele presidendile Hans-Gert Pötteringile vääriline ametijärglane. Solidaarsuse vaimus meenutagem, et Ungari võttis 70 aastat tagasi lahkelt vastu Poola põgenikud.

Solidaarsuse vaimus soovin ma väljendada meie rahulolu sellega, et üks liikumise Solidarność eestvedajaid on valitud Euroopa Parlamenti juhtima. Meenutagem ka paavst Johannes Paulus II ja usu teemat. Solidarność ja Ungari 1956. aasta revolutsioon tähendavad vabadust ning Timișoara sündmused koos paavst Johannes Paulus II isiksuse ja vaimsusega tähendavad usu jõudu. Me loodame samuti, et oma liitumise kaudu annavad Poola rahvas ja Ida-Euroopa oma panuse ja aitavad usku suurendada. Seetõttu ootan ma huviga ja julgelt president Buzeki ametiaega.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Austatud president, ka mina soovin teid presidendiks valimise puhul siiralt õnnitleda ja avaldada kiitust kõne eest, sest te näitasite, et meil on vaid üks Euroopa ning enam ei ole vanu ja uusi riike. Euroopa jääb mitmekesiseks ja teie lubadus, et Euroopa Parlament peegeldab seda mitmekesisust oma töös, on väga oluline.

See aga ei tähenda, et Euroopas valitseks võrdsus. On tõepoolest palju erinevusi, mida meil Euroopa Parlamendis tuleks käsitleda. Euroopa Liidus saavad kodanikud sageli sama töö eest täiesti erinevat palka. Praegu on paljud Euroopa Liidu kodanikud tööta – need arvud on alati liiga suured – ja ka selle küsimusega tuleks meil tegelda. Liiga palju erinevusi ja ebavõrdsust on hariduse, kultuuri ja tervishoiu hüvede kättesaadavuses. Need on väga keerulised probleemid, mille lahendamise peaks Euroopa Parlament teie juhtimisel endale eesmärgiks võtma.

Ma tahaksin teada, mida tuleks teie arvates teha ettevõttega, mis on praegu rohkem Saksamaa ja Venemaa kui Euroopa ettevõtte, arvestades seda, mida räägiti ühisest energiapoliitikast? Ma pean silmas gaasijuhet, sest te rääkisite energiapoliitikast. Samuti on meil Euroopa Liidu laienemise teema. Kuidas on lood Ukrainaga? Missugune võiks olla Ukraina Euroopa Liiduga liitumise ajakava?

Jerzy Buzek, president. – (PL) Kõigepealt tänan ma kõiki sõnavõtjaid erakordse toetuse eest. Ma mõistan, et meie seisukohad võivad mõnes küsimuses olla erinevad. See on väga hea, sest eri arvamuste tulemuseks on

alati midagi uut. Vaid arvamuste vahetamine, arvamuste erinevus ja arutamine saavad anda meile vastuseid kõige keerulisematele küsimustele. Kuid tohutu suur toetus, mida täna siin parlamendis sõnavõttudes avaldati, paneb mulle lisakohustuse, sest ma mõistan, et meie ees seisavad keerulised küsimused ja meil tuleb need kõik lahendada. Te andsite mulle mandaadi, erakordse ja tugeva mandaadi, ja seda erakordsel ajal. Ma soovin väga selgelt rõhutada, et mõistan seda ning tean, millised on minu tööülesanded järgmise kahe ja poole aasta jooksul – mitte ainult Euroopa Parlamendis, vaid kogu Euroopa Liidus ning samuti kodanike arvamuse kujundamisel meie tööst, sest see on ülimalt tähtis.

Ma tänan südamest Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esimeest Joseph Dauili. Mulle meeldis väga, et te toonitasite, et see on meie Euroopa. Ma kuulun nende inimeste hulka, kes on tulnud siia Kesk- ja Ida-Euroopast, kuid praegu vajab ühine Euroopa, et me tegutseksime ühiselt. Ma ei unusta seda, kust ma pärit olen, kuid aeg läheb edasi väga kiiresti. Lõimumine eeldab, et me tunneksime ühist vastutust, ja vastutama peaksid ka uued liikmesriigid – õigemini need, keda me kutsume uuteks liikmesriikideks, sest ma ütlesin, et enam ei ole uusi ega vanu.

Härra Schulz rõhutas, et see on kahe ja poole aasta programm. Võib-olla küll, kuid ma pidasin õigupoolest silmas seda, et me vajame järjepidevust. Tegelikult rääkisin ma sellest, missugune peaks Euroopa olema viie või kümne aasta pärast ja missuguses suunas me peaksime minema. Kahe ja poole aasta pärast seab uus president uued prioriteedid või muudab veidi seniseid. Kuid seadkem endale pikaajalisemad plaanid, võib-olla isegi kümneks või viieteistkümneks aastaks, et näeksime ette sündmusi, mis võivad meid mõnikord üllatada. Ma olen muidugi nõus, et parim laienemine on see, mis toimub meie sisemise lõimumise ajal.

Härra Verhofstadt pani rõhku kodanike arvamuse tähtsusele. Mina mõtlen samamoodi. Kodanike arvamus on tohutult tähtis. Parlament esindab kodanikke ja sellest tuleneb ka meie suur vastutus. Ta toonitas veel seda, et peaksime kriisile, sealhulgas majandusprobleemidele reageerima ühiselt ja tegema ka otsuseid ühiselt. See on just proteksionismi vastand ja seda rõhutasin ka mina oma kõnes.

Rebecca Harms rääkis suhetest riikide parlamentidega. Me võtame vastu rohkem kui pooled Euroopa õigusaktidest, mille riikide parlamendid seejärel heaks kiidavad, ja seega on väga oluline, et meil oleksid nendega head suhted. Miks? Sest me vajame tihedamaid sidemeid kodanikega. Pole kahtlustki, et nendel parlamentidel, meie oma riikide parlamentidel on kodanikega palju paremad sidemed. Neid parlamente näidatakse iga päev televiisoris, kuid seda ei saa alati öelda meie kohta. Kodanikele tuleks teada anda, kui oluline see on, mida me siin Euroopa Parlamendis ning Euroopa Komisjonis ja Euroopa Ülemkogus loome. Neile tuleks teada anda, et Euroopa Parlament vastutab rohkem kui poolte meie riike puudutavate otsuste eest. Tänu sellele, et nüüdsest on meie suhted riikide parlamentidega väga tihedad, on meil seda lihtsam teha.

Kriis toob mõistagi esile tohutu usaldusepuuduse. Just see ongi kriisi peamine põhjus. Kliimaküsimuses jagan ma proua Harmsi seisukohta. Me olime mõlemad Balis ja Poznańis ning läheme mõlemad ka Kopenhaagenisse. Me saavutame kokkuleppe.

Härra Kamiński tõi esile, et meie vaated Euroopa tuleviku suhtes lahknevad. Ma nõustun sellega ja me peaksime tõepoolest üksteist kuulama. Te esindate praegu üsna suuri kodanikerühmi, kelle vaated Euroopa tuleviku suhtes on mõnevõrra teistsugused, ning see hoiatab meid millegi eest, see teavitab meid millestki. Nii saame meie – või saan mina, kes ma usun Euroopa tulevikku ja Euroopa lõimumisse –, mitmesuguste teie vastuväidete tõttu eurooplastest palju rohkem teada. Mis puudutab seda küsimust, siis võite kindel olla, et arutelu tuleb põhjalik.

Proua Svensson rääkis parlamendi läbipaistvusest, sellest, et me peaksime teadma, missuguseid otsuseid me teeme, ja et seda peaksid teadma ka meie valijad. Ma olen igati nõus. Mul pole kahtlustki, et sotsiaalse õigluse probleem on tähtis. Ma olen kokku puutunud ametiühingu tööga – ma kuulusin sinna palju aastaid ja see oli tavapärane ametiühing. Kuid me teame suurepäraselt, et selleks, et meil oleksid kõige vaesemate aitamiseks õiged vahendid, vajame tugevat majandust ja meil tuleb alati püüda eri aspektide vahel tasakaal leida.

Härra Speroni rääkis sobivast ja väärtuslikust koostööst Euroopa Komisjoni ja Euroopa Ülemkoga. Pidage palun meeles, et parlament muutub järjest olulisemaks. Lissaboni lepinguga antakse meile palju rohkem õigusi, kui meil praegu on. See on hea, sest me oleme tegelikult esindajad, kelle Euroopa Liidu kodanikud on otse valinud.

Härra Gollnisch ei kahtle minu kavatsuste headuses, kuid seab kahtluse alla nende realistlikkuse. Ma soovin öelda, et 30 või 40 aastat tagasi oli täiesti ebareaalne mõelda, et ma seisan niisuguse laiahaardelise institutsiooni ees ja vastan teie küsimustele. See oli nii ebareaalne, et ma ei julgenud sellest isegi unistada. Niisiis näeme, et

kui järgime oma tõekspidamisi sügava usu ja veendumusega, saab võimatu võimalikuks. Püüelgem selle poole, et võimatu saaks võimalikuks.

(Aplaus)

Proua Malmström – jah, me teeme koostööd eesistujariigi Rootsiaga. Ma juba käisin Rootsis. Me rääkisime kliimamuutusest, Euroopas valitsevast üldisest õhkkonnast, samuti kriisist ja töötusest. On olemas väga oluline programm – Stockholmi programm. Pidagem seda meeles. Parlamendil on Stockholmi programmi raames palju saavutada, sealhulgas organiseeritud kuritegevuse valdkonnas, ja mitte ainult Euroopa Liidus.

Kahtlemata teeme koostööd härra Barrosoga. Mulle meeldib tema ettepanek väga. Härra Silvestris rääkis Euroopa vabastamise lühiajalooist ja ma jagan tema seisukohta täielikult.

Härra Siwiec mainis Ukrainat. Mis minusse puutub, siis mulle on see tegelikult endastmõistetav küsimus, sest ma olin Euroopa Liidu Ukraina delegatsiooni liige. Ma käisin Ukrainas kolmel korral, nagu te mäletate, ega soovinud seda küsimust põhjalikumalt käsitleda. Palun pidage meeles, et eurooplaste jaoks on oluline Euroopa koostöö iga tahk: koostöö nii Vahemere piirkonnas kui ka Ladina-Ameerikaga ja USAga, kuid eeskätt meie naabritega. Meil on naabrid nii Vahemere ümbruses kui ka Ida-Euroopas. Ida- ja Lõuna-Euroopa on peamised piirkonnad, kuid ärgem vaielgem selle üle, kumb on tähtsam. Ukrainas on lähenemas valimised ja seega on Ukraina järgmised kuus kuud kahtlemata kõige tähtsam. Kuid ärgem võistelgem üksteisega niisuguses küsimuses. On väga tähtis, et säilitaksime tasakaalu. Ma olen teiega selles küsimuses igati nõus.

Proua Lichtenberger rääkis parlamendi rollist õigusloomes. Ma nõustun, et õigusloome peab olema läbipaistev, et meil peab olema oma arvamus, kuid see on sätestatud tegelikult juba Lissaboni lepingus. Kui Lissaboni leping jõustub, toimub see automaatselt.

Härra Balczó küsis, kas nii suurel määral ühinenud Euroopa, nagu ma oma kõnes ütlesin, on tõepoolest olemas. Jah, tõepoolest, ta on olemas ja on ühinenud, kuid lahendab veel koos partneritega põllumajandusprobleeme. Ma ütlesin veendunult, et ELil on ühtekuuluvuse edendamiseks vahendeid. Me oleme ühinenud, seepärast ärgem laskem tekkida lõhet endi vahele mõnel teisel viisil, näiteks sellepärast, et pole vastastikuseid võimalusi kodanike arenguks. Me püüame seda saavutada. Mõned riigid on kuulunud Euroopa Liitu 20 või 30 aastat ja osalevad ikka veel niisugustes programmides. Meil on samasugune õigus nendes osaleda. Meil on ühinenud Euroopas tõepoolest erinev elatustase. Me tasandame need erinevused – me loodame seda ja see on meie võimalus –, kuid rääkigem nüüd ühendusest ja ka meie kohustustest. Ma soovisin selle väga selgelt esile tuua.

Proua Roithová rääkis ühisest vastutusest kriisi pärast ja ma nõustun temaga täielikult. Pealegi elame me üksteisele nii lähedal, et suudame juba praegu üksteist peaaegu täielikult mõista. See on meie jaoks ülimalt tähtis. Charles Tannock käsitles inimõiguste voliniku küsimust. See on mõistagi küsimus, mille üle otsustavad komisjoni president ja komisjon. Ma olen aga kindel, et me kohtume härra Tannockiga mõne kuu pärast Ukrainas, kui seal toimuvad presidendivalimised.

Härra Sógor rääkis kahepoolsetest Euroopa aruteludest. Ma soovin öelda, et parim viis vähemuste probleemide lahendamiseks on tõepoolest teha seda kahepoolselt. Paremini on aga piire avada, kui neid liigutada. Me oleme Euroopas õppinud piiride üle mitte vaidlema ja Euroopa meie osas seda probleemi ei ole. Me lihtsalt avasime piirid ja see oli ka meie eesmärk. See on meie suurim saavutus.

Proua Dodds ütles, et Euroopa Liit peaks olema koostööd tegevate rahvaste Euroopa, mitte föderaalne liit. Te rääkisite väga arukalt. Me kõneleme tõepoolest koostööst rahvaste vahel. Me kõneleme vajadusest säilitada identiteet, kuid samuti vastastikuse avatuse ja koostöö vajadusest. Mulle meeldivad teie mõtted väga ja Euroopa Liit on nii praegusena kui ka sellisena, nagu ta on Lissaboni lepingu kohaselt, just selline, nagu te oma kõnes soovisite.

Härra Tabajdi rääkis piirkondadest, ka minu kodupiirkonnast Sileesiast, ja ütles, et see on teatud mõttes vahendaja. Olen nõus. Kui tegemist on piiriüleste piirkondadega, on inimestel võimalus üksteist paremini mõista. Seejärel rääkis härra Antinoro minu kodumaa saavutustest. Täna teid tähelepanekute eest. Kas ma muudan Euroopa Parlamendi tugevamaks? Mul on kindlasti energiat, et seda teha, kuid kahtlemata on selleks vaja ka rohkem kui 700 kolleegi energiat. Ma loodan sellele igal juhul ja ma saan aru, et me kõik oleme energilised.

Härra Ransdorf esindab tõepoolest kodanikke ja oma rahva elu. Ma olen temaga ühel meel ja seepärast Euroopa Parlamendi vastutus ja volitused suurenevadki. Meil tuleks lasta riikide parlamentidel Euroopas toimuvat rohkem mõjutada. Härra Theurer rääkis ühest küljest vabadusetaotlusest ja teisest küljest

ligitõmbavusest. Jah, siinpool paistsid asjad ligitõmbavad, kuid sealpool püüdsime me vabaduse poole. See on tõsi. Pange tähele, et me oleme leevendanud olukorda Balkani riikides ja praegu valitseb seal rahu. Jumal tänatud. Selle piirkonna riigid seisavad järjekorras, et saaksid Euroopa Liiduga ühineda, ja see näitab, et Euroopa Liit on ligitõmbav.

Proua Morvai tuletas meelde dramaatilisi sündmusi. Kui te soovite mulle selle kohta teavet anda, siis tehke seda palun kirjalikult. Ma võin ka teiega kohtuda ja seda teemat arutada, et saaksin parema ülevaate. Härra Tőkés rääkis 1956. aastast ja Ungarist. Meie jaoks on need sündmused ja ka sügav usk Euroopa Liitu väga tähtsad. Jah, ka mina usun kindlalt Euroopa Liidu tugevusse.

Härra Olejniczak aga tõstatab mitu küsimust ebavõrdsuse kohta Euroopas. Meil tuleb kindlasti rääkida ühtsusest, kuid teisest küljest on kõik vahendid, millest ma enne kõnelesin, ikka veel olemas, nagu ka meetmed, mille mõte on anda meile võimalus ebavõrdsus kaotada. Nad on jätkuvalt jõus, selles suhtes ei ole midagi muutunud. Olukord ise on endiselt nii avatud ja selge, nagu alati on olnud, ja seega on hea, et meil on ühinenud Euroopa. Vastuseks küsimusele nafta- ja gaasivarustuse ning energiavarude kohta üldiselt ütlen, et meil tuleb rääkida ühisest energiapoliitikast. Siis ei teki meie vahel tarbetuid pingeid. Lõppude lõpuks peaksid need pinged meie vahele tarbetuid tõkkeid. Selliste tõkete kaotamiseks kulub aastakümneid. Ka meie tulevikus ei peaks neid olema. Seepärast pooldangi ma kindlalt ühist energiapoliitikat.

Euroopa Liiduga liitumiseks on mõistagi vaja täita teatud kriteeriume. Samuti on märgitud, et selleks, et teised saaksid ELiga liituda, peab EL ise olema piisavalt terviklik, sest siis saaks uusi liikmesriike hästi vastu võtta. Me vajame tervikkuse saavutamiseks aega, kuid niisugune riik nagu Horvaatia on liitumiseks üsna valmis. Ma olen aru saanud, et Horvaatial on suur võimalus liituda ELiga suhteliselt kiiresti, ehkki tal on tekkinud mõningaid probleeme. Samasugune olukord võib olla ka Islandiga, kuid teiste riikide kohta, kes ei ole nii hästi valmis, on raske ajakava ette näha. Pidage palun meeles, et praegu ELi kuuluvad Kesk- ja Ida-Euroopa riigid alustasid liitumise ettevalmistusi 1991.–1992. aastal, seega kulub neil selleks kaksteist aastat. Me valmistusime liitumiseks kaksteist aastat ja tegelikult olid meie tingimused paremad kui praegu nendel riikidel, kes liituda soovivad, sest olukord maailmas oli siis parem – kriisi ei olnud ja paljude tegurite koostoime tagas meile parema seisundi. Liitumine võtab kaua aega ja ma ei sõandaks ajakavasid välja pakkuda, kuid pidage meeles, et laienemispoliitika on Euroopa Liidu hea, ehkki pikaajaline poliitika.

Ma tänan teid kõiki veel kord arutelu eest. Ma panin kõik kommentaarid hoolikalt kirja ja nende põhjal hakkan ma nüüd mõningate muudatuste üle mõtlema. Lisaks kohtume edaspidi korrapäraselt. Ma istun alati siin kus praegu, sest soovin olla teile kõigile võimalikult lähedal.

(Aplaus)

Juhataja. – Aitäh, härra Buzek, eeskätt selle äärmise põhjalikkuse eest, millega te eranditult kõikidele sõnavõtjatele vastasite.

Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Önnitlen teid Euroopa Parlamendi presidendiks valimise puhul! Olen koos kõikide oma kaasmaalastega uhke, et esimest korda ajaloos asub sellele austusväärsele ametikohale poolakas. See annab meile kõikidele kinnitust meie rollist ja kohast Euroopas.

Samas on Poola üks väheseid riike, kes ei ole lõplikult ratifitseerinud Lissaboni lepingut – lepingut, mis muudab Euroopa lõimumise tõhusamaks. Minu jaoks on see paradoksaalne. Ma tuletan teile meelde, et Poola parlament kiitis Lissaboni lepingu ratifitseerimise heaks käesoleva aasta aprillis, kuid ratifitseerimisdokumendid ootavad veel presidendi allkirja.

Ma arvan, et teil võiks olla Poolas toimivas avalikus arutelus väärtuslik osa ja te võiksite aidata suurendada ühiskonna toetust lepingule ning see kõik aitaks kiirendada ratifitseerimise lõpuleviimist. Ma soovin tänada teid ka selle eest, et osalesite isiklikult selle küsimuse arutamisel Iirimaal. Ma loodan väga, et iirlased hääletavad 2. oktoobril lepingu poolt ning et Tšehhi ja Poola täidavad seejärel vajalikud vorminõuded.

Parlamendi olulisim eesmärk on aidata lõpetada Lissaboni lepingu ratifitseerimine ja ma loodan, et ta on selles ka edukas.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjalikult. – (PL) See on tähtis hetk Euroopa lõimumise ajaloos. Täna teid esitatud programmi eest. Ma loodan, et teil õnnestub see edasipüüdlik kava ellu viia. Ma soovin teile edu Euroopa Parlamendi töö juhtimisel kõikide eurooplaste jaoks oluliste väärtuste järgi.

Nagu Poola solidaarsusliikumine suutis muuta Poola ja teiste Ida-Euroopa riikide ilmet, nii võimaldab Euroopa solidaarsus meil tulla toime ülesannetega, mis meie ees praegu seisavad. See on võimalik vaid teatud tingimustel – nimelt siis, kui meie solidaarsus on järjepidev, tõeline ja piisavalt otsustav, et olukord muutuks. Nagu Poolas, kus totalitarism ei varisenud kokku mitte sõnade, vaid tegude tõttu, on ka Euroopa solidaarsus tulemuslik siis, kui see väljendub tegudes. Ma loodan, et see tõepoolest nii ka läheb.

Selline ettekujutus Euroopa tulevikust meeldib paljudele eurooplastele. Austatud president, ma loodan, et Euroopa Parlamendil on teie juhtimisel kindel ja tugev osa selle ettekujutuse muutmisel tegelikkuseks. Täna teid väga.

(Istung katkestati kell 13.25 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

9. Eelmise istungi protokoll kiinnitamine

(Eelmise istungi protokoll kiinnitati.)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Ma ei soovi öelda midagi eelse istungi protokoll kohta, vaid soovin juhtida tähelepanu vahejuhtumile täna hommikuse istungi ajal. Täna hommikuse arutelu ajal solvas fašistliku partei Jobbik esindaja Krisztina Morvai täiesti vastuvõetamatul viisil kolleeg Kinga Gönczi, kes on minu fraktsiooni kuuluv Euroopa Parlamendi liige ja Ungari endine välisminister. Kinga Göncz on Ungari välisministrina teinud selles riigis rohkem kui keegi teine selle nimel, et saavutada Ungari ja tema naaberriikide vahel rahvusvaheline leppimine. Ma soovin neofašistliku partei liikme proua Morvai ennekuulmatu solvangu proua Gönczi suhtes otsustavalt tagasi lükata.

(Aplaus)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aitäh, et andsite mulle võimaluse kõnelda. Mul on väga kahju, et see arutelu siin Euroopa Parlamendis toimub. Ma soovin vastuseks öelda lühidalt, et erakond, mida Krisztina Morvai esindab, moodustas 2006. aastal poolsõjaväelise üksuse ja on alates tollest ajast kasutanud seda rahumeelsete inimeste hirmutamiseks.

See puudutab eriti rahvusvähemusi, geisid, romsid ja juute. See poolsõjaväeline üksus saadeti hiljuti kohtu otsusega laiali, kuid üks sellesse erakonda kuuluv Euroopa Parlamendi liige kandis siin parlamendis juuli istungjärgu ajal tolle organisatsiooni vormiriideid. Ungaris korraldas see erakond kampaania, mis oli tulvil Euroopa-vastaseid, rassistlikke, homofoobseid, romidevastaseid ja ksenofoobseid loosungeid, ning kirjeldas Ungarit oma avaldustes pidevalt Euroopa Liidu kolooniana. Sündmus, millest Krisztina Morvai rääkis, leidis aset 2006. aastal, kui need paremäärmuslikud meeleavaldajad süütasid Ungari riigiringhäälingu peahoone ja korraldasid mitu päeva järjest rahutusi, milles sai haavata 113 politseinikku.

23. oktoobril korraldasid nad jälle meeleavalduse. Nad püüdsid tegelikult vägivalda kasutades segada riiklikku tseremooniat. See oli riigi ajaloos pärast riigikorra muutmist esimene kord, kui politseil tuli tegemist teha paremäärmuslike meeleavaldajatega. Pärast seda moodustas valitsus sõltumatu komisjoni, mille aruanded on üleval paljudel veebilehtedel, sealhulgas ka inglise keeles. Komisjon esitas oma soovitusel ja algatati mitu kohtumenetlust. Ungari valitsusasutused uurisid neid rikkumisi.

Tõepoolest esines ka probleeme. Kuid ma soovin Krisztina Morvaile öelda, et kui ta nimetab oma riigi institutsioonilist süsteemi diktaatorlikuks, kui demokraatia ei oleks Ungaris toiminud nõuetekohaselt, ei oleks ta saanud oma kõnet praegu siin parlamendis pidada. Ma vabandan veel kord, et see teema Euroopa Parlamendis tõstatati, ja loodan siiralt, et see arutelu siin ei jätku.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Austatud juhataja, kodukorra järgi on mul pool minutit ühe küsimuse esitamiseks. See on mõeldud härra Schulzile. Võttes arvesse neid laimavaid avaldusi, mida tema kolleeg siin tegi, siis kuidas julgeb ta nimetada siin parlamendis parteid fašistlikuks lihtsalt selle pärast, et see ei nõustu Euroopa

Liidu peamiste põhimõtete kõikide tahkudega? See erakond sai Ungaris 430 000 häält. Seega kutsute te 430 000 valijat fašistiks. Nüüdsest alates mõelge enne, kui räägite!

10. Kaasotsustamismenetlusel vastu võetud aktide allkirjastamine (vt protokoll)

11. Komisjoni presidendi kandidaadi avaldus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni presidendi kandidaadi avaldus.

José Manuel Barroso, komisjoni presidendi kandidaat. – (FR) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Me elame enneolematul ajal. Mina isiklikult olen veendunud, et tulevastes ajalooõpikutes hakatakse rääkima ajast enne ja pärast finantskriisi. Kuid tegemist ei ole üksnes finants-, majandus- ja sotsiaalse kriisiga. See on ka väärtuste kriis. Seetõttu leian, et meil tuleb kriisile reageerimisel kesksele kohale paigutada Euroopa sotsiaalne mudel, meie sotsiaalne turumajandus.

Samas on see kriis näidanud, kui palju me sel üleilmastumise ajastul üksteisest sõltume. Meil on finantskriis, aga ka energiakriis. Muret teevad toiduga kindlustatus ja kliimamuutus – valdkonnad, kus Euroopa on võtnud enesele juhtrolli. Seega võib minu arvates öelda, et käes on Euroopa tõehetk. Kas me tahame üleilmastumist kujundada enda väärtushinnangute abil, kaitses oma huve, või lepime üleilmastumise ohvri rolliga, täites teiste korraldusi?

Minu jaoks on valik selge. Me peame ületama selle katsumuse ühiselt, sest kui me ei tee koostööd, ähvardab Euroopat oht jääda kõrvale. Meil on kogemusi. Minu arvates ei ole maailmas ühtki piirkonda, millel oleks meiega samaväärseid kogemusi siseturu, ühiste eeskirjade ja ühiste institutsioonide loomisel, rääkimata ühisrahast ning solidaarsuse ja ühtekuuluvuse poliitikast. Meil on need ainulaadsed kogemused olemas. Seetõttu leian, et üleilmastumise all kannatamise asemel on meil võimalik seda protsessi suunata, sest Euroopa Liit on juba oma olemuse tõttu üleilmastumise häll ja piiriülese juhtimise esinumber.

Praegu ei ole aeg kasutada tavalisi, rutiinseid lahendusi. Meil peab olema muutusi toetav tegevuskava. Rohkem kui kunagi varem on meil vaja tugevat Euroopat. Lissaboni leping muudab meid tugevamaks ja annab meile rohkem võimalusi tegutsemiseks.

Lubage mul selgitada, mida ma tugevama Euroopa all mõtlen. See ei tähenda ilmtingimata võimu suuremat koondumist Brüsselisse. Mina lähtun demokraatlikust lähimuspõhimõttest, mis on mõistagi seotud solidaarsusega ja mis tähendab, et otsuseid tehakse kõige sobivamal tasandil.

Kui ma räägin tugevamast Euroopast, siis ma mõtlen selle all ka Euroopa vaimu, otsuste tegemise kultuuri, ühenduse toimimisviisi ja tahet tegutseda ühiselt – mitte üksnes tegutsemise võimet, vaid ka tegutsemise tahet, poliitilist tahet. Me vajame Euroopat, mis on oma väärtuste ja huvide kaitsmisel järeleandmatu; Euroopat, kes ei tunnusta ühtki proteksionismi vormi, ent ei loo endale ka asjatuid illusioone ja kes suudab tegutseda ettevaatavalt. Just selle ettevaatava tegutsemise vaimus koostati dokument, mille ma teile kõigile enne tänast istungit saatsin.

Komisjon, mille president ma olen, on laienenud Euroopa Liidu, suure EL 27 esimene komisjon. Usun, et nüüd, mil oleme need Euroopa riigid ühendanud, on loodud eeltingimused uute suurte eesmärkide seadmiseks. Pean silmas uut eesmärki sotsiaalvaldkonnas, sest meil on kriis ja eurooplaste peamine probleem on tööpuudus; uut eesmärki kliimamuutuse vastu võitlemisel ehk valdkonnas, kus meil on juba juhtiv roll, ning uut eesmärki üleilmastumisega toimetulekul.

Teiseks – me rääkisime geograafilisest ja riikidevahelisest diskrimineerimisest elarvevahendite eraldamisel, ent kuidas on lood sektoriti? On see õiglane, kui suurettevõtted saavad maksumaksjate raha arvelt toetust, kuid väike- ja pereettevõtted ei saa? Kas ei ole see Euroopa Liidu majanduses osalejate võrdsete võimaluste põhimõtte oluline rikkumine?

Minu arvates on meil aeg saavutada üksmeel ja jõuda mingisugusele kokkuleppele edasise tegutsemise kohta. Kinnitan teile kõigile täna ametlikult, et kui Euroopa Parlament valib mu ametisse tagasi, hakkan ma oma teisel ametiajal rakendama neid poliitilisi suuniseid ning lähtun neist koos uute volinikega järgmise komisjoni õigusloome- ja tööprogrammi koostamisel. Ma ei hakka neid suuniseid praegu üle kordama, kuid arvan, et pärast teie kõigiga arutamist oleks kasulik muuta mõned nende osad konkreetsemaks ja võtta arvesse ka teie ettepanekuid. Läbipaistvuse huvides peatuksin nüüd neil valdkondadel.

Kõige tähtsam on see, et kui me rakendame majandus- ja finantskriisist väljumiseks täiel määral oma elavdamise kava, tuleb meil silmas pidada ka tulevikku. Me peame taas elustama oma osalust soodustava sotsiaalse turumajanduse. Me investeerime püsiva majanduskasvu uutesse allikatesse, nutikate keskkonnahoidlike sektorite arengusse ning tulevikuvõrkudesse – alates digitaalsest infrastruktuurist kuni Euroopa elektrienergia ja gaasi suurvõrkudeni. Kõik see edendab tööhõivet ja sotsiaalteenusaid ning tugevdab Euroopa ühiskonnamudelit, tagades samal ajal edu üha konkurentsitihedamas maailmas.

Märksõnaks peab jääma solidaarsus. Lisaks kõikidele otsustele, mida on juba tehtud ja mida kavandatakse seoses struktuurifondidega ja meie maksebilansi toetuse kahekordistamisega mõnede raskustes olevate liikmesriikide jaoks, tahan ma just seetõttu kasutada kõiki minu käsutuses olevaid vahendeid, et aidata tõsiste eelarvepiirangutega liikmesriikidel – nimelt uutel liikmesriikidel – oma majandust taastada, et see läheks tagasi rööbastesse.

Samas ei saa me naasta eelmise majanduskasvu mudeli juurde. On selge, et see on osutunud mittejätkusuutlikuks. Me peame looma tingimused, kus üleminek vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele tagab meie ettevõtete konkurentsivõime, loob meie töötajatele töökohti ja on tulevaste põlvkondade lootuse allikas. Jah, ma nõustun nendega teie hulgas, kes ütlesid, et koostöölastamisest ei piisa. Jah, meil on vaja panna paika tõeline Euroopa tegevuskava. Jah, me vajame ühtset arusaama Euroopa sidusast strateegiast, 2020. aastani ulatuvast Euroopa Liidu strateegiast, mille aluseks on avatud turud ning milles on ühendatud jätkusuutliku majanduskasvu, tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse uued lätted, meie energiavarustuse kindlust ja kliimamuutust käsitlev tegevuskava, uudne vaatenurk tööstuspoliitika kohta ning liikumine teaduspõhise ühiskonna poole. Ma seisan selle eest, et erilist tähelepanu pöörataks uuenduslikkusele ning väikeste ja keskmiste ettevõtete toetamisele. Jah, see tähendab Lissaboni strateegia muutmist pärast 2010. aastat. Jah, me vajame palju terviklikumat käsitust eri strateegiate majanduslikust, sotsiaalsest ja keskkonnavalasest mõõtmest. Komisjoni presidendina kohustun ma andma oma prima, et veenda ka liikmesriike nõustuma sellise ühtse ja sidusa käsitusega.

Ma ütlesin suunistes, et majandus vajab finantssüsteemi, mis on eetilise, vastupidava ja vastutustundliku. Reguleerimise ja järelevalve käigus ei ole suudetud sammu pidada finantsturgude läbipõimimise ja uueningega – ei Euroopas ega ka mitte maailmas. Lubage mul öelda, et mind šokeeris nähtud ebaetilise käitumise ulatus. Me ei saa lubada tagasipöördumist „tavapärase praktika“ juurde. Näiteks nõuab kiiret tegutsemist lisatasude küsimus. Me võtsime selles osas G20 riikide seas juhtohjad – muide, tegemist on Euroopas algatatud protsessiga. Samas tuleb mõnda, et teha on veel palju. Järgmisel nädalal, enne G20 riikide kohtumist Pittsburghis, võtab komisjon vastu ettepanekud Euroopa tõelise järelevalvesüsteemi loomise kohta. See süsteem peegeldab meie ühtse turu ühtliti olemust.

Meie tegevuse ülevaatamine kolme aasta pärast laseb näha, millised edasised meetmed on vajalikud. Väga tähtis on panna paika õigusnormid, mis tagavad finantssektoris vastutustundlikkuse ja õiguspärasuse, lämmatamata samas uuenduslikkust. Ma soovin, et Euroopa säilitaks maailmas oma juhtpositsiooni finantsteenuste alal.

Oma suunistes selgitasin ma ka seda, miks on Euroopas kriisi tõttu vaja palju suuremat tähelepanu pöörata sotsiaalsele mõõtmele kõikidel otsustustasanditel – nii Euroopas kui ka riiklikul tasandil. Finantssektor ja majandus võivad ilmutada taastumise märke, kuid me peame mõistma, et kriis ei ole läbi nende jaoks, kes on kaotanud töö. Seega ei saa me pidada kriisi möödunuks enne, kui oleme töötuse kasvu pidurdanud ja asunud taas töökohti looma.

Ma tahaksin saavutada märgatava tööhõive ja sotsiaalse ühtekuuluvuse mitme meetme abil, mida ma olen mõnedega teist arutanud.

Olen selgelt väljendanud, kui tähtis on minu jaoks sotsiaalsete põhiõiguste ja töötajate vaba liikumise põhimõtte järgimine. Töötajate lähetamise direktiivi tõlgendamine ja rakendamine jätavad mõlemas punktis soovida. Seetõttu kavatsen ma võimalikult kiiresti teha tekkinud probleemide lahendamiseks ettepaneku määruse vastuvõtmise kohta. Määrus võetakse vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu kaasotsustamismenetluses. Määruse eeliseks on palju suurem õiguskindlus võrreldes direktiivi enda muutmisega, mis jätkaks endiselt liiga palju võimalusi võtta see riikide õigusesse üle erinevalt ja mille puhul ilmneks tegelik mõju kohapeal alles pikema aja pärast. Ent kui me peaksime määruse ettevalmistamise käigus avastama, et on valdkondi, kus meil tuleb direktiivi ennast muuta, siis ei kõhkle ma seda tegemast. Lubage mul selgelt välja öelda, et ma kavatsen võidelda sotsiaalse dumpingu vastu Euroopas olenemata selle vormist.

Tõstatati ka ettepanek, et hinnata tuleks kõigi tulevaste ettepanekute sotsiaalset mõju. Olen nõus, et see on vajalik. Esimene sotsiaalse mõju hindamise katse tuleks teha tööaja direktiivi muutmisel. Sellise mõjuhinnangu alusel peab järgmine komisjon nõu tööturu osapooltega ja esitab kõikehõlmava õigusakti ettepaneku.

Ma rõhutan suunistes üldhuviteenuste tähtsust Euroopa ühiskonnamuudelis. Lissaboni lepingus on see asjaolu väga selgelt välja öeldud ja ma olen valmis tegema teiega koostööd, et töötada välja üldhuviteenuste kvaliteediraamistik.

Ma tõstsin teiste hulgas esile ka soolise võrdõiguslikkuse ja vajaduse kõrvaldada palgaerinevus naiste ja meeste vahel. Seetõttu kavatsen ma teha teiega koostööd naiste harta väljatöötamisel, mis oleks ühtlasi üks viis tähistada 2010. aastal Pekingi konverentsi 15. aastapäeva.

Oma suunistes väljendan ma kavatsust panna tõhusalt toimima Lissaboni lepingu uuendused rahvusvaheliste suhete valdkonnas, mille hulka kuuluvad Euroopa Liidu välisteenistus ning kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi ametikoht. Minu arvates on nende näol tegemist parimate uuendustega Lissaboni lepingus ja ma olen sihikindlalt otsustanud tugevdada kogu välispoliitilist koostööd Euroopa Parlamendiga.

Samas vajab Euroopa oma eesmärkide saavutamiseks vahendeid. Nagu ma suunistes ütlesin, eeldab see Euroopa Liidu eelarve – nii kulude kui ka tulude poole – põhjalikku reformimist. Me ei saa keskenduda kitsalt üksnes netobilansile, vaid peame liikuma sellise mõtteviisi suunas, mis põhineb solidaarsusel, koormuse jagamisel ja võrdsel võimalusel. See hõlmab ka omavahendite küsimust. Euroopa Liit peab leidma viisi, kuidas rahastada oma poliitikat läbipaistvamalt ja tõhusamalt, ning ma olen valmis – loodetavasti Euroopa Parlamendi toel – viima selle võitluse liikmesriikidesse, kui me hakkame Euroopa Liidu eelarvet ümber kujundama. Samuti tahan ma teha tihedamat koostööd Euroopa Investeeringuspangaga, et uurida uuenduslike rahastamisviiside kasutuselevõtmise võimalusi.

Lisaks olen oma südameasjaks võtnud aruka reguleerimise. Tahaksin rõhutada, et ka järgmise komisjoni üks prioriteete on menetluste lihtsustamine ja ettevõtete, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete halduskoormuse vähendamine. See ülesanne – nagu ka mõju hindamise komitee ja järelhindamine – kuulub otseselt minu pädevusvaldkonda, mis näitab, kui tähtsaks ma seda pean. Tahan ka kaitsta ühtse turu terviklikkust, nagu me oleme seda aastaid teinud, mõnikord keerulistes tingimustes, sest ilma ühtse turuta ja ühtekuuluvuspoliitikata ei ole meil Euroopa Liitu.

Ent miks peaksime siin peatuma? Miks me piirdume üksnes siseturu kaitsmisega? Ma tahan leida siseturu puuduvad lülid, et ettevõtted ja tarbijad saaksid selle võimalusi täielikult ära kasutada.

Austatud parlamendiliikmed! Kui te valite mu ametisse, kavatsen ma lähtuda neist prioriteetidest komisjoni uue koosseisu töö korraldamisel. Ent juba täna võin ma tutvustada teile mõningaid organisatsioonilisi muudatusi, mida ma soovin teha.

Ma plaanin luua õigusasjade, põhiõiguste ja kodanikuvabaduste, sealhulgas kodanike ja vähemuste õiguste voliniku ametikoha, näidates sellega, et Euroopa Liit on õiguste ja väärtuste ühendus.

Samuti tahan ma luua siseasjade ja rände, sealhulgas julgeoleku voliniku ametikoha. Selle voliniku üks olulisemaid ülesandeid on töötada välja tõeliselt ühtne rände käsitlus, mille alla kuulub seaduslike sisserändajate lõimumise edendamine, võitlus ebaseadusliku rände ja sellega seotud kuritegevuse vastu ning liikmesriikide vahelise solidaarsuse tagamine. Me vajame solidaarsust. Me vajame solidaarsust, kui meil tuleb toetada oma Balti sõpru või riike, keda mõjutab Venemaa ja Ukraina vaheline gaasikriis. Me vajame solidaarsust ka siis, kui me peame toetama oma Vahemere-äärseid sõpru, kui nad seisavad silmitsi probleemidega, millega nad üksi toime ei tule.

Lisaks loon ma kliimameetmete voliniku ametikoha, sest kliimamuutus on probleem, millega tuleb tegeleda kõigis meie poliitikavaldkondades. Pühendunud kliimavolinik suudab ka selgelt märku anda, et Euroopa tegutsemistahe ei raage, ükskõik millised sihid Kopenhaagenis seatakse.

Samuti tuleb põhjalikult muuta viisi, kuidas Euroopa institutsioonid hangivad ja kasutavad teadlaste nõuandeid. Ma tahan komisjoni järgmises koosseisus luua peateadusnõustaja ametikoha. Peateadusnõustaja annab ettevaatavaid teaduslikke nõuandeid kõigis poliitika kujundamise ja rakendamise etappides. See kõneleb sellest, et minu arvates peavad teadusuuringud ja innovatsioon asuma kesksel kohal. Leian, et meil on selles valdkonnas palju teha. Just Euroopa teadusuuringuid ja innovatsiooni iseloomustab asjaolu, et killustatud jõupingutused ei anna soovitavaid tulemusi. Usun, et meil on potentsiaali paljudes valdkondades – alates kliimamuutuse tõkestamisest kuni energiavarustuse kindluse tagamiseni –, kui me vaid tahame teha Euroopa teadusuuringute ja innovatsiooni vallas koostööd.

Ma pakun välja muutusi toetava Euroopa tegevuskava. Selle eesmärgi saavutamiseks olen ma teinud ettepaneku luua Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel eriline partnerlussuhe. Me esindame Euroopa kaht peamist institutsiooni ja seetõttu lasub meil eriline kohustus luua tõeline ja euroopalik avalik ruum arutelude pidamiseks. Ma tahan anda oma panuse Euroopa parlamentaarsesse demokraatiasse.

Mul on viimase paari kuu jooksul olnud võimalus arutada seda teemat president Buzekiga ja nende arutelude tulemusena tegin ma oma suunistesse mitu parandust, näiteks ettepaneku korrapärase infotundide kohta. Pärast kohtumisi fraktsioonidega olen ma valmis haarama kinni teie soovitudest kohtuda korrapärasemalt teie esimeeste konverentsiga ja luua lisaks sobiv dialoog teie komisjonide esimeeste konverentsiga. Väga konkreetselt öeldes kutsun ma komisjonide esimeeste konverentsi igal aastal enne komisjoni õigusloome- ja tööprogrammi vastuvõtmist kohtuma kogu volinike kolleegiumiga.

Me elame tõepoolest väga erandlikul ajal, mida iseloomustavad ebakindlus ja võimuvahetused. Maa maailma kõige võimsamate suurriikide suhetes võib toimuda põhjalik muutus. Neil ärevatel aegadel võivad esile kerkida riiklik isekus, varjamatu ja ohtlik natsionalism ning mõningad ekstremismivormid. Valitseb tõeline oht, et meie saavutused Euroopa lõimimisel muutuvad küsitavaks. Seetõttu on riikliku isekuse vastu võitlemiseks minu meelest oluline luua see eriline suhe komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel.

Lubage mul lõpetuseks pöörduda palvega teie kõigi poole. Rohkem kui kunagi varem on meil nüüd vaja tugevat Euroopat ja tugevat Euroopa Komisjoni. Olgem ausad, tugev komisjon peab olema poliitiline, kuid ei tohi olla erakondliku kallakuga. Minu kui Euroopa Komisjoni presidendi partei on Euroopa. Nii nagu praeguses, on ka komisjoni järgmises koosseisus suur hulk eri poliitiliste erakondade liikmeid. Minu soov on kajastada Euroopa poliitilist mitmekesisust komisjoni koosseisus ja kõige olulisematel ametikohtadel. Üksnes sellise erakonnaülese toetuse abil on meil tegelikult võimalik saavutada tugev Euroopa ja tugev komisjon.

Me vajame komisjoni, mis täidab oma lubadused. Samuti vajame Euroopa Parlamenti, mis on võimeline tagama hääletenamuse, et Euroopa saaks tegutseda. Kui te soovite tugevat komisjoni, mis suudab vajaduse korral seista vastu liikmesriikidele ja riiklikule isekusele, tuleks teil pakkuda komisjonile jõulist toetust, mida ta vajab.

Meil kõigil on erinevad poliitilised ja ideoloogilised seisukohad ning me esindame mitmesuguseid poliitilisi vaateid, kuid sellisel ajal nagu praegu – kriisiajal – on meil peale oma veendumuste vaja ka tugevat eetikat, mille aluseks on euroopalik vastutustunne. Euroopa on minu jaoks südameasi ja ma loodan teie kõigi puhul just sellele euroopalikule vastutustundele. Asugem ühiselt sellele Euroopa-reisile!

(Pikk aplaus)

Joseph Daul, *fraktsiooni PPE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Juunis kinnitasid eurooplased oma toetust Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonile, võimaldades meil saada kolmandat korda järjest Euroopa Parlamendi juhtivaks jõuks.

Sellisel hääletades väljendasid meie kaaskodanikud selget valikut: nad valisid kriisi ja ebakindluse ajal stabiilse ja tugeva Euroopa, nad valisid sotsiaalse turumajanduse, mille puhul järgitakse eetikapõhimõtteid, ning nad valisid vastutustundliku kliima- ja energiapoliitika. Kuna Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon oli ainus, kes esitas komisjoni presidendi kandidaadi ja tegi seda mitu kuud enne valimisi, kiitsid Euroopa kodanikud järelikult kaudselt heaks José Manuel Barroso valimise, andes meile kõige rohkem hääli.

Mina omalt poolt olen uhke meie fraktsiooni sellise valiku üle. Olen uhke, et meie fraktsioon võttis sellise riski, kui nii võib öelda.

Kõik teavad, mis on Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni prioriteedid: need on eesmärgid, mis inspireerisid Euroopa Liidu asutajaid ja mis innustavad jätkuvalt enamikku valitsusi tänapäeva Euroopas. Euroopa Komisjoni praegune president José Manuel Barroso jagab ja toetab suuremat osa neist eesmärkidest.

Head kolleegid! Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon toetab José Manuel Barrosot, sest ta on end tõestanud. Ta on tõestanud end energia- ja kliimapaketi vallas ning muutnud Euroopa teerajajaks võitluses üleilmse soojenemise vastu. Teedrajav Euroopa on Kopenhaageni konverentsil teistele eeskujuks. Ta on tõestanud end finantssüsteemide moraalinormide vallas, võimaldades Euroopal olla esimene, kes õpib finantskriisist, mida tõepoolest mitte keegi ei osanud ette näha. Euroopa ja Barroso komisjon näitavad G20 riikide seas meie Ameerika ja Aasia partneritele teed.

Varem nimetati Euroopat poliitiliseks kääbuseks. Kas on kedagi, kes ei rõõmusta selle üle, et Euroopa on lõpuks esirinnas kahes eurooplastele väga olulises valdkonnas – kriisi ja kliimamuutuse küsimuses?

Tahaksin lisada, et José Manuel Barroso on esimene komisjoni presidendi kandidaat, kes on kaasanud Euroopa Parlamendi nii tihedalt oma töösse ja suuniste määratlemisse. Ta on esimene, kes tuli välja mõttega luua hulga konkreetsete meetmete abil nende kahe institutsiooni vahel tõeline partnerlussuhe.

See on minu arvates suur edasimineku Euroopa parlamentaarses süsteemis; see on võimalus, millest Euroopa Parlamendi liikmed peavad kinni haarama. Seetõttu loodab minu fraktsioon, et president Barroso moodustab uue komisjoni ja asub tööle nii kiiresti kui võimalik.

On selge, et komisjoni president ei saa esindada ühtainust parteid. Loomulikult peab ta tegema kompromisse eri poliitilisi vaateid esindavate volinike kolleegiumiga. Me pooldame seda arusaama, sest Euroopat saab ehitada üksnes avatuse ja üksmeele vaimus.

Lugupeetud juhataja ja nõukogu eesistuja! Tahaksin esitada ühe palve. Kui komisjoni president on valitud, tuleb teil viivitamatult alustada ülejäänud kolleegiumi moodustamist, olenemata sellest, milline leping siis jõus on.

Härra Barroso! Kui parlamendiliikmete enamus toetab teid homme, nagu ma loodan, siis see toetus ei ole blankovolitus. Te teate seda, kuid minu kohus on teile seda meenutada. Kuna Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon jagab suuremat osa teie veendumustest, siis on teil ka kohustus tagada, et järgmise viie aasta jooksul vastab teie komisjoni töö meie ja eurooplaste ootustele.

Me usume teisse, kuid täidame kindlasti oma kohustust seadusandjana selles partnerlussuhtes, mille kohta te ettepaneku teete.

Daamid ja härrad, kallid kolleegid, tänan teid tähelepanu eest!

(Aplaus)

Martin Schulz, fraktsiooni S&D nimel. – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Olen viimastel päevadel endalt küsinud, miks kandidaat, kelle suhtes Euroopa Parlamendi fraktsioonid on nii lahknevatel seisukohtadel, tekitab nõukogus nii vähe vastuolusid. Ma arvan, et vastus on ilmselge. Kui mina oleksin peaminister, pooldaksin minagi José Manuel Durão Barrosot. Paremat Euroopa Ülemkogu huvide kaitsjat poleks viimasel viiel aastal saanud ollagi. Seega, härra Barroso, teie üleskutse koostööks Euroopa Parlamendiga on küll õige, kuid see tuleb liiga hilja.

(Aplaus)

Viimast viit aastat on iseloomustanud asjaolu, et te olite kogu aeg Euroopa Liidu liikmesriikide valitsuste teenistuses. Just see asjaolu on üks põhjus, miks teie suhtes ollakse nii skeptilised. Paljude sõprade omamine on ohtlikum kui vaenlaste omamine. Vaevalt olite lõpetanud oma kõne väitega „Ma olen kõigi kandidaat!“, kui Joseph Daul ütles: „Barroso on Euroopa Rahvapartei fraktsiooni kandidaat“. Kui ohtlik teie jaoks, härra Barroso! Mis põhjusel peaks mõni muu Euroopa Parlamendi võimalik enamus hääletama teie poolt, kui teie programm on Euroopa Rahvapartei fraktsiooni programm?

Me oleksime võinud alustada teistsuguse enamusega. Me nägime juulis Euroopa Parlamendis eri fraktsioonide liikmetest moodustumas võimalikku enamust, mille aluseks olid erinevad kaalutlused ning mille Guy Verhofstadt koondas reformimeelseks ja Euroopa Liitu pooldavaks enamuseks. See lükkas ka hääletuse nüüd septembrisse ja võib-olla oleks veel muudki võinud juhtuda. Kahjuks loobus Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon oma esimehe toetamisest; vastasel juhul oleks see olnud võimalik. See on põhjus, miks me täna hääletame ja kaalume, kas see, mida te ütlete, on veenev.

Vaevalt olete te jõudnud keskenduda ühele programmile, kui hakkate tegelema juba hoopis millegi muuga. Te olete viimastel päevadel saatnud välja käskjalgu sõnumiga „Moi, j'ai la majorité, mul on enamuse toetus“. Võib-olla hääletab enamuse homme tõesti teie poolt. Nii võib juhtuda. Võib-olla on teil homme enamuse toetus, sest enamik Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ning Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni liikmeid hääletab teie poolt. Mõistagi hääletavad ainsa fraktsioonina ühehäälselt, kohe ja kõhklematult teie poolt Euroopa Konservatiivid ja Reformistid – Jarosław Kaczyński ja tema venna partei, Václav Klaus'i partei, tooride partei. Te ütlete, et soovite saavutada enamuse toetuse Lissaboni lepingule, kuid see on partei, mille liikmed on selle lepingu vastu. Kuidas te saate juhtida Euroopat Euroopa Liitu pooldaval moel, kui te sõlmita selliseid liite?

(Aplaus)

Kuid asi ei ole ainult teis. Asi on muidugi ka teis; küsimus on selles, kas Barroso või mitte. Küsimus on selles, kas te saavutate enamuse toetuse või mitte. Kuid on veel midagi. Küsimus on ka selles, mis suunas kogu Euroopa liigub, ja see ei ole ainult teie otsustada. Ka nõukogu ja ennekõike Euroopa Parlament osaleb komisjoni järgmise koosseisu, portfelli jagunemise ja teie esitatava järgmise viie aasta programmi üle otsustamisel.

Küsimus on teis, aga ka selles, kas meil õnnestub lõpuks reguleerida siseturgu ja finantsturge ning kas me suudame viimaks teha lõpu Euroopas odava tööjõu kasutamisele, mis laastab meie ühiskonna sotsiaalset ühtekuuluvust. Küsimus on ka selles, kas me jõuame Euroopa Liidus suunamuutuseni, mida toetab kogu komisjon.

Nii et meie jaoks on tegemist ka programmiliste küsimustega. Euroopat ei saa taandada ühele isikule ja küsimusele, kas sellel isikul on enamuse toetus või mitte. Me vajame enamat! Me vajame sotsiaalse mõju hindamist. Te ütlesite, et sotsiaalset mõju hakatakse hindama. Me otsustame teie üle selle järgi, kas te seda tõesti teete – kas te olete valmis koos Euroopa Parlamendiga koostama institutsioonidevahelise kokkuleppe raames õigusakte.

Tulevikus peab komisjon eelnevalt kaaluma, millist mõju avaldavad tema meetmed liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemidele. Me tahame ja vajame avalike teenuste, üldhuviteenuste direktiivi. Asjadel ei tohi lasta minna nii, et komisjon töötab väsimatult senikaua, kuni viimane avalik kalmistu Euroopas on erastatud. Selline mentaliteet peab viimaks lõppema! Suunamuutust on vaja ka Euroopas rakendatavas palgapoliitikas.

Ükskõik millise vahendi kasuks me ka ei otsustaks, igal juhul loodan teilt kuulda üht lauset. Ka täna ei öelnud te seda. Kuid ma loodan siiski, et ükskord te ütlete selle välja. Eriti pärast Euroopa Kohtu otsust Vikingi, Lavali ja Rüfferti asjades peab komisjon seadma eesmärgiks ühes ja samas kohas töötavate meeste ja naiste võrdse tasu võrdse töö eest.

Need on programmilised, sisulised teemad, mida me tahame teiega arutada, kuid mitte ainult teiega. Küsimus on ka selles, kes saavad volinikeks ja millised on nende portfellid. Ma ei ole kindel, kes või mis on tekitanud Euroopale suuremat kahju, kas teie ise või see, et te ei takistanud volinik McCreevyt tegemast seda, millega ta hakkama sai. Me vajame Euroopa Liidus suunamuutust. Me otsustame teie üle selle järgi.

(Aplaus)

Seetõttu võib homse hääletuse ja komisjoni lõpphääletuse vahel näha seost. Võimalus sinna jõuda on olemas. On võimalik saavutada senisest suurem üksmeel ja usaldus. Mis aga puutub teie tegevusse viimasel viiel aastal ja sellesse, mida te meile seni olete pakkunud – ma ei räägi sellest, mis võib tulevikus juhtuda, vaid sellest, mida me oleme juba näinud –, siis võin teile kindlalt öelda: minu fraktsioon teid ei toeta.

(Aplaus)

Juhataja. – Ma tahaksin teile teatada, et meil on kodukorras uus reegel. Kõik teist ehk veel ei tea seda. Selle reegli järgi võib parlamendiliige esitada sõnavõtjale küsimuse, kui ta tõstab sõnavõtu ajal sinise kaardi. Küsimus ei või kesta üle poole minuti ja selle võib esitada üksnes sõnavõtja nõusolekul. See on uus reegel, mida meil varem ei olnud. Selle eesmärk on meie arutelusid elavdada.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Lugupeetud juhataja, ma teen väga lühidalt. Kolleeg Schulz, ma kuulasin teid väga tähelepanelikult ja olen nõus paljude küsimustega, mida te esitasite komisjoni presidendile, kes nüüd uuesti kandideerib. Ma kuulsin teid koguni ütlemas, et sotsiaaldemokraadid ei toeta mitte ainult parempoolseid ja Euroopa ei koosne üksnes parempoolsetest. Ma tahaksin teilt küsida, kui paljud teie fraktsiooni liikmed, sotsiaaldemokraadid – portugallased, hispaanlased või inglased – on juba lubanud toetada uut kandidaati, olenemata teie enda seisukohast?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, ma pean tunnistama, et ei tunne seda kolleegi. Kuid mul on siiski hea meel, et uued kolleegid ...

(Vahelehiüüded)

Ta on siin juba tükk aega olnud? Ma ei ole teda tõesti seni märganud. Pärast seda, mida ma kuulsin, ma ka mõistan, miks.

Me otsustame täna õhtul, kuidas meie fraktsioon hääletab. Ma ei tea, kui tugev on demokraatia teie erakonnas, kuid meie oleme demokraatlik partei ja seega teeme täna õhtul otsuse demokraatliku hääletuse teel.

Juhataja. – Ma tahaksin öelda, et ühe sõnavõtu kohta on ette nähtud ainult üks küsimus, sest muidu ei pruugi me aruteluga lõpule jõuda.

Guy Verhofstadt, fraktsiooni ALDE nimel. – (FR) Lugupeetud juhataja! Nagu teate, on Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon ametissenimetamise menetluse algusest saadik rääkinud, et kaalul on järgmise viie aasta programm ja küsimus ei ole isikutes ega isiksustes. Tähtis on kandidaadi esitatav programm – kõigepealt üldjoontes visandatud programm, mille ta esitab praegu, ja seejärel üksikasjalik programm, mida tutvustatakse loodetavasti aasta lõpus, kui komisjoni koosseis on lõplikult paigas.

Teiseks, mõnede minu kolleegide palvel on meie fraktsioon pikalt arutanud, kas me peaksime enne lõpliku otsuse tegemist ootama. Me toetasime seda mõtet juulis, sest meie arvates oli vajalik, et kandidaat tuleks välja programmiga; varem see nii ei olnud. Minu arvates tehti juulis õige otsus, et tuleks oodata – mitte nimetada kedagi, vaid oodata ettepanekuid, mida me nüüd arutama hakkame. Samas leidsime, et kui kandidaat on tutvustanud oma suuniseid, poleks jällegi õige öelda, et ootame veel mõned nädalad või kuud.

Me oleme majandus- ja finantskriisis ning seetõttu vajame Euroopa institutsioone ja komisjoni. Ei ole kuigi vastutustundlik ...

(Aplaus)

... Praegu ei ole kuigi vastutustundlik öelda: „Oodakem veel.” Oodata mida? Ootame kaks nädalat, kolm nädalat, kaks kuud, kuni ettepanekud esitatakse? Ettepanekud on olemas. Täitkem oma kohust – ükskõik, kas me hääletame poolt või vastu, kuid täitkem oma kohust.

Kolmandaks, kandidaadi esitatud suunised ei veena meid väga. Minu arvates põhinevad need kohati väga üksikasjalikud ettepanekud vigasel mõtlemisel, s.t eeldusel, et majanduslangus on möödas, et majandus on taastumas ja et me ei vaja kriisist välja tulemiseks mingit muud ühenduse poliitikat. See on halb lähtepunkt, sest majanduslanguse lõppemine ei tähenda veel majanduse taastumist. Me võime jääda majandusseisakusse, nagu on juhtunud Jaapanis, kus kasvu on oodatud 10–15 aastat. Seega on meil vaja uut terviklikku ühenduse strateegiat, mis vaatab 27 liikmesriigi kavades kaugemale. See on meie, liberaalide ja demokraatide nõue. Sama tähtis on, et komisjon esitaks võimalikult kiiresti pankade korrastamise kava. Meil ei ole vaja mitte 27 erinevat kava, nagu praegu, vaid komisjoni paika pandud üldist, kooskõlastatud vaatenurka.

Härra Barroso, ma kuulsin, kui te ütlesite meie fraktsioonis, et olete valmis esitama ettepanekud, mis puudutavad nii seda uut terviklikku ühenduse strateegiat, mis vaatab 27 liikmesriigi kavades kaugemale, kui ka Euroopa pangandussektori stabiliseerimist. See on hea. Me soovime, et need kaks aspekti esitataks üksikasjalikult programmis, mida te nüüd ette valmistama hakkate ja mille te koos komisjoniga esitate.

Meie toetus on väga selge. See on tingimuslik. See tähendab, et me toetame teid senikaua, kuni me näeme, et komisjoni programmi kõikides osades võtavad kuju just need aspektid, s.t uus terviklik ühenduse strateegia, pangandussektori stabiliseerimise kava (mis peaks sisaldama enamasti, kui te täna oma sõnavõtus kordasite), omavahenditel põhinev eelarve ja finantsjärelevalve vahetamine. Seoses sellega pean ütleva, et minu arvates tuleks siiski kasutada Euroopa Keskpanga struktuuri, mitte Larosière'i ettepanekuid, millest komisjon ja nõukogu praegu lähtuvad.

Lõpuks, nagu te teate, sõltub meie toetus ka komisjoni uuest struktuurist. Me soovime tõhusat komisjoni, kus volitused on jaotunud varasemast võrdväärsemalt, ning sellest tulenevalt arvestame ka lubadusega, mille te meie fraktsioonile andsite – et teie meeskonda kaasatakse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonist eraldi volinik, kes vastutab põhiõiguste ja kodanikuvabaduste eest. On tähtis, et see volinik vastutaks ühiselt koos teiste komisjoni liikmetega ja et tema roll ei piirduks üksnes arvamuse avaldamisega.

Seega on meil Euroopa üldist heaolu silmas pidades vaja rohkem julgust ja ambitsioonikamat komisjoni. Loodame, et te tagate selle ja et teie lõplik programm vastab meie ootustele.

Daniel Cohn-Bendit, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (FR) Lugupeetud juhataja, presidendikandidaat, kallid kolleegid! Mul on tunne, nagu näeksin ma und.

Kõigepealt öeldakse meile: „Kõik on muutunud, nii et mina jään püsima!” Barroso peab jääma sellepärast, et kõik muutub, kuid tema kehabast stabiilsust muutub maailmas. Olgu siis nii.

Siis ma kuulen, mida ütleb härra Daul. Ma osalesin Prantsusmaal valimiskampaanias. Prantsusmaal räägiti meile valimiskampaania ajal, et pankade küsimuse lahendab Sarkozy; kliimamuutuse küsimuse lahendab Sarkozy, Euroopa muutumise küsimuse lahendab Sarkozy. Nüüd ütleb Daul, et kliimamuutuse küsimuse lahendab Barroso, küsimused X, Y ja Z lahendab Barroso. Sulle tehakse Elysée palees särü, mu sõber! Nad hakkavad sinuga pragama! Nii või teisiti, kogu see asi on uskumatu! Jah, jah, ma tean – 1968. aasta mai ärritab sind; sa tuled alati sellesama vana looga välja. Ma selgitan seda sulle ühel päeval, kui sa tahad.

Ma tahan lihtsalt öelda, et see siin on koht, kus meil on õigus kõike öelda. José Manuel Obama – *Yes, he can!* Nüüd suudab ta teha kõike, mida tahab; ta on võimeline kõigeks, mida ta viis aastat teha ei saanud. Te veel näete, mis juhtuma hakkab, ja võtke teadmiseks, riigipead ja valitsusjuhid, proua Malmström, et teil tuleb olla ettevaatlik, sest möödas on päevad, mil väike Barroso teid kuulas. Nüüd hakkate teie teda kuulama; ta sunnib teile peale uue tervikliku poliitika, mis ei põhine kooskõlastamisel; teie hakkate täitma tema korraldusi... Aga pidage, härra Barroso! Me ju tunneme teid! Viie aasta jooksul ei ole te Euroopa Parlamendis kordagi öelnud „Ma eksisin”, nagu olen teinud mina, Daniel Cohn-Bendit, ja nagu on teinud teised.

Härra Barroso, teie räägite Euroopa väärtustest ja Euroopa eetikast, kuid probleem on selles, et kui te tõesti tahate asju muuta, siis tuleb teil Euroopa Parlamendi liikmetele ja kodanikele selgitada, et vastus finants- ja majanduskriisile peab olema samal ajal ka vastus keskkonnakriisile. Veelgi enam, kui te tahate reageerida neile kriisidele, tuleb teil Euroopa nii ökoloogiliselt kui ka sotsiaalselt ümber kujundada – reformimisest ei piisa. Meie tootmissüsteeme tuleb ilmselt muuta. Miks pangad hulluks läksid? Sest meil on süsteem, mis ajab nad täiesti hulluks. Miks? Sel lihtsal põhjusel, et selle aluseks on eesmärk saada kõike aina rohkem ja aina kiiremini.

Härra Barroso, riigipead ja valitsusjuhid! Kas võib oodata, et Euroopa Parlamendi enamus on valmis seadma kahtluse alla seda aina-rohkem-aina-kiiremini-mentaliteeti? Just see oli kriisi algpõhjus, ning kui rääkida säästvast arengust, siis selleks ei piisa üksnes paari üksiku meetme võtmisest, vaid tuleb püüda selgitada ja mõista, et ehkki on alasid, kus on vaja kasvu, s.t valikulist kasvu – ma mõtlen taastuvenergiat jms –, on samas terve hulk valdkondi, mida tuleb kärpida. Selleks on vaja mingit meetet – ja nüüd näen ma veel imelikumat und.

Te rääkisite Lissaboni protsessist. Te rääkisite teadusuuringutest. Härra Barroso, selgitage mulle ühte asja. Te olete viis aastat – õigemini neli aastat, sest eelmisel aastal, pärast kriisi puhkemist, muutusite ettevaatlikumaks – rääkinud, et majandusliku ja keskkonnavalitsemise aluseks on piirangute kaotamine. Piirangute kaotamine! Tõepoolest – ma mäletan teie sõnavõtte, ma mäletan, mida te ütlesite. Siis mõistsite kriiside saabudes äkki, et nii ei lähe. Selle eest, et te kriiside saabudes sellest aru saite, tuleb teile tunnustust avaldada. Me ei ole kunagi öelnud, et te ei ole aumees. Me ütlesime lihtsalt, et me ei saa teid, härra Barroso, usaldada, nähes, kuidas te olete komisjoni juhtinud. Te olete eurooplane, kuid samas hoiate kinni just sellest ideoloogiast, mis kriisi põhjustas, ent mitte ideoloogiast, mis selle kriisi lahendab.

Ja härra Guy Verhofstadt, see oli midagi ületamatut! Meie rääkisime kogu kampaania vältel – ma kohe lõpetan ja pealegi tänab härra Barroso meid selle eest –, et me ei taha juulis hääletada. Nüüd on kõik meile tänulikud, et hääletust ei peetud juulis, sest nüüd on härra Barrosol vähemalt võimalus oma programmi esitleda. Kui see oleks olnud härra Dauli teha, kui see oleks olnud härra Barroso teha, siis oleks hääletus toimunud juulis ilma programmita ja kõik oleks olnud korras! Nii et õelge meile vähemalt aitäh võimaluse eest oma programmi tutvustada.

Pole tänu väärt, pole tänu väärt, härra Barroso.

Teiseks – ja seegi on erakordne – te küsite: „Milleks veel edasi lükata?” Sel lihtsal ja enneolematul põhjusel, et iirlased hakkavad kolme nädala pärast hääletama ja kui nad hääletavad Lissaboni lepingu poolt, nagu ma usun ja nagu eeldatakse, siis seegi on üks tingimusi selle komisjoni jaoks. Te ütlete: „See on hädavajalik, sest meil on majanduskriis, te näete, mis toimub.”

Järgmise kahe kuu jooksul peab Barroso oma komisjoni kokku panema. Tal ei ole aega tegeleda Lissaboni ega Kopenhaageniga, sest tal tuleb pidada läbirääkimisi Sarkozyga. Kas Michel Barnier saab siseturu voliniku portfelli? Kui Barnier saab siseturu volinikuks, siis mida pakub Barroso poolakatele, kellele ta lubas suurt komisjoni? Mida annab ta sakslastele? Millise portfelli saavad britid? Sest komisjonis on kauplemine kõige alus! See kauplemine võtab kogu tema aja, samal ajal kui teised peavad läbirääkimisi Kopenhaagenis.

Selline on probleem, selline on tegelikkus. Nii et lõpetuseks ütlen ma teile, härra Barroso, et te olete aumees, see on tõsi, kuid te peaksite teadma ühte asja: Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonil ei ole teisse usku ja

ta hääletab teie ametissenimetamise vastu, sest meie arvates on Euroopal vaja kedagi paremat, paremat kui teie, härra Barroso!

(Aplaus)

Michał Tomasz Kamiński, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Härra Cohn-Bendit rääkis ehk liiga pikalt ja võib-olla ei olegi ma temaga eriti nõus, kuid tal on alati midagi huvitavat öelda ja lõppkokkuvõttes on see Euroopa Parlamendis oluline. See lisab Euroopa Parlamendi aruteludele seda elavust, millest teie, lugupeetud juhataja, oma kõnes täna rääkisite.

Euroopa Konservatiivid ja Reformistid toetavad Barroso kandidatuuri. Me ei tee seda sellepärast, et oleme teiega kõiges nõus, härra president. Kahjuks on palju küsimusi, milles me oleme eri meelt. Ma mainin alguseks kohe teie innukat toetust Lissaboni lepingule. Me ei jaga seda entusiasmi, kuid jagame teie kõnes väljendatud vastumeelsust ja hukkamõistu igasuguse riikliku isekuse ja natsionalismi suhtes.

On ju riiklik isekus ja šovinism toonud tohutul hulgal häda ja viletsust Euroopale, meie mandrile, kus me tahame olla ja elada rahus. Me täname Jumalat selle eest, et tänapäeval valitseb Euroopas rahu.

Me ei nõustu mõnede küsimustega, millest härra Barroso rääkis. Meil on õigus olla eriarvamusel ja me kaitseme seda õigust, kuigi mõned seavad siiani kahtluse alla ainuüksi asjaolu, et Euroopa valijad on Euroopa Konservatiivid ja Reformistid siia valinud. Ma luban, et valijad teevad seda edaspidigi. Me oleme siin ja meie hääl saab kuuldavaks.

Seega on meil õigus öelda oma valijate nimel, et me toetame härra Barrosot tema raske ülesande täitmisel. Mul on hea meel, et täna on räägitud Euroopa solidaarsusest. Mul on hea meel lubaduse üle, et komisjon – uus, Barroso juhitud komisjon – pingutab selle nimel, et aidata meil majanduskriis ületada. See on erakordselt tähtis ja me oleme rahul, et Barroso esitatud kõrgelennuline programm näib tõepoolest keskenduvat kõige olulisematele valdkondadele, kus meie tegutsemine on vajalik. See näitab muuseas, kui väga on nüüdisaja Euroopas vaja riikidevahelist koostööd. See kriis on mõjutanud meid kõiki, sõltumata meie riikide poliitilisest ülesehitusest ja majandusest, sõltumata meie asukohast Euroopas. Kriis mõjutab meid kõiki ja me kõik peame selle vastu võitlema.

Härra president, avaldades teile meie fraktsiooni nimel toetust, tahaksin kutsuda teid üles tagama, et Euroopa ei jää eelseisvatel kuudel maailma poliitikas toimuva suhtes ükskõikseks. Ma ei hakka varjama, et Iraani praegused sündmused on minu arvates läänemaailma jaoks üks tähtsamaid tulevasi proovilepanekuid.

Iraan on riik, mis ei tee oma tuumakavatsustest saladust. Selle riigi president mitte ainult ei eita holokausti kui kohutavat kuritegu, vaid ähvardab Iisraeli hävitada. Ma leian, et selline käitumine on lubamatu ja see ei tohiks leida tänapäevases demokraatlikus maailmas heakskiitu. Meie fraktsioon loodab, et Euroopa Komisjon vastandub teie juhtimisel otsustavalt Iraani praeguse valitsuse ebademokraatlikule tegevusele ja poliitikale, mis on suunatud meie Lähis-Idas suurima liitlase, Iisraeli riigi vastu.

Me ootame ka seda – ja mul on hea meel, et te seda oma sõnavõttudes alati rõhutate, härra president, – et Euroopa Liidu välispoliitikas seatakse alati esikohale kodanikuvabadused ja et seeläbi propageeritakse meie ühiseid Euroopa väärtusi ka väljaspool liidu piire.

Kindlasti ei õnnestunud teil Euroopa Parlamendi eelmise koosseisu ametiaja jooksul vigu vältida, ent poliitikas ei ole keegi eksimatu. Nii need asjad maailmas paraku on. Me loodame siiski, et teid ees ootavas raskes töös hoiate te Euroopa väärtuste lippu kõrgel ning tegutsete ühinenud ja ühtse Euroopa hüvangu nimel.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Lugupeetud juhataja, austatud president Barroso, head kolleegid! President Barroso, te esindate sellise poliitika järjepidevust, mis põhjustas suurima pärastsojaaegse majanduskriisi. Samal ajal kui suurtes finantskeskustes avanevad taas kasiinode uksed, maksavad inimesed kogu maailmas kriisist tingitud kahjusid kinni. Kriisi tagajärjeks on tööpuudus, vaesus, väiksemad sissetulekud ja kehvem haridus. Teie väidate, et finantskriis sai alguse peamiselt Ameerika Ühendriikidest ja et krahhi taga on üksnes pangad. Meie ütleme, et kasiinokapitalismi edendamises on süüdi poliitiline süsteem, sealhulgas Euroopa Komisjoni poliitika. Kriisi viis meid liberaliseerimise, piirangute kaotamise ja erastamise ideoloogia. Kui me jätkame nii nagu vanasti, on tulemuseks veelgi tõsisem kriis.

Poliitiline süsteem peab võtma vastutuse, õppima oma vigadest ning loobuma uusliberaalsetest ideaalidest. Euroopa poliitika peab keskenduma järjekindlalt Euroopa inimeste huvidele. Teie suunistest ma sellist sihti ei leia. Siiski on mul hea meel, et teie tänases sõnavõttus oli sotsiaalküsimustele antud suurem tähtsus kui aasta tagasi.

Tahaksin tuua paar näidet meie poliitiliste erimeelsuste kohta. Teie tahate järgida Lissaboni strateegiat. Kuid Euroopa kodanikud vajavad häid töökohti ja palka, mis võimaldab neil elada väärikalt. Me peame päevakorda võtma tööaja lühendamise, mitte pikendamise.

Me loodame, et uus komisjon kujundab töötajate lähetamise direktiivi ümber. Euroopa peab lõpuks andma garantii, et sotsiaalseid õigusi ei tooda konkurentsile ohvriks. Seetõttu oleme teinud muu hulgas ettepaneku sotsiaalset arengut puudutava õiguslikult siduva klausli ning avalike teenuste harta kohta, millega seatakse siseturueeskirjade asemel esikohale sotsiaalkindlustus ja üldhuviteenused. Sellest, mida te rääkisite, saan ma aru, et te ei pööra sellele kuigi palju tähelepanu.

Zimmermanni raportis nõuab Euroopa Parlament palga alammääraks kõikides liikmesriikides vähemalt 60% keskmisest sissetulekust. Teie väidate, et ei saa selles vallas midagi ette võtta. Mina leian, et saaksite küll, näiteks tööhõivepoliitika suuniste kaudu.

Te keskendute üksnes stabiilsuse ja kasvu paktile, mis on eriti kriisi ajal osutunud ebatõhusaks vahendiks. Meie soovime Lissaboni strateegia ja stabiilsuse pakti asemele sotsiaalpakti.

Teie arvate, et mõned uued finantsjärelevalvet käsitlevad määrused hoiavad rahamaailma ahnuse kontrolli all. Meie nõuame eriti riskantsete investeeringuvormide keelustamist ja kapitali liikumise maksu.

Teie toetate Lissaboni lepingu kõiki punkte. Meie soovime sotsiaalset Euroopat, mitte jätkuvalt radikaalset keskendumist siseturule. Me tahame sõjaliste võimete edasise arendamise asemel pühendumist desarmeerimisele ja riigisiseste konfliktide ohjamisele.

Teie tahate näha Euroopat juhtiva jõuna ning levitada vabakaubanduse ideoloogiat ja turupõhimõtteid kõikidesse eluvaldkondadesse üle maailma. Meie pooldame mitmepoolset kultuuridevahelist dialoogi ning võimalikult suurt toetust arenguriikidele majandus-, toidu-, finants- ja kliimakriisi ületamisel.

Kallid kolleegid, valigem komisjon, mis seab enesele eesmärgiks sotsiaalse, rahumeelse, majanduslikult jätkusuutliku ja demokraatliku Euroopa Liidu. Kui me tahame võita Euroopa kodanike toetuse Euroopa Liidule, tuleb meil loobuda äärmuslikest vabaturu põhimõtetest ja rakendada rohkem otsedemokraatiat. Seega ei ole härra Barroso õige inimene presidendi ametikohale.

Nigel Farage, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ma tahaksin küsida härra Barrosolt: milleks sedasi ebasüüdsalt kiirustada? Miks muuta mängureegleid? Miks tuleb teid viieks aastaks komisjoni presidendi ametikohale valida just nüüd? Põhjuseks on muidugi lirima ja Lissaboni leping. Plaan on näidata kõigile, et laev püsib kindlalt kursil, et kõik läheb hästi ja et iirlased peavad lihtsalt parandama oma pisikese rumala vea. Tõepoolest, teie töödokument on kirjutatud eeldusega, nagu oleks leping juba ratifitseeritud.

Kuid üks üsna tähtis asi jäetakse kahe silma vahele – teie olete olnud juht viimased viis aastat. Teie pidite hoolitsema selle eest, et põhiseaduse leping läheks läbi. Aga asjad läksid valesti, eks ole? Prantslased ütlesid „ei” ja hollandlased ütlesid „ei”, kuid teie keeldusite neid demokraatlikke tulemusi tunnustamast ja osalesite koos paljude Euroopa Parlamendi liikmetega ehtsas pettuses, mille nimi on Lissaboni leping.

Te ütlesite, et lipust ja hümnist loobutakse, kuid ma ei ole selle kohta kuigi palju tõendeid näinud. Ei, teie kujundasite selle ümber Lissaboni lepinguks, kuid te ei suutnud keelata iirlasi hääletamast ja iirlased ütlesid „ei”. Kuid jällegi ei saanud te demokraatliku tulemusega leppida, kaugeltki mitte – iirlased peavad veel kord hääletama!

Kui teie olete juht, siis kus on selles kõiges demokraatliku vastutuse põhimõte? Võidakse ju väita, et Euroopa Liidus ei ole nüüdseks enam kuigi palju demokraatiat alles jäänud, kuid vähemalt mingisugunegi vastutus peaks ju olema. Mina ütleksin, et nüüd, mil leping võidakse peagi neljandat korda tagasi lükata, mille tulemusena leiab see igaveseks oma otsa, ei tohiks Euroopa Parlament teid järgmiseks viieks aastaks komisjoni presidendiks valida enne, kui meil on see tulemus käes.

Kui iirlased ütlevad teist korda „ei”, siis me lihtsalt peame austama nende seisukohta ja teie peate komisjoni presidendi kohalt lahkuma. Selliselt käitutaks mis tahes valdkonnas või ettevõttes ning minu arvates tuleks nii käituda ka Euroopa poliitikas.

Ja mida arvata teie saavutustest? Te vastutasite Lissaboni tegevuskava eest, kuid see läks täiesti põhja juba enne, kui meid tabas laenuvahendite kriis. Nüüd räägite, et meil peab olema rände volinik, võttes rahvusriikidelt nende kõige elementaarsema õiguse otsustada, kes tuleb nende riiki elama ja töötama. Te olete peale surunud oma kinnisideed kliimamuutuse kohta, mis on toonud kaasa suuri kulutusi, ent mitte mingisugust reaalsust

kasu. Kuid kõige olulisem on fakt, et te eirasite Iiri rahvahääletust; te ütlesite, et iirlased ei saa peatada selle lepingu jõustumist. Juba sel põhjusel ma lihtsalt ei saa teid toetada.

Ent on võimalik, et ma olen täiesti valel teel. On võimalik, et olete tegelikult ikkagi õige inimene sellele ametikohale, sest eile küsiti Daily Telegraphi arvamusküsitluses: Kui Lissaboni leping läheb läbi ilma rahvahääletuseta, siis kas te tahate, et Suurbritannia jääks Euroopa Liidu liikmeks? Ja esimest korda üle 30 aasta ütles lõviosa brite – 43% 26% vastu –, et nad soovivad Suurbritannia lahkumist Euroopa Liidust, kui Barroso saab oma tahtmise. Nii et võib-olla ma eksin: võib-olla olete just teie õige inimene. Eks me näe.

(Aplaus ja naer teatud saaliostast)

Jah, ta läheb rõõmuga!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Austatud juhataja! Euroopa on jõudnud ajaloolisse pöördepunkti. Miljonid inimesed, kes teenivad elatist ausa igapäevase tööga, tahavad põhjalikku muutust. Nad tahavad võidelda uusliberalismist ja üleilmsest suurkapitalist tuleneva ränga ebaõigluse vastu. Nende hulka kuuluvad väiketalunikud, väikemaomanikud, väikeettevõtjad ja riigiametnikud. Et seda teha, vajavad nad kindlasti inimõigusi. Mul on kahju, et volinik ei ole siin kuulamas minu sõnavõttu inimõiguste ja kodanikuvabaduste kaitseks. Need õigused on vajalikud, et inimesed saaksid väljendada oma seisukohti, teisisõnu teostada arvamussvabadust, kogunemissvabadust ja sõnavabadust, ilma et neid nimetataks fašistideks, nagu juhtus täna siin saalis, ilma et seda nende vastu pöörataks, ilma et neid hirmutataks politseivägivallaga, ilma et neid ahistataks või pandaks vangi ja ilma et nende suhtes algatataks kriminaalmenetlust väljamõeldud alustel.

Kui kõik need sündmused toimusid Ungaris 2006. aasta sügisel, siis me pöördusime teie poole abi saamiseks. Te ei teinud midagi. Miks? Ma paluksin Euroopa Parlamendi asepresidendil Schmittle kinnitada seda, mis juhtus ja miks me teie poole pöördusime. See oli tingitud sellest, mis toimus Fideszi partei korraldatud meelevaldusel, tegemist on kodanikeparteiga...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Cecilia Malmström, nõukogu eesistuja. – (SV) Tänan teid, härra juhataja! Lugupeetud parlamendiliikmed! Tänan teid võimaluse eest lisada paar sõna sellele arutelule. Ma pean ütleva, et on imetore jälle Euroopa Parlamendis viibida. Siinsed arutelud ja sõnavõttud on kahtlemata elavamad ja lõbusamad kui meil Rootsis.

Ma tahaksin tunnustada José Manuel Barrosot selle eest, et ta andis meile nii selgelt teada, millist rolli peaks komisjon tema arvates täitma, ja tema reformikava eest, mida hakatakse ellu viima järgmisel viiel aastal. Ma kuulasin ka väga tähelepanelikult, mida ütlesid fraktsioonide esimehed. Loomulikult on siin paljugi, mida ma võiksin kommenteerida, kuid ma ei tee seda täna, sest see ei ole nõukogu arutelu. See on Euroopa Parlamendi arutelu komisjoni presidendi kandidaadiga.

Nagu öeldud, ei ole minu asi kommenteerida seda, mida siin räägiti, kuid ma kuulasin seda arutelu väga hoolikalt. Tahaksin öelda vaid kaht asja. Esimene neist on ilmselge. José Manuel Barroso kandidatuuri on üksmeelselt üles seadnud 27 riigipead ja valitsusjuhti, kes esindavad erinevaid poliitilisi vaateid. Tal on meie selge toetus komisjoni juhtimiseks veel ühe ametiaja vältel. See muidugi ei vähenda Euroopa Parlamendi kohustust tema kandidatuuri kaaluda ja otsustada, kas see heaks kiita või mitte.

Ka minu teine märkus on enesestmõistetav, kuid see on väärt kordamist. Me elame väga ebakindlal ajal ning oleme silmitsi suurte ja keeruliste probleemidega. Meil on vaja tugevat Euroopat, mis suudab tegutseda ning kus Euroopa institutsioonid toimivad korralikult ja on võimelised koostööd tegema. Me vajame kindlustunnet, selgust ja stabiilsust, et tulla üheskoos toime probleemidega, mille suhtes meie kodanikud ootavad tulemusi ja mille lahendamist nad Euroopalt eeldavad.

José Manuel Barroso, komisjoni presidendi kandidaat. – Austatud juhataja, tahaksin kõigepealt käsitleda mõnda poliitilise sisuga küsimust.

Komisjon ei poolda ega ole kunagi pooldanud avalike teenuste erastamist. Me leiame, et avalikud teenused moodustavad olulise osa Euroopa ühiskonnamuudelist.

Küll aga on meie arvates tähtis, et neid avalikke teenuseid osutataks tugeva ühtse turu raames ja ühenduse eeskirjade järgi. See on väga oluline. Kui me tahame tõelist Euroopa Liitu, siis tuleb meil kinni pidada siseturu põhimõtetest.

Olgem ausad – probleemide korral tavatsevad mõned liikmesriikide poliitikud näpuga Brüsselile näidata, õnnestumised kirjutavad nad aga enda arvele. Nii et palun ärgem hakakem loopima süüdistusi, nagu toimuks

erastamine Brüsseli sunnil. Need on riikide enda otsused. Meil on liikmesriike, kus on otsustatud teatud avalikud teenused erastada, kuid selleks ei ole neid kohustanud Brüssel.

Ma arvan, et see tavapärane Brüsseli materdamine läheb mõnikord liiga kaugele. Igatüks peaks kandma vastutust oma tegude eest.

Teine küsimus on seotud töötajate lähetamisega. Direktiivi põhimõte on tõepoolest see, millele sotsiaaldemokraatide fraktsioon osutas – s.o töötajate põhiõiguste austamine. Ma olen seda väga sageli öelnud. Meie jaoks on õigus streikida ja õigus ühineda pühad õigused.

Põhiõigused on midagi väga olulist. Ma olen pärit riigist, kus on olnud aeg, mil kodanikuõigused ja sotsiaalsed õigused puudusid. Seega ma tean, mida tähendab võimalus neid sotsiaalseid õigusi kasutada.

Samas oleme seadnud eesmärgiks inimeste vaba liikumise Euroopas. Ilma vaba liikumiseta ei ole meil mingit Euroopa Liitu. Püüdke siis need põhimõtted omavahel ühitada. Ärgem sõltugem Euroopa Kohtu tõlgendustest. Sellepärast pakkusingi ma välja edasised sammud, mis on ajendatud mitmest teie ettepanekust. Olen valmis tegema ustavalt koostööd kõikide parlamendiliikmetega, et jõuda sihile ja saavutada tugevam Euroopa, hoides meie siseturgu, kuid järgides samas täielikult Euroopa töötajate sotsiaalseid õigusi.

Mis puudutab reguleerimist ja piirangute kaotamist, siis lubage mul see asi selgeks teha. Ma palun teil, härra Cohn-Bendit, tuua näide mõne minu väite kohta, kus ma soovitan piirangute kaotamist. Ma olen alati öelnud „parem õigusloome” või „arukas reguleerimine”. Ei ole minu süü, kui see tõlgitakse prantsuse keelde kui „piirangute kaotamine”. Parema õigusloome: *mieux légiférer*, mitte *moins légiférer*.

(FR) Härra Cohn-Bendit, ma tahaksin teile veel midagi öelda. Teil on minu suhtes kinnisidee. Minul teie suhtes mingit kinnisideed ei ole. Vastupidi, ma tunnen teie suhtes peaaegu sümpaatiat, sest te meenutate mulle mu noorukiiga...

(Aplaus)

On üks poliitiline teema, mis on väga oluline. Mind võib paljude asjade eest kritiseerida ja ma tunnistan ise esimesena, et on küsimusi, millega seoses saab minule ja komisjonile etteheiteid teha. Kuid me peame täitma oma kohustused seoses kliimamuutusega: kõik tunnistavad, et me oleme selles valdkonnas maailma juhtiv jõud. Komisjonile on minu kaudu kiidusõnu jaganud president Obama, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peasekretär ja Nobeli preemia laureaat Pachauri, kes kirjutas mulle liigutava kirja. Ma olen esimene, kes teiega seda Euroopa edu jagab, sest Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon on aidanud kaasa loodussäästliku majanduskasvu eesmärkide seadmisele.

Pange tähele, et ma pooldan loodussäästlikku majanduskasvu, kuid ma ei poolda Euroopa taandarengut. See on oluline. Ma pooldan loodussäästlikku majanduskasvu, jätkusuutlikku majanduskasvu, kuid ma ei poolda Euroopa deindustrialiseerimist. Ma ei poolda töökohtade vähendamist Euroopas. Fakt on see, et just komisjon on kliimamuutusega seoses kõige rohkem ära teinud, kuid just komisjoni on Cohn-Bendit algusest peale patuoinana näidanud. Te ütlesite „ei” juba enne, kui ma esitasin oma suunised, juba enne, kui ma end teie fraktsioonile esitlesin. Te tegite isegi T-särgid kirjaga „Stop Barroso”, mille müük ei ole olnud küll edukas.

Te räägite, et näete und, härra Cohn-Bendit. Kuulake! Üks partei pakkus enne valimisi välja ühe kandidaadi. Ma ise kuulsin teie ettepanekuid. Te pakkusite välja Briti konservatiivi Chris Patteni. Minu arvates pakkusite te kandidaadina välja koguni Prantsuse peaministri, mis näitab ... aga ei, te ei pakkunud; ent mina arvasin, et see on järjekordne teene – nagu see, mille te tegite Nicolas Sarkozyle, lõhestades Prantsuse vasakpoolsed.

Härra Cohn-Bendit, tõde seisneb selles, et kui me tahame Euroopat, mis oleks kodanikele lähemal, peavad meie valikud põhinema meie poliitilistel põhimõtetel. Ma tahaksin väga, et Euroopa Liitu pooldavad jõud toetaksid Euroopa-meelset programmi. Ma esitasin teile vägagi Euroopa-meelse programmi. Teie asi on otsustada, kas te hääletate minu poolt või mitte. Mina ei otsusta selle üle, kes mind toetama peab. Teie peate hääletama. Mul on Euroopa-meelne programm, mis on seotud Lissaboni lepinguga. Kõigile see võib-olla ei meeldi, aga mina usun selsse. Ma pakun välja Euroopa jaoks uued eesmärgid. Viimased viis aastat on tegeletud laienenud Euroopa Liidu kindlustamisega. Ma ei hakka vabandust paluma selle eest, et mind toetavad 27 riigipead ja valitsusjuhti, kes on demokraatlikult valitud ja kes esindavad kõikvõimalikke poliitilisi vaateid, sest ma arvan, et minu roll ongi olnud inimeste ühendamine. Sellist laienenud Euroopa Liitu pole meil varem olnud. Ma ei palu vabandust selle eest, et ma olen koos nende riigipeade ja valitsusjuhtidega tööd teinud. Kahtlemata on komisjoni presidendil, kes teist korda ametisse valitakse, suurem autoriteet. Ma kutsun teid üles andma tugevat toetust komisjonile, mis pooldab suuremate eesmärkide seadmist, sihikindlamat arengut ning solidaarsust ja vabadust Euroopas. Ma pakun teile lojaalset koostööd. Mõned inimesed on enda osalemise

välistanud. Sellest on kahju. Mina kavatsen jääda truuks oma väärtushinnangutele, neile väärtushinnangutele, mida teiegi aeg-ajalt toetate.

(Aplaus)

(Daniel Cohn-Bendit tõstis sinise kaardi)

Juhataja. – Ma pean selgitama. Härra Cohn-Bendit hoiab sinist kaarti üleval, kuid me leidsime pool tundi tagasi, et see reegel kehtib üksnes nende sõnavõtjate puhul, kes on Euroopa Parlamendi liikmed, mitte aga parlamendiväliste sõnavõtjate puhul, näiteks komisjoni esindajate puhul.

Võib-olla me peaksime seda tulevikus muutma, aga praegu peame järgima reegleid.

Othmar Karas (PPE). – *(DE)* Lugupeetud juhataja, austatud president, kallid kolleegid! Ma tahaksin muuta selle arutelu tooni ja soovitan teil kõigil küsida endalt: Kellel meist ei oleks enam tarvis kasvada ega areneda? Kellel meist ei oleks arenguruumi? Kes meist ei teeks kunagi vigu? Uus suund tuleb võtta mitmes valdkonnas. Seda ei pea tegema üksnes komisjoni president, vaid ka meie ise. Meie ees on palju uusi teid.

Mul on tunne, et paljud otsivad siin ühte inimest, keda meie probleemides süüdistada, selle asemel et teha uue jõu, uute ideedega, entusiasmi ja eesmärgiteadlikkusega tööd meie ühiste murede lahendamiseks. Paljud esitavad pahatahtlikke vihjeid ja külvavad usaldamatust, et juhtida tähelepanu kõrvale omaenda nõrkadelt külgedelt. Paljud eiravad ka 7. juuni 2009. aasta valimistulemusi, mis aga moodustavad tänase arutelu demokraatliku aluse.

Me süüdistame komisjoni presidenti asjades, mida ta on kohustatud tegema, s.t lepingute järgimises ja resolutsioonide rakendamises. Keegi ütles täna ilusa lause: „Ilma vabaduseta ei ole solidaarsust, ning ilma solidaarsuseta ei ole tugevat ja tõhusat Euroopa Liitu.” Ma tahaksin lisada: „...ega tugevat Euroopa Komisjoni”. Me oleme kõik ühes paadis. Me vastutame koos. Meil kõigil tuleb kanda oma osa vastutusest. Põhivastutusest lõviosa lasub komisjoni presidendil. Kuid nagu ütles Martin Schulz, ei ole asi ainult temas. Tema tugevus sõltub meist, liikmesriikidest, ning volinike pädevusest ja kvaliteedist.

See on järgmine peatükk meie raamatus. Kuidas me paneme toimima loodussäästliku sotsiaalse turumajanduse? Kuidas me komisjoni ümber kujundame? Kuidas me loome finantsturgude voliniku ametikoha? Mida arvata diplomaatilisest teenistusest? Kuidas me kliimat kaitseme? Oma kõne lõpus parafraaseeris meie president Bronisław Geremek tsitaati: „Tehkem kõik kõvasti tööd, igäüks omal moel, ja kasutagem võimalust olukorda muuta, selle asemel et üksteisele vastu töötada!”

Stephen Hughes (S&D). – Lugupeetud juhataja! Härra Barroso võiks meenutada, mida ma ütlesin, kui ta eelmisel nädalal meie fraktsiooni ette tuli. Härra Barroso, ma ütlesin siis, et lugesin suure huviga teie poliitilisi suuniseid uuele komisjonile ja leidsin, et suur osa neis sisalduvast retoorikast peegeldab tegelikult minu enda tõekspidamisi ja poliitilisi prioriteete. Olen kindel, et paljud teised vasakpoolsed on sama meelt.

Probleem on aga selles, et te kasutate umbes samasugust retoorikat nagu siis, kui te viis aastat tagasi komisjoni presidendi ametikohale kandideerisite. Te andsite tollal mitmeid lubadusi seoses sotsiaalse Euroopaga ja sotsiaalse tegevuskava uuendamisega järgneva viie aasta jooksul. Te ei ole neid lubadusi täitnud. Ehk tuleb teile näiteks meelde, et viis aastat tagasi ütlesite üldhuviteenuste kohta: „Ma ei välista raamdirektiivi võimalust.”

Nüüd, viis aastat hiljem, ütlete, et Euroopa Liit võiks kehtestada avalike ja sotsiaalsete teenuste kvaliteediraamistikku. Me ei saa päris täpselt aru, mida see tähendab. Me teame, mida tähendab raamdirektiiv, ja meie jaoks on see väga tähtis eesmärk, mille suunas me tahaksime liikuma hakata. Kui te ütlete, et ei välista raamdirektiivi võimalust, siis sellest seekord lihtsalt enam ei piisa.

Kui me teie dokumenti eelmisel nädalal uurisime, siis otsisime sealt kindlaid kohustusi, kuid ei leidnud peaaegu ühtegi. Küll aga leidsime tänu Google'ile, et need suunised, mis on esitatud muutusi toetava tegevuskavana, kujutavad endast suures osas üksnes komisjoni varasemate tekstide ja olemasolevate poliitiliste tegevuskavade kordamist.

Teeme kolm üldist järeldust teie suuniste kohta.

Esiteks ei räägita neis üldse sellest, kui tõsine on praegune ränk tööpuudus ja sotsiaalne kriis, mis muutuvad eelseisvatel kuudel, kui mitte aastatel, veelgi tõsisemaks.

Teiseks, meie arvates on teie jutt kriisist väljumise strateegia kohta enneaegne. Te olete seda oma tänastes väljaütlemistes muutnud. Kuid me peaksime rääkima hoopis sisenemise strateegiast, kasutoova tööturule sekkumise strateegiast nii liikmesriikide kui ka Euroopa tasandil.

Kolmandaks kuulub see muutusi toetav tegevuskava minevikku. Kriis nõuab palju julgemat ja kaugemale vaatavat poliitikat kui see, mida teie silmas peate. Uue komisjoni esmane eesmärk peaks olema hoopis uue, ajakohastatud ja eesmärgirohke Euroopa sotsiaalmeetmete kava ellurakendamine.

Kuulasin täna taas väga tähelepanelikult, mida te ütlesite töötajate lähetamise direktiivi käsitlevale Laval kohtuotsusele reageerimise kohta. Te ütlesite täna jälle, et lahenduseks on rakendusmäärus ja direktiivi ei ole vaja muuta. Sellest lihtsalt ei piisa. Probleem on direktiivis endas, kus korratakse ikka ja jälle, et „Liikmesriigid võivad ...” Kui direktiivi teksti rakendusmäärusega ei asendata, jääb Laval probleem püsima.

Andke meile andeks, kui me otsustame teie üle teie senise töö põhjal. Laval kohtuasjas ei tehtud otsust eile. Mida te olete teinud nende peaaegu kahe aasta jooksul pärast seda, kui Laval kohtuotsus ametiühinguliikumist raputas?

Ja viimane küsimus: kas te võtate endale täna kohustuse teha kõik võimalik, et tagada komisjoni uues koosseisus sobiv sugudevaheline tasakaal?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Miks just nüüd? Miks just Barroso? Need on kaks küsimust, millele meil tuleb vastata.

Küsimust „Miks just nüüd?” on siin juba käsitletud. Me oleme keset finants- ja majanduskriisi ning eeldusi tugevaks majanduskasvuks ja uute töökohtade loomiseks ei tekitata üleöö. Me vajame tõhusat komisjoni ja ühist, pikaajalist Euroopa strateegiat. Me ei saa alustada tööd järgmisel aastal, meil tuleb alustada viivitamatult. Seetõttu peame hääletama kohe.

Miks just Barroso? Mul on hea meel komisjoni presidendi kandidaadi selge avalduse üle, kus käsitleti sotsiaalset turumajandust, konkurentsi ja siseturgu. Meil, liberaalidel, on suured ootused ja nõudmised. Me eeldame, et ühine strateegia töötatakse välja koostöös liikmesriikidega.

Keskpiikas plaanis ei piisa, kui järelevalveasutuste võrgustik kontrollib finantsturgusid. Me vajame ühtset Euroopa finantsjärelevalveasutust. Nagu Guy Verhofstadt just ütles, on vahhindamine meie jaoks otsustava tähtsusega.

Liberaalide arvates on põhiõiguste voliniku ametikoha loomine hea samm. Me tahame, et tal oleksid reaalsed volitused. Kui keegi ei tea, mida see tähendab, siis võin ma öelda: andmekaitse ja varjupaigataotlejate kohtlemine Euroopa Liidu välispiiridel on teemad, mis vajavad rohkem tähelepanu.

Tahaksin öelda paar sõna selle kohta, kuidas siin kommenteeriti poliitilist olukorda. Mul on väga kahju, et suurem osa sotsiaaldemokraate ei hääleta homme teie poolt. Sotsiaaldemokraadid taganevad seega Euroopa Liitu pooldavast ühendusest, mida me tahtsime luua, eriti seoses Euroopa poliitikat puudutavate küsimustega. Härrad Schulz, Bisky ja Cohn-Bendit organiseerivad punarohelist blokaadi Euroopa Liidule või vähemalt üritavad seda teha. Otsustav on see, et me ei saa end kaitsta Euroopa konservatiivide kokkuleppe vastu, kuid liberaalid ja kristlikud demokraadid peavad kindlasti säilitama Euroopa tegutsemisvõime.

Jill Evans (Verts/ALE). – Lugupeetud juhataja, ma räägin Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nende liikmete nimel, kes esindavad Euroopa Vabaliitu. Me usume kõikide Euroopa inimeste võrdõiguslikkusesse. Me toetame nende Euroopa riikide ja piirkondade iseseisvust, kes ei ole veel liikmesriigid, kuid sooviksid seda, ning nõuame võrdseid õigusi kõikide keelte kõnelejatele, olenemata sellest, kas tegemist on Euroopa Liidu riigikeeltega või teiste ametlike keeltega ning kas neid kõneleb liikmesriigis enamus või vähemus.

Härra Barroso, te räägite oma suunistes ja rääkisite tänagi vajadusest luua side Euroopa Liidu ja selle kodanike vahel, kuid see saab võimalikuks alles siis, kui Euroopa Liit tunnustab tegelikke rahvaid ja kui lähimuspõhimõtte toimib kõigil tasanditel, mitte ainult Euroopa Liidu ja liikmesriikide valitsuste vahel.

Et Euroopa Liit saaks meid tõhusalt läbi majanduskriisi aidata, näidata teed kliimamuutuse vastases võitluses, edendada avalikke teenuseid, kaitsta inimõigusi ning aidata kaasa rahule ja desarmeerimisele maailmas, vajab ta meie kõigi – ka Walesi, Šotimaa, Kataloonia, Korsika, Flandria ja paljude teiste panust.

Kogu Euroopas on toimumas arutelud, nõupidamised ja rahvahääletused – ma ei pea silmas Lissaboni lepingut, vaid ettepanekuid põhiseaduse muutmiseks ja suurema autonoomia saavutamiseks neis riikides. Mul on kahju, et te ei ole tunnistanud, tunnustanud ega käsitlenud neid praeguseid sündmusi oma suunistes

ega esitanud ettepanekuid kaasata seadusandliku võimuga riike ja piirkondi aktiivsemalt Euroopa Liidu otsustusprotsessi. Euroopa Vabaliidu arvates oleks see väga vajalik. Ma palun teid veel kord, et nõustuksite seda tegema.

Timothy Kirkhope (ECR). – Lugupeetud juhataja! Üks kõige rängemaid Euroopa Liidu suunas visatud kriitikanooli on see, et liit keskendub rohkem omaenda sisemistele süsteemidele kui globaalsetes küsimustes juhtrolli võtmisele või tegutsemisele viisil, mis muudab kodanike elu paremaks. Kusagil mujal pole see ilmnunud selgemini kui neis naeruväärsetes aruteludes, mida me oleme olnud sunnitud välja kannatama – aruteludes selle üle, kas ja millal tuleks komisjoni president ametisse nimetada.

Täna möödub aasta Lehman Brothersi kokkuvarisemisest. See on ajakohane meeldetuletus ohtlikust olukorrast Euroopa majanduses ja eriti Ühendkuningriigis. Töötus kasvab kõikjal, kuhu me vaatame, ja vaid nädala pärast toimub otsustav üleilmne tippkohtumine kliimamuutuse teemal. Sellises olukorras oleks absurdne taotleda komisjoni presidendi ametissenimetamise edasilükkamist septembrist kaugemale.

Ma lugesin president Barroso poliitilisi suuniseid suure huviga. Mul on väga hea meel, et Euroopa Konservatiividel ja Reformistidel oli võimalus pidada temaga sel teemal energilist arutelu. Kõigepealt peame esmasteks eesmärkideks seadma majanduskasvu taaskäivitamise ja pikaajalise konkurentsivõime saavutamise. Lühiajalises plaanis tähendab see vähem sekkumist majandusse ja proteksionismi tõrjumist. Seejärel tuleb uuesti tagada riikide rahanduse usaldusväärsus ning teha tööd turgude täiendava liberaliseerimise nimel, et taastada kauplemises ja ettevõtluses usaldus ning teha vajalikud investeeringud oskustesse ja inimkapitali, samuti innovatsiooni ja teadustegevusse.

Komisjonil on tähtis ülesanne veenduda, et Euroopa Liidu institutsioonid ei kahjusta majanduse taastumist ettevõtete tarbetu ja ülemäärase koormamisega. President Barroso ja volinik Verheugeni töö on selles valdkonnas olnud märkimisväärne. Eelmine komisjon oli liigse reguleerimisega võitlemisel ja „parema õigusloome” edendamisel edukas, ehkki, president Barroso, mina oleks eelistanud nimetada seda siiski „piirangute kaotamiseks”. Siiski on kahetsusväärne, et see edu jäi tagasihoidlikuks, ja kindlasti on selles vallas vaja rohkem ära teha. Meil peaks olema komisjoni asepresident, kes vastutab just selle valdkonna eest. President Barroso, ma kutsun teid üles seda ametikohta looma, kui te osutate homme valituks.

Mis puutub kliimamuutuse küsimusse, siis on tõsi, et Euroopa Liit on rahvusvahelistel läbirääkimistel olnud ja peaks ka edaspidi olema teejuhiks. Mul on hea meel, et president Barroso rõhutab vajadust näidata, kuidas kliimamuutuse vastu võitlemine võib aidata ajakohastada meie majandust.

Teine valdkond, mida ma tahaksin esile tõsta, on kohustus kujundada Euroopa Liidu eelarve põhjalikult ümber. Sellist reformi oli juba ammu vaja ja see oleks pidanud olema meie siduv kohustus.

Kuigi meie fraktsioon ja mina isiklikult toetame tugevalt härra Barroso taasnimetamist presidendi ametikohale ning kiidame heaks mõned põhielemendid, ei ole me kõiges ühel meelel, nagu ütles minu sõber Michał Kamiński. Ma tunnen tõsist muret komisjoni esitatud plaanide pärast, mis puudutavad sisserännet ja varjupaiga pakkumist. Ühendkuningriigi jaoks on oluline säilitada riigi kontroll meie piiride üle.

Nagu president Barroso meie arutelude põhjal teab, on probleeme finantsjärelevalvet puudutavate komisjoni ettepanekutega. Valitseb reaalne oht, et peamised finantsettevõtted kolivad väljapoole Euroopa Liitu ja sellest võivad üksnes meie konkurendid.

Kogu arutelu vältel on viidatud Lissaboni lepingule. Sellega seoses ei taha ma varjata fakti – kuid piirdun vaid veelkordse nimetamisega –, et Euroopa Liit on viimase kolme või nelja aasta jooksul hästi toiminud ka ilma Lissaboni lepinguta. Ei ole mingit põhjust, miks see ei võiks samamoodi jätkuda.

Lõpetuseks tsiteerin lõigu president Barroso manifesti lõpust. Ta ütles: „EL annab parimaid tulemusi, kui ta keskendub oma põhitegevusele. Tahan koondada meie piiratud vahendid sinna, kus me saame saavutada kõige paremaid tulemusi ja luua kõige rohkem lisaväärtust.” Teisisõnu tähendab see minu arvates seda, et Euroopa Liit võib teha vähem, kuid ta peab tegema seda paremini.

President Barroso, kui need oleksid teie märksõnad järgneva viie aasta jooksul, siis see oleks hea alus edusammudeks, kuid igal juhul väärteie homsel hääletusel meie tugevat toetust.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Lugupeetud juhataja, lugupeetud presidendikandidaat! Institutsioonid ei lase vasakpoolsetel kandidaati esitada.

Me taunime olukorda, kus on võimalik seada üles vaid üks kandidaat, ning mõistame hukka poliitilised kokkulepped parempoolsete ja sotsiaaldemokraatlike valitsuste vahel, kes on selle olukorra võimalikuks teinud.

Sellise olukorra loomisega eiratakse Euroopas laialt levinud arvamust, mis vastandub täielikult teie kehtastatavale Euroopa loomimise liberaalsele mudelile. See on mudel, mis uputab Euroopa ideaali vaenulikkusse ja sügavasse ükskõiksusesse Euroopa Parlamendi valimiste suhtes, eelkõige – ja see on tähelepanuväärne – uutes liikmesriikides. Teie ei öelnud selle kohta sõnagi.

See mudel on muutunud unistuse kaitsvast Euroopast masinaks, mis hävitab meie sotsiaalseid õigusi ja meie riikide tööstusharusid, ning paneb inimesed elatise teenimiseks üksteisega võistleva. Üha enam inimesi ütleb: „Euroopast ei tule midagi head.”

Te ei näinud rahalist ja ökoloogilist katastroofi lähenemas hoolimata kõikidest hoiatavatest märkidest, mis olid olemas. Teie – ja teised – lasite sel juhtuda selle vaba ja ausa konkurentsi diktatuuri abil, mis kähatab meie riikide ühiskonda, meelsust ja avalikke teenuseid.

Nüüd te muudate sõnu, kuid mitte tegusid. Teie programmi võib lühidalt kokku võtta ühe lausega. Ma ei tea, kui hästi saab seda prantsuskeelset sõnamängu tõlkida, kuid see kõlab nii: „Edaspidi on kõik nii nagu enne.” Samas vajab Euroopa suurt muutust, et pöörata selg ühele ajastule – arhailisele ja möödanikku kuuluvale finantskapitalismi ja maksimaalse tootlikkuse ajajärgule.

Selle muutuse algust võiks tähistada keeldumine toetada teie kandidatuuri. Seetõttu ei anna meie fraktsioon teile oma häält.

Timo Soini (EFD). – (FI) Lugupeetud juhataja! President Barroso, te tulite meie euroskeptikute fraktsiooniga kohtuma ja me hindame seda. Meil oli võimalik vestelda ja teile esitati mõningaid karme küsimusi, muu hulgas minu poolt. Siiski ei meeldi mulle, et üles on seatud ainult üks kandidaat. Kui me nüüd teie poolt ei hääleta, kas siis läheb nagu Iirimaa, et härra Barroso tuleb paari kuu pärast uue lipsuga ning me hakkame uuesti sama asja hääletama? Teile meeldib komisjon. Ma lugesin seda dokumenti väga tähelepanelikult. Te ütlete seal, et komisjon on asendamatu, et ainult komisjonil on voli teha ettepanekuid, mis võtavad arvesse kõigi meie kodanike huve, et ainult komisjonil on olemas pädevus ja sõltumatus.

Aga, kolleegid, kus on Euroopa rahvad? Kus on Euroopa parlamendid, kus on Euroopa valijad? Öeldakse ju, et see liit on olemas nende jaoks? Ma ise sellesse tegelikult eriti ei usu. Härra Barroso, astuge töömehe eest välja, seiske tööliste eest, sest väsinud vasakpoolsed ei jaksa seda enam teha. Kaitske väikeettevõtjaid: meil ei ole tööjõupuudust, meil on tööandjate puudus. Tehke oma hea tööga algust madalamalt tasandilt, et inimesed saaksid teistele tööd pakkuda. Nii saab Euroopa edasi liikuda. Ja lõpetuseks, president Barroso, ei mingeid Euroopa Liidu makse; makse on meil endalgi juba piisavalt.

(Aplaus)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Lugupeetud juhataja, ma tahaksin pöörduda oma märkustega härra Barroso poole.

Härra Barroso, ma olen teid jälginud suure huvi ja austusega pikka aega, tegelikult lausa ajast, mil te tegutsesite poliitikuna riigis, mis on meile väga lähedal ja kallis – nimelt Portugalis.

Siiski pean ütlema, et nüüd te küll üllatasite mind. Selle taga on kaks põhjust. Esiteks näitasite te üles lugupidamatust fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmete suhtes, loovutamata meile oma poliitiliste ettepanekute selgitamiseks minutitki. Me esindame paljusid Euroopa kodanikke ja te ilmutasite osavõtmatust kõigi meie valijate suhtes.

Teiseks on teie poliitiline plaan nõrk ja teie poliitilised ettepanekud dokumendis „Poliitilised eesmärgid järgmisele komisjonile” on ebaveenvad. Need ettepanekud ei sisalda isegi seda, mida te komisjoni presidendina ise olete kaitsnud. Ma olen üllatunud, et sellised küsimused nagu energeetika, mida kogu teie ametiaja vältel on hästi käsitletud, on nüüd, mil te teete ettepanekuid järgmise ...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja, minister Cecilia Malmström, president Barroso! Lubage mul kõigepealt teile tunnustust avaldada. Ma tunnustan teid kõigepealt viie aasta vältel komisjoni eesotsas tehtud töö eest, kindlameelsuse eest liikmesriikidega tegelemisel, näiteks kliima ja energiaküsimustes, ning

suutlikkuse eest saavutada kompromisse ja üksmeelt, näiteks finantsperspektiivi puhul, vaatamata laienemisest, institutsionaalsest kriisist ja rahvusvahelisest finantskriisist tulenevatele lisaraskustele.

Teiseks tahaksin tunnustada teid järgmisele komisjonile koostatud poliitiliste suuniste eest, mida te Euroopa Parlamendile tutvustasite. President Barroso, kahjuks ei ole demokraatias võimalik kõigile meeldida. Mõnele inimestele ei meeldi te oma liigse Euroopa-kesksuse tõttu, teistele aga ideoloogiliste eelarvamuste pärast. Mõned võrdlevad teie tööd mineviku oludega, unustades, et praegu ei ole meil enam 12, vaid 27 liikmesriiki, kelle huvid tuleb omavahel kooskõlla viia, ning et Euroopa Parlamendil on – õnneks – rohkem võimu ja institutsioonidevaheline koostöö on keerukam.

Teised soovivad otsustamist edasi lükata. Edasilükkamine tekitaks vaakumi ja nõrgestaks nii komisjoni kui ka Euroopat. Maailm ei oota meie järel. Alles eile tegi Brasiilia president avalduse, millega G8 visati ajaloo prügikasti ja milles toetati G20. Maailm ei seisa paigal, kuni Euroopa loob korda majja ja valib oma juhte. Otsustamise edasilükkamine tähendaks nõustumist väitega, et Euroopa ei ole globaliseeruv maailmas tähtis.

Loomulikult olen ma uhke, et Euroopa Komisjoni juhib portugallane, kuid minu toetus ei ole lihtsalt rahvusliku solidaarsuse väljendus. See väljendab tunnustust teie tööle ja nõustumist teie prioriteetidega, mis on ka minu prioriteedid: majanduskasv, investeeringud innovatsiooni, koolitusse ja tööpuuduse vähendamisse; majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tähtsuse rõhutamine; investeeringud keskkonda ja võitlusesse kliimamuutuse vastu; suurem turvalisus vabadust piiramata; ning kodanikuaktiivsuse ja osaluse tugevdamine.

Mind rõõmustab teie ettepanek teha koostööd, tuua Euroopa Parlament ja komisjon meie ühise Euroopa huvides üksteisele lähemale. On aeg, et Euroopa Parlament annaks eri poliitilisi vaateid esindavatele riigijuhtidele põhjuse teid ühehäälselt uuesti komisjoni presidendiks nimetada. Õnn kaasa, president Barroso, ja edu töös.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, president Barroso! Austria juhtiva sotsiaaldemokraatliku kandidaadina tuginesin ma oma valimiskampaanias finantsturgude rangle reguleerimisele, töötajate lähetamise direktiivi muutmisele, avalike teenuste kaitsele ja õigusaktide sotsiaalse mõju hindamisele. Kuna eelmine komisjon, mille eesotsas te olite, ühtki neist eesmärkidest ei saavutanud, siis lähtusin ma eeldusest, et me vajame uut komisjoni ja uut komisjoni presidenti. Nüüd te ütlete, et teete kõik, mille poole ma püüdlen. Kuidas me peaksime teid äkki uskuma?

Minu kolleeg Stephen Hughes juba nimetas, et teie esimene komisjon on jätnud täitmata paljud teie lubadused. Järgmise paari nädala jooksul tuleb teil tõestada, et te võtate neid lubadusi tõsiselt. Nüüd tähendab tõsiseltvõtmine seda, et teid toetavad inimesed, kes soovivad neid meetmeid ellu viia.

On juba selge, et homme pooldavad teid paljud inimesed, kellel pole midagi pistmist nende sisuliste eesmärkidega. Te saate palju tuge parlamendiliikmetelt, kes on takistanud nende eesmärkide saavutamist või on need eesmärgid tagasi lükanud, nagu juhtus näiteks töötajate lähetamise direktiivi ja avalike teenustega seotud meetmete puhul, ning kes on olnud jõuliselt erastamise poolt. Need parlamendiliikmed toetavad teid homme. Te peate tõestama, et suudate moodustada komisjonis uue enamuse, kes tõesti soovib neid eesmäärke saavutada.

Vastuseks kolleeg Lambsdorffile, kes ütleb, et tegu saab olla üksnes Saksamaa-sisese valimiskampaaniaga ja et sotsiaaldemokraadid taganevad Euroopa Liidust, tahaksin öelda, et mitte sotsiaaldemokraadid, vaid just teie olete sõlmimas liitu tõeliste Euroopa-vastastega ja see on probleem. Paljud meist oleksid valmis teid toetama, kui komisjonil oleks sotsiaalse mõõtme suhtes selge seisukoht. Me võtame arvesse teie tänaseid lubadusi, kuid ootame ka otsust, mis näitab, et minu täna viidatud küsimustesse suhtutakse tulevase komisjoni poliitikas tõsiselt.

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS

asepresident

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Lugupeetud juhataja, härra Barroso! Siin saalis on parlamendiliikmeid, mina nende hulgas, kes ei toeta teid homsel hääletusel. Ma tahaksin põhjendada seda otsust ja rääkida teile, mis meile muret teeb, sest minu arvates väärib see ärakuulamist.

Meie arvates on komisjon täna pigem nõrgem kui viis aastat tagasi. Me leiame, et komisjon on liiga sageli otsustanud teadlikult nõukogule järele anda, et mitte kedagi ärritada. Lisaks ei ole komisjon meie arvates suutnud kasutada talle aluslepingutega antud pädevust, seda algatusõigust, mis kriisiajal peaks olema lausa

algatuskohustus. Viimaks usume, et komisjon ei ole enam institutsioon, mis lähtub Euroopa ühistest huvidest ja mida kõik kuulda võtavad. Kõik see ei ole Euroopa jaoks hea.

Euroopa vajab pikaajalist eesmärki; see vajab suutlikkust töötada välja ja viia ellu uus arengumudel; see vajab majanduse vallas uusi vastuseid küsimustele, kuidas saavutada parem tööstuslik ja eelarveline lõimumine; kuidas seada lühiajaliste eesmärkide asemel esikohale pikaajalised eesmärgid; kuidas tagada reguleerimise abil, et pangad toetaksid ennekõike ettevõtteid, kodumajapidamisi ja Euroopa investoreid; kuidas luua Euroopas reguleeriv asutus, mis käsitleks sotsiaalprobleeme Ameerika Ühendriikide vastava asutusega võrdsel alustel; kuidas rakendada tööhõivepakti; kuidas saavutada rahapoliitika valdkonnas vertikaalne ühtlustamine; kuidas näidata üles solidaarsust ja sellest kasu saada; kuidas laiendada tulevikus euroala ja tagada säästlik areng; ning kuidas teha nii, et need muutused tooksid lisaks Euroopale edu ka arenguriikides?

Härra Barroso, need on mõned küsimused, mis teil tuleb lahendada. Seetõttu usun, et meil on vaja komisjoni, mis suudab taaslustada Euroopa ühised huvid ja eesmärgid kasvõi selleks, et anda Euroopa ideele uuesti sisu. See on mõõdupuu, mille alusel me teie edasist tegevust hindame. Täna tähelepanu eest.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Euroopas valitseva terava kriisi põhjuseks ei olnud üksnes ebaetiline käitumine finantsturgudel, härra Barroso. Põhjusteks on ka kasvav sotsiaalne ebavõrdsus, ohtlikult suured makromajanduslikud erinevused liikmesriikide vahel, mis on toonud kaasa solidaarsuse kadumise, ja Euroopa sõltuvus kasvavatest loodusvarade hindadest.

Euroopa kodanikud väärivad komisjoni, kes hoiab need peamised põhjused alati päevakorras, mitte ei muuda neid tabuks, mitte ei tegutses vastassuunas ega lükka vastutust liikmesriikide õlgadele. Euroopa vajab hästi kooskõlastatud majandus- ja maksupoliitikat. Me peame Euroopa maksupoliitika vallas tegema koostööd, et teha lõpp maksudumpingule. Alles seejärel on võimalik peatada ühiskonna edasine lõhestumine ja rahastada keskkonnahoiu vajalikke investeeringuid. Me vajame poliitikat, mis edendab järjekindlalt keskkonnasäästlikku tehnoloogiat ja elustiili, et vähendada kiiresti Euroopa Liidu sõltuvust piiratud ressursidest. See on ökoloogiline, keskkonnahoidlik revolutsioon!

Ma ei leia ühtki neist asjadest teie programmist, härra Barroso. Seetõttu ei saa ma teie poolt hääletada.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Aitäh, lugupeetud juhataja, austatud komisjoni president! Juba enne ühinemist Euroopa Liiduga fikseerisid mõned väiksemad uued liikmesriigid oma riigi vääringu vahetuskursi euro suhtes. See võimaldas Euroopa Liidu finantssektoril nendesse riikidesse väga kasumlikult investeerida. Kuid praeguse kriisi ajal tähendab range vahetuskursi säilitamine neis riikides inimeste sissetulekute sotsiaalselt rüsumat vähenemist ja spekulatiivseid rünnakuid nende riikide keskpankade välisvaluutareservide vastu. See läheb nende riikide kodanikele ja Euroopa Komisjonile – kui laenuandjale – väga kalliks maksma. Euro kiirem kasutuselevõtt neis riikides vähendaks seda kulukust ja looks stabiilsust. Härra Barroso, seepärast ma tahaksin, et te edendaksite kriisi ajal sobivate Maastrichti kriteeriumite kohaldamist sama innukalt, nagu te kaitsete Lissaboni lepingut. Aitäh.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Lugupeetud juhataja! Ma olin vastu härra Barroso nimetamisele komisjoni presidendiks. Härra Barroso kasutab Euroopa Komisjoni selleks, et takistada liri rahval kasutamast oma demokraatlikku õigust vabalt otsustada, kas hääletada 2. oktoobril toimuval rahvahääletusel Lissaboni lepingu poolt või vastu.

Komisjon on viimastel päevadel käitunud ülimalt küüniliselt, saates oma töötajaid lirimaa koolidesse, et rääkida justkui sellest, kui hea on Euroopa Komisjon. Tegelikult antakse aga seeläbi õpilaste vanematele märku, et nad peaksid hääletama Lissaboni lepingu poolt. Lisaks on üks komisjoni kõrge ametnik osalenud avalikult rahvakogunemistel, mille korraldajaks on Lissaboni lepingut pooldavad organisatsioonid.

Nagu Caesar Augustus, on Barroso saatnud oma salasaadikud ütlema iirlastele, kuidas nad peaksid käituma. Me oleme valmis pidama demokraatlikku arutelu kellega tahes, ent see, kui ametnikud asuvad ühe arutelu osaleja poolele, on maksumaksjate raha jõhker kuritarvitamine.

(GA) Härra Barroso poliitika ei ole kuidagi Euroopa töötajatele kasulik. Ka Lissaboni leping ei ole Euroopa tööjõu huvides, vaid soodustab pigem militariseerimist ja erastamist. Seetõttu ei soovi me härra Barroso jätkamist presidendina.

Nicole Sinclair (EFD). – Lugupeetud juhataja! President Barroso kehastab kaugelepyrgivat Euroopa Liitu. Euroopa Liit on kahtlemata oma eesmärgi saavutanud: 27 liikmesriiki 50 aastaga. Lissaboni lepingu ratifitseerimine lirimaa tähistab riikliku suveräänsuse lõppu ja on Euroopa Liidu ülemvõimu suurenemise hüppelauaks.

Kuid meie Ühendkuningriigi Iseseisvusparteist oleme vastu härra Barroso plaanile integreerida Euroopa, sest me teame, et iga üksik liikmesriik on tähtis. Riigi suveräänsus on meie väärtuste alustala ja Ühendkuningriigi demokraatia nurgakivi. Euroopa Liidus on inimõigused – nii individuaalsed kui ka kollektiivsed – eurooplaste solidaarsuse järel teisel kohal. Need kaks elementi on täiesti ühildamatud, ent oma ettekujutuses sellest, milline peaks Euroopa Liit järgmise viie aasta jooksul olema, esitab president Barroso neid sellegipoolest koos, kusjuures Euroopa ühiskonna nurgakiviks peaks olema solidaarsus.

Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei eelistab solidaarsusele suveräänsust. Kui liikmesriikide kodanikud väljendavad oma seisukohti üleriigilistel rahvahääletustel, siis peaks tulemus olema lõplik ja kodanike õigust oma arvamusele tuleks austada. Ometi on Euroopa Liidu versioon kodanike õigustest selline, et kodanikke tuleb sundida üleriigilistel rahvahääletustel ikka ja jälle hääletama, kuni nad alluvad survele ja ütlevad „jah”.

Nii saavutati Maastrichti leping ja Nice'i leping ning nüüd kasutab Euroopa Liit sama taktikat, sundides lüüa Lissaboni lepingu üle uuesti hääletama, ehkki iirlased on juba selle tagasi lükanud, nagu ka prantslased ja hollandlased. Mis õigused need on, mida solidaarsuse nimel pikemalt mõtlemata eiratakse? Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei jaoks on suveräänsus ja kodanike õigused solidaarsusest tähtsamad. Me lükkame tagasi Lissaboni lepingu ja president Barroso ettekujutuse sellest.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud president! Me vajame demokraatia revolutsiooni. Härra Barroso, kujutage ette, kui te peaksite kandideerima valimistel kogu Euroopas – üksnes teie ja mitte ükski teine kandidaat. Kui palju hääli te saaksite? Mida kodanikud teeksid?

Kodanikud oleksid ilmselt teid täna kuulnud ja näinud, et te lubate kõigile kõike. Loodetavasti oleksid nad ka välja selgitanud, mida te tegite viis aastat tagasi. Tollal andsite te väga suuri lubadusi. Teie toonaseid lubadusi tuleks võrrelda sellega, mida te lubate nüüd ja mida võib oodata. Minu arvates on seda väga, väga vähe.

Te esindate vana Euroopat, untsu keeratud Euroopat, komisjoni tegevusetusest tingitud finantskriisi, vähest pühendumist kliimaküsimustele ja nii edasi. Mina oleksin enamiku Euroopa kodanike poolel; ma usun, et te ei saaks rohkem kui 10, 12 või 15 protsenti häälest.

Werner Langen (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Härra Barroso, ma tahaksin kõigepealt öelda, et Saksa konservatiividest (CDU/CSU) parlamendiliikmed toetavad teie ametissenimetamist teiseks ametiajaks. Kuid meil on sel teisel ametiajal teie ja muidugi ka tulevase komisjoni suhtes erilised ootused. Ma tahan selle selgelt välja öelda.

Meie nõuded on suunatud tulevikku, kuid arvestades viimase viie aasta kogemusi, tahaksin ma lühidalt nimetada, milliseid muutusi me tahaksime näha. Meie arvates on viimase viie aasta vältel olnud nii kõrg- kui ka madalhetki. Madalhetkede hulka kuuluvad finantsturgude reguleerimisest loobumine – sest komisjonil puudus julgus, et võtta vajalikke meetmeid reguleerimist blokeerivate liikmesriikide vastu –, nõukogu võimu märkimisväärne kasv ja lähimuspõhimõtet eiravate komisjoni liikmete isemeelsus.

Me toetame teie programmi ja suuniseid, sest meie arvates näitavad need õiget suhtumist. Me tahame olla veendunud, et mõned meie jaoks olulised eesmärgid saavutatakse, ja ma olen kindel, et te võtate seda arvesse. Esiteks, Euroopa ühise poliitika aluseks peab olema sotsiaalse turumajanduse mudel, s.t vabadus ja vastutus – ning mitte ainult see vabadus, mida nauditi finantsturgudel.

Euroopa konkurentsivõime ja tööga kindlustatus tuleb viia tasakaalu keskkonna ja kliima kaitse eesmärkidega. Olin üsna üllatunud, et te olete võimaluse korral valmis seda põhimõtet ohtu seadma, nimetades ametisse eraldi kliimavoliniku. Euroopa vajab tööstusbaasi. Maailmas valitsevaid probleeme – nälga, vaesust ja haigusi – on võimalik kõrvaldada ainult siis, kui Euroopal kui majanduslikul suurvõimul on see baas olemas.

Kodanikud peaksid Euroopa Liitu toetama. Ülereguleerimine vähendab tuntavalt inimeste motivatsiooni ja paneb nad võõranduma Euroopa ideest. Seetõttu soovime õigusaktide mõju sõltumatut hindamist.

Neljandaks ja viimaseks: me tahame institutsioonidevaheliste kokkulepete täiesti uut versiooni. Sellisel juhul annab see viieaastane ametiaeg positiivseid tulemusi.

Adrian Severin (S&D). – Lugupeetud juhataja, ei saa tahta, et Rahvapartei poliitik oleks sotsiaaldemokraat või et sotsiaaldemokraat hääletaks Rahvapartei poolt. Asi võiks ju nii lihtne olla, kuid on hoopis keerulisem.

Miks me tunneme end kuidagi kimbatuses ja kahevahel, kui meil palutakse teie kandidatuuri toetada? Olgem ausad – selle komisjoni ametiajal kogetud pettumuste ja ebaõnnestumiste nimekirj on ikka päris pikk,

sisaldades täitmata lubadusi ja algatusi. Selle tulemusena on Euroopa kodanikud kaotanud usalduse Euroopa institutsioonide vastu, ent ka oma lootused ja soovid.

Täieliku õigluse huvides peame tunnustama, et selles ei saa süüdistada ainuisikuliselt teid. Põhiline vastutus lasub liikmesriikide juhtpoliitikutel, kes kirjutasid saavutused alati enda arvele, ent ebaõnnestumiste korral näitasid näpuga Euroopa Liidu peale, ning kes on tavatsenud seada Euroopa solidaarsuse asemel esikohale riikliku isekuse.

Paljusid teie komisjoni liikmeid, sealhulgas sotsiaaldemokraate, kes pärinevad nendesamade juhtpoliitikute seast, võib süüdistada ideaalide, julguse, pädevuse ja tahte puudumises. Nii et täna ei vastandu me üksnes teile, vaid ka nendele, kes seadsid teid üles ainsa kandidaadina ühele kõige tähtsamatest ametikohtadest Euroopas. Ilmselgelt ei teinud nad seda lugupidamisest teie isikuomaduste ja tugevate külgede vastu, vaid nende omaduste pärast, mida nad peavad teie nõrkusteks. Mitte sellepärast, et nad arvaksid, et te hakkate tegema Euroopa Liidus tööd veelgi lähedasemate sidemete ja tugevama sotsiaalse mõõdme saavutamise nimel, vaid kuna nad usuvad, et te helistate igauhele neist eraldi, et saada komisjoni igale algatusele riikide õnnistus.

On vähemalt paradoksaalne, et ühenduse institutsioonina toimiv Euroopa Parlament mitte ei tugevda komisjoni kui ühenduse institutsiooni tulevase presidendi demokraatlikku õiguspärasust, hääletades ülekaalukalt tema poolt, vaid peab nüüd selle kandidaadi kaudu esitama väljakutse nõukogule kui valitsustevahelisele institutsioonile.

Seega, kui komisjoni koosseisu hääletamine jõuab lõpule, vajame teilt tõestust, et te olete üks meist, mitte üks neist.

Andrew Duff (ALDE). – Lugupeetud juhataja, president Barrosot tuleks tunnustada selle eest, et ta toetas kindlalt lepingu muutmist kogu oma eelmise ametiaja vältel. Lisaks väärivad minu arvates tunnustust ka hea programm, mis toetab stabiilsust, ja vajalikud ettepanekud muudatuste tegemiseks problemaatilistes poliitikavaldkondades, mille suhtes me oleme kõik ühel meelel.

Samas pean ütleva, et kuna SKP kahaneb kiiresti ja meie kulutused kasvavad, võib meid tabada uus eelarvekriis kuni 2014. aastani. Ma loodan, et president Barroso asub siis kindlalt Euroopa Parlamendi poolele ja vastandub riikide rahandusministrite seisukohtadele, mida võib juba praegu ette aimata.

Fakt on see, et Euroopa Liit vajab suuremat eelarvet ja majanduse taastumisele kaasa aitavat eelarvepoliitikat. Riiklikud kulutused tuleks kanda üle Euroopa Liidu eelarvesse juhul, kui see tagab selge kulude kokkuhoiu, mastaabisäästu ja lisaväärtuse ning kui turutõrgete ületamiseks on vaja tugevamat üleeuroopalist poliitikat.

Me peame eelarvet rahastama sõltumatu, edukama ja läbipaistvama süsteemi abil.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja, ma ei vihja muidugi eelkõnelejale, kuid ma palun teil olla õiglane, kui te katkestate neid, kes on oma kõneaga ületanud. Te katkestate mõnesid esinejaid järsult ja lasete teistel väga pikalt kõneaga ületada. See ei ole vastuvõetav.

Seán Kelly (PPE). – Lugupeetud juhataja, ma tahan täpsustada, et Iirimaa ei hääleta uuesti mitte sellepärast, et keegi nii käskis. Iirlased hääletavad uuesti, sest nad on omal soovil otsustanud seda teha ja nad teevad ise oma otsuse. Teiseks, nüüdne hääletus erineb eelmisest. Meil on tagatised, mis teevad asjad iirlastele selgemaks, ja ka garantii, et meile jääb oma volinik.

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Juhataja. – Härra Kelly, ma palun vabandust, sest see on uus kord, kuid me peame kohaldama seda õigesti. See kehtib ainult eelkõnelejale esitatavate küsimuste, mitte avalduste kohta. Vabandust teie katkestamise pärast.

José Manuel Barroso, komisjoni presidendi kandidaat. – Lugupeetud juhataja, ma alustan sisulistest küsimustest ja lähen siis poliitikateemade juurde, kui aega üle jääb.

Mis puudutab Stephen Hughesi küsimust, siis on minu arvates vaja selgitada valdkondi, mis on teie fraktsiooni ja ka minu jaoks väga olulised. Need on tähtsad ka seoses meie pühendumisega sotsiaalsele turumajandusele. Mis puudutab töötajate lähetamist, siis minu ettepanek kehtestada määrus ongi mõeldud lahendama seda probleemi, millele te osutasite, härra Hughes. Probleemiks on rakendamis- ja tõlgendamisküsimused, mis on tekitanud ebaselgust. Meenutan teile, et määrus on otsekohaldatav ja selle koostamine võtab vähem aega

kui kogu direktiivi muutmine. Kuid nii või teisiti võime vajaduse korral kaaluda ka direktiivi muutmist, nagu ma olen juba öelnud.

Mis puudutab Lavalit kohtuasja, siis volinik Špidla, kes kuulub samuti sotsiaaldemokraatide perre, on minuga kokkuleppel korraldanud väga põhjaliku uurimise praktiliste lahenduste leidmiseks. Te teate ilmselt, et probleemid, millele te viitasite, ei teki kõikides liikmesriikides. Liikmesriikide tööõiguse erinevuste tõttu võib Lavalile sarnane olukord tekkida mõnes liikmesriigis, kuid teistes mitte. Teie peaksite ju ometi teadma, et liikmesriigid, tööturu osapooled ja ametiühingud järgivad oma tööõigusakte. Meil oli vaja olukorda täielikult hinnata, veendumaks, et selle parandamiseks võetavad meetmed ei tekita suuremat probleemi kui see, mida on vaja lahendada. Volinik Špidla viis selle analüüsi läbi ja seetõttu ma pakungi nüüd lahendust ja püüan saavutada Euroopa Parlamendis laiapõhjalise kokkuleppe.

Stephen Hughes küsis ka, miks komisjon ei ole veel teinud ettepanekut avalike teenuste raamdirektiivi kohta. Toonitan, et minu komisjon on teinud väga olulist õigusala tööd, et selgitada riigiabi eeskirjade kohaldatavust avalike teenuste valdkonnas. See oli viis aastat tagasi kõige tähtsam küsimus ja tuleb tunnistada, et need selgitused on kõvasti jahutanud igivanu vaidlusi siseturul osutatavate avalike teenuste teemal. Ma pole öelnud, et probleeme enam pole. Vastupidi, ma tunnistan, et need on olemas. Ma olen võtnud kohustuse olukorda täielikult hinnata ja ma ei kõhkle vajaduse korral kaugemalegi minemast. Ma olen aruteludes teie fraktsiooniga teinud ausa ja lojaalse pakkumise ning olen valmis tegema teiega koostööd selles küsimuses, sealhulgas sobivate õigusaktide teemal.

Mis puudutab sugupoolte võrdset esindatust, siis see teema on minu jaoks väga tähtis ja minu komisjonis on rekordarv naisi. Võin teile ausalt öelda, et väga raske oli jõuda selleni, et mõned liikmesriigid saadaksid komisjoni ka pädevaid naisi – nad ei tahtnud seda teha. Nagu teate, tuleb algatus selles osas liikmesriikidelt. Ma püüan anda taas oma parima. Mulle meenub, et Delorsi esimeses komisjonis ei olnud ühtki naist ja teises oli ainult üks. Minu komisjonis oli üheksa naisliiget ja see on minu arvates väga oluline. Mina nimetasin ametisse esimese naissoost peasekretäri – komisjoni kõige tähtsama ametniku. Niisiis on see küsimus minu jaoks ülimalt tähtis ja ma vajan selles ka teie toetust. Palun veel kord: tehke koostööd oma liikmesriikidega, et nad ei oleks kinni vanades harjumustes, sest mõni neist ei ole 50 aasta jooksul suutnud esitada komisjoni ühtki naissoost kandidaati.

Mis puudutab sotsiaalküsimusi, siis ärgem keerutagem. Kui te tahate rünnata Barroso karikatuuri, siis rünnake pealegi, ent te teate väga hästi, et ma olen sageli teinud ettepanekuid, mille nõukogu on tagasi lükanud. Muide, tagasilükkajate seas on olnud ka teie erakonda esindavaid valitsusi. Olgem selles küsimuses ausad. Viimasel Euroopa Ülemkogul tegin ma ettepaneku kaotada sotsiaalfondi kaasrahastamise nõue riikides, kus ei ole võimalik seda nõuet täita, nimelt raskustes olevates uutes liikmesriikides. Ma tegin selle ettepaneku. Selle lükkasid tagasi mitu valitsust, sealhulgas mõned, mille peaminister või rahandusminister on teie erakonnast. Nii et ma ei ole selliste väidetega üldse nõus. Ei ole intellektuaalselt aus rünnata kogu aeg komisjoni. Te lasete märgist mööda. Teil on niimoodi lihtsam, aga tegelikult näeme me kõvasti vaeva. Pärast toda ülemkogu esitasin ma ettepaneku peatada raskustes riikide jaoks sotsiaalfondi kaasrahastamise nõue. See ettepanek on praegu nõukogus kaalumisel. Ma olen pühendunud sotsiaalse ühtekuuluvuse tagamisele. Kuidas saaksin ma mõelda teisiti, olles pärit Portugalist – riigist, mis saab Euroopa Liidult nii palju abi? Sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus on minu jaoks väga tähtis ning seetõttu leian, et see karikatuur, mida mõned inimesed püüavad visandada, on Euroopale kahjulik. Ma nõustun sellega, mida härra Lambsdorff enne ütles. Mulle meeldiks, kui mind toetaksid peamised Euroopa-meelsed erakonnad, kuid mõned on selle enda jaoks välistanud. See on teie valik, mitte minu.

Ma tahan saavutada võimalikult suure üksmeele ega soovi kedagi välistada. Vaadagem tõele näkku: Euroopa lõimimise ajaloos on suure panuse andnud teisedki peale Euroopa Rahvapartei, sotsiaaldemokraatide ja liberaalide. Sellele on palju kaasa aidanud ka konservatiivid, näiteks lord Cockfield, kommunistid, näiteks Altiero Spinelli, ja rohelised. Tähtis on, et me teeksime pärast valimisi oma erinevate vaadetega koostööd Euroopa heaks. Meil on vaja tugevat Euroopat, kuid siin on üks vasturääkivus. Te ütlete ühelt poolt, et tahate tugevat Euroopat ja tugevat komisjoni, te tahate, et ma astuksin vastu teatud liikmesriikidele, kes on liiga isekad, kuid teisalt ütlete: „Me ei kavatse teie poolt hääletada. Me kavatseme vähendada teie mõjuvõimu. Me muudame teid liikmesriikide ees nõrgemaks.” Selles on vastuolu, nii et rääkigem avameelselt. Kui te tahate tugevat komisjoni, kellel on õigus ja tahe kaitsta Euroopa huve, siis ärge mind vähemalt ette süüdi mõistke. Me elame keerulisel ajal ja ma olen täiesti läbipaistvalt teinud teile, kõigile parlamendiliikmetele, ausa pakkumise koostööks. Te ei saa öelda, et ma räägin erinevatele fraktsioonidele erinevaid asju, sest ma esitasin teile kõigile sama programmi. Täna lisasin ma mõned täiendused ja selgitused, kuid see on ikkagi seesama programm. Loomulikult on see kompromiss, kuid Euroopa Liit toimibki ainult kompromisside toel. Euroopa Liit ei saa toimida fanatismi või dogmatismi vaimus.

Ma tänan Euroopa Rahvaparteid mulle osutatud toetuse eest. Ma olen teie poolehoidu eest tõesti tänulik. Samas oli Euroopa Rahvapartei esimene, kes ütles, et ta ei taha seda, kuna on ükski. Ükski partei ei saa üksinda enamust moodustada, nii et meil tuleb Euroopas üksmeeleni jõuda. Selle saavutamine on Euroopa jaoks kriitilise tähtsusega. Muidugi jäävad meile alles meie ideoloogilised erinevused ja me vaidleme poliitilistel teemadel, kuid me püüame Euroopat tugevdada. Mina olen valmis seda tegema. Kas teie olete? See on minu küsimus.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Lugupeetud juhataja! Härra Barroso ei vastanud minu süüdistusele selle kohta, et komisjon on seoses Lissaboni lepinguga sekkunud demokraatlikku protsessi lirimaal...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Aitäh, lugupeetud juhataja. Härra Barroso, mul on probleem. See tähendab, et ma ei hääleta homme teie poolt, aga te teate, miks, sest minu fraktsioon on seda hästi selgitanud. See on poliitiline küsimus. Teil ei ole Euroopa ökoloogilise ja sotsiaalse ümberkujundamise plaani. Ent seda tuleks minu arvates nüüd teha.

Kuid, nagu härra Daal seda elegantselt väljendas, võitsid parempoolsed valimised ja seega olete teie nende poolel. Olukord on selge.

Ma tahaksin küll, et ma võiks austada komisjoni presidenti, ent see on minu jaoks keeruline. Kui ma teid näen, mõtlen ma paratamatult – ja ma kinnitan teile, see on tõsi – teie seotusele LKA salajaste lendudega.

Aastatel 2002–2006 toimetati 728 inimest Guantánamosse Portugali õhuruumi kaudu. Teie olite minister aastatel 2002–2004. Seetõttu ei usu ma teid, härra Barroso, kui te peate ilukõnesid sellest, kuidas Euroopa inimõiguste eest võitleb. Ma ootan ja loodan teilt – sest ma tahaksin teist kui komisjoni presidendist kunagi lugu pidada – mitte memuaare, mille te millalgi kirjutate, vaid seda, et te tunnistaksite oma seotust selle tõsise asjaga, mis heidab varju euroopalikele väärtustele.

Derk Jan Eppink (ECR). – Lugupeetud juhataja! On selline ütlemine, et kui sa ei istu söögilauas, siis oled sa see, keda süüakse. Järgmise kümnendi jooksul saab selgeks, kus on Euroopa koht. Lääne-Euroopa praegune juhtiv põlvkond sai ajaloost puhata. Me kasvasime üles rahuajal. Me kasvasime üles heaoluriigis. Me võtsime võlgu ja anname võlad edasi oma lastele. Kuid ajalugu koputab meie uksele. Majandus on loid veel aastaid, me oleme silmitsi kasvava sissetulekuga ja meie rahvastik vananeb järjest.

Kahjuks ei ole Euroopas saavutuste poole pürgimise kultuuri. Euroopa unistus on minna pensionile Prantsuse Rivierale niipea kui võimalik. Kui me ei ole uuenduslikud ega arenda ettevõtluskultuuri, nagu te olete kavandanud, on Euroopa tulevikus see, keda süüakse.

Ma loodan teie juhtimisele. Kui lubate, siis annaksin teile nõu: hoidke Euroopa oma põhiülesande kursil. Kui te seda ei suuda, siis ei suuda te midagi. Olge ikka avatud ja ärge tehke ettepanekut Euroopa maksu kehtestamiseks, sest see kutsuks esile „hangude ja vikatitega revolutsiooni” Euroopa Liidu vastu. Ma pole kunagi näinud meelevallust Euroopa maksu toetuseks. Sellega te lähete lihtsalt liiga kaugele ja ajate üldsuse vihale.

Loodan teie reaalsustajule ja sellele, et teie juhtimisel istub Euroopa söögilauas ega ole see, keda süüakse. Soovin teile teiseks ametiajaks edu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Me teame, et härra Barroso esindab muutuvat kompromissi Euroopa valitsejate vahel. Me teame ka, et ta on liikmesriikide valitsuste kõige väiksem ühisnimetaja. Me teame, et Barrosol on kõigile midagi pakkuda: väike vihje maoismile vasakpoolsete jaoks, veidike konservatiivsust kristlikele sotsiaaldemokraatidele, killuke uusliberalismi ning lisaks veel veidi rohelist ja sotsialistlikku maailmavaadet.

Härra Barroso kandideerib muidugi ilma opositsiooni ja alternatiivita. Seetõttu tuleb tal nüüd üle elada mõned rasked päevad ja ta on sunnitud kuulama ebameeldivaid märkusi Ühendatud Vasakpoolsetelt ja teistelt kriitikutelt.

Kuid see tasub end ära, sest me teame, et pärast neid raskeid päevi saab Barrosost tõenäoliselt taas komisjoni president, et jälle tuleb sõlmida ebamugavaid kompromisse Euroopa Parlamendi suurte ja võimsate fraktsioonide vahel, aga ka nõukogus kohtuvate valitsuste vahel, ning et härra Barroso, kes on kehastanud Euroopa ebaõnnestunud lõimumist viimase viie aasta jooksul, teeb seda tõenäoliselt ka järgmise viie aasta jooksul. Kui see juhtub, saame meie väga vähe ära teha.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Lugupeetud juhataja! Lubage mul kõigepealt öelda, et me toetame president Barroso sihte seoses Euroopaga ja tema programmi. Ütlen seda vähemalt 28 Poola saadiku nimel.

Kuid selles programmis on meile eriti südamelähedane üks teema, nimelt energiapuudus. Te teate, president Barroso, et see on Euroopa Parlamendile väga oluline. Me peame uuesti käsitlema ja hindama selle valdkonna edusamme ja puudujääke ning panema paika peamised eesmärgid eelseisvateks kuudeks ja aastateks.

Praegune olukord ei ole rahuldav, vaid pigem mittemidagiütlev, sest vaatamata kõikidele avaldustele ja ilmsele heale tahtele ei ole energიაinfrastruktuuri ja kriisilukordade ohjamise mehhanismide osas tehtud edusammud veel kaugeltki piisavad. Võetud meetmed ei vasta kõikidele ootustele ega ole sugugi rahuldavad.

Me oleme muidugi nõus komisjoni ja eesistujariigi seatud lühiajaliste meetmetega, kuid ootame komisjoni presidendilt pikaajalisi tulevikuplaane ja sihikindlust ning vajaduse korral ka seda, et komisjoni president tuleks toime liikmesriikide loiduse ja isekusega. Meil on vaja tugevat komisjoni ja me vajame teie kindlakäelist juhtimist, sest komisjon peab tegutsema kogu Euroopa Liidu nimel ja Euroopa Liidu kodanike huvides.

Lubage mul rõhutada, et sellise juhtimise aluseks peab olema üksmeel, mis teil tuleb saavutada Euroopa Parlamendis ja komisjonis, aga ka liikmesriikide vahel. Nagu teate, sai see idee alguse Euroopa Parlamendist kolm aastat tagasi, kuid meil on veel pikk tee käia ja selle unistuse teostumine võtab aega.

President Barroso, ma loodan, et Euroopa Parlamendi selle koosseisu ametiaja lõpuks on see ime teie abiga sündinud ja et teile antakse võimalus seda teha.

Selle ootusega toetame teie kandidatuuri ja hoiame teile järgmisel ametiajal pöialt.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Aitäh, austatud juhataja! Härra Barroso, te ütlesite oma sissejuhatuses, et Euroopat ja maailma on tabanud väärtuste kriis. Miks te ei räägi selget keelt? Tegelikult on meid muidugi tabanud äärmusliku turupõhise mõtlemise kriis ning teie koos oma fraktsiooniga kuulute sellise mõtteviisi peamiste propageerijate hulka. Nagu paljud teisedki sotsiaaldemokraadid, lubasin ma oma valijatele, et ei hääleta teie poolt, kui te ei anna lubadust muuta töötajate lähetamise direktiivi eesmärgiga tugevdada töötajate õigusi.

Nüüd püüate te mõista anda, nagu oleks teil kavas see nõudmine täita. Kuid te ütlete, et selleks ei muudeta mitte direktiivi, vaid võetakse vastu uus määrus. Meie teame, et see on täiesti ebapiisav. Samal ajal kuulen ma teid jätmas vale muljet töötajate lähetamise direktiivi muutmise tagajärgedest. Teilt on seda varemgi küsitud ja te olete iga kord põiklevalt vastanud. Seepärast küsin veel kord: kas te kavatsete teha midagi töötajate lähetamise direktiivi muutmiseks, nii et Euroopa töötajad saaksid kõikjal Euroopa Liidus võrdse töö eest võrdset palka ja et kaoks palgadumping, mille all kannatab praegu kogu Euroopa?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Euroopa mandril valitseb praegu rahu ja demokraatia. Olukord ei olnud aga selline 70 aastat tagasi, mil Euroopas käis sõda. Olukord ei olnud selline 20 aastat tagasi, mil Euroopa oli lõhenenud lääneks ja idaks.

Meie põlvkonna kohustus on hoida meie mandrit, hoida avatud ja demokraatlikku Euroopat ja muuta seda tugevamaks. José Manuel Barroso, teil lasub eriline vastutus!

Euroopa vajab selget juhtimist ja sellist Euroopa Liitu, mis on nähtav ja mis toetab eurooplasi nii headel kui ka halbadel aegadel. Me vajame juhte, kes kuulavad inimesi. Te peate selles vallas rohkem ära tegema. Ma tahaksin näha rohkem sellist indu, mida nägime täna, rohkem sellist Barrosot, keda nägime täna.

Homme annab Rootsi Liberaalne Rahvapartei – Cecilia Malmströmi partei – teile oma toetuse. Me ei tee seda sellepärast, et oleme kõiges teiega nõus, vaid kuna me usume, et te suudate teha rohkem, kui olete siiani näidanud.

Siin on teile mõned juhtpõhimõtted oma töö jätkamiseks.

Proteksionism on põlastusväärne isegi endise maoisti jaoks. Euroopa Liidu tugevaks küljeks on tema avatud piirid ja vabakaubandus.

Inimõigused kehtivad kõigile ja kõikjal. Te peate siin rohkem ära tegema.

Majanduskriis nõuab uut maailmakorda ja tasakaalustatud reegleid, mis võimaldavad meil tulla toime kliimakriisiga. Vabastage Euroopa põllumajandustootjad ning andke tarbijatele ja turule võimalus!

Euroopa Liit ei vaja rohkem institutsioonilisi võimuvõitlusi. Säästke meid neist! Euroopas on olnud küllalt hädavareseid. José Manuel Barroso! Tõenäoliselt saate te homme võimaluse moodustada uus komisjon. Loodetavasti tagate siis, et uues komisjonis on võrdset hulgal naisi ja mehi.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Härra Barroso! Nagu märkate, pole te sõnagagi maininud oma seisukohta sellistes küsimustes nagu bioloogilise mitmekesisuse kaitse, samuti pole te nimetanud oma kohustusi seoses aastatuhande arengueesmärkide ja Euroopa Liidu säästva arengu strateegiaga.

Ma keskendun sõnale *flexicurity*, mida te kasutate sageli paindlikkuse ja turvalisuse ühendamiseks. See mõiste tundub ohustavat tõsiselt töötajate kaitset. Näiteks osalise tööajaga töö on tore, kui see on töötaja enda valik. Kuid olukorda, kus töötajal ei ole muud valikut ja ta ilmselt ei leia tööd, tundub parem olevat nimetada osalise tööajaga töötuseks.

Sama probleem on sunniviisilise töötamisega sellisel kohal ja ajal, mis kahjustab inimeste eraelu ja elukvaliteeti. Kui te valituks osutute, siis millised poliitilised suunised te kavatsete välja anda nendes küsimustes? Lisaks, miks te ei nimeta konkreetseid eesmärke keskkonnahoiuga seotud töökohtade ja muude sarnaste ettevõtmiste vallas? Ma ei arva, et te peaksite muutuma roheliseks, aga teil tuleks vähemalt näidata teed kriisist välja.

George Becali (NI). – (RO) Härra Barroso, ma lugesin teie dokumenti, kuid tõtt-öelda hääletan ma homme teie poolt seepärast, et minu arvates vajab Euroopa sellist jumalakartlikku kristlast nagu teie, sellise kasvatusena inimest nagu teie. Ma arvan, et teid valitakse homme komisjoni presidendiks ja ma kutsun teid üles palvetama, et Jumal annaks teile seda, mida ta andis Saalomonile: tarkust komisjoni juhtimiseks. Jumal aidaku teid.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Austatud Euroopa Komisjoni presidendi kandidaat, Euroopa Rahvapartei Itaalia delegatsioon toetab teid oma tavapärase austuse, sõpruse ja lojaalsusega.

Sellest hoolimata kutsume teid üles näitama rohkem julgust, et lasta meie institutsioonidel tulla toime praeguse keerulise ajaga ja keskenduda peale valitsuste põhjendatud mureküsimuste iseäranis ka noorte põlvkondade vajadustele, nende soovile luua kodu ja perekond ning saada lapsi; teisisõnu, julgust võidelda tõelise Euroopa eest, mis rajaneb meie vastutustundel, mitte poliitilistel vangerdustel. Seepärast palun ma ka teistel sotsiaaldemokraatidel ilmutada samasugust julgust.

Loomulikult võib Barroso valimine osutada hädabinõuks selles üksmeelekriisis, mida näitasid ilmekalt valimistulemused, kuid poolt hääletamine, isegi kui sellega kaasnevad komisjoni presidendile esitatavad tingimused, annaks teile kõigile võimaluse täita oma osa sel raskel ajal ja see näitaks Euroopa avalikkusele selgelt, et see, mis meid ühendab, on tugevam kui see, mis meid lahutab, ning et ainult sel moel – ühiselt – saame üksteist kuristikust välja aidata.

Lühidalt, see ei ole ainult „jah” Barrosole, vaid „jah” ka selgele ja lihtsale valemile: teie kõigi toel loodud komisjon tähendab, et see komisjon on sõltumatum, tõhusam, tugevam, teisisõnu euroopalikum.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ma tahaksin käsitleda teemat, mis tekitab muret paljudele inimestele Euroopa Liidus, sealhulgas mulle. Meie majandusel on väga rasked ajad, me oleme kriisis, mille mõju tunnetavad eelkõige niinimetatud tavalised inimesed. Need inimesed võitlevad oma töökohtade, oma olemasolu ja oma laste eest ning just see hirm ja mure loovad nii viljaka pinnase paremäärmusluse kasvaks Euroopa Liidus ja liikmesriikides.

Varem varjasid paremäärmuslased ennast mitmesuguste maskide taha. Praegu kõnnivad nad avalikes kohtades ringi ja võtavad meedias sõna. Need inimesed, kes levitasid viha romide, juutide, sisserändajate ja homoseksuaalide vastu, loovad ka erakondi ning kahjuks õnnestub neil sel raskel ajal saata oma esindajaid nii riikide parlamentidesse kui ka Euroopa Parlamenti.

See polnudki nii ammu, kui me olime siin, demokraatlikus institutsioonis – Euroopa Parlamendis – tunnistajaks teatud parlamendiliikmete saabumisele või pigem sissemarsimisele mundrites, mis meenutasid Teist maailmasõda ja fašiste.

Härra president, seepärast tahaksin ma küsida, milliseid meetmeid te kavatsete oma ametikohal komisjonis võtta selleks, et takistada Euroopa Parlamendi säärast solvamist, eriti aga selleks, et võidelda reaalselt äärmuslusega.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Härra Barroso märkis, et me elame erakordsel ajal. See on tõsi, kuid erakordne aeg nõuab erakordset juhti. Kas teie olete selline juht, härra Barroso? Ma ei toetanud teid 2004. aastal ja kahjuks ei ole te viie aasta jooksul suutnud teha piisavalt selleks, et mind ümber veenda.

Meie fraktsiooni enamus on siiski valmis andma teile võimaluse, kuid me jätame lõpliku otsustamise ajaks, mil oleme näinud volinike portfelli täispaketti ja teie poliitilise programmi kõiki üksikasju. Ärge unustage – ja ma loodan, et mõistate seda irooniat –, et komisjoni president on poliitik, mitte ametnik, kes on tööga kindlustatud.

Olgu hääletustulemused millised tahes, see protsess on tugevdanud Euroopa parlamentaarset demokraatiat, sest vastupidiselt sellele, mida mõned siin saalis kardavad, ei ole kandidaadi kampaaniakohustus komisjoni presidendi positsiooni nõrgendanud, vaid hoopis tugevdanud. Mina näen seda nii, et Euroopa Parlamendi poolne poliitilise programmi heakskiit on palju tugevam alus kui ametissenimetamine liikmesriikide valitsuste vahel tagatoas sõlmitud kokkuleppe põhjal.

Erinevalt teist – kui ma teist ikka õigesti aru sain – olen ma ka arvamusel, et tõelise opositsiooni tekkimine Euroopa Parlamendis on väga teretulnud ja hea märk Euroopa parlamentaarse demokraatia elujõulisusest ja küpsusest.

Nii et, härra Barroso, nüüd sõltub kõik teist. Kas te tulete toime? Te ei ole mind veel veennud. Aga see pole kaugelki nii tähtis, härra Barroso, kui Euroopa kodanike veenmine järgmise viie aasta jooksul.

(Aplaus)

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSATSAGAROPOULOU

asepresident

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Täna, lugupeetud juhataja! Härra Barroso, krediitkriisi puhkemisel ei teinud te midagi. See oli eesistujariik Prantsusmaa, kes leidis varuväljapääsu. Te ei saanud ohje tagasi ei Euroopa majanduse elavdamise kavaga, sest te ei sidunud autotööstusele antavat riigiabi rangete keskkonnatingimuste täitmisega, ega ka parema finantsjärelevalve ettepanekuga, sest te kapituleerusite kohe, kui London vastuseisu ilmutas. Üleilmses kliimakriisi vastases võitluses olid juhtohjad Euroopa Liidu käes, aga te andsite nad kiiresti ära.

Te tahate saavutada suurema osa meie CO₂ heitkoguste vähendamisest arengumaade arvelt, kuigi peaksite hoopis tagama, et me ise saastaksime vähem. Te võite selles süüdistada liikmesriikide valitsusi, kuid te ei saa süüdistada neid selles, et eelmisel nädalal tehti ettepanek anda arengumaadele kliimamuutusega seotud abi masendavalt väikeses, 2 miljardi euro suuruses summas. See on peenraha võrreldes 30–35 miljardi euroga, mida Euroopa peaks andma. Selline tegutsemine takistab tõsiselt Kopenhaageni eduvõimalusi. Meil on krediitkriis, majanduskriis ja kliimakriis – need on tõelise juhi kolm proovikivi. Härra Barroso, te olete kolm korda ebaõnnestunud.

Diane Dodds (NI). – Lugupeetud juhataja! Uue parlamendiliikmena kuulasin ma paljusid kõnelejaid, kes keskendusid härra Barroso eelmise ametiaja saavutustele ja avaldasid mitmete teemade puhul muret. Olen paljudega neist nõus.

Meie seisukohad lähevad Lissaboni lepingu osas täielikult lahku, härra Barroso. Kuid minu valimisringkond, Põhja-lirimaa, pakub teile suurt huvi. Ma tänan teid selle pühendumise eest. Me hindame komisjoni ametnike toetust ja tihedaid koostöösuhteid Põhja-lirimaaga kõigil tasanditel. Ma loodan, et need suhted jätkuvad minu valimisringkonnale soodsas suunas.

Te teate meie minevikku – vägivalda mõju investeeringutele – ning vajadust uute teede ja raudteeliinide järele. Te teate, et meil on tohutu majanduspotentsiaal, mis rajaneb turismi arendamisel. Ma kutsun komisjoni üles uurima, milliste vahenditega võiks heastada aastatepikkust alainvesteeringut, et aidata kaasa meie majandusarengule.

Nagu paljud parlamendiliikmed on täna juba öelnud: need on teod ja saavutused, mis lähevad arvesse.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja ja komisjoni president! Tahaksin kõigepealt teha ühe sissejuhatava märkuse.

Kui me austame valimistulemusi ja Euroopa rahvast, siis ei saa me pärast valimisi vaielda samade asjade üle, mis olid teemaks enne valimisi. Selles suhtes ei peaks me käituma liikmesriikide parlamentidest erinevalt.

Kui komisjoni volinikud pannakse paika igas riigis enamuse saavutanud otsuse alusel, siis tuleks meil hoolitseda esmajoonel selle eest, et komisjoni presidendi valik kattuks eurooplaste eelistustega Euroopa Parlamendi valimistel. Seetõttu on oluline ja õige, et komisjoni presidendiks saab härra Barroso. See on rangelt demokraatlik põhimõte.

Barroso väljendas kaht mõtet, mida ma kõhklemata ja kindlalt toetan. Esimene neist on ülevaade praegusest olukorrast, mida ta kirjeldas oma kõnes ja kommentaarides. Me ei ole üksnes majandus- ja finantskriisis, vaid ka väärtuste kriisis. See on esimene kord, mil ma kuulsin Euroopa Parlamendis kinnitust selle kohta. Lisaks kriisile elame me muutuv maailmas. Seepärast tuleb nüüd rohkem kui kunagi varem pidada tähtsaks üksikisikute suurt tegutsemisindu ning riigi ja turgudega seotud hoiakute muutumist, sest paljudes Euroopa Liidu liikmesriikides on ilmselt elatud üle oma võimete.

Teine asi, mida ma samuti toetan, on härra Barroso siht seoses Euroopaga. Euroopa peab andma oma hääle, seadma asjad tähtsuse järjekorda ja elu ära korraldama. Eelkõige peab komisjoni president keskenduma kahele põhiküsimusele: kriisile ja Lissaboni lepingule. Võitlus kriisiga nõuab otsusekindlat komisjoni, aga ka sellist Euroopa Parlamenti, kes suudab toime tulla nende keeruliste oludega, milles me praegu elame.

Kriis ei ole veel läbi ja selle lõplikud tagajärjed ei ole veel teada. See sunnib meid otsima lahendust ka Euroopa Liidus valitsevale sotsiaalsele ebavõrdsusele. Seetõttu on meil vaja sellist poliitilist ambitsioonikust, mida teie täna pärastlõunal olete ilmutanud, härra Barroso.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Aitäh, lugupeetud juhataja. Komisjoni presidendi kandidaat, olles teid tähelepanelikult kuulanud, tahaksin tuua esile mõned punktid, milles paljud meist võiksid teiega nõustuda.

Esiteks on selge, et me oleme kriisis, kuid paljud meist leiavad, et viimastel aastatel ei ole Euroopa suutnud äratada ootusi ja lootusi, mis saavad pessimismist võitu.

Teiseks on selge, et me vajame Euroopa Liitu, tugevaid institutsioone ja komisjoni, kes teab, mida ta teeb. Siiski arvavad paljud meist, et te ei peaks kandideerima mitte sama komisjoni presidendiks, vaid hoopis uut moodi komisjoni presidendiks, et olla valmis uueks ajastuks, kus me oleme silmitsi palju rohkemate ja palju karmimate probleemidega.

Me vajame Euroopat, mis suudab reguleerida turge ja tagada õigusi, eriti sotsiaalseid õigusi. Samas on meil tõesti vaja Euroopat, mis on võimeline pakkuma lisaväärtust, et heastada üleilmset vägivald ja ebaõiglust.

Ma kuulasin ettepanekut kaasata teie komisjoni ka julgeolekuga seotud sissereändevolnik. Tahaksin rõhutada, et sissereanne ei mõjuta üksnes või peamiselt meie julgeolekut, vaid ka meie väärtusi ja meie suutlikkust heastada ebavõrdsust.

Seega ei märgi homme hääletus mitte protsessi lõppu, vaid pigem esimest sammu või lähtepunkti selle tohutu ülesande täitmisel, mille uus komisjon peab enesele võtma, et ta saaks anda nende kiuste, kes soovivad Euroopa Liidu halvamist või taandumist, uue tõuke viimastel aastatel seninähtust palju parema Euroopa tekkeks. See uus komisjon peab suutma end eurofoobide ja euroskeptikute kõrval maksma panna; ta peab olema võimeline kaitsma enda kui Euroopa liikumapaneva jõu sõltumatust suhetes nõukoguga; ning lisaks koostöövõimele peab ta suutma ka pidevalt reageerida Euroopa Parlamendis tehtavale.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Täna, lugupeetud juhataja. President Barroso, on mitu põhjust, miks me teid usaldame ja homme kindlalt teie poolt hääletame.

Esimene neist on demokraatlik kooskõla. Ma pean silmas kooskõla nende 27 riigipea ja valitsusjuhi valikuga, kes teid ühehäälselt toetasid; sellega, mida me ütlesime valimiskampaania ajal – ja see ei olnudki nii ammu –, ning sellega, kuidas hääletasid kodanikud. Me ei kavatse valimiste võitmise eest vabandust paluda, kuid ma tahaksin kolleegidele öelda, et me teame hästi, kuidas komisjoni presidendile tuleb peale Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) ideede pakkuda palju rohkem ideid. Ma pean silmas ka demokraatlikku kooskõla teie viimaste nädalate tegevusega, selle nõudliku, avameelse ja raske dialoogiga, mida te olete Euroopa Parlamendiga pidanud ja mille tunnistajaks me oleme.

On ka teine põhjus ja see on veendumus, väga tugev veendumus, et Euroopas ei sünni ühtki tugevat poliitikat, kui institutsioonid on nõrgad. Me vajame tugevaid institutsioone. Seetõttu loodame, et Lissaboni leping ratifitseeritakse. See on vahend, mis paneb institutsioonid tööle. Meil on vaja tugevat komisjoni, mis suudab kriisile võimalikult kiiresti vastu astuda.

Kolmas põhjus on usaldusleping, mille me oleme teiega sõlminud. Seistes silmitsi selle ülimalt tõsise ja sügava majandus-, finants-, keskkonna- ja toidukriisiga – ärgem unustagem, et maailmas on miljard nälgivat inimest –, tahame, et komisjon ilmutaks oma võitlusvaimu. Teil tuleb (koos meiega) võtta arvesse kõiki selle kriisi õppetunde juhtimise, reguleerimise, uuenduslikkuse ja uute põhimõtete kohta – ma pean silmas ideed luua Euroopa hoiupank väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toetamiseks strateegilistes valdkondades. Kui mõelda kõige suurema mõjuga kriisile, keskkonnakriisile, on vaja juurutada uus majandusliku ja sotsiaalse arengu mudel, keskkonnahoidliku majanduskasvu mudel, nagu te isegi rääkisite.

Sellepärast, lugupeetud president, oleme valmis homme teiega usalduslepingule alla kirjutama.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! President Barroso, teie tänane sõnavõtt ei ole meie arvamust muutnud. Meie hinnang on endiselt väga negatiivne. Kogu teie ametiaja vältel on komisjon näidanud end suutmatu ja sõltuvana. Seda võib öelda seoses finantskriisiga ja sama kehtib ka rändepoliitika puhul: selles poliitikas peavad olema esindatud nii põhiõiguste tagamine kui ka vastavus ühenduse õigusele.

Te ütlesite siin saalis, et kavatsete ametisse nimetada õigusasjade ja põhiõiguste voliniku ning siseasjade ja sisserände voliniku. Ärges tehke seda, härra Barroso. Sisseränne ja põhiõigused peavad jääma ühte portfelli, et me ei annaks hoogu ksenofoobsele poliitikale. Euroopa Parlamendis on teie taga enamus, parempoolsete enamus, ja ilmselgelt ei ole meil võimalik end selle enamusega samastada. Ma mõistan Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni probleeme, kuid, esimees Verhofstadt, ärge öelge meile, et sidus käsitus, mida te kriisist väljumiseks nõudsite, tähendab Barroso komisjoni moodustamisega kiirustamist.

On ilmne, et me ei saa end selle enamusega samastada. Meie seisukohad ei saa ühtida nende inimeste vaadetega, kes ei võitle otsusekindlalt täieliku ja vankumatu infovabaduse eest, kes ei võitle õiguste tagamise eest ja kes näevad Euroopa Parlamendis pelgalt liikmesriikide valitsuste esindamise foorumit.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Aitäh, lugupeetud juhataja. Komisjoni president, energiajulgeoleku suurendamine on oluline punkt teie programmis. Türgiga peetud läbirääkimistel saavutatud edu, mille tulemusena allkirjastati Nabucco leping, näitab, et Euroopa Liit on võimeline esindama liikmesriike rahvusvahelisel areenil, ja ma tahaksin teid õnnitleda selle eesmärgini jõudmise puhul. Loodan, et samu meetodeid kasutades saavutatakse samasugune edu ka vajaliku gaasikoguse kindlustamisel, kui piirkonnas on riike, kes tahaksid oma energiaallikatega selles projektis osaleda. Tulevane komisjon peab looma energia siseturu, tekitama tõhusa konkurentsi ja tagama kõrgetasemelise varustuskindluse kõikide liikmesriikide jaoks.

Selles vallas on oluline roll energiasektorit reguleerivate asutuste koostööametil. Rumeenia on soovinud, et selle ameti peakorter asuks Rumeenias, ja ma loodan, et ta saab selleks vajaliku toetuse. Energiajulgeolek sõltub ka Euroopa Liidu naabritest. Me peame toetama naaberriike, kellel on Euroopaga ühised väärtused ja kes soovivad saada osaks Euroopa riikide perest.

Samuti tahan juhtida teie tähelepanu endiselt haprale poliitilisele olukorrale ja raskele majanduslikule seisule Moldova Vabariigis. Moldova uuele valitsusele tuleb avaldada kiiresti toetust, et aidata tal seda keerulist olukorda lahendada.

Lõpetuseks olen veendunud, et homme hääletus näitab Euroopa institutsioonide stabiilsust ja mõjutab positiivselt Iirimaa rahvahääletuse tulemust.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Täna, lugupeetud juhataja. Härra presidendikandidaat, ma ütlen kohe välja, et te ei veennud Prantsuse sotsialiste viie aasta jooksul ja teil ei õnnestu veenda meid ka nüüd selle projektiga, mille sõnaohtrus on pöördvõrdeline konkreetsusega.

Kuidas te saate meile öelda: „Hääletage minu poolt, kui te tahate Euroopat, mis on ühinenud mitmekesisuses“, kui just sellise Euroopa saavutamise tõttu soovitate meie oodata ära Iirimaa rahvahääletuse tulemust, enne kui me teie kandidatuuri hääletusele paneme?

Te relvastasite end liikmesriikide toetusega ja eelistasite kindlustada oma ametissenimetamise juba ette, riskides vähem oma nõutava häältearvuga. Teie arvasite, et Euroopa Parlamendi ette tulemine on puhas formaalsus, ent see ei ole nii. See on alles algus, sest teie vastused ei vasta nende kodanike ootustele, kes kannatavad kriisi tõttu ja kes näitasid väikese valimisaktiivsuse kaudu oma pahameelt institutsioonide vastu.

Te ütlete, et kriis on teid muutnud, ja etendate ühinenud Euroopa suure tüürimehe osa, kuid te ei ole suutnud juhtida liikmesriike tõeliselt euroopaliku taastamiskava suunas, samuti ootame ikka veel konkreetseid ja siduvaid meetmeid finantsturgude reguleerimiseks.

Te väidate, et olete andnud meile tagatised seoses sotsiaalmeetmete kavaga, kuid pooldate üksnes uut määrust, mitte aga töötajate lähetamise direktiivi muutmist. Pealegi ei ole te andnud kindlat ja ennekõike selget lubadust avalikke teenuseid kaitsva direktiivi kohta.

Te arvate, et Euroopa Parlamendi liikmetel on lühike mälu. Me ei ole unustanud, et viimase viie aasta jooksul pole sotsiaalküsimused kunagi olnud pakutavate lahenduste keskmes, ning alles nüüd te nõustute, et iga Euroopa õigusakti sotsiaalset mõju tuleb hinnata.

Selle enneolematu kriisi tõttu, mis on hävitamas sadu tuhandeid töökohti, tuleb teha kõik, et Euroopa töötute või töötavate vaeste arv ei jõuaks 2010. aastal 25 miljonini. Selleks tuleb vastu võtta tööstuspoliitika.

Kodanikud vajavad kriisiga toimetulemiseks solidaarsuse eeskuju. Täna ei leia nad seda tõuget ei teie sõnadest ega teie väidetavast Euroopa-sihist.

Filosoof Walter Benjamin on öelnud, et vanaviisi jätkamine oleks hukatuslik. Teil on sotsialistide ja sotsiaaldemokraatide enda poolele võitmiseks käia veel väga pikk tee. Poliitilise järjepidevuse nimel ja austusest oma valijaskonna vastu ei hääleta me teie poolt.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Aitäh, lugupeetud juhataja. Härra Barroso, Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni Hollandi delegatsiooni liikmed hääletavad homme veendunult teie poolt – mitte ainult seetõttu, et me usaldame teid, vaid ka seetõttu, et meil on kiire. Meie arvates on viimasel kahel kuul lastud käest võimalus tulla toime majanduskriisiga ja meil, hollandlastel, on kiire. Me tahame tõepoolest näha teie programmis rohkem sotsiaalset turumajandust, sest meie arvates oli eelmine komisjon selles suhtes liiga liberaalne. Loodame, et jätkate võitlust liigse reguleerimise vastu ja tagate Kopenhaagenis edu, kuid vähendate Euroopas loodud ametite arvu.

Teine teema puudutab Euroopa kodanikke. Täna pärastlõunal on seda sõna lausunud vast kahel või kolmel korral. Seda on liiga vähe. Euroopa Parlamendi valimised näitasid, et meil tuleb tõesti palju tööd teha, et saavutada tavakodanike toetus Euroopa Liidule. Koondatavad Opel'i töötajad peaksid kohe mõtlema Euroopa Liidule, kes annab lootust ja tööd.

Ja lõpetuseks, viimase kuue nädala jooksul õppisin ma teid tundma kui kirglikku ja entusiastlikku inimest. Kui teid pannakse proovile, lööte te õitsele. Jääge selliseks kõigi järgneva viie aasta jooksul, ma tahaksin seda näha igal nädalal.

Glenis Willmott (S&D). – Lugupeetud juhataja, me elame tõepoolest erakordsel ajal, kuid härra Barroso reaktsioonis majanduskriisile puuduvad jõud ja hoog ning tema lubadused sotsiaalse Euroopa kohta on jäänud täitmata. Härra Barroso, teie poliitilised suunised annavad vähe aimu teie plaanidest ja neis kõlab suures osas seesama retoorika, mida te kasutasite viis aastat tagasi. Muidugi on meil vaja tugevat ja elujõulist siseturgu, mis loob töökohti ja jõukust, kuid see kõik peab käima Euroopa töötajate ja kodanike suuremate sotsiaalsete õigustega käsikäes, mitte nende arvelt.

Vastuseta on jäänud Euroopa Parlamendi jõulised üleskutsed selle tasakaalu parandamiseks, töötajate lähetamise direktiivi muutmiseks, sotsiaalse mõju hindamiseks ja majanduse elavdamise veel kõrgetasemelisema paketi loomiseks. Te ütlesite ennist, et õigus kuuluda ametiühingusse ja õigus streikida on pühad õigused. Kogu Ühendkuningriigis peavad ametiühingud töötajate lähetamise direktiivi probleemide tõttu taas läbirääkimisi streikide teemal, kartes palkade allalöömist ja kollektiivlepingute õõnestamist.

Teie vastus minu selleletemalisele küsimusele eelmisel nädalal kõlas südamlikult, kuid te tunnistasite, et see direktiiv ei täida oma eesmärki. Probleem on selles, kuidas rakendas ja tõlgendas seda Euroopa Kohus. Te lubasite olukorda parandada uue õigusakti abil, kuid Euroopa Kohtu otsused on näidanud, et meil tuleb palkade allalöömise lõpetamiseks direktiivi tugevdada.

Nüüd, mil meid on tabanud finantskriis, on meil vaja selgeid õiguslikke suuniseid ja, härra Barroso, me peame saama samal töökohal sama töö eest võrdselt palka, sõltumata soost. Milliseid tagatisi te saate meile selle kohta anda?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Lugupeetud juhataja, komisjoni president, nõukogu eesistuja, kolleegid! See on raske aeg, üleminekuaeg, muutuste aeg – aga ka huvitav aeg. Kui rääkida institutsioonidest, siis oleme

teel Nice'ist Lissaboni. Ma loodan, et jõuame terve nahaga kohale, kuid üleminekuvalusid tuleb meil taluda kõigis valdkondades: finants-, majandus-, keskkonna-, demograafia-, isegi energia-, rände- ja julgeolekuvaldkonnas – rääkimata üleilmastumisest, toiduprobleemist ja võitlusest meie sotsiaalse mudeli säilimise nimel. See, kas tegemist on ohtude või võimalustega, sõltub suurel määral meist endist.

Üks on kindel – ainult siis, kui me võtame omaks euroopaliku lähenemise probleemidele ja asume nendega tegelema tugeva ja sihikindla Euroopa programmi alusel – sellise programmi alusel, mille teie välja pakute, lugupeetud presidendikandidaat – ning kui meil on tugevad institutsioonid, kellega koostööd teha, on meil võimalik endil tulevikku kujundada ning arendada edasi sotsiaalselt ja ökoloogiliselt kohandatud turumajandust. Meil ei ole aega kaotada, meil on kiire, nagu mu naaber äsja ütles, ja just seetõttu tuleb uue komisjoni moodustamisega kiiresti pihta hakata. Praegu, kolleegid, on meil ainult üks presidendikandidaat.

Me peame näitama José Manuel Barrosole oma usaldust. Soovitaksin kõikidel vastuvaidlejatel mõelda, kas te oskate sõpru vaenlastest eristada. Mida te lõppude lõpuks nende viivituste ja vastuhäältega saavutate? Kui te ei taha Barrosot, keda te siis tahate? Ma küsin Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonilt ning Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonilt Euroopa Parlamendis: kes oli või on teie kandidaat? Kui teie plaanid õnnestuvad, siis kas olete kindlad, et saate enda arvates parema kandidaadi, parema komisjoni presidendi?

Austatud komisjoni presidendi kandidaat, teil on minu usaldus ning te saate meie fraktsiooni hääled. Soovin teile edu kõiges, sealhulgas uue komisjoni moodustamisel, teile tuleb anda edasiseks tegutsemiseks liikumisvabadust.

Edite Estrela (S&D). – (PT) President Barroso, Lissaboni leping ratifitseeritakse ja see jõustub mõne kuu jooksul. Ma loodan seda. Teie programmi ja tänasest sõnavõtust ilmneb, et te soovite tugevdada Euroopa Parlamendi volitusi kohe. Olen sellega nõus, sest me ei saa enam minna tagasi aega, mil Euroopa tuleviku üle otsustasid nõukogu ja komisjon ning Euroopa Parlamendile jäeti vaid pealtvaataja roll.

Härra Barroso, ma usun, et oma järgmise ametiaja jooksul te tugevdate seda uut institutsionaalset tasakaalu komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel. Meie toetus ei ole niisiis blankovolitus, vaid investeering.

Euroopa tunnusjooned on meie demokraatlik traditsioon, inimõiguste kaitse, uuendused keskkonnahoidlikuma energeetika vallas ja parem keskkonnapoliitika, kuid miski ei erista meid ülejäänud maailmast paremini kui meie sotsiaalpoliitika. Seetõttu pean ma väljendama lootust, et teie juhitud komisjon võtab endale kindlalt vastutuse Euroopa sotsiaalse mudeli kaitsmise, tugevdamise ja parandamise ning soolise võrdsuslikkuse edendamise eest.

Enne kui ma lõpetan, tahaksin rõhutada, et ma jätan meelde teie tänased sõnad tulevikus võetavate kohustuste kohta. Te võite Portugali sotsialistide häältele kindel olla. Kuid oma järgmisel ametiajal võite arvestada ka sellega, et kuigi me oleme kahtlemata lojaalsed, oleme samas ka väga nõudlikud.

Õnn kaasa ja edu töös!

Markus Ferber (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, komisjoni president, nõukogu eesistuja, head kolleegid! Mis on homsel hääletusel kaalul? Kaalul on see, mida paljud inimesed siin saalis ei saa teha ja mida mõned ei taha teha. Kaalul on vastutuse võtmine Euroopa eest. Ma tahaksin rõhutada ühte asja ja härra Barroso, ma olen väga tänulik, et te sellele oma sõnavõtus veel kord osutasite. Küsimus on vastutuses Euroopa suutlikkuse eest raskel ajal tegutseda ja lahendada kõik probleemid, mis on pälvinud õigustatud kriitikat nii kodanikelt kui ka Euroopa Parlamendilt. Usun, et tänane arutelu on aidanud selgeks teha, kellele Euroopa saab tulevikus toetuda ja kellele mitte, kui teemaks on poliitilise vastutuse võtmine eelseisvatel aastatel.

Samas tahaksin ma rõhutada, komisjoni president, et päevakorras on kahtlemata terve rida teemasid, mida tuleb käsitleda ja teil lasub nende puhul suur vastutus, sest teile kuulub Euroopa tasandil algatuste tegemise monopol.

Ma peatuksin veel ühel teemal, mida minu arvates ei ole selles arutelu veel piisavalt üksikasjalikult käsitletud, nimelt põllumajanduspoliitikal. Me oleme selles valdkonnas silmitsi mitme uue raskusega. Ei piisa lihtsalt mainimisest, et põllumajandusministrid jõudsid eelmise aasta sügisel otsusele. Ka ulatusliku põllumajandusreformi käivitamisest ei ole küllaldast kasu, sest kui põhitingimused muutuvad, siis on Euroopa Liidu põllumajandustootjate abistamiseks kindlasti vaja midagi ette võtta. Ma palun teil teha põllumajandusvolinikule selgeks, et tema mudeliga ei õnnestu seda tähtsat sektorit kriisist välja viia.

Me oleme valmis – ja ma ütlen seda oma kolleegide nimel – võtma vastutuse Euroopa eest Euroopa Liidu ja eurooplaste huvides.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja, härra Barroso! 2008. veebruaris, kuus kuud enne üleilmset finantskriisi, tegi Ungari peaminister ettepaneku luua Euroopa asutus, mis jälgiks ja kontrolliks maailma finantsturgude suundumusi. Kahjuks tegid nõukogu ja teie juhitud komisjon otsuse selle asutuse loomise kohta alles pärast maailmakriisi puhkemist.

Härra Barroso, millises etapis on selle asutuse loomise ettevalmistused? Millal see asutus tööle hakkab?

Minu teine küsimus on järgmine. Viimastel aastatel ei ole komisjon olnud edukas võitluses suurte kaubanduskettide ülemvõimuga. Samuti pole ta kaitsnud ei põllumajandustootjaid ega tarbijaid. Kas me võime komisjonilt oodata konkreetseid ja tõhusaid meetmeid?

Kolmas küsimus. Kogu Euroopa piimasektor on sügavas kriisis. Sellel on tõsised sotsiaalsed ja poliitilised tagajärjed. Kas te kavatsete muuta seda uusliberaalset poliitikat, mida komisjon seni on ajanud ja mis on täielikult läbi kukkunud?

Neljas küsimus. Kas te kavatsete presidendina luua vahendusmehhanismi? Kas te kinnitate oma kavatsust seada uuele põhiõiguste volinikule vastutus ajalooliste rahvusvähemuste, sisserändajatest vähemuste ja romide eest?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Lugupeetud juhataja, härra Barroso! Rahandus- ja majandusprobleeme on põhjalikult arutatud. Mina tahaksin täna siiski keskenduda kodanike õigustele ja kodanike Euroopale. Me räägime Euroopa kodakondsusest, kodanike õigustest, vabast liikumisest, võitlusest kuritegevusega, julgeoleku tugevdamisest, terrorismivastasest võitlusest ja ühisest rändepoliitikast. Kõik need teemad mõjutavad Euroopa kodanikke samamoodi nagu majandus- ja rahandusküsimusedki. Kuid on ka teisi probleeme, mis mõjutavad meie kodanikke nende igapäevaelus ja mis väärivad seetõttu käsitlemist.

Meil on plaan luua vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev Euroopa ala. Meil oli Tampere programm ja Haagi programm ning nüüd on meil Stockholmi programm. Minu arvates peame selles valdkonnas uue energiaga tegutsema hakkama. Stockholmi programm avab uued võimalused. Lisaks on meil Lissaboni leping, mis annab Euroopa Parlamendile selles valdkonnas uued olulised volitused ja palju suurema rolli. President Barroso, te ütlesite meile täna õhtul, et senise ühe voliniku asemel hakkab selle valdkonnaga nüüdsest tegelema kaks volinikku. Meile öeldi, et üks volinik hakkab tegelema siseasjade ja sisserändega ning teise voliniku portfelli hõlmab õigusasju, inimõigusi ja kodanikuvabadusi. Ma kutsun üles looma partnerlussuhteid – tihedaid koostöösuhteid komisjoni ja Euroopa Parlamendi vahel, et luua Euroopa, mis on tõepoolest meie kodanike Euroopa, mis kaitseb kodanike õigusi ja vabadusi ning tagab kodanike julgeoleku.

Jah, ma usun, et üheskoos suudame luua meie kodanikele sellise Euroopa, ja ma soovin teile edu homseks hääletuseks.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Ma nõustun paljude juba sõna võtnud kolleegide märkustega, kuid lubage minulgi esitada teile järgmised küsimused, härra Barroso. Kas te olete teinud kokkuvõtteid oma eelmisest ametiajast? Kas olete rahul oma viimase viie aasta saavutustega? Ma eeldan, et olete, ja seetõttu kandideeritegi uuesti komisjoni presidendi ametikohale. Samas tahaksin ma teada, kas te olete rahul sellega, kuidas te tegutsesite finants-, majandus- ja sotsiaalse kriisi ärahoidmisel? Kas te vaatate puhta südametunnistusega, kui uskumatult kiiresti kasvab töötute arv, mis on nüüdseks Euroopa Liidus jõudnud miljoniteni, ja kuidas finantssektoris premeeritakse häbitult jällegi neid, kes paiskasid meid kõige rängemasse kriisi, mida võib ette kujutada, ja ähvardasid meid vaesusse langemisega?

Kas te saate meile täna öelda, et kavatsete oma teisel ametiajal teistmoodi tegutseda? Kas kõik jätkub nii, nagu enne, või juhtub midagi uut? Mida me ootama peaksime? Mida te enda arvates oma tegevuses muutma peate?

Lubage mul esitada teile veel üks küsimus. See puudutab teemat, mida te oma poliitilistes suunistes hoolega vältisite. Ilmselgelt soovite te juhtida 500-miljonilise elanikkonnaga Euroopa Liidu komisjoni. Kus on see siht ja ind seoses meie suure ühendusega, kui jutt läheb ukse avamisele neile eurooplastele, kes tahaksid meiega liituda? Milliseid lisapingutusi kavatseb teie komisjon teha selle protsessi kiirendamiseks? Kas te pakute Bosnia ja Hertsegoviina keskvalitsusele käegakatsutavat abi – teadmisi ja materiaalseid vahendeid –, et aidata tal täita oma tegevuskava ja kriteeriumid, mis on eeltingimuseks selle riigi kodanike vabaks reisimiseks Euroopa Liidus?

Gunnar Hökmark (PPE). – Lugupeetud juhataja, härra Barroso saab homme meie toetuse, mitte ainult sellepärast, et teie kandidatuuri osas on üksmeelel kõik 27 liikmesriiki, härra Barroso, ja mitte ainult sellepärast, et me peame tööle hakkama, vaid ka sellepärast, et te olete esitanud ulatusliku poliitilise tegevuskava, mis käsitleb meie aja põhiprobleeme. Muidugi on meil kõigil selle kohta oma arvamus.

Me teeme ettepaneku, et teie ja teie komisjoni algatuste taga oleks EP enamus, mitte püüd suruda peale vähemuse seisukohti, ning meie lähtume teie ettepanekute arutamisel ja uurimisel ning otsuste tegemisel samuti EP enamusest. Nii toimib demokraatia ja nii töötame meie. Me ei ole kindlad mitte üksnes teis, vaid ka Euroopa Parlamendis. Lubage mul lihtsalt öelda, et kui te ütlete homsel hääletusel „ei”, pakkumata välja mingitki alternatiivi, siis see tähendab, et teil polegi alternatiivi. Samal ajal, kui meie nõuame tegutsemist, on neid, kes tahavad tegutsemist peatada. Ja ma pean ütlema, et nüüd, mil Kopenhaageni kohtumiseni on jäänud vaid mõned nädalad, ei ole vastutustundlik käituda nii, et meil on komisjon ilma juhita. Ajal, mil meil on vaja tegeleda kokkulepete ja õigusaktidega finantsturgude valdkonnas, ei ole uue komisjoni vastu hääletamine vastutustundlik. Samuti ei ole vastutustundlik tegutseda nõnda, et me ei saa alustada poliitilist protsessi majanduse taastamiseks, samas kui kogu Euroopas on töökohad ohus.

Lugupeetud juhataja, homsel hääletusel on kaalul ka Euroopa Parlamendi maine. Meie, parlamendiliikmed, ütleme ikka, et Euroopal võiks olla maailmas juhtpositsioon, kuid me ei saavuta seda kunagi, kui ei suuda juhtida Euroopa Liitu. Me anname teile oma toetuse, uurime teie ettepanekuid ja peame teiega aru, sest me usaldame demokraatiat ja Euroopa Parlamendi enamust. Edu homseks!

(Aplaus)

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Härra Barroso, pärast seda arutelu olen ma veelgi enam veendunud, et teen õigesti, kui pooldan Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni ettepanekut pooldada teie kandidatuuri. Petitsioonikomisjoni esimehena tahaksin anda oma tagasihoidliku panuse: ma toetan teie eesmärgi ja prioriteete, millele te osutasite, härra Barroso. Kuid lubage mul juhtida tähelepanu kahele valdkonnale, mis vajavad rohkem tähelepanu eelkõige seoses majandus- ja finantskriisist väljumisega.

Minagi usun, et see kriis on ka – ennekõike – väärtuste kriis, meie ühiskonna põhiväärtuste kriis. Järgmise viie aasta jooksul peab komisjon tulema toime suurte probleemidega. Geopoliitiline raamistik on silmanähtavalt muutunud. Areneva majandusega riikidel ja piirkondadel, näiteks Indial, Brasiilial ja Aafrikal, on nüüd reaalmajanduses oluline roll. Ühelt poolt pakub see meile uusi kasvuvõimalusi, ent teisalt võib muuta meid kaitsetuks turu ülemvõimu ees, mis võib pikemas plaanis tekitada rohkem vaesust.

Selles kontekstis on Euroopa roll, selle tsiviliseeritus ja tarkus ulatusliku, tasakaalustatud kasvu ning kodanikuõiguste tagamise edendamisel üliolulised. See on erinevate juurte ja kultuuride tõeline lõimumine. Ma viitan meie juurtele, meie kristlikele juurtele, mille abil me võiksime asuda lahendama selle väga tõsise kriisi osaks olevat väärtuskriisi, kuid ainult siis, kui me kasutame neid lähtealusena, mille pinnalt edendada arengut ning tasakaalustada igapäevaseid õigused ja kohustused.

Kui rääkida rahalisest tasandist, president Barroso, siis me peame hindama rahandus- ja maksupoliitika reformimise vajadust, et leevendada konkurentsi meie vääringu – euro – ja vana hegemooni – dollari – vahel, samuti konkurentsi Hiina ja India kasvavate valuutadega; et saavutada finantsturu rangem reguleerimine, millega kaasneb energiatoodetega ja eelkõige toiduainetega spekulatsioonide keeld, kuna toidukaupade hinnad võivad põhjustada nälga paljudes riikides; et anda rahastamisele tagasi tema peamine roll, mis seisneb tootmise teenindamises; ning et asendada või toetada seiskunud majandusega Euroopa piirkondades maksusoodustuste abil traditsioonilisi majandussisendeid.

Mis puudutab kodanike Euroopat, mille arendamiseks teie soovitate tugevdada dialoogi ja levitada teavet, siis see teema on mulle kui petitsioonikomisjoni esimehele isiklikult tähtis. Seepärast tuleks tugineda petitsioonikomisjonile, kui Euroopa Parlament tegutseb vastavalt eelmise koosseisu ametiajal vastu võetud resolutsioonile.

Petitsioonikomisjon on Euroopa Liidu institutsioonide ja kodanike esimene kokkupuutepunkt. See komisjon otsib Euroopa kodanike erinevatele ja arvukatele kaebustele lahendusi, annab selgitusi ja edendab meetmeid. Seoses sellega, president Barroso, kutsun teid üles tugevdama suhteid teie juhitava Euroopa Komisjoni ja minu juhitava petitsioonikomisjoni vahel ning määrama selleks konkreetse voliniku. Te olete juba teatanud kahe uue voliniku portfelli loomisest.

Euroopa Liit, mis keskendub teie tööprogrammis teie sõnul kodanikele, peab tagama suuremad õigused ja rohkem väärikust sellele komisjonile, mis kujutab endast kodanike õiguste eest seisvat foorumit.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja, komisjoni president, head kolleegid! Ma tutvusin teie programmi suunistega ja olen rahul teie eesmärkidega kõikides peamistes poliitikavaldkondades. Nendest võib nimetada majanduspoliitikat, kus jätkatakse ja arendatakse tegevust; majanduse elavdamise kava; sotsiaalset ühtekuuluvust; keskkonnapoliitikat ja eelkõige jätkusuutlikku arengut; meie noortele suunatud projekte; Euroopa kaitsevõime tugevdamist; ning tugeva ja püsiva põllumajanduspoliitika jätkumist.

Mind rõõmustab teie eesmärk saavutada võidukas, ühinenud ja kaitsev Euroopa, mis on ka meie soov. Samas kahtlen ma, kas Euroopa Liidu rahaline seis lubab kõiki teie kavasid ellu viia. Liidul peab olema raha oma eesmärkide saavutamiseks. Mõned kolleegid on seda punkti juba rõhutanud. Härra Barroso, minu arvates on väga oluline, et te julgustaksite liikmesriike suurendama märkimisväärselt oma panust ühenduse eelarvesse alates 2014. aastast. On tõsi, et kriisi tõttu on liikmesriikide eelarved praegu surve all. Sellegipoolest peame vaatama tulevikku, kriisijärgsesse aega, ja alustama juba nüüd tööd ühenduse eelarvega, mis täidab Euroopa tegevusega kaasnevad rahalised vajadused. Ma tean, et te olete sellest vajadusest teadlik, sest käsitlesite seda oma programmis. Täna tuleb teil võtta kohustus tagada, et tulevikus on nii Euroopa Parlamendil kui ka nõukogul olemas meie poliitika rakendamiseks vajalikud vahendid.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Ma tahaksin kinnitada, et Euroopa Rahvapartei fraktsiooni Läti liikmed toetavad president Barroso kandidatuuri. Me oleme teie poolt, sest loodame, et te jätkate komisjoni presidendina tööd õiglasema Euroopa ülesehitamise nimel. Leiame, et põllumajandustootjate toetamisel tuleks kõiki liikmesriike kohelda võrdselt, sõltumata sellest, kui kaua nad on Euroopa Liidu liikmed olnud. Samuti ootame, et te võtate juhtrolli ühise põllumajanduspoliitika reformimisel ja kõikide liikmesriikide jaoks ausa konkurentsi võimaluste loomisel. Kutsume teid üles asuma Euroopa teenuste turu edasisel liberaliseerimisel etteotsa.

Euroopa tuleb kriisist edukalt välja üksnes siis, kui tema strateegia aluseks on tugev ühtne turg ja võrdsed võimalused. Euroopa institutsioonid kannavad tõesti stabiliseerivat rolli kriisist ülesaamisel nendes liikmesriikides, mida kriis on kõige rängemalt tabanud. Läti teab seda. Ma tahaksin tänada Euroopa Komisjoni meiega tehtud koostöö eest. Kriisioludes on oma stabiliseerivat rolli tõestanud ka Euroopa ühisraha. Balti riigid on seadnud enesele eesmärgiks euroalaga ühinemise, kuid üleilmse majandussurutise ajal on see väga raske ülesanne. Seetõttu kutsume komisjoni üles pooldama mõistlikku, paindlikku ja kriisioludes sobivat vaatenurka selle kohta, kuidas kohaldada stabiilsuse ja kasvu pakti tingimusi ning Maastrichti kriteeriume. Olen veendunud, et Baltimaade ja kõigi Euroopa riikide varasem ühinemine euroalaga on Euroopa kui terviku huvides.

Lugupeetud president, me palume teil tungivalt liikuda kiiremini edasi ühise energiapoliitika väljatöötamisega, et vähendada Euroopa sõltuvust monopolidest. Soovin teile homseks hääletuseks edu!

Damien Abad (PPE). – (FR) Aitäh, lugupeetud juhataja. Härra Barroso, mina kui Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) Prantsuse delegatsiooni liige ja Nouveau Centre'i, UDFist välja kasvanud Prantsuse erakonna esindaja tahtsin väga täna teie poole otse pöörduda. Kõigepealt tahaksin teile meenutada Vabariigi presidendi ja Prantsuse valitsuse toetust ning tunnustada teie tööd, millega te aitasite kaasa Prantsusmaa kui eesistujariigi edule.

Michel Barnier ja kõik minu prantslastest kolleegid, kes on teie kandidatuuri toetamisel enamuses, ootavad, et teie komisjon jätkaks meie ühise ülesandega luua selline poliitiline Euroopa, mis suudab mõjutada suuri globaalseid tulevikuküsimusi, ja jagaks seda ülesannet teiste institutsioonidega.

Härra Barroso, sellise poliitilise Euroopa ülesehitamisel tuleb meie arvates vältida kahte lõksu. Esiteks ei tohiks pidada konkurentsi absoluutseks ja vastuvaidlematuks dogmaks. Euroopa vajab konkurentsipoliitikat sama palju kui tööstuspoliitikat, põllumajanduspoliitikat, energiapoliitikat või uute tehnoloogiate teket soodustavat energiapoliitikat.

Teiseks tuleb hoiduda komisjoni muutmisest pelgalt nõukogu peasekretariaadiks. Me vajame komisjoni, kes on tugev, kes teeb ettepanekuid, on uuendusmeelne ja kujutab endast Euroopa lõimimise liikumapanevat jõudu. Seega, vaatamata kahtlustele, mida võis väljendada minu enda erakond Prantsusmaal, olen ma nüüdseks valmis toetama teie tegevust ning saatma teid sel eesmärgikindlal teel, millele te tundute tahtvat asuda, eriti jätkusuutlikku arengu tagamisel ja võitluses globaalse soojenemise vastu.

Kuid et nii mina kui ka mõned minu kolleegid, kellel on täna veel mõningaid küsimusi, saaksid anda oma hääle võimalikult teadlikult, võiksite te Euroopa Parlamendi ees võtta kaks suurt kohustust. Esiteks tuleb teil rakendada tõeliselt sihikindlat poliitikat, mis edendaks meie tööstust, meie territooriume ja kõike, mis kujundab Euroopa identiteeti.

Teiseks tuleb teil teha kõik, mis võimalik, et Euroopa mudel oleks selline, mis tasakaalustab kõige paremini turumajanduse ning vajaduse liikmesriikide, piirkondade ja inimeste vahelise solidaarsuse järele.

President Barroso, tänapäeva noored vajavad Euroopat, mis toetab neid üleilmastumise tingimustes ja mis kehastab uut lootust. Mina kui noorim Prantsusmaal esindav parlamendiliige olen täiesti veendunud, et noored tahavad Euroopat, mis neid kaitseb ja pakub neile ka uusi eesmärke. Tulevikus tuleb meil Euroopat ühiselt edasi ehitada. Ma loodan teie peale, nii nagu teiegi võite minu peale loota.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Euroopa on ühinenud. Euroopas valitseb rahu, vabadus ja demokraatia. Me austame inimõigusi ja tahame ellu viia sotsiaalse turumajanduse programmi, mis seab tähelepanu keskmesse inimesed. Kuid Euroopa on ka erinev. Meil on palju väga vaeseid piirkondi ja see tingib vajaduse tõelise ühtekuuluvuspoliitika järele. Ühine põllumajanduspoliitika jagab Euroopa tegelikult kaheks – vanaks ja uueks Euroopaks. Selles valdkonnas on vaja muutusi. Sündima peab tõeline, ühendatud, ühinenud ja ühtne Euroopa. Teie, härra president, teate seda kõige paremini. Milliseid meetmeid te kavatsete võtta selles valdkonnas, et olukorda muuta?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Aitäh, lugupeetud juhataja. Komisjoni president ja kandidaat Barroso, ma leian, et te olete olnud komisjoni presidendi ametikohal väga edukas. Kritiseerida on lihtne, kuid kui kiitus on põhjendatud, siis tuleb ka kiita. 27 erineva riigi juhtimine pluralistlikus Euroopas on raske ülesanne ja te olete sellega hästi hakkama saanud. Te olete olnud tasakaalustav tegur suurte ja väikeste riikide vahel ning sellega seoses tahaksin ma laenata oma erakonna esimehe, Soome peaministri Matti Vanhaneni sõnu, kes tõdes, et te väärte teist ametiaega. Ma toetan südamest teie jätkamist ja hääletan selle poolt. See, mida te viie aasta jooksul saavutasite, räägib ise enda eest. Minu arvates ei ole enam mingit vajadust teha ettepanekuid uute programmide kohta, sest teie teod on niigi kõnekad. Ma loodan, et Soome volinikul Olli Rehnil on järgmises komisjonis hea ja tugev positsioon. Kõige tähtsam on siiski meie homne hääletamine selle poolt, et teil oleks võimalik moodustada uus komisjon. Soovin teile palju edu!

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Aitäh, lugupeetud juhataja. Härra Barroso on üsna tihti rääkinud sellest, et me elame erakordsel ajal, et meil tuleb leida vastused olulistele küsimustele ja et Euroopa Liit peab olema finantsturgude sektoris teerajaja.

Kuid, härra Barroso, on üks teema, mille kohta ma tahaksin teilt küsida ja mida te mainite meile esitatud dokumendis. Ma pean silmas Euroopa Liidu enda rahalisi vahendeid. Te ei ütle, kust need peaksid tulema.

Seoses sellega on mul üks küsimus, mille ma esitasin eelmisel nädalal, kui te Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooniga kohtusite. Kahjuks ei saanud ma teilt siis vastust, aga ehk te vastate nüüd. Soovin teada, mida te arvate finantstehingute maksu kehtestamisest.

Isegi president Sarkozy on nüüd teinud selle kohta ettepaneku ning sellest räägivad ka Frank-Walter Steinmeier ja teised. Belgial ja Prantsusmaal on juba õigusaktid selle maksu rakendamiseks. Seega, miks mitte rääkida sel teemal ja avaldada survet komisjoni ettepaneku tegemiseks finantstehingute maksu kehtestamise kohta?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Olen härra Barrosot kaks korda kuulanud, üks kord täiskogu istungil ja teine kord Euroopa Ühendatud Vasakpoolsetega peetud kohtumisel, ning ma olen lugenud tema programmilisi seisukohti.

Mul on üks konkreetne märkus. Me teame, milline on Barroso seisukoht poliitika muutmise suhtes. Me ei ole kuulnud aga tema seisukohta geneetiliselt muundatud toodete vallas. Kas see tähendab, et saastunud toodete import ja turustamine on Euroopas lubatud?

Samal ajal kui härra Barroso väidab end edendavat Euroopale vajalikke uusi ideid, pakub ja propageerib ta tegelikult neidsamu läbikukkunud uusliberaalseid meelehoidu, mis tekitasid Euroopas majandussurutise, töötuse ja suure sotsiaalse ebavõrdsuse.

Selline tegutsemisviis – teie, härra Barroso, ja teie komisjoni tegutsemisviis – on põhjustanud usalduskriisi Euroopa Liidu juhtide ja Euroopa kodanike vahel. See ilmnes selgelt viimastel valimistel, mida iseloomustas väga väike valimisaktiivsus.

Lõpetuseks ütlen, et te nimetate kõiki, kes ei nõustu teie programmiga, Euroopa-vastasteks. Järelikult ei taha te kuulata kõikide eurooplaste arvamust, eriti nende oma, kes soovivad teistsugust Euroopat. Seetõttu ei sobi te minu arvates sellele ametikohale.

Barry Madlener (NI). – (NL) Härra Barroso, teil ei ole õnnestunud saavutada toetust ei Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonilt Euroopa Parlamendis ega ka Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonilt ja see räägib tegelikult teie kasuks. Nendest saavad põnevad valimised: te võite minu arusaamist mööda arvestada umbes poolte hääletage, nii et iga hääle loeb. Te tahate muidugi ka meie, Euroopa Parlamendi suuruselt teise Hollandi erakonna, Vabaduse partei hääli. Oleme valmis teid toetama, kuid te peate lubama, et lõpetate läbirääkimised Türgiga, teete midagi selleks, et Holland ei oleks enam selle bürokraatliku Euroopa Liidu suurim netorahastaja, ning töotate selle nimel, et saavutada suveräänsete liikmesriikide Euroopa, mitte aga püüelda föderaalse superriigi poole. Ma kutsun teid kell 22.00 meie juurde külla, et saaksime seda arutada. Ehk te annategi need lubadused, saate meie toetuse ja võimaluse jätkata oma tööd – ainult et hoopis teistmoodi kui viimase viie aasta jooksul.

Brian Crowley (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Tahaksin kõigepealt soovida härra Barrosole homseks hääletuseks edu. Paraku olin mina arvamusel, et hääletus võiks toimuda juulis, sest siis ei teki lünka, mis on täis ebakindlust. Samas leian, et teie poliitilised suunised, härra Barroso, toovad selgelt esile eesmärgid ja ideed olukorra parandamiseks.

Peale Euroopa Parlamendi ette tagasi tulemise on minu suurim palve teile ehk see, et te oleksite veidi kriitilisem valitsuste suhtes, kui nad ei täida oma kohustusi. Kui me vaatame kasvõi Lissaboni strateegiat, siis 90% sellest on jäänud rakendamata, kuna liikmesriigid ei ole võtnud meetmeid, mille tulemusena saaks meie majandusest maailma kõige konkurentsivõimelisem ja dünaamilisem tulevikumajandus.

Ma tean, et on raske mingile konkreetsele riigile näpuga näidata. Mina ei sõandaks seda teha, kuid kui me juhime eeskujuga kaudu ning kui Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelises koostöös pannakse paika ideed, kuidas jõuda uue kasvuni ja olla uue majanduse edendamisel uuendusmeelne, siis peavad ka liikmesriigid ilmutama oma valmisolekut ja viima vastavad meetmed ellu.

Kokkuvõttes teeb mind kurvaks, kui ajal, mil kogu maailmas valitsevad enneolematud majandusraskused ning Euroopat nähakse panganduse reguleerimisel ja muudes sarnastes valdkondades teerajajana, laseme me selle võimaluse käest teatud fraktsioonide lapsikute poliitmängude tõttu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Härra Barroso, teid peetakse suurimaks keskkonnakaitse eest võitlejaks ja ma avaldan teile selle eest tunnustust.

Eelmisel nädalal saime hea uudise, et lõpuks jõuti otsusele kanda hävingu äärel olev harilik tuun ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooniga kaitstavate liikide nimekirja. Teen ettepaneku tagada, et sellest ajutisest toetusest saaks alaline toetus.

Kõiges selles peituv probleem ja üldine paradoks seisneb aga asjaolus, et praegusesse olukorda on meid toonud just teie seni propageeritud uusliberaalne poliitika, mille puhul kasum erastatakse, kuid kulud jäävad ühiskonna kanda.

Sellega seoses oleme silmitsi tõsise keskkonnaprobleemiga. Me oleme aastaid subsideerinud laevastikke, kes tühjendavad meie meresid ja vastutavad konkreetsetes valdkonnas paljudel juhtudel ühiselt katastroofi eest. Nüüd küsivad nad raha, et lahendada olukord, mille meie oleme tekitanud.

See on absurdne ja seda on tõesti keeruline demokraatlikult põhjendada. Me ei saa maksumaksjate rahaga selliseid vigu teha.

Seetõttu kutsume üles muutma ühist kalanduspoliitikat eelkõige nende uute põhimõtete alusel.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja, ma olen täiesti kindel, et härra Barroso tagab endale homme teise viieaastase ametiaja järgmise komisjoni presidendina. Ma arvan, et ta on õige inimene selle töö jaoks ja tema saavutused on olnud muljetavaldavad.

Usun ka seda, et Euroopa Liit toimib tõhusamalt, kui Lissaboni leping saab minu kodumaal toetuse. Need, kes on Iirimaa Lissaboni lepingu vastu, levitavad häbiväärset valet, nagu hakkaks miinimumpalk olema 1,84 eurot.

Inimesed räägivad uutest võrsetest Euroopa majanduskasvu taastumisel. Ka Lissaboni lepingu ratifitseerimine on üks selline võrse. Investorid ja inimesed, kes loovad töökohti, soovivad Lissaboni lepingu jõustumist.

Pärast eelmist rahvahääletust õnnestus Iirimaa tagada endale õigus nimetada edaspidi ametisse üks komisjoni liige; see on suur muutus. Olulised on ka õiguslikud tagatised, mis on seotud neutraalsusega, maksudega, õigusega elule, haridusega ja pereedega.

Need tagatised on meie jaoks tähtsad. Protokollid on aluslepinguga samaväärsed ja kahtlemata vajab Iirimaa Euroopat ning Euroopa vajab Iirimaad.

(GA) Ma soovin teile homseks palju edu!

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Euroopa Liidus valitseb ilmselge demokraatia defitsiit. Kahjuks ei ole president Barroso juhtimisel viimase viie aasta jooksul selles suhtes midagi muutunud. Me oleme sattunud tema ametiajal väga raskesse majanduskriisi ning on saanud selgeks, et kõiki hoiatusi finantssüsteemi ebastabiilsuse kohta lihtsalt eirati. Neid hoiatusi kindlasti anti. President Barroso räägib nüüd vajadusest muuta finantssüsteemi korraldust ja reformida juhtide preemiasüsteemi. Ma tahaksin selgelt välja öelda, härra Barroso, et see oli teie viimase viie aasta ülesanne, ent te ei täitnud seda. Seetõttu hääletan ma teie vastu.

Mina isiklikult tahaksin näha noort komisjoni presidenti, kes teeb oma tööd väga loovalt, kellel on julgust viia läbi suuri muudatusi ja – ennekõike – kes on sõltumatu. Ma tahaksin kedagi, kes muudab Euroopa tõesti demokraatlikuks. Olen kindel, et Euroopa vajab uusi optimisminooote, ent see on võimalik üksnes ilma härra Barrosota.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Aitäh, et mulle sõna andsite. Ma tahaksin esitada president Barrosole kaks küsimust. Esimene neist on selline. Oma kõnes seostasite te oma poliitilise tuleviku selgelt Lissaboni lepingu jõustumisega. Kas see tähendab ka seda, et kui te osutute homme valituks ja Lissaboni leping ei lähe Iirimaa rahvahääletusel läbi, siis astute te tagasi?

Teine küsimus on järgmine. Te olete kuulutanud sõja riiklikule isekusele, mis saab teie määratluse järgi alguse ärevusest ja muutub äärmusluseks. Tahan küsida, kes otsustab, et inimesed, organisatsioonid või erakonnad on endiselt seotud sedalaadi ohtliku tegevusega? Ehk on tegemist eesmärgiga edendada rahvusteadvust ja säilitada rahvuslikku enesemääramisõigust, nagu see kehtib meie puhul? Teisisõnu, kas Euroopas on selles olukorras võimalik rääkida ka rahvuskultuurist, keeltest ja mitmekesisusest?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Austatud juhataja, ma alustaksin ühest protseduurilisest küsimusest. Ma tahan fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmetele öelda, et ei külastanud teid sellepärast, et te ei kutsunud mind. Nii lihtne see ongi. Muidugi on mul suured erimeelsused mõningate fraktsioonilise kuuluvuseta parlamendiliikmetega ja ka mõnede teiste parlamendiliikmetega, kuid ma kohtusin kõikide fraktsioonidega, kes mind kutsusid – kõikide õiguspäraselt moodustatud fraktsioonidega. Ma kohtusin nendega demokraatliku arutelu eesmärgil. Mulle meeldib demokraatlik arutelu. Olgu see selgelt välja öeldud.

Püüan nüüd kiiresti vastata väga paljudele küsimustele. Kuigi ma näen, et mõned parlamendiliikmed ei ole enam siin mind kuulamas, vastan ma ikkagi.

Ma alustan preemiate küsimusest, mis esitati viimasena. Juhin teie tähelepanu asjaolule, et 2004. aasta lõpus võttis minu juhitud komisjon vastu soovitus, mis käsitles ületasustamist – mitte ainult panganduses, vaid kogu majandussüsteemis. Kahjuks ei pööranud sel ajal keegi meie soovitusel tähelepanu.

Mul on hea meel, et preemiate ja ületasustamise küsimus on saanud nüüdseks suurema tähtsuse, ning loodan, et me suudame leida lahenduse nende ettepanekute põhjal, mille me oleme nõukogule esitanud. Need ettepanekud on olemas: nii soovitus kui ka pankade kapitalinõuete direktiivi siduv osa.

Energiajulgeolekut puudutasid paljud küsimused – Jacek Saryusz-Wolski, Marian-Jean Marinescu ja teiste parlamendiliikmete küsimused. Energiajulgeolek oli tegelikult komisjoni selle koosseisu üks prioriteete ja Euroopa Parlamendi nõusolekul kavatsen ma lisada selle ka järgmise komisjoni esmatähtsate teemade hulka, sest eurooplased – mitte ainult Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikud – vaatavad komisjoni poole. Kui Venemaa ja Ukraina vahel tekkis probleem, otsustas president Putin mulle helistada, et sellest üksikasjalikult teada anda. Te teate, kui palju aega ja energiat komisjon ja teised partnerid kulutasid, et püüda leida lahendust probleemile, mis oli seotud Venemaa ja Ukrainaga, kuid mis avaldas mõju Euroopa tarbijatele.

Need teemad on minu jaoks isiklikult väga tähtsad. Ma lisaksin, et just seetõttu alustasime me Balti riikides võrkude ühendamise programmi ja just seetõttu lahendas komisjon ummikseisu Nabucco küsimuses – olgem ausad, see projekt oli ju jõudnud täielikku ummikseisu. Seega lisan ma need teemad komisjoni prioriteetide hulka, kuid tegelikult esineb vastuseis energia siseturu reaalse loomise suhtes. Ma loodan, et minu järgmise ametiaja jooksul saame teie abiga sellest vastuseisust üle – vaadagem tõele näkku, see vastuseis on ikka veel olemas –, ja et Euroopas tekib ehtne lõimitud energiaturg.

Te võite olla kindlad, et komisjonis kaitsen ma vankumatult Euroopa huve. Pealegi olen ma seisukohal, et energiapuudulikkuse probleem on oluline küsimus võitluses kliimamuutusega.

Ma ütlen veel kord, eelkõige Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni liikmetele, et alati võib olla kõrgelennulisem, ent kui olla otsekohene, siis tuleks minu arvates tunda heameelt selle üle, et komisjoni ettepaneku põhjal tegutsev Euroopa Liit on võitluses kliimamuutusega esirinnas. Ma tahan rõhutada, et kindlasti ei oleks me saavutanud kõikide liikmesriikide vahelist kokkulepet ilma Angela Merkeli ja seejärel ka Nicholas Sarkozy eesistumise ajal tehtud tööta. Seda tööd tuleb tunnustada. Kõik liikmesriigid andsid oma panuse, kuid meie võitlus globaalse soojenemise vastu on saanud teoks üksnes tänu komisjoni kaugelepiirgivate ettepanekule ja ma loodan väga teie jõupingutustele selle nimel, et Euroopa püsiks selles võitluses ka edaspidi esirinnas.

Mis puudutab sotsiaalküsimusi, siis ma ütlesin juba, et ma olen andnud mõned väga konkreetsed lubadused seoses probleemidega, mis puudutavad töötajate lähetamist ja avalikke teenuseid. Olen valmis koos teiega töötama nende põhimõtete kallal, mida ma olen varem maininud ja mille ma täna väga selgelt välja ütlesin: sotsiaalse dumpingu vastu, sotsiaalse turumajanduse poolt.

Ma saan väga hästi aru, et see on huvitav ideoloogiline vaidlus, kuid minu arvates on meil Euroopas vastus olemas. Meil on vaja siseturgu, sest see on meie tugev koht, ja samal ajal on meil vaja suurt sotsiaalset ühtekuuluvust. See on Euroopa loodud väärtus; see on meie panus. Oma dokumendi alguses tsiteerisin ma Euroopa nüüdisaja suurt ajaloolast Tony Judti, kes peab loenguid New Yorgi Ülikoolis. Ta ütles: „Ameerika Ühendriikidel võib olla maailma kõige võimsam sõjavägi, Hiina võib müüa odavamaid kaupu, kuid ainult Euroopal on mudel, mis võib olla eeskujuks kogu maailmale.”

21. sajandist võib vabalt kujuneda Euroopa sajand. Ma usun seda. Ma usun, et tuleme üleilmastumisega toime – mitte jõuga, vaid eeskju näidates. Meil on olemas sotsiaalne turumajandus, mis pole kristlike demokraatide, sotsiaaldemokraatide ega liberaalide omand. Selle kujundas Euroopa, eriti pärast Teist maailmasõda – mitte üksnes Euroopa lõimumine, vaid ka sotsiaalne turumajandus, mille eesmärk on turgude avamine ja vabade turgude ühendamise.

Euroopal on maailma suurim ekspordivõimsus. Meie, eurooplased, peame seega seisma vastu proteksionismile ja edendama samal ajal Euroopa sotsiaalse dialoogi mudelit, Euroopa sotsiaalse kaitse mudelit. Kui ma kuulen teatud kriisilembesid eitajaid lausumas, et nüüd kontrollivad kõike Ameerika Ühendriigid ja Hiina, siis ma ütlen neile: olgu nii, aga mida teeb president Obama? President Obama püüab – ma soovin talle edu – praegu juurutada riiklikku tervishoiusüsteemi, mis on meil Euroopas mõningate erinevustega peaaegu kõikjal olemas. Ameeriklased võtavad nüüd eeskju Euroopa mudelist. Mida teevad hiinlased? Nad kaaluvad – muu hulgas nõudluse suurendamise eesmärgil – sotsiaalkindlustussüsteemi juurutamist, ja ma usun, et see läheb neil korda, sest jõukus hakkab selles riigis kasvama ja jõukuse kasv Hiinas on kasulik kogu maailmale.

Mida teevad praegu Ameerika Ühendriigid ja teised suurriigid? Nad on hakanud meiega rääkima kliimamuutuse vastu võitlemise teemal. Ma mäletan hästi, et kui me sellest nendega varem kõnelesime, keeldusid ameeriklased otsustavalt kõikide arvuliste näitajatega seotud kohustuste võtmisest kliimamuutuse vastu võitlemisel.

Nagu näete, ei saa ma olla nii pessimistlik kui mõned täna siin sõna võtnud parlamendiliikmed. Muidugi on meil Euroopas probleeme kooskõlaga. Me vajame rohkem poliitilist tahet ja peame tegema rohkem tööd, et saavutada suurem kooskõla. Meil on ka väga selge sotsiaalne probleem, mis on kõigist teistest probleemidest rängem – see on töötuse kasv. Kuid lubage mul selgelt välja öelda: selles finantskriisis ei ole süüdi Euroopa ega komisjon. Te kõik teate, kust see kriis alguse sai. Me reageerisime kohe. Me reageerisime konkreetsete ettepanekutega. Ma külastasin Ameerika Ühendriike koos Prantsuse presidendiga – Prantsusmaa oli siis eesistujariik –, et teha USA presidendile ettepanek algatada G20 protsess. Seega oli see Euroopa, kes alustas reageerimist kriisile.

Ma ütlesin Camp Davidis, et nii nagu avatud ühiskonnad vajavad õigusriigi põhimõtteid ja õigusnorme, vajab ka turg reegleid, et see oleks õiguspärane, usaldusväärne ja eetiline. See on Euroopa seisukoht.

Tegelikult leian, et me peaksime oma ettepanekute üle uhked olema. Need ettepanekud on tehtud. Loodan, et need võetakse vastu, ja me vaatame edaspidi, kas lisapingutused on vajalikud.

Mis puudutab keskkonnateemat, siis minu arvates on selle komisjoni saavutused kõigile teada. Keegi ütles, et ma ei käsitle bioloogilist mitmekesisust. Lugege mu dokumenti uuesti ja te näete, et see teema on seal olemas. Lisaks tunnustas üks parlamendiliige meie tegevust hariliku tuuni kaitsmisel ja ma tänan teda selle eest. Usun, et meil on sel teemal ette näidata päris head tulemusi.

Proua Beňová küsimusele põhiõiguste kohta tahaksin vastata, et just selle valdkonna olulisuse veelkordseks rõhutamiseks otsustasin ma luua põhiõiguste ja isikuvabaduste voliniku ametikoha. Ma tahaksin lisada, et ettepanek selleks tuli Euroopa Parlamendilt, ent ka ma ise olin juba selle ametikoha vajaduses veendunud. See volinik tegeleb muidugi ka vähemuste küsimusega ja võib anda aru petitsioonikomisjonile, mida siin mainiti.

Usun ka seda, et kui liikmesriikides on tavaliselt olemas nii justiitsminister kui ka siseminister, siis meilgi peaks olema õigusasjade, põhiõiguste ja -vabaduste eest vastutav volinik. Meile tuleb veel teinegi volinik, sest me peame sellesse teemasse tõsiselt suhtuma, me peame mõistma, et Euroopas on julgeolekuga probleeme ja et on asju, mida me saame teha ühiselt, kasutades Euroopa tasandi lisaväärtust. See volinik tegeleb ka teiste küsimustega, kuid järgib alati sama vaimsust – ta peab alati silmas julgeolekut ning austab täiel määral isikuvabadusi ja põhiõigusi. Selline on Euroopa.

Keegi rääkis Guantánamost. Ma olin üks esimesi – kui mitte esimene – valitsuses töötavaid poliitikuid, kes kutsus Ameerika Ühendriikide presidenti üles Guantánamot sulgema. See oli Austria eesistumise ajal. Ütlesin seda avalikult, sest usun, et meie, eurooplased, oleme vastu terrorismivastasele kampaaniale, mis ei austa põhiõigusi, sest sellise kampaania korral kaob moraalne autoriteet. Mis puudutab põhiõigusi, siis vaatamata mõnede võimalikele lahkarvamustele ei ole meil minu arvates põhjanevaid erimeelsusi nende parlamendiliikmetega, kes selle küsimuse tõstatasid. Mina ise ei vaja sellel teemal kelleltki õpetussõnu. Ma olin juba 16-aastaselt tänaval, et võidelda diktatuuri ja koloniaalsüsteemi vastu. Nii et ma ei vaja nõuandeid selle kohta, kuidas näidata oma pühendumist põhiõigustele. Aga tänan sellegipoolest.

Põhja-lirimaad puudutanud küsimusele – tänan, Diane Dodds – vastan, et me oleme tõepoolest Põhja-lirimaale palju tähelepanu pööranud, ent teinud seda taktitundeliselt. Me moodustasime spetsiaalse töörühma ja aitasime tol ajal, kui poolte vahel ei olnud veel dialoogi tekkinud, kaasa leppimisele.

Vastuseks López Aguilari küsimusele ütlen, et jah, ma leian, et nüüd on aeg püstitada uus sotsiaalne eesmärk. See on ilmselge. Meil on varasemast palju suurem tööpuuduse probleem. Kui te vaatate statistikat, siis ilmneb, et kuni finantskriisini kasvas tööhõive kõikjal. Lissaboni strateegia, mida mõned kritiseerivad, liikus tegelikult üldiselt õiges suunas. Euroopas loodi töökohti ja majandus hoogustus. Alles finantskriisi ajal tekkis vastupidine suundumus enamikus riikides, sealhulgas teie kodumaal Hispaanias. Üleilmne finantskriis seadis meid teistsugusesse olukorda. Nii et nüüd, selles sotsiaalse ängi seisundis – sest meil pole mitte ainult töötud, vaid ka inimesed, kes elavad töö kaotamise hirmus – on selge, et me vajame sotsiaalset investeringut. Seetõttu olengi taotlenud uue sotsiaalse eesmärgi püstitamist. Ma uskusin, et sellele prioriteedile oleks võimalik saada Euroopa Parlamendi enamuse toetus, ja usun seda praegugi.

Sophia in 't Veld ütles, et ma ei ole teda veennud. Teid on väga raske veenda, proua in 't Veld. Ma annan endast parima, kuid ütlen teile, et ma annan alati endast parima – mitte ainult teie veenmiseks, vaid sellepärast, et ma usun tõesti põhiõigustesse, vabadustesse ja tagatistesse. Ma leian, et komisjonil on siin täita oma ülesanne, mitte üksnes õigusaktide mõttes, vaid ka seoses edastatud sõnumitega. Ma võin teile öelda, et iga kord, kui maailmas on mingi probleem, olgu see siis Guantánamo, või kui ma kohtun president Putiniga, siis alati küsin ma temalt: „Mis on saanud Anna Politkovskaja tapjatest? Kuidas on võimalik, et sellises süsteemis nagu Venemaa, kus on maailma suurim julgeolekusüsteem, ei suudeta leida ajakirjanike tapjaid?” Ma esitan selle küsimuse president Putinile, nii nagu ma esitan küsimusi peaministritele, sealhulgas isegi Hiina peaministrile, kui ma temaga räägin, ja nii nagu ma alati tõstatan inimõiguste teema. Ma küsin isegi Jaapani peaministrilt, miks viiakse vaatamata moratooriumile Jaapanis jälle täide surmanuhtlusi.

Niisiis on komisjonil tähtis ülesanne – mitte ainult õigusaktide mõttes, vaid ka seoses sõnumitega, mida komisjon ja komisjoni president edastavad, näiteks nagu siis, kui tekkis Taani koomiksiste kriis, mil ma kaitsesin ja toetasin üheselt õigust sõnavabadusele. Tegelikult usun, et jõuame selles küsimuses põhimõttelisele kokkuleppele.

Damien Abad esitas mõned väga konkreetset küsimused. Ma ütlesin talle, et toetan tema ettepanekuid ja pean neid oluliseks. Olen nõus, et Euroopa vajab tööstusbaasi. Me ei taha, et ettevõtted mujale koliksid, kuid see tööstusbaas peab kohanema üleilmsest konkurentsist tulenevate uute piirangutega ning eelkõige suurte katsumustega, mis on seotud kliimamuutuse ja keskkonnahoidlikuma majanduskasvuga. Ma usun, et võimalused selleks on meil olemas. Seetõttu teen ettepaneku, et tulevikus suunataks sellesse valdkonda Euroopa tasandil rohkem vahendeid.

Kui vastata eelarvega seotud küsimusele, siis püüame kõigepealt põhimõtetes üksmeelele jõuda. Minu arvates oleks väga alustada arutelu tulevase eelarve summadest. See põhjustaks lahkarvamusi. Me peame kõigepealt vaatama, millistes valdkondades annab Euroopa tasand lisaväärtust, ning seejärel otsustama, millised on

prioriteetid. Ma arvan siiski, et teadusuuringud, uuendusmeelsus ja ühtekuuluvuspoliitika peavad kindlasti olema esmatähtsate valdkondade seas, eriti noorte põlvkondade seisukohalt. Prantsuse delegatsiooni noorimale liikmele ütlen, et loodetavasti toetavad Euroopa Parlamendi noored seda mõtet.

Keegi küsis minult üleilmse finantstehingute maksu kohta. Kui see on üleilmne maks, siis muidugi ma toetan seda. Ma arvan, et see oleks hea idee, kuid teeme ühe asja kindlalt selgeks: minu arvates on täiesti mõttetu juhtida finantsteenused – olgu need koondunud Londonisse, Frankfurti või Pariisi – Euroopast välja. Me oleme finantsteenuste turul maailmas juhtpositsioonil. Miks me peaksime selle positsiooni Dubaile loovutama? Ma ei näe sellel mingit mõtet. Olgu see selgelt välja öeldud. Üleilmne finantstehingute maks oleks aga minu arvates hea mõte. Ma arvan, et selle kasuks räägib juba praegu üsna mitu põhjust. Näiteks võiks see maks aidata vältida maailmas nälga, sest on häbiväärne, milline olukord valitseb maailmas 21. sajandil, samuti saavutada Euroopa aastatuhande arengueesmärged ja võidelda Euroopas suurema solidaarsuse eest. Te ehk ei tea, aga ma tegin nõukogule ettepaneku suurendada Euroopa toiduabirahastut, sest meil Euroopas on vaeseid ja äsja vaaseks jäänud inimesi, kuid see ettepanek lükati tagasi. Kui soovite, leidub põhjuseid selle maksu kehtestamiseks palju, kuid see peab olema tõesti üleilmne maks ja see ei tohi kahjustada Euroopa konkurentsivõimet.

Lõpetuseks tahaksin öelda teile midagi väga tähtsat. Mõned teist küsisid: „Miks me peaksime teid valima? Te olete ainus kandidaat. Kas see on demokraatlik?” Olen isegi väga tihti mõelnud, miks ma olen ainus kandidaat. Ausalt öeldes arvan, et minu jaoks on halb olla ainus kandidaat, sest on ju nii, et kuna ma olen ainus, siis olen ma ka see, kelle vastu kõik rünnakud ja kogu kriitika on suunatud. Iga kord, kui te võrdlete mind oma ideaalkandidaadiga, jään ma ilmselgelt kaotajaks. Ma kaotan ideaalsele kandidaadile. Ma kaotan iga fraktsiooni ideaalsele kandidaadile. Kuid Euroopat ei ehitata üles ideaalsete kandidaatidega. Euroopa tähendab vastutuse võtmist. Ma arvan, et teised kandidaadid puuduvad sel lihtsal põhjusel, et neil puudus vajalik toetus. See ongi põhjus. Nimetati mõningaid nimesid, kuid minul õnnestus saavutada üksmeel ja ma olen selle üle uhke, sest Euroopa kujundamine on tänapäeval väga keeruline ja raske ülesanne, nagu näitas ka tänane arutelu ja nagu te kõik mõõnate. Euroopa on väga mitmekesine. On palju piiranguid ja palju prioriteete, seega tunnen uhkust, et olen kandidaat, keda toetab valimised võitnud erakond; kandidaat, keda toetavad demokraatlikult valitud riigipead ja valitsusjuhid, kes esindavad kõikvõimalikke poliitilisi vaateid. Ma ei pea seda enda miinuseks. Pealegi ei ole ma kellegi peasekretär ja komisjon on sõltumatu institutsioon. Ma võin seda teile kinnitada. Komisjon, mida ma juhin praegu ja teie nõusolekul ka edaspidi, on sõltumatu, kaitstes kindlameelselt Euroopa ühiseid huve.

Ma mõistan täielikult, et mind pooldavate parlamendiliikmete toetus ei ole blankovolitus, nagu ütles näiteks Edite Estrela. Ma tänan kõiki, kes on mind toetanud; ma ei jõua neid kõiki nimepidi üles lugeda. Mõned neist on praegugi siin. Ma olen teile tänulik. Teie toetus ei ole blankovolitus. Ma pean Euroopa Parlamendist palju lugu.

Mõned ütlevad: „Te olete valitsustega liiga heades suhetes.” Te unustate, et enne peaministriks saamist olin ma opositsiooni juht ja enne opositsiooni juhiks saamist olin ma parlamendis. Esimest korda valiti mind Portugali parlamenti, kui olin 29-aastane. Ma olen poliitik, mitte tehnokraat ega bürookraat. Ma pooldan parlamente ja tahan teiega asju arutada.

Seega võivad teie nõudmised aidata mul ja komisjonil oma tööd paremini teha. See on minu eesmärk, kui ma pälvin teie toetuse.

(Aplaus)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

Juhataja. – Ma tänan komisjoni presidendi kandidaati. Samuti tahaksin tänada kõiki kohalolijaid ja sõna võtnud parlamendiliikmeid väga elava arutelu eest. Täna ka Cecilia Malmströmi, et ta meiega sel istungil viibis.

Austatud kolleegid, me juurutame Euroopa Liidu jaoks uusi tegevuspõhimõtteid, uusi institutsioonilisi lahendusi. Palun pidage meeles, et presidendikandidaat rääkis meile järgmise viie aasta poliitilistest tegevussuundadest. Ta tegi seda siin, Euroopa Parlamendis, kus ta kohtus kõikide fraktsioonidega. Ta andis meile teavet, mis on väga oluline nii meie kui ka meie kodanike jaoks. Me hääletame homme, pärast tänast pikka, põhjalikku ja mõistlikku arutelu.

(Juhataja jätkas inglise keeles)

Täna teid veel kord, austatud presidendikandidaat. Meil oli suurepärane võimalus tutvuda teie poliitiliste suunistega ning arutada neid nii fraktsioonides kui ka täiskogu istungil.

Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Georges Bach (PPE), kirjalikult. – (FR) Härra Barroso programm on edasipürgiv ja väljendab suurt soovi anda meie kriisist vaevatud Euroopale tuge, mida see hädasti vajab. Minu arvates oleks vale panna härra Barroso isiklikult vastutama kõikide nende probleemide eest, mis iseloomustasid tema eelmist ametiaega. Kindlasti ei teinud president Barroso tööd lihtsamaks kompromisside leidmine laienenud komisjonis, kus otsusetegijaid on nüüd 27, ning võitlus finants- ja majanduskriisiga keerulise institutsionaalse reformi taustal. Tõsi, neil rasketel aegadel oleks tahtnud kuulda teda Euroopa nimel veenvamalt rääkimas. Usun siiski, et ta on oma vigadest õppinud ja teeb tulevikus suuri jõupingutusi nii kogu Euroopa kui ka väikeste riikide nimel. Tõstes sotsiaalküsimused oma programmis tähtsamale kohale, tundub ta tahtvat vastata nende eurooplaste soovidele, kes igatsevad sotsiaalsemat Euroopat. Idee luua Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel tõeline partnerlussuhe on kiiduväärt mõte ja võimalus, mis tuleb ära kasutada. Seetõttu toetan ma härra Barroso kandidatuuri, kuid see toetus ei ole blankovolituseks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Mul on hea meel öelda, et portugallase ja Euroopa Parlamendi liikmena kavatsen ma toetada José Manuel Durão Barroso valimist komisjoni presidendi ametikohale teiseks ametiajaks. Usun, et tema tegevus praeguse mandaadi raames, mida on painanud nii paljud poliitilised, rahalised ja sotsiaalsed probleemid, ning sel ametikohal saadud kogemused õigustavad valitsuste toetust ja Euroopa Parlamendi jätkuvat usku temasse.

Ma taunin neid rohkeid Barroso kandidatuuri õnnestamise katseid, millest kaugelgi kõik polnud siirad ega tõsiseltvõetavad, ning märgin, et ründajaid ei pannud nõrdima mitte üksnes igasuguse arvestatava alternatiivi puudumine, vaid ka nende endi argumentide tobedus. Ma kahetsen, et isegi parlamendiliikmed minu enda kodumaalt ei suutnud hoiduda sellisest käitumisest, mis oli kergemeelne ja asjakohatu.

Ma loodan, et Barroso teine komisjon suudab ühendada tehnilise pädevuse selle „millegi erilisega“. Ma loodan ka, et see komisjon järgib ja rakendab tõhusalt lähimuspõhimõtet ning valib ohutu ja kindla tee, liikudes edasi väikeste sammudega, nagu soovitas Jean Monnet, mitte aga kiirustamise tee, mis on olnud küll paljulubav, kuid aidanud vähe kaasa Euroopa projekti ja unistuse teostumisele. Ükskõik kui pingsalt me ka silmapiiri ei jälgiks, edasi jõuame ikka vaid sammhaaval. Astugem siis õigel teel.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selle hääletuse puhul on kaalul ka see, millises suunas Euroopa Liit järgmise paari aasta jooksul liigub. Komisjoni praegune president, kes kandideerib teiseks ametiajaks, sümboliseerib üht võimalikku suunda. See Euroopa Liit, mida tema esindab, teenib suurte kontsernide huve.

Seda Euroopa Liitu iseloomustab ebademokraatlik bürokraatia, poliitiline ja ideoloogiline konservatiivsus, sügava ebavõrdsuse ning sotsiaalsete, piirkondlike ja riiklike võimuhete rõhutamine ja kinnistamine, militarism, teiste riikide asjadesse sekkumine ning uusliberalismi kui ainsa vastuvõetava majandussüsteemi kinnistamine. Ent see ei ole praegu ega ole kunagi olnud ainus võimalik suund. Selle suuna alternatiiviks on sotsiaalne Euroopa, töötajate ja rahvaste Euroopa. See on Euroopa Liit, mis väärtustab osalusdemokraatiat, mitte ei taanda demokraatiat formaalsele esindamisele. See on Euroopa Liit, mis austab oma rahva tahet ja rahva poolt demokraatlikult väljendatud otsuseid ning mis kaitseb avalikke teenuseid ja töötajate õigusi kui olulisi sotsiaalse arengu ja ühtekuuluvuse vahendeid. See on vabade, suveräänsete riikide liit, kus kõigil on võrdsed õigused ning kus toetatakse ja edendatakse looduskaitset, rahu ja rahvastevahelist koostööd.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Avaldus, mille härra Barroso komisjoni presidendi kandidaadina äsja tegi, kinnitab veel kord selle Euroopa Liidu tugisambaid, mida me tunneme. See kinnitab ka Euroopa kapitalistlikku, föderalistlikku ja sõjalist integratsiooni, mis on sätestatud Maastrichti ja Nice'i lepingus ning mida Lissaboni lepingu eelnõuga soovitakse veelgi süvendada.

Kui keegi selles kahtleb, siis kuulake president Barroso avaldusi Lissaboni lepingu eelnõu tähtsuse kohta. Need avaldused järgnesid ebademokraatlikule survele, mida Euroopa liidrid avaldasid Iiri rahvale, kellele sunniti peale uus rahvahääletus, mis toimub 2. oktoobril.

Isegi kui härra Barroso lubab nüüd heastada need tõsised rünnakud sotsiaalsete õiguste ja töötajate õiguste vastu, mille tema eelmisel ametiajal pani toime tema poolt siiani juhitud komisjon, ei ole ta kunagi põhjalikult analüüsinud neid küsimusi ega praeguse kapitalismikriisi põhjuseid. Kui ta ütleb, et me oleme üleilmastumise

eest seisjad, teeb ta tegelikult ettepaneku jätkata sama poliitikat, mis seab esikohale vaba konkurentsi, militarismi ning esmajoonelised mõjukaimate riikide majandus- ja rahandusringkondade huvid.

Livia Járóka (PPE), kirjalikult. – (HU) Austatud juhataja, ma tahaksin Euroopa Rahvapartei liikmena kinnitada president Barrosole kui komisjoni presidendi kandidaadile oma toetust ja väljendada lootust, et praegune komisjon saab jätkata tööd, mida romide sotsiaalse lõimimise vallas on alustatud. Selle tsükli vältel on saavutatud olulisi tulemusi, eriti viimase kahe aasta jooksul, kuid me ootame komisjonilt tulevikus märksa aktiivsemat tegutsemist ja suuremat algatusvõimet, sest komisjon saab ainsana teha ettepanekuid ühenduse õigusaktide kohta ning võib seega toimida liikumapaneva jõuna Euroopa suurima vähemuse – romide – vaesuse ja tõrjutuse vähendamisel.

Loodan, et uue õigusasjade, põhiõiguste ja kodanikuvabaduste voliniku portfelli loomine kannustab komisjoni rohkem ja paremini kooskõlastatud viisil tegutsema. Loodetavasti tegeleb president Barroso edaspidigi aktiivselt romide temaga, sest ta on mitmel korral viidanud oma isiklikule huvile selles küsimuses, ning teeb oma parima, et riigipead ja valitsusjuhid võtaksid endale jõulisema rolli ühtse, seostatud, partei- ja tsükliülese tegevuskava väljatöötamisel.

Sotsiaalsed probleemid, mis mõjutavad nii romisid kui ka teisi rahvaid, on nii tõsised ja tegevusetuse hind on nii kõrge, et me ei saa endale lubada apaatiat ja vigu, mis iseloomustasid eelmist tsüklit. Me ootame komisjoni praeguselt ja uuel presidendilt kiireid, julgeid tegusid, seniste hoiakute kindlameelset muutumist ning seda, et komisjon oleks üleeuroopalise romide strateegia eestvedaja. See strateegia tuleks välja töötada võimalikult kiiresti ning selle aluseks peavad olema õigusnormid, stabiilne eelarve ja selge poliitiline tahe.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Kõik erakonnad on ühel meelel selles, et meid on tabanud majanduskriis, mis mõjutab riike ja muudab otsuste tegemise valitsuste jaoks keeruliseks.

Järelkult sõltub Euroopa Liidu tõhusus kriisi vastu võitlemisel sellest, kas meil on kinnitatud komisjon, millel on valitud president, või ajutine komisjon, kus lõplike otsuste tegemist lükatakse alati edasi.

Kõigi nende inimeste argumendid, kes küll ei eita kriisi ja isegi viitavad sellele pidevalt, kuid kes tahavad takistada José Manuel Durão Barroso valimist komisjoni presidendiks, on seega paljasõnaline retoorika.

Teisisõnu ei hooli selliselt mõtlejad ja tegutsevad inimesed kuigivõrd, kui üldse, kriisi tagajärgedest, vaid peavad silmas üksnes või enamjaolt mingitest parteipoliitilistest manöövrimest saadavat kasu. Praeguses olukorras tuleks sellisest käitumisest kindlasti hoiduda.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Parlamendi konservatiividest, liberaalidest ja sotsiaaldemokraatidest liikmete toetus härra Barrosole on loogilises seoses tema ühehäälsel ülesseadmisega ainsa ühiskandidaadina kõigi Euroopa Liidu valitsuste – nii uuskonservatiivsete kui ka sotsiaaldemokraatlike – poolt. Euroopa Liidu töölisklassi vastane poliitika ei sõltu isikutest ega komisjoni presidendist; selle määrab ära eelkõige asjaolu, et olemuslikult on tegemist kapitaliringkondade imperialistliku liiduga.

President Barroso poliitilistes suunistes esitatakse kokkuvõtlikult Euroopa monopoolsete kapitaliringkondade strateegilised eesmärgid. Need suunised moodustavad poliitilise programmi, mida rakendavad poliitilised jõud – sealhulgas Uus Demokraatia ja PASOK Kreekas – Euroopa ühesuunalisel tavalal kogu Euroopa Liidus, olenemata sellest, kas nad on valitsuses või opositsioonis.

Selle poliitilise programmi peamine eesmärk on laduda kriisi koorem töötava klassi õlgadele ja anda Euroopa monopoolsetele kontsernidele vabad käed oma kasumi kaitsmiseks ja suurendamiseks, et nad võiksid kindlustada oma positsiooni üleilmsete imperialistlike konkurentidena ajaks, mil kapitalistlik majandus pärast surutist taas elavneb. See eesmärk saavutatakse tänu kohanemisele 2020. aastani paika pandud töölisklassivastase Lissaboni strateegia tingimustega ning veelgi metsikumate rünnakutega töötajate töö-, palga-, sotsiaal- ja kindlustusõiguste vastu.

ISTUNGI JUHATAJA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

asepresident

12. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B70203/2009).

Komisjonile on esitatud järgmised küsimused.

Esimene osa

Küsimus nr 20, mille esitas **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Teema: **tekstiili- ja rõivatööstuse kaitse rahvusvahelises kaubanduses**

Arvestades tekstiili- ja rõivatööstuse rasket olukorda mitmes ELi liikmesriigis, sealhulgas Portugalis, tuleks välja töötada avaliku poliitika ühtne ja kooskõlastatud strateegia innovatsiooni, mitmekesistamiseks, täienduskoolitusse ja ümberkorraldamisse tehtavate investeeringute toetamiseks.

Samas tuleb rahvusvahelist kaubandust silmas pidades võtta vajalikke meetmeid liikmesriikide tööstuse kaitsmiseks eelkõige haavatavamates sektorites, nagu tekstiili- ja rõivatööstus.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta ELi liikmesriikide tekstiili- ja rõivatööstuse kaitseks, arvestades uusi vabakaubanduslepinguid kolmandate riikide ja eelkõige Aasia riikidega, nagu Lõuna-Korea?

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta maailmakaubanduse kiireks reguleerimiseks, mis ei piirduks üksnes finantsturgudega?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Me jälgime väga hoolega, kuidas mõjutab finantskriis meie majandussektoreid, sealhulgas muidugi ka tekstiili- ja rõivatööstust, mis on Euroopa Liidus oluline ja tugev tööstusharu.

Kriisile reageerides lõime me Euroopa majanduse elavdamise kava, mida täiendas Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ja ühenduse ajutine raamistik riigiabi küsimuste jaoks. Need meetmed on puudutanud ka tekstiili- ja rõivatööstust. Näiteks on kasutatud globaliseerumise fondi abi, et tuua Itaalias, Maltas, Hispaanias, Portugalis, Leedus ja Belgias selle sektori väikestest ja keskmise suurusega ettevõtetest koondatud töötajad tagasi tööturule.

Tekstiili- ja rõivatööstuses on olnud kauplemine kümnendeid reguleeritud. 2009. aastast algusest alates on kauplemine selles sektoris täiesti vaba. See on liberaliseerimisega toime tulnud ning alustanud ümberkorraldamist ja nüüdisajastamist, mis ei ole olnud kerge.

Sektoris on vähendatud masstootmist ning keskendunud suurema lisandväärtusega toodetele ja tehnoloogiale. Tänapäeval on Euroopa tekstiiltooted maailmas tuntud uuenduslikkuse ja heade tehniliste omaduste poolest. Sektor on edukalt arenenud ja suutnud säilitada maailma tasemel ekspordi. Seega on turulepääsuga seotud küsimused selle tööstusharu jaoks tähtsaimad ning mul on hea meel, et selles sektoris on meie uue turulepääsu strateegia abil saavutatud häid tulemusi.

Mõistagi arvestame kaubanduslääbirääkimistel – näiteks Koreaga vabakaubanduslepingu sõlmimisel või mitmepoolsetel kaubanduslääbirääkimistel – erinevate tööstussektorite, sealhulgas tekstiilitööstuse, haavatavate kohtadega ja püüdleme tasakaalus kokkulepete poole.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Just eile rääkisime siin Lõuna-Korea vabakaubanduslepinguga seotud probleemist ja volinik teab, et ta vajab äriorganisatsioone. Tahaksin talle öelda, et olen kohtunud Portugali erinevate äriorganisatsioonidega, kes on rääkinud mulle oma suurest murest selle Lõuna-Korea vabakaubanduslepingu sätete pärast. Tõsist muret tuntakse ka kogu Euroopas.

Ka ametiühingud muretsevad ning kõik, kes on kursis olukorraga Lõuna-Euroopa riikides (nagu Portugal ja Hispaania) ja piirkondades, kus need tööstusharud on ülekaalus, teavad hästi, kui tõsiseks probleemiks on tööpuudus muutunud. Proua volinik, eelkõige Portugali põhjaosas on omavalitsusi, kus tööpuudus on praeguseks ületanud 20% piiri. Mõnes omavalitsuses, kus on tekstiilivabrikud, on töötuid üle 20%! Kardame, et niigi suure vaesusega riigis võib olukord veelgi halveneda. Sellepärast küsin teilt, mida konkreetselt on kavas teha...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

David Martin (S&D). – Kiitus proua Figueiredole, et ta muretseb nii väga tekstiilivabrikute sulgemise sotsiaalse mõju ja sellele tööstusele tehtava kahju pärast. Aga kas te, volinik, olete minuga nõus, et Lõuna-Koreaga sõlmitud vabakaubanduslepingus on Euroopa tekstiilitootjate jaoks sama palju võimalusi kui ohte ja et see annab tegelikult meie kvaliteettekstiilile võimaluse pääseda Korea turule?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Ma mõistan väga hästi seda tugevat emotsiooni. See on väga oluline tööstusharu ja olen täiesti nõus David Martiniga, kes on Lõuna-Koreaga sõlmitud kokkulepet üksikasjalikult uurinud.

Pole kahtlustki, et me ekspordime Koreasse palju rohkem rõivaid kui nemad meile, nii et turul valitsevad reaalsed võimalused. On täiesti õige, et kui me tahame mõelda igakülgset kõigele, mida me kaubanduses teeme, peame arvestama mõju tööstusele. Just seda me teemegi.

Oleksin väga hea meelega nõus seda dialoogi jätkama ja andma rohkem teavet selle kohta, kuidas me asjaga tegeleme, sest olen täiesti nõus arvamusega, et me peame majanduslanguse ajal tööstust toetama, arvestama tärkava vaesuse ja puudusega ning pakkuma uusi kauplemiss võimalusi, mis aitaks reaalset hoogustada nimetatud riikide majanduse ja kõnealuste sektorite kasvu. Täpselt seda me püüame teha.

Küsimus nr 21, mille esitas **Brian Crowley** (H-0281/09)

Teema: **ELi prioriteedid kliimamuutusi käsitlevaks valitsustevaheliseks konverentsiks**

Millised on Euroopa Liidu konkreetsed prioriteedid käesoleva aasta detsembris Kopenhaagenis toimuva kliimamuutusi käsitleva ÜRO valitsustevahelise konverentsi raames?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – See on väga ajakohane küsimus. Võiksin vastata väga lühidalt, et Kopenhaagenis on prioriteediks jõuda kokkuleppele arenenud riikide kasvuhoonegaaside vähendamise kohustustes, arengumaades rakendatavates kliimamuutuste mõju leevendamise meetmetes, mida on riigiti kohandatud, ning rahastamises.

Ent ma tahaksin öelda veel üht-teist. Kopenhaageni konverentsini on jäänud alla kolme kuu ja kliimakõnelused on jõudnud otsustavasse etappi.

Läbirääkimisteks on esitatud 250-leheküljeline tekst, aga läbirääkimised ei ole veel nii kaugele jõudnud, et saavutaksime kokkuleppe, mis on piisavalt kõrgelennuline ja üksikasjalik. Siiski tunnetab enamik osalejaid asja pakilisust ja soovib keskenduda valdkondadele, kus üksmeel on kõige suurem. Kliimakokkuleppe põhieesmärk on hoida üleilmne soojenemine allpool kahte Celsiuse kraadi. Seda eesmärki kinnitati G8 viimasel kohtumisel ja tähtsamate majandusriikide foorumil.

Me vajame võrreldavaid ja karmimaid heitkoguste vähendamise eesmärke arenenud riikide jaoks, kes lõppkokkuvõttes pakuvad täna 1990. aastaga võrreldes vähem kui 15% suurust vähendamist. See jääb teadlaste nõutud 25–40%st allapoole. Meil on hea meel, et Jaapan karmistab oma eesmärgi. EL on lubanud seada eesmärgiks 30% heitkoguse vähendamise juhul, kui teised võtavad endale sellega võrreldavad kohustused.

Arengumaad peavad rakendama sobivaid leevendusmeetmeid, et nende heitkoguste kasv oleks 2020. aastaks tavapärasest 15–30% väiksem. EL on teinud ettepaneku, et arengumaad (v.a vähimarenenud maad) töötaksid välja ja viiks id ellu vähem CO₂-heidet tekitava majanduskasvu kavad, milles sisalduks ka nende olulisimad leevendusmeetmed. Need kavad oleks id sel juhul aluseks sihtotstarbelisele rahalisele ja muule abile.

Et jõuda Kopenhaagenis tulemusliku kokkuleppeni, on vaja piisavat rahvusvahelist rahastamist. Kogu kokkulepe sõltub rahast. Me peame leidma erainvesteeringuid ja edendama lihtsa rahvusvahelise CO₂-turu loomist, aga ka avaliku sektori poolse rahastamise osakaal peab olema ulatuslik. Sellega seoses tasub mainida üleilmset tehnoloogiapartnerlust, mille eesmärk on kahekordistada investeeringuid vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiasse. Lisaks peame rohkem toetama kõige vaesemaid ja haavatavamaid riike, et aidata neil kohaneda kliimamuutuse üha suureneva kahjuliku mõjuga.

Eelmisel nädalal, 10. septembril 2009 võttis komisjon vastu teatise kliimamuutuste vastu võitlemise rahvusvahelise rahastamise suurendamise kohta, mille eesmärk on rahvusvahelisi läbirääkimisi kiirendada. Meid ootab lähikuudel ränkraske ülesanne, millega kaasnevad pingelised läbirääkimised, aga läbi kukkuda me ei tohi.

Brian Crowley (ALDE). – Austatud juhataja! Aitäh volinik Dimasile selle vastuse eest.

Küsin väga lühidalt veel, et kas me teame Ameerika Ühendriikide praegust seisukohta nüüd, mil neil on uus valitsus, ja kas nad lähtuvad samadest vähendamise eesmärkidest, mida EL välja pakub? Teiseks, milline roll on Brasiilial, Venemaal, Indial ja Hiinal, kes on tohutud CO₂ ja muu heite tootjad, ning millist survet saab Euroopa Liit neile avaldada, et panna nad täitma samu norme, mida me endalt nõuame?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Lugupeetud juhataja ja volinik! Alati, kui me räägime kliimamuutusest, tulevad jutuks kliimamuutusega kohanemise ja kliimamuutuse põhjuste vähendamise meetmed. Tahaksin esitada Kopenhaageni konverentsiga seoses järgmise küsimuse: kui suur tähtsus on antud energiatõhususe suurendamisele, sealhulgas arengumaades, ning milliseid läbirääkimisi te peate joogivee- ja muidugi ka toidukriisi teemal?

Paul Rübig (PPE). – (DE) Kas on hinnatud heitkoguste 20% või 30% vähendamise mõju Euroopa konkurentsivõimele? Kuidas see mõjutab väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid ning eelkõige töökohti?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – Ameerika Ühendriikide uus valitsus on nõustunud vähendama heitkoguseid palju rohkem kui eelmine valitsus. Siiski ei ole nad veel nii ranged kui Euroopa Liit ja jäävad oma kohustustega allapoole teadlaste nõutavat taset, mis hoiaks üleilmse soojenemise allpool 2 °C, nagu kõikide tähtsamate majandusriikide juhid (sh ameeriklased, hiinlased ja teiste teie nimetatud riikide juhid) 2009. aasta juulis L'Aquila kokku leppisid.

Aga Ameerika Ühendriikides arutelud jätkuvad. Markey-Waxmani eelnõu on alamkojas hääletuse juba läbinud ja nüüd pannakse see hääletusele ka ülemkojas. Seal on üsna palju sätteid, mis vajavad selgitamist. Me peame lõpptulemuse ära ootama, sest see eelnõu võib olla palju põhjalikum, kui ta näib praegu olevat.

Näiteks on teadmata, kas heitkoguste vähendamise arvutustesse kaasatakse ka selline vähendamine, mis saavutatakse raadamise vältimisse tehtavate investeeringutega (sõltuvalt sellest, kas see määratakse Ameerika Ühendriikide heitkoguste vähendamise eesmärgi, rahastamise või muu alla). See tuleb selgeks teha, et Ameerika Ühendriikide, Euroopa Liidu ja teiste arenenud riikide eesmärged oleks võimalik võrrelda.

Kindel on see, et selle valitsuse hoiak on väga positiivne, me teeme sellega tihedat koostööd ja loodame saavutada Kopenhaagenis koos hea tulemuse – nimelt kokkuleppe eelkirjeldatud küsimustes.

Mis puudutab Brasiiliat, Hiinat, Indiat, Mehhikot ja teisi arengumaid, siis mõistagi ootame neilt heitkoguste kasvumäära alandamist tavapärasest 15–30% võrra rohkem. See on määr, mis on teadlaste sõnul vaja saavutada, kui tahame hoida üleilmse soojenemise allpool 2 °C. Ainult arenenud riikide poolsest heitkoguste vähendamisest ei piisa.

Mõned neist riikidest on juba teinud heidet vähendavaid riiklikke samme, võttes energiatõhususe meetmeid või investeerides taastuvenergiasse. Kuid me peame nendega koostööd tugevdama – vahetama teavet, ühendama jõud tehnoloogia ja tehnoloogiasirde valdkonnas –, et saavutada vajalik heitkoguste vähenemine.

Mis puudutab kulude alandamist ja teie mainitud energiatõhusust, siis on selge, et iga investeering energiatõhususse on kasulik kõikidele osapooltele. Näiteks importnafta tarbimise vähendamisega hoiate raha kokku ja jätate selle nafta tootvatele riikidele maksmata, aga vähendate ka CO₂-heidet.

Paljudes riikides, eriti arengumaades, kus on probleeme õhu saastatusega (näiteks Hiina õhusaasteprobleem on väga hästi teada), paraneb tänu sellele ka õhu kvaliteet.

Mis puudutab sellega seotud joogivee- ja toiduprobleemi, siis need on Euroopa Liidu poliitika eesmärgid. Me toetame poliitikat, mis parandab veevarustust ja veekvaliteeti eelkõige väga vaestes riikides. Kui rääkida toidust, siis näiteks biokütuste direktiivi läbivaatamisel olime väga ettevaatlikud, et ei tekiks konkurentsi toidukultuuride ja biokütuseks kasutatavate kultuuride vahel. Arvestame nende oluliste küsimustega alati.

Seoses mõjuhinnangu ja konkurentsiküsimustega tuleb öelda, et neist räägiti väga põhjalikult energia- ja kliimapaketi vastuvõtmisel. Tehtud on palju uurimusi ja nende taga ei ole mitte ainult komisjon, vaid ka tööstusharud ja erinevad majandussektorid. Meie õigusaktide sätted annavad meile vajaliku kindluse, et säilitada Euroopa majanduse ning eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõime. Selle tagavad näiteks maksuvabad saastekvoodid, mis ulatuvad paljudel juhtudel 100%-ni ettevõtete heitkogustest.

Seega me arvestame sellega ja loomulikult kehtib sama ka siis, kui teeme valiku 30% kasuks. Lisaks tähendab 30%-line vähendamine seda, et Kopenhaagenis sõlmitakse kaugeleulatuv kokkulepe, mille raames nõustuvad kõik arenenud riigid kahandama heitkoguseid Euroopa Liiduga võrreldaval määral ja arengumaad on nõus leevendusmeetmetega, mis ühtsustavad mängureeglid kogu maailma jaoks. Siis on meie vähendamiskohustused võrreldavad ja see tähendab, et konkurentsiprobleem kaob.

Küsimus nr 22, mille esitas **Silvia-Adriana Țicău** (H-0301/09)

Teema: meetmed energiatõhususe suurendamiseks ja taastuvenergia kasutamisse investeerimise stimuleerimiseks

Euroopa Keskkonnaagentuur esitas hiljuti 2008. aasta esialgsed andmed kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohta. Statistika kohaselt on EU-15 heitkogused vähenenud 2007. aastaga võrreldes 1,3% ja EU-27 heitkogused 1,5%, mis kujutab endast olulist sammu Kyoto protokollis eesmärkide täitmise suunas, millega nähti ette vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid praegusest kuni 2012. aastani 8% võrreldes 1990. aastaga, mis oli võrdlusaastaks.

Kas Euroopa Komisjon võiks – võttes arvesse, et CO₂ heitkoguste vähendamine on võimalik eelkõige tänu energiatõhususe suurendamisele ja taastuvenergia kasutamisele transpordi- ja elamumajandussektoris, samuti energiamahukates tööstussektorites – välja tuua, milliseid konkreetseid meetmeid ta kavandab, et aidata liikmesriikidel stimuleerida investeerimist energiatõhususe suurendamiseks ja taastuvenergia kasutamisse?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Auväärt parlamendiliige tõi õigesti esile edusammud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel, mille taga on osaliselt energiatõhususe meetmed ja taastuvate energiaallikate suurem kasutamine transpordi- ja elamumajandussektoris.

Komisjon tahaks rõhutada, et energiatõhusus ja taastuvad energiaallikad aitavad saavutada ka teisi poliitilisi eesmärgi. Näiteks parandavad need Euroopa Liidu energiavarustuse kindlust, tugevdavad selle konkurentsivõimet, loovad töökohti ja parandavad inimeste elatustaset.

Kõiki neid häid külgi arvestades jätkab komisjon Euroopa Liidu õigusaktide ja programmide parandamist selles valdkonnas ning rahalise abi andmist.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvestades, et 2020. aastani on jäänud 10 aastat, et kasvuhoonegaaside heitkoguseid saab tuntuvalt vähendada hoonete ja transpordisektori energiatõhususe suurendamise teel ning et praegu on kestmas majanduskriis ja inimesed jäävad ilma oma töökohtadest, peame rõhutama, et keskkonnahoidlik majandus suudab luua miljoneid töökohti. Me peame leidma konkreetsetele olukordadele sobivad lahendused. Sellepärast loodan, et Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament ühendavad jõud ja leiavad uudsed võimalused energiatõhususse tehtavate investeeringute suurendamiseks. Parlament on välja pakkunud huvitavad lahendused: Euroopa Regionaalarengu Fondi maksumäära tõstmine alates aastast 2014, uue, 2014. aastal tööd alustava erifondi loomine ja käibemaksu alandamine energiatõhususe ja taastuvenergia kasutamise eest. Ehk räägiks sellest meile rohkem?

Seán Kelly (PPE). – Lihtne küsimus: kuidas peaks liikmesriigid komisjoni arvates taastuvenergia suurema kasutamise tasakaalustama vajadusega hoida elektri hinnad konkurentsivõimeliselt madalal?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Milliseid investeerimisstiimuleid tuleks rakendada, et kiirendada taastuvate energiaallikate kasutamisele üleminekut eramajades, mitte ainult tööstus- ja kaubandusettevõtetes?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Vastuseks Seán Kelly küsimusele ütlen, et kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemine peaks tooma liikmesriikide kassasse palju raha ja valitsuste võetavate meetmete raames võiks seda raha kasutada madalate palkadega või kütusepuuduses inimeste toetamiseks. Seega saan vastata Seán Kellyle, et peale kõige muu olemas nii võimalus kui ka raha.

Uue taastuvate energiaallikate direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid pakkuma toetust ja viima ellu haldus- ja infrastruktuuri reforme, et soodustada taastuvate energiaallikate arengut. Iga liikmesriik on võtnud kohustuse täita aastaks 2020 teatud eesmärgid ja esitada järgmise aasta juuniks taastuvenergia riiklik tegevuskava, milles analüüsitakse eesmärkide saavutamise viise.

Seoses hoonete energiatõhususe direktiivi läbivaatamisega on komisjon võtnud endale kohustuse pakkuda selle direktiivi rakendamiseks veelgi enam ühenduse rahasid ja uusi rahastamisvõimalusi. Komisjon juba rahastab otse erinevaid energiatõhususe ja taastuvate energiaallikatega seotud projekte, mille hulka kuuluvad:

- hulk teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammil põhinevaid teadus- ja arendustöid;

- 727 miljonit eurot aastateks 2007–2013 energeetikaprogrammi „Intelligent Energy – Europe” raames, et kaotada taastuvate energiaallikate arendamise teel olevad takistused, parandada ettevõtluskeskkonda ja suurendada avalikkuse teadlikkust;

– Euroopa majanduse elavdamise kava raames üle 500 miljoni euro avamere tuuleparkide projektide jaoks, et soodustada erainvesteeringuid selles sektoris;

– komisjoni ja Euroopa Investeeringupanga säästva energia rahastamise ühisalgatuse 2009. aasta eelarve on 15 miljonit eurot, algatuse eesmärk on koondada kokku kapitaliturgudelt, Marguerite'i fondist ning Euroopa Investeeringupanga juhitavast Euroopa energeetika, kliimamuutuse ja infrastruktuurifondist tulevad rahalised vahendid.

Komisjon julgustab ka liikmesriike kasutama suurt osa ELi ühtekuuluvuspoliitika vahenditest energiatõhususe ja taastuvate energiaallikatega seotud projektide toetamiseks.

Küsimus nr 23, mille esitas **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Teema: **Arenguabi majanduskriisi ajal**

Kas praeguse majanduskriisi ajal eksisteerib reaalne võimalus luua eritingimused riikidele, keda see probleem kõige sügavamalt puudutab? Nende riikide all mõeldakse eelkõige nn kolmanda maailma äärmiselt vaeseid riike. Kas on võimalik suurendada arengumaade abiprogrammide rahastamist? Mida tehakse selleks, et arengumaadele eraldatud rahalisi vahendeid saaks kiiremini kasutada, kui oma probleemid, näiteks alarahastatud eelarve või ka lühike ajavahemik, ei anna seda võimalust? Kuidas oleks võimalik lihtsustada rahaliste vahendite suurendamise menetlusi?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Komisjon on oma pädevuse piires seni kiiresti reageerinud, et vältida hävitavate sotsiaalsete tagajärgede teket arengumaades, eelkõige vähim arenenud riikides, kellest enamik on AKV riigid.

Nende meetmete hulka kuulub abi andmise lubadustest kinni pidamine, uute ressursside võimendamine, tegutsemine vastupidiselt majandustsüklile, abi mõjususe parandamine, ettevõtluse ja tööhõive alalhoidmine, põllumajanduse hoogustamine, keskkonnahoidlikku majanduskasvu investimine, kaubanduse ja erainvesteeringute elavdamine, koostöö majanduse juhtimise ja stabiilsuse nimel ning arengumaade kõige haavatavamate kaitsmine.

Abiandmise kiirendamiseks on juba rakendatud konkreetseid meetmeid ja toiminguid. Sihtotstarbeline rahastamisvahend „Vulnerability FLEX” saab Euroopa Arengufondist 500 miljonit eurot. V-FLEX toetab Maailmapanga ja IMFi meetmeid ning selle sihtrühm on kõige haavatavamad ja väikseima vastupanuvõimega riigid, kellele antakse abi tähtsaimate väljaminekute jaoks – eelkõige sotsiaalvaldkonnas.

Kuna V-FLEX kasutab varem eraldamata reserve, kujutavad need endast lisaraha nendele väga haavatavatele riikidele. Ka EAFi olemasoleva FLEX-mehhanismi raames on eraldatud 80 miljonit eurot riikidele, kelle eksport kannatas 2008. aastal kõige enam. Lisaks on käimas EÜ eelarvest rahastatavate riikidega seotud koostööstrateegiate vahhindamine; EAFist rahastatavate AKV riikidega seotud vahehindamist on aga kiirendatud, et määratlada uuesti riiklikud strateegiad ja eraldised ning kohandada neid 2010. aasta alguseks.

Aga me ei tohi unustada, et arengupoliitika kuulub ELi jagatud pädevuse hulka. Ametliku arenguabi andmise peamine kohustus lasub liikmesriikidel endil. Olen sügavalt veendunud, et majanduskriisist ei peaks saama liikmesriikidele ettekääne abi ja lubaduste vähendamiseks. Nõuan tungivalt, et nii ELi liikmesriigid kui ka teised riigid jätkaksid lubatud tasemel abistamist. Seepärast jälgime iga-aastase Monterrey uuringu raames väga avalikult liikmesriikide ametliku arenguabi andmist.

Liikmesriikidelt saadud teabe alusel peaks ELi ühine arenguabi suurenema 2008. aasta 49 miljardilt eurolt 2009. aastal 53,4 miljardi euroni ja 2010. aastal 58,7 miljardi euroni. See tähendab ka seda, et kui liikmesriigid ei astu oma eesmärkide täitmiseks lisasamme, jäävad 2010. aasta eesmärgid saavutamata. Lisaks on see kriis näidanud, et peame tugevdama ametliku arenguabi andmise mehhanisme, nagu austatud parlamendiliige õigesti ütles.

Pariisi deklaratsioonis sisalduv rahvusvahelise abi tõhususe kava ja Accra tegevuskava on nüüd olulisemad kui kunagi varem. Neil majanduslikult rasketel aegadel on meil maailma vaeste ees eriline kohustus tagada majandusabi tulemuslik edastamine. Kaitsen seda seisukohta isiklikult novembris arengunõukogus ning minu järgnevate nädalate poliitilise tegevuse keskmes on üleilmne finantskriis.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Täna teid selgituse eest. Kas EL ei peaks rahvusvahelisel tasandil aktiivsem olema? Mõtlen siin selliseid finantsasutusi nagu Rahvusvaheline Valuutafond ja Maailmapank, kes peaksid olema abi suuruse määramisel ja kriisaegse abi andmisel paindlikumad. Kuidas me saame vältida

maksupettusi ja erinevate ettevõtete ebaseaduslikku kasumi väljaviimist vaestest riikidest? Ja lõpetuseks – kuidas saaksime õiglaselt liberaliseerida kaubavahetust, et see tooks kasu neile, kes vajavad abi?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Just siis, kui ressursse on vähe, tuleb rakendada sihipäraseid meetmeid, et anda õigetele inimestele õigel ajal õiges koguses abi. Seetõttu küsin, milliseid meetmeid on kavandatud majandusabi tõhususe hindamiseks ja selle abi mõju arvuliseks väljendamiseks?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Mis puudutab esimest küsimust – koostööd rahvusvaheliste institutsioonidega nagu Rahvusvaheline Valuutafond, Maailmapank –, siis teeme nendega tihedat koostööd, näiteks „Vulnerability FLEXi” raames. Oleme koos määranud kindlaks riigid, kes peaksid sellest uuest rahastamisvahendist esimesena abi saama.

Samuti oleme korduvalt neilt institutsioonidelt nõudnud, et nad annaksid arengumaadele rohkem laenu ning 280 miljardist USA dollarist kaheksa miljardit on ette nähtud arengumaadele. Nii et minu arvates mõjutame rohkem kui teised rahvusvahelisi institutsioone selles suunas liikuma. See on ka komisjoni, Joaquín Almunia ja minu seisukoht oktoobri alguses Istanbulis toimuvatel kohtumistel Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondiga.

Mis puudutab teist küsimust, siis arvan, et vastasin sellele juba esimese vastusega. Kirjeldasin, kuidas see peaks toimuma. Muidugi võin seda korrata, aga lõppkokkuvõttes on tähtis pöörata erilist tähelepanu sellele, et abi kasutataks õigesti.

Küsimus nr 24, mille esitas **Fiorello Provera (H-0289/09)**

Teema: **Demograafia ja arengupoliitika Aafrikas**

ÜRO ühe uuringu kohaselt võib Aafrika kontinendi rahvaarv 2050. aastaks kahekordistuda, ulatudes kahe miljardi inimeseni. Sel aastal elaks Aafrikas kaks korda rohkem inimesi kui Euroopa maailmajaos. Aafrikas sünnib naise kohta keskmiselt viis last, Kaug-Idas on viljakuskordaja 1,7 ja Euroopa Liidus 1,47.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta, pidades silmas ka pikaajalist sissetände- ja keskkonnapoliitikat, et kohandada välis- ja arengukoostööpoliitikat nimetatud näitarvudega?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Komisjon jagab auväärt parlamendiliikme muret, et rahvastiku kasv Aafrikas ja kõrge viljakusmäära pikaajaline mõju võivad suurendada märgatavalt survet Aafrika loodusvarudele ja määrata Aafrika mandri arengutee.

Viljakuskordajad näitavad tähtsaid tendentse: ÜRO rahvastikuüksuse kohaselt on Aafrika rahvastik praegu 8% väiksem, kui see oleks olnud siis, kui sealne viljakuskordaja oleks jäänud 1970. aasta tasemele. Arvatakse, et Aafrika viljakuskordaja väheneb 2050. aastaks isegi alla 2,5%. Mandri tiheasustusaladel tekkival keskklassil sünnib vähem lapsi ja nende viljakuskordaja on võrreldav eurooplaste omaga. See on paljulubav tõik riikide kohta, kes on saavutanud poliitilise stabiilsuse ja muljetavaldava majanduskasvu.

Neist raskustest teadlikuna on Euroopa Komisjon koostanud arengupoliitika, millega võidelda vaesuse vastu, edendada säästvat arengut ja tulla toime poliitiliste probleemidega, et soodustada stabiilsust. Selles valdkonnas on komisjon seotud ka 1994. aasta rahvusvahelisel rahvastiku- ja arengukonverentsil kinnitatud strateegiaga, mida muudeti 1999. aastal.

Strateegias on pereplaneerimise mõiste alla lisatud ka seksuaalne ja reproduktiivtervis ning -õigused. Selles rõhutatakse inimõigusi, naiste mõjuvõimu suurendamist, tervisesse ja haridusse investeerimise tähtsust ning igakülgselt reproduktiivtervisega seotud teenuste osutamist kõigile, kellele seda vaja on. Eelkõige avaldab naiste reproduktiivkäitumisele mõju nende haridus.

Paljude uuringutega on kindlaks tehtud tugev korrelatsioon hariduse ja viljakuse vahel; kirjaoskuse paranedes kaldub viljakus vähenema. Komisjon loodab kõigi programmide raames eraldada aastatel 2007–2013 haridusvaldkonnale umbes 1,7 miljardit eurot. Üldisemalt öeldes oleme pühendunud kindlalt sellele, et suurendada põhilisi tervishoiuteenuseid (sh reproduktiivtervisega seotud teenuseid) osutavatele tervishoiusüsteemidele antavat ELi ühisabi ja selle tõhusust. Sellega seoses on EL oma aastatuhande arengueesmärkide tegevuskavas võtnud endale kohustuse eraldada tervishoiule veel kaheksa miljardit eurot (sellest kuus miljardit eurot Aafrika jaoks), juhul kui kõik abilubadused täidetakse.

Keskkonnasurve vähendamisel on ülimalt oluline tagada kohalike elatusallikate säästlikkus. See tähendab võitlust kõrbestumise ja maa olukorra halvenemise vastu, põllumajanduse tootlikkuse suurendamist, bioloogilise mitmekesisuse, metsade ja loodusvarade (sh ookeanide ja siseveekogude) ülekasutamise

pidurdamist, kliimamuutuse hoidmist teatud piirides ja Aafrika inimeste aitamist kliimamuutusega kohanemisel.

Komisjon töötab koos ELi liikmesriikidega keskkondliku lõimimise strateegia kallal, tagamaks, et arengukoostöö aitab neid eesmäärke saavutada. Meie ettevalmistusi Kopenhaageni kliimamuutuse konverentsiks tuleb vaadata selle valguses.

Praegu teeb EL koostööd Aafrika Liidu ja teiste piirkondlike organisatsioonidega, et tugevdada nende võimet tulla toime keskkonna- ja kliimamuutuse küsimustega. See koostöö edendab olulisi algatusi, mille toel saab hallata metsasid paremini eelkõige metsaõiguse täitmise tagamise, juhtimise ja kauplemise teel.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Tahtsin oma küsimusega rõhutada üht olulist momenti: maailma rahvastiku kasv mõjutab nii tooraine kasutamist kui ka saastamist. Arengumaades on iive eriti suur ja sellega kaasnevad ka suured sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed. Küsin, kas ei oleks võimalik rakendada arengumaadele osutatava abi poliitikat koos pereplaneerimise poliitikaga, võimaluse korral näiteks vabaihenduste kaudu?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Huvitav on see, et Aafrika rahvastikust kaks kolmandikku elab ainult kaheksas riigis 53st. Ülerahvastatuse probleem valitseb selgelt vaid mõnes üksikus Aafrika riigis. Mil määral mõjutavad need tõsiasiad Euroopa Liidu arengupoliitikat?

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Meil ei ole konkreetset pereplaneerimispoliitikat, aga see võib sündida ja sünnib, kui asjaomased valitsused seda paluvad. Paljud emad surevad lubamatutes oludes tehtud abortide tagajärjel. Riikides, kus abort on õigusaktidega lubatud, toetab komisjon ka sedalaadi pereplaneerimise programme. Nii et see, kas me neid meetmeid rakendame või ei, sõltub kõnealustest riikidest.

Mis puudutab teist küsimust, siis pean ütleva, et kui vaadata iivet Aafrika mandril, on näha selge seos majanduse arengu, linnastumise taseme ja viljakuskordajate vahel, nagu ma sissejuhatuses mainisin. See ei ole uus ilming. Seda on näha olnud kõikides maailma riikides. Üleilmset linnastumist ja loodetavasti suuremat majanduskasvu arvestades võib eeldada, et viljakuskordajad alanevad. See ei piirdu vaid mõne riigiga, nagu auväärne parlamendiliige ütles. See on pigem asjaspepuutuva riigi arenguga seotud nähtus.

Küsimus nr 25, mille esitas **Jim Higgins (H-0274/09)**

Teema: **ELi ja Colombia vabakaubanduslepingu läbirääkimiste peatamine**

Kas komisjon on valmis soovutama peatada ELi ja Colombia vabakaubanduslepingu läbirääkimised, võttes arvesse kindlaid tõendeid ametiühinguaktivistide jätkuva tapmise kohta Colombias ja eelkõige asjaolu, et 2008. aastal kasvas niisuguste tapmise arv 25% võrra?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Suhtes Colombiaga on Euroopa Liidu ülim prioriteet inimõiguste kaitse. Seetõttu jälgime väga tähelepanelikult, mis Colombias toimub.

Teame väga hästi, et Colombia ametiühingute ees seisavad raskused ning et ametiühingute juhte ja liikmeid tapetakse ja ähvardatakse endiselt.

Teame seda oma teabeallikatest, rahvusvahelise lepingu organsatsioonide aruannetest ja avaldustest, samuti mu enda vestlustest selliste organisatsioonidega nagu Euroopa Ametiühingute Konföderatsioon.

Endiselt valitseb tõsine kahtlus, kas Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni põhikonventsioone rakendatakse sellel maal ikka tulemuslikult. Nõuame valitsuselt pidevalt, et ta püüaks paremini kaitsta kõige haavatavamaid rahvastikurühmi, uuriks kõiki inimõiguste rikkumisi ja karistaks nende eest.

Bogotá on ELi eesistujakolmiku saadikute diplomaatiliste protestide sisuks olnud hiljutised rünnakud inimõiguste kaitsjate ja ametiühinguliikmete vastu. Need küsimused tõstatati ka äsjasel Euroopa Liidu ja Colombia ametnike kõrgetasemelisel kohtumisel.

Peale selle alustasime Colombia valitsusega hiljuti kahepoolset inimõiguste dialoogi, millest saab inimõiguste teemalise teabe ja kogemuste korrapärasema ja süstemaatilisema vahetamise vahend ja mis annab teavet tehniliseks koostööks.

Samuti püüame lisada kavandatud mitmepoolse kaubanduslepingu säästva arengu peatükki lisatagatise, et parandada Colombias peamiste töö- ja keskkonnakonventsioonide rakendamist. Oleme teinud ettepaneku,

et kodanikuühiskonna organisatsioonid jälgiksid tööõiguse rakendamist. Loodame, et sel viisil aitab leping tööõiguse aktivistide olukorda Colombias parandada.

Jim Higgins (PPE). – Ma tean, et inimõigused on väga tähtsal kohal, aga ma ei saa aru, miks Euroopa Liit, kes peab ennast uhkelt kõige suuremaks inimõiguste eest võitlejaks maailmas, üldse mõtleb kaubanduslepingu sõlmimisele sellist riigikorda viljeleva riigiga nagu Colombia.

2009. aasta jaanuari algusest alates on tapetud kakskümmend seitse ametiühinguliiget. See arv räägib iseenda eest ja ajalugu on tõestanud, et need riigid hakkavad tegutsema siis, kui neid majanduslikult pitsitada, nagu juhtus Lõuna-Aafrika suhtes kohaldatud sanktsioonide korral.

Usun tõesti, et peaksime saatma Colombiasse delegatsiooni, kes uuriks olukorda otsesest allikast, mitte pidama nendega dialoogi. Meie inimesed peaksid olema seal kohapeal ja me peaksime katkestama igasugused kaubanduslääbirääkimised Colombiaga seniks, kuni oleme veendunud, et sealsed inimõigused on kaitstud samamoodi nagu ülejäänud maailmas.

David Martin (S&D). – Mul on väga hea meel, et Jim Higgins selle küsimuse esitas. Tal on kirjeldatud olukorra osas täiesti õigus ja teiegi, volinik, olete neid asjaolusid möönnud.

Kas komisjon seda arvestades võiks peatada esiteks üldiste soodustuste lepingu Colombiaga ja teiseks katkestada vabakaubanduslepingu teemalised läbirääkimised senikauaks, kuni oleme saanud Colombia valitsuselt kinnituse, et ametiühinguliikmed, inimõiguste aktivistid ja kõik teised saavad oma asja seal riigis ohutult ajada?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Aitäh teile mõlemale. Ma saan aru sellest kirglikkusest ja sellisest jõulisest emotsioonist. Ma ei ole veendunud, et läbirääkimiste peatamisega saavutame selle, mida mõlemad auväärt parlamendiliikmed soovivad. Minu arvates peaksime dialoogi jätkama ning tegema edasi tööd selle nimel, et meie läbirääkimiste ja mis veelgi olulisem, meie lepingute tulemusena antaks absoluutne garantii, millega järgitakse mõlema lugupeetud parlamendiliikme tahet.

Mina olen kasutanud sellist lähenemist. Kiirustan lisama, et see ei tähenda, nagu ei peaks need, kes on minuga juba rääkinud, jätkama oma panuse andmist, et me saaks jääda kindlalt õigele teele. Muidugi arvestan ma seda alati, aga praegu olen ma otsustanud sellise tegutsemisviisi kasuks.

Küsimus nr 26, mille esitas **Georgios Papastamkos** (H-0261/09)

Teema: **Rahvusvahelise kaubanduse taastumine**

Rahvusvahelise kaubanduse kasv aeglustus märgatavalt 2008. aastal ja 2009. aastal on see veelgi aeglustunud, ületades suuresti üldise majanduslanguse ulatuse. 19. ja 20. märtsil 2009. aastal Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu tunnistas, „et vaba ja õiglane kaubandus on maailma majanduse taastumise võtmetähtsusega elemendiks”, ning kutsus üles „viima kiiresti lõpule kahepoolset kaubanduslääbirääkimist ning lõpetama WTO Doha arenguvoor”.

Kas komisjon võiks vastata järgmistele küsimustele:

Milliseid algatusi on ta teinud kaubanduse rahastamise valdkonnas? Milliseid edusamme on tehtud käimasolevatel kaubanduslääbirääkimistel ja milliste meetmete abil kavatakse suurendada ELi väliskaubandusvoogusid?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – On täiesti õige, et kriis on rahvusvahelist kaubandust eriti sügavalt mõjutanud. Maailma Kaubandusorganisatsiooni sekretariaadi hinnangul langeb üleilmne kaubandus 2009. aastal arenenud riikides 10–14% ja tärkava turumajandusega riikides umbes 7%. See nõuab kaubanduse finantseerimisel ning mitme- ja kahepoolsetel läbirääkimistel kõrgete sihtide seadmist, mida me oleme ka teinud.

Oleme koos liikmesriikidega astunud palju olulisi samme kaubanduse rahastamise kättesaadavuse parandamisel. Seal, kus kaubandusosapooled ei ole tahtnud või suutnud enam ekspordi rahastamise kindlustust pakkuda, on liikmesriigid sekkunud ekspordikrediidiasutuste kaudu.

Lühiajalist kindlustust on komisjon soodustanud otsusega lõdvendada ajutiselt sellise abi pakkumise nõudeid. Lisaks oleme nõus lühiajaliselt leevendada OECD keskpika ja pikaajalise krediidikindlustuse eeskirju.

Mitmepoolsel tasandil toetame kindlalt G20 lubadusi luua riiklikud ekspordikrediidiasutused, et tagada riigi ekspordikrediidikindlustuse piisav võimekus, kui seda on vaja. Samuti toetame mitmepoolsete rahastusorganisatsioonide püüdeid pakkuda uusi või suurendada olemasolevaid kaubanduse rahastamise võimalusi.

Jätkame erinevaid kaubanduslääbirääkimisi, et tugevdada ja hoogustada eksporti. Auväärt parlamendiliikmed teavad, et mitmepoolsel tasandil on praegu ja edaspidi kõige tähtsam viia Doha arenguvoor eesmärgikindlalt, tasakaalukalt ja kõikehõlmavalt lõpule, sest see toob maailmale ja muidugi Euroopa majandusele väga suurt kasu.

Hiljutine kohtumine New Delhis, kus ka mina osalesin, on andnud uue poliitilise tõukejõu ja peatselt Pittsburghis peetava G20 tippkohtumise toel aitab see meil loodetavasti 2010. aastal kokkuleppeni jõuda.

Nõuame lähikuudel olulisimate Maailma Kaubandusorganisatsiooni partneritega tõelist koostööd, et läbirääkimistel saaks edasi liikuda paketiga, mille üle on seni peetud vaid üldsõnalisi kõnelusi. Nagu parlamendiliikmed teavad, kavatseme sellega seoses sõlmida mitu kahepoolset lepingut.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Majanduskriisi surve all rakendavad paljud riigid meetmeid oma majanduse elavdamiseks. Viimane näide sellest on Ameerika Ühendriikide presidendi Barack Obama otsus kehtestada imporditollimaks Hiina rehvidele.

Kas komisjon on hinnanud, kuidas mõjutavad Euroopa eksporti meie kolmandatest riikidest kaubanduspartnerite strateegiad, näiteks „Ostke Ameerika kaupu!” või „Ostke Hiina kaupu!”.

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Olen tõesti rääkinud Ameerika Ühendriikide ja Hiinaga (kust ma eelmisel nädalal saabusin) programmidest „Ostke Ameerika kaupu!” ja „Ostke Hiina kaupu!”, mis on kaks väga erinevat programmi, nagu ma olen usaldusväärselt allikast kuulnud. Olen lugenud õigusakte, mis suunavad Ameerika kaupu ostma. Õigusaktide sisust enam paneb mind muret tundma see, kuidas erinevad osariigid neid rakendavad.

„Ostke Hiina kaupu!” on teistsugune soovitus. See, mida nii kaubandusminister Chen Deming kui ka asepeaminister Tang Jiaxuan mulle eelmisel nädalal kampaania eesmärgi ja Euroopa ettevõtete kohtlemise kohta ütlesid, rahustas mind mõnevõrra, aga ma jälgin toimuvat, sest tahan olla kindel, et Euroopa ettevõtlust ei kahjustata ei otseselt ega kaudselt.

Mis puudutab praegust seisukohta rehvide suhtes, millele austatud parlamendiliige minu arusaamist mööda vihjas, siis praegu me vaid vaatame, mis toimuma hakkab. Auväärt parlamendiliikmel on õigus nimetada seda oluliseks valdkonnaks, millel me peame silma peal hoidma ja mille puhul peame ootama, mis juhtub, ning ilmselgelt on mul hea meel teiega sel teemal mõtteid vahetada.

Juhataja. – Kuna Claude Moraes puudub, siis jääb küsimus nr 27 kahjuks ära.

Küsimus nr 28, mille esitas **Liam Aylward** (H-0279/09)

Teema: **Euroopa looma- ja lambalihatoodete turustamine**

Milliseid meetmeid võtab Euroopa Liit Euroopa looma- ja lambalihatoodete turustamise hõlbustamiseks kolmandates riikides ning kas Euroopa Komisjon kavatseb selles protsessis abistamiseks esitada ettepanekuid uute algatuste kohta?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Me teeme aktiivselt tööd selle nimel, et kaotada väga keerulised ja suured sanitaarpiirangud ning aidata sellega turustada selliseid Euroopa tooteid nagu liri veise- ja lambaliha. Komisjoni sellesuunalise töö keskmes on turulepääsu strateegia ja eelkõige turulepääsupartnerlus, mis sai alguse 2007. aastal. Turulepääsu strateegia loob komisjoni, liikmesriikide ja ettevõtjate vahel tugevamad partnerlussuhted, mille eesmärk on parandada piirangute tuvastamist, analüüsimist, tähtsuse järjekorda seadmist ja kõrvaldamist.

Strateegia eripära on see, et see viiakse ellu erinevate kaubanduspoliitika instrumentide kaudu. Selle all mõeldakse mitme- ja kahepoolsete kanalite kasutamist ning keskpika ja pikema aja poliitika ametlikumate instrumentide täiendamist poliitiliste kontaktide ja ühise kaubandusdiplomaatiaga.

Meie jõupingutused seoses selle turulepääsuga on viimastel aastatel märgatavalt suurenenud ja me oleme korduvalt edu saavutanud, mis näitab, et liigume õiges suunas. Näiteks õnnestus meil mõnda riiki pitsitada ja kaotada ELi loomalihaekspordi keeld, mis oli kehtestatud Irimaal 2008. aasta detsembris aset leidnud dioksiini ja PCBga saastatuse juhtumi tõttu. Hiljuti läks meil korda avada ELi loomaliha Saudi Araabia,

Jordaania ja Filipiinide turg ning käsitleda Egiptuse ja Iisraeliga mõningaid sanitaar- ja fütosanitaarmetmetega seotud küsimusi kaubanduskesksemalt.

Jätkuvalt nõuame Indoneesia, Malaisia ja Koreaga ja muude selliste riikidega suheldes erinevatel tasanditel, et nad viiksid oma õigusaktid täiel määral kooskõlla sanitaar- ja fütosanitaarmetmete rakendamise lepingu ning Maailma Loomatervishoiu Organisatsiooni rahvusvaheliste standarditega. Oleme palunud ELi loomalihaettevõtjatel rääkida meile oma konkreetsetest probleemidest ja teha ettepanekuid, kuidas me võiksime tulla toime tõketega olulistel turgudel. See sai hiljuti väga positiivse tagasiside ning liri ettevõtjate organisatsiooni esitlus aitab meil seada prioriteete ja oma tööd jätkata.

Liam Aylward (ALDE). – Tahaksin volinikult küsida, kas ta ei tahaks kaaluda teatud toidu propageerimiseks mõeldud eelarve põhjalikku ja täielikku läbivaatamist? See on olnud kasutuses alates 1970ndatest, on väga piirav ja vajab muutmist. Lisaks küsin, kas volinik on nõus, et Euroopa Liidu toiduainesektori konkurentsivõime parandamine aitaks Euroopa Liidul majanduslangusest väljuda?

Seán Kelly (PPE). – On hästi teada, et Euroopa looma- ja lambalihatooted vastavad kõige karmimatele normidele. Kas ja milliseid meetmeid komisjon rakendab, et sellised nõuded kehtiksid ka kaubanduspartneritele, eelkõige Brasiilias?

Catherine Ashton, komisjoni liige. – Kõigepealt ütlen, et ei ole auväärne parlamendiliikme mainitud valdkonnaga kursis, nii et kui tohib, siis vastan talle kirjalikult.

Ent olen täiesti nõus selle tööstusharu väärtuslikkuse ja olulisusega Euroopa Liidu ja kaubanduse jaoks. See on valdkond, millele peame üha enam pühendumat ja keskendumat. Ma teen kaubanduslepingute osas volinik Fischer Boeliga tihedat koostööd, et meie lepingute põllumajanduse pool oleks tugev ja pakuks reaalseid võimalusi. Loodan, et läbirääkimiste edenedes märkab auväärne parlamendiliige rohkem, kui väärtuslikuks me seda peame.

Mis puudutab vastastikkuse põhimõtet, siis peame kolmandate riikide ametnikega läbirääkimisi ja koolitame neid, et nad mõistaksid ELi süsteemi olemust. Selle tulemusena tahame panna nad uskuma, et nii ELi kui ka nende enda tarbijad on kaitstud.

Nõuame, et kolmandad riigid peaksid kinni oma rahvusvahelistest kohustustest, eriti Maailma Kaubandusorganisatsiooni sanitaar- ja fütosanitaarmetmete rakendamise lepingust, ning hoolitsema selle eest, et nad järgiksid nõuete kehtestamisel rahvusvahelisi norme või võtaks oma nõuete aluseks teadusuuringud.

Küsimus nr 29, mille esitas **Bernd Posselt (H-0272/09)**

Teema: **Pruunsöe kaevandamisest Tšehhi Vabariigis ja Kesk-Saksamaal tulenev keskkonnakoormus**

Kuidas hindab komisjon keskkonnakoormust, mis tuleneb pruunsöekarjääridest ja pruunsöel töötavatest elektrijaamadest Tšehhi Vabariigis ja Kesk-Saksamaal, ning kuidas hindab komisjon sulgemise ja loodusliku taastamise kavu, võttes arvesse ka ohutusaspekti?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Pruunsöe kaevandamisest ja elektrijaamades kasutamisest tekkida võiv keskkonnakahju on teema, mis on ühenduse õigusega piisavalt reguleeritud.

Kaevandusjäätmete direktiivi kohaselt peab kaevandusjäätmete töötajatel olema luba, mis eeldab jäätmekäitluskava ning jäätmevõimaluste sulgemise ja saneerimise kava olemasolu. Töötajad peavad esitama finantstagatise, mis katab maa-ala taastamise kulud.

Direktiivis on sätestatud pädevate asutuste poolsed kontrollid ning õhu-, vee- ja pinnasesaaste vältimisega seotud kohustused. Direktiivi kohaldatakse uutele jäätmevõimalustele alates 2008. aasta maist. Juba tegutsevate võimaluste jaoks tuleb hankida direktiivis nõutud luba 2012. aasta maiks.

Samuti peavad liikmesriigid koostama 2012. aasta keskpaigaks loetelu võimalustest, mis tekitavad või võivad tekitada keskkonnakahju.

Euroopa Liidu õiguslikus raamistikus on teisigi direktiive, näiteks saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli direktiiv ning suurte põletusseadmete direktiiv. Mis puudutab vastutust keskkonna ees, siis pinnase direktiiv on nõukogus, aga ei edene. Neist olulisim on muidugi saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli direktiiv. Selles nõutakse, et suurte põletusseadmete jaoks tuleb hankida luba, mille aluseks on prima tava järgimine.

Suurte põletusseadmete direktiivis kehtestatakse samas piirmäärad olulisimate atmosfääri saasteainete heitkoguste jaoks. Kui põletusseade lõpetab töö, peab selle käitaja saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli direktiivi kohaselt kaotama saasteohu ja võtma selle ala taastamiseks meetmed.

Kui pruunsöel töötavad jaamad peaks tekitama keskkonnakahju, tagab selline õiguslik raamistik kõrgetasemelise keskkonnakaitse.

Nende jaamade sulgmine otsustatakse sõltuvalt sellest, kas nad vastavad kehtestatud nõuetele või mitte.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Täna teid korrektse ja põhjaliku vastuse eest. Aga ma küsisin konkreetselt ka Saksamaa ja Tšehhi, Saksamaa ja Poola, Poola ja Tšehhi piirialade kohta. Neil aladel on palju selliseid juhtumeid. Tahaksin teada, kas teie arvates on nende riikide piiriülene koostöö piisav ja kas komisjon toetab piiriüleseid meetmeid neil aladel, eelkõige regionaalprogrammide raames.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Nii Tšehhi jaoks pärast 2007. aastat kui ka Saksamaa jaoks on mitu rahastamisallikat. Muidugi pean teile meelde tuletama, et eelmise aasta detsembris heakskiidetud energia- ja kliimapaketi abil saadakse kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise kava kaudu piisavalt raha, sest kokkuleppe kohaselt tuleb heitkoguseid vähendada 50%, et võidelda kliimamuutuse ja teiste sellega seotud probleemidega.

See tähendab, et pruunsöekarjäärid ja muud sellised objektid hävitavad juba oma olemuselt keskkonda ja loodust, sest nad ei kahjusta mitte ainult pinnast, vaid ka vett, kuna tekitavad mitmeid saasteaineid ja teadaolevalt eraldavad suures koguses süsinikdioksiidi. Sellest vaatevinklist on pruunsüsi halvim kütus. Kümnepallisüsteemis oleks see süsinikdioksiidiheite poolest üks viletsamaid. Tahaksin öelda, et raha saab hankida ka saastekogustega kauplemisest ja vähemalt Saksamaal on see kauplemine juba käimas. Järelkult tuleb raha ka sealt. Aga peale selle soovin öelda, et on olemas ühendusepoolne rahastamisvõimalus, mille toel saab samuti kaevandamise tõttu tekkinud keskkonnakahju kõrvaldada.

2000.–2006. aasta piirkondlikest rakenduskavadest rahastati projekte, millega taastati endise Ida-Saksamaa teatud liidumaade – Saksimaa, Saksi-Anhalti ja Tüüringi – alad, mida pruunsöe kaevandamine oli palju kahjustanud. Aastate 2007–2013 asjaomastes programmdokumentides on sätestatud, et sellise abi andmine jätkub.

Mis puudutab Tšehhit, siis loodepiirkonna 2007.–2013. aasta rakenduskavast rahastatakse tegevuse lõpetanud kaevanduste alade taastamist ja saneerimist. Ka rakenduskavas „Keskkond” on üheks prioriteediks seatud tegevuse lõpetanud kaevanduste alade taastamine. Loomulikult on koostöö mitte ainult riikide, vaid ka piirkondlike organisatsioonide vahel kasulik mõlemale poolele.

Juhataja. – Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu ei jõutud vastata, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

13. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

14. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 20.00.)